

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'η.
ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'η.

1846 — 1847.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ,
ΤΥΠΟΙΣ Γ. ΒΛΑΣΣΑΡΙΔΟΥ.

1847.

002
ΠΡΤ
ΠΕΡ Α
ΕΥΝ.Γ
1846-1847

ΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ

ΚΥΡΕΥΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

* ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Προκαταρκτική Συνεδρίασις

Της 13 Νοεμβρίου 1846, ημέρα Τετάρτη.

Συνελθόντων εις δημοσίαν συνεδρίαν πάντων των εν-
ταῦθα εὑρισκομένων μελῶν τῆς Γερουσίας, τεσσαράκοντα τὸν
ἀριθμὸν, κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν, ὁ Κύριος Πρόεδρος
παράλαβὸν δύο τῶν νεωτέρων Γερουσιαστῶν, ὡς προσωρινούς
Γραμματεῖς, τοὺς Κ.Κ. Βασίλειον Χριστοκόπουλον καὶ Ἰάκωβον
Παξιμάδην, κηρύττει ἀρξάμεναι τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας
ὡς ἡμερυσίαν διατάξιν τὴν ἐτέργειν τῶν ἐκλογῶν τῶν δύο
Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν δύο Γραμματέων, διὰ τὴν ἀρξάμεναι
Σύνοδον.

Ἐνεργεῖται δὲ αὐτίκως ἡ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογή
τῶν δύο Ἀντιπροέδρων, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἀπέδειξε
λαβόντα μόνον τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τὸν Κύριον Σ. Τρι-
κούπην, λαχόντα ψήφους 24, ἐπιλαχόντας δὲ τοὺς Κυρίους
Ἀναστάσιον Λόντον διὰ ψήφων 19, Ἀναγνώστην Δελγιάννην
διὰ ψήφων 18 καὶ Γεώργιον Γλαράκην διὰ ψήφων 18 καὶ
Σ. Καλογερόπουλον διὰ ψήφου μιάς.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐξεφωνήθη παρὰ τοῦ Κυρίου Προέ-
δρου καὶ διατάχθη ἡ ἐπανάληψις δευτέρας ψηφοφορίας διὰ
τὴν μὴ λαβόντα τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ὅτερον Ἀντιπρόε-
δρον.

Γενομένης δὲ τῆς ἐπικυαλήψεως, ἔλκθον εἰς τὴν δευτέραν ταύ-
την ψηφοφορίαν, ὁ μὲν Κύριος Α. Λόντος ψήφους 20, ὁ δὲ Κ.

Γλαράκης 17 καὶ 3 ὁ Κύριος Αναγ. Δηληγιάννης· καὶ ὡς μηδενὸς λαθόντος πάλιν τὴν ἀπόλυτον πλειονότητα, ἐπανελήφθη καὶ ἐκ τρίτου ἡ ἐκλογὴ, τῆς αὐτοῦς τοῦ ἀποτελέσματος ἀνέδειξεν ὡς τοιοῦτον, διὰ σχετικῆς πλειονότητος, κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς Γερουσίας, ἄρθρ. 4, τὸν Κύριον Α. Λαζάρου, λαθόντα ψήφους 20, ἐπιλαχόντας δὲ τοὺς Κυρίους Γεώργιον Γλαράκην διὰ ψήφων 18, καὶ τὸν Κύριον Αναγ. Δηληγιάντην διὰ ψήφων 2, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐξηγωνήθη παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου ἀπαγγελλάντος, ὅτι ἀρχεται μετὰ τοῦτο ἡ ἐκλογὴ τῶν δύο Γραμματέων. Μυστικῆς δὲ γενομένης ψηφοφορίας ἀνεδείχθη μόνον ὡς τοιοῦτος ὁ Κύριος Γεώργιος Ψύλλας, ὡς λαθὼν ψήφους 22, ἐπιλαχόντες δὲ οἱ Κύριοι Β. Χρηστακόπουλος διὰ ψήφων 20, Ἰάκ. Παξιμάδης διὰ ψήφων 20 καὶ Ι. Κοντουμάς διὰ ψήφων 18.

Ἐκφωνηθέντος δὲ παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, ἐπανελήφθη ἡ ἐκλογὴ πρὸς διακρίσιν, ὡς ἰσοψηφίας τυχούσης μεταξὺ τῶν ΚΚ. Ι. Παξιμάδης καὶ Β. Χρηστακοπούλου, ἀνεδείχθη δὲ Γραμματεὺς ὁ Κύριος Β. Χρηστακόπουλος, ὡς λαχὼν ψήφους 21, ἐπιλαχὼν δὲ ὁ Κ. Παξιμάδης διὰ ψήφων 19, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐξηγωνήθη παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου.

Μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία μετέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ταμίου, καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἀνεδείχθη ὡς τοιοῦτος ὁ Κύριος Σ. Παπαλεξόπουλος, ὡς λαχὼν ψήφους 23, ἐπιλαχὼν δὲ ὁ Κ. Γ. Παπακλιόπουλος διὰ ψήφων 17.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκφωνήσας καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τούτου, ἔλυσεν τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ψύλλας.
Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 23 Νοεμβρίου 1846, ἡμέρας Σαββάτου.

Ἐν τῇ σημερινῇ Συνεδριάσει τῆς Γερουσίας προεδρεύοντας τοῦ Κυρίου Γ. Κουντουριώτου μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου, νομίμου εὐρεθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, ὁ Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἐπομένως ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀνγγέλει, ὅτι τὸ Γραφεῖον ἐσχημάτισε τὰ τμήματα καὶ ἐκθέτων τὸν πίνακα τῆς διαιρέσεως προσκαλεῖ ἕκαστον τμήμα νὰ ἐκλέξῃ τὸν Πρόεδρον καὶ Γραμματέα του καὶ ἔν διὰ τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν μέλος, ἕτερον διὰ τὴν τῶν ἀναφορῶν, καὶ ἄλλο διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον.

Πρὸς τούτοις εἰδοποιεῖ τὴν Γερουσίαν, ὅτι ὑπαρχούσης καταπειγούσης ἀνάγκης, παρεχώρησεν ἀδειαν ἀπουσίας εἰς μὲν τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστάς Ν. Πρασσακάκην, Δ. Ὀλύμπιον καὶ Ν. Μίξην ἡμερῶν 40 καὶ τριακονθήμερον εἰς τὸν Κ. Γιαν. Χ. Πέτρου.

Ἀναγινώσκονται δὲ ἀναφοραὶ τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν Γ. Παπακλιόπουλου, Α. Δοῦκα καὶ Χρήστου Βλάσση, αἰτούντων τεσσαρακονθήμερον ἀπουσίας ἀδειαν. Ἡ Γερουσία ἐνέκρινε καὶ τὰς προεκδοθείσας καὶ τὰς ἤδη ζητουμένας ἀδείας.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ψύλλας.
Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδρίαισις

Τῆς 6 Δεκεμβρίου 1846, ἡμέρας Παρασκευῆς.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ, προεδρεύοντος τοῦ Κ. Γ. Κουντουριώτου, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κατὰ λόγον, νομίμου εὐρεθίντου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, ὁ Πρόεδρος ἀναγινώσκει τὴν ἀρχαίαν τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδριάσεως ἀναγινώσκονται ἐπικυροῦνται.

Αναγινώσκειται ἔγγραφο τοῦ ἐπὶ τῶν Ἀλλοίων τελετῶν πρὸς τὴν Γερουσίαν εἰδοποιούντος αὐτὴν, ὅτι ἡ Α. Μ. διέταξε πένθος ὁκτὼ ἡμερῶν ἐνεκα τοῦ θανάτου τῆς Α. Υ. τῆς μεγάλης Δουκίσσης τῆς Ῥωσσίας Μαρίας Μιχαηλόβνης.

Αναγινώσκειται καὶ ἔπειρον τοῦ Πρωτανοῦς τοῦ Πανεπιστημίου Ὁλωνος, δι' οὗ διαυθύνει ἐξέχοντα ἀντίτυπα τῶν ἐκφωνηθέντων λόγων εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ νέου Πρωτανοῦ, διὰ τὰ διανεμηθῶσι εἰς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστάς· μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Γ. Λινιάνοιο αἰτούντος παράτασιν τῆς ἀδείας τοῦ 15 εἰς αἵμα ἡμερῶν ἢ Γερουσία ἐγκρίνει τὴν αἴτησιν ταύτην.

Ἐπομένως ἀναγινώσκειται τὸ σχέδιον τῆς πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Β α σ ι λ ε ὤ !

Ἡ Γερουσία συμφώνως μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος εὐλογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου, ὡς διανύσασα ὑπὸ τὴν κραταιὰν αὐτοῦ προστασίαν τὴν Βουλευτικὴν λήξασαν Σύνοδον, καὶ ἀναλαβοῦσα, οὐρα συνάρσει, τὰς ἐργασίας τῆς ἤδη ἀρχαμένης.

Αἰσθανόμεθα ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν, ἰδόντες καὶ αὖθις τὸν Σεπτὸν ἡμῶν Ἀνακτα ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἐκφράζοντα πανδήμως τὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος εὐγενῆ Αὐτοῦ αἰσθήματα.

Καὶ εἰς τὰς νέας ἐργασίας, δι' αἷς συγκαλεῖται ἡ Γερουσία, θέλει προσπαθῆσαι νὰ ἔχη ὁδηγὸν τὴν εὐκρινῆ πρὸς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλεῖα, καὶ τὴν

Πατρίδα ἀροσιώσιν τῆς, ἀξίως τῶν προδοκιῶν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.

Συναισθανόμενοι, Βασιλεῦ, τὸ ἱερὸν ἡμῶν καθήκον, θέλομεν συνδράμει μετὰ ζήλου τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς οἰκονομικῆς νομοθεσίας μας. Θεωροῦντες στενῶτατα συνδεδεμένην τὴν βελτιώσιν καὶ τὴν ἀκεραίαν ἐφαρμογὴν αὐτῆς μετὰ τῆς εὐημερίας τοῦ Κράτους.

Ἐκτιμῶντες τὴν ἀνάγκην τῆς ἐγκαίρου ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, θέλομεν καταβάλλει τὸ ἐφ' ἡμῖν πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὸ οὐσιωδέστατον τοῦτο ἔργον, ἡ τακτικὴ ἀποπεράτωσις τοῦ ὁποίου θέλει ἀπομακρύνει ὅλα τὰ προτικόμενα καὶ διευκολύνει, συμφώνως μὲ τὴν Ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, τὴν Συνταγματικὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως.

Εὐχαρίστως καὶ μετὰ τῆς προσηκούσης σπουδῆς θέλει ἐνασχοληθῇ ἡ Γερουσία εἰς τὰ Νομοσχέδια, ἀτινα ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος θέλει εἰσαγάγει καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν Σύνοδον, ὡς συναισθανομένη τὸ καθήκον τῆς εὐκρινούς συμπτῆσεως τῆς περὶ τὴν σύνταξιν τῶν Νόμων.

Ἡ διατήρησις τῶν φιλικῶν σχέσεων τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἐμπνέει πλήρη ἀγαλλίασιν εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀποτείνουσαν ἐγκαρδίους εὐχὰς πρὸς τὸν Ὑψίστον, ὑπὲρ τῆς διαρκείας αὐτῶν.

Πεπεισμένη, Βασιλεῦ, ἡ Γερουσία, ὅτι τὸ μέγιστον ἀντικείμενον τῶν πατρικῶν αἰσθημάτων καὶ προσπαθειῶν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος εἶναι ἡ εὐημερία τοῦ ἔθνους, θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ συντρέχη τὴν Κυβέρνησιν αὐτῆς πρὸς τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν.

Ὁλοψύχως, Βασιλεῦ, συνενόηται μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἡ Γερουσία, ἀναπέμπουσα εἰς τὴν οὐραὴν Πρόνοιαν τὰς ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστίας τῆς, διὰ τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ἀνεκτιμήτους ἀγαθοε-

γίας, δι' ὧν Αὕτη ηὐδόκησε ν' ανταμείψῃ τὰ προ-
τερήματα αὐτοῦ, καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὴν προοδεύου-
σαν Γεωργίαν, καὶ τὴν ἐμπορικὴν Ναυτιλίαν μας. Ἐ-
χει δὲ πλήρη πεποίθησιν, ὅτι ὑπὸ τὴν προστασίαν
αὐτῆς τῆς Θείας Προνοίας καὶ τὴν ἀδιάλειπτον μέ-
ριμναν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος δὲν οἴλομεν βρα-
δύνει νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑπὲρ τῆς
εὐημερίας τοῦ ἔθνους κοινῶν ἡμῶν προσπαθειῶν,
καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τῆς εὐεργετίδας
Δυνάμεις ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Εἶθε ὁ Ὑψίστος νὰ διατηρῇ ὑπὸ τὴν Θείαν αὐτοῦ
ἀντίληψιν τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα!

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Δρ. Μανσόλας.

Σπ. Παππαλεξόπουλος.

Δ. Γ. Βούλγαρης.

Β. Χρηστακόπουλος.

Ι. Παξιμάδης.

Ἀπορρασιθεΐσης δὲ τῆς αὐρινῆς ἡμέρας διὰ τὴν ἐπιψήφισιν
αὐτοῦ, ἀφοῦ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη σήμερον, ὁ
Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ,

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Τύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 7 Δεκεμβρίου 1846, ἡμέρας Σαββάτου.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρεις ἀποτελοῦντος τὸ σῶμα,
ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα
ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται μετὰ τοῦτο ἀναφορὰ τοῦ Κ. Χρυσογίλου,
ἐξακολουθούσης ἀδείας ἀπουσίας τεσσαρακονθήμερον, ἥτις παρὰ-
χωρεῖται.

Ὡς ἡμερησία διάταξις ἀπαγγέλλεται ἔπειτα παρὰ τοῦ Προέ-
δρου ἡ συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως
εἰς τὸν Β. Λόγον, ὑπὲρ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας καθυπέθα-
λε χθὲς εἰς τὸ σῶμα.

Ἀναγνώσθεντος δὲ τούτου, εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν λέ-
γει, ὅτι ἂν καὶ τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως δὲν ἀναφέρει
ἄλλο, εἰμὴ σχεδὸν ἐκεῖνα μόνον, τὰ ἅποια περιέχει ὁ λόγος
τοῦ Βασιλέως, καὶ μοιῶντι ἐνταῦθα δὲν ἀναφέρεται ἡ κατά-
στασις τῶν πραγμάτων, ὅποια εἶναι καὶ γνωρίζομεν, χάριν
ὅμως σεβασμοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης
ὥς πρὸς τοῦτο παρεξηγήσεως, γνωμοδοτῶ νὰ γένῃ δεκτὸν τὸ
σχέδιον ὡς ἔχει ἐπιφυλακτικώμεθα δὲ νὰ ὁμιλήσωμεν ἀναλυ-
τικῶς διὰ τὰ πράγματα καὶ ἐντὸς τοῦ Νόμου, ἐν καιρῷ τὸ
δέοντι, κατὰ τὴν παρούσαν σύνθεσιν.

Μηδεμίαν δὲ ἀντιστάσεως γενομένης εἰς ταῦτα, ἀναγινώ-
σκεται τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως κατὰ παράγραφον.

Ὁ α. καὶ ὁ β. παράγραφος αὐτοῦ ἔγιναν δεκτοὶ ἀνευ τρο-
πολογίας, μὴ γενομένων δεκτῶν τῶν παρατηρήσεων ἐνὸς τῶν
Γερουσιαστῶν, προτείναντος τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο πρώ-
των παραγράφων εἰς ἓνα, ὡς ἐφεξῆς.

• Μὲ αἰδῶς βαθύτατον προσέρχεται ἡ Γερουσία, διὰ νὰ ἐκ-
φράσῃ ἐνώπιον τῆς Υ. Μ. τὴν ὁποίαν σπουδασθῇ ἀγαλλίαναι,
καθ' ἣν ἡμέραν ἡ Υ. Μ. ἐμφανισθεῖσα ἐν τῷ μίσθῳ τῶν Βου-
λῶν, ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τῆς ἐνιστώσης τρίτης Βουλευτικῆς
Συνόδου κτλ. »

Ἐπὶ τοῦ γ. παραγράφου, ἕτερος Γερουσιαστῆς παρατηρεῖ,
ὅτι ἐπειδὴ ἡ λέξις, *προσπαθήσει*, δεικνύει τρόπον τινα ἀμ

φιβολίαν περί τῆς ἀφοσιώσεως τῆς Γερουσίας, υποστηρικταίς καὶ παρ' ἄλλου, προτείνει νὰ μεταρρυθμισθῇ ὁ παράγραφος οὗτος ὡς ἐφεξῆς.

• Καὶ εἰς τὰς νέας ἐργασίας, εἰς ἃς συγκαλεῖται ἡ Γερουσία ὁδηγὸν ἔχουσα πάντοτε τὴν εἰλικρινῆ πρὸς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, καὶ τὴν πατρίδα ἀφοσιώσιν τῆς, θέλει προσπαθῆσαι νὰ ἀναδειχθῇ ἀξία τῶν προσδοκίων τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.»

Συζητήσεως δὲ γενομένης περί τούτου, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν.

Ἐπὶ τοῦ τετάρτου παραγράφου παρατηρεῖ τις, ὅτι ἡ λέξις, *συνδράμει*, δὲν εἶναι κατάλληλος, καὶ ἀντ' αὐτῆς πρέπει νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις, *συμπράξει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως*. Ἐγένετο δὲ δεκτὴ ἡ παρατήρησις αὕτη καὶ διωρθώθη ὁ παράγραφος ὡς ἐξῆς.

Συναισθανόμενοι, Βασιλεῦ, τὸ ἱερὸν ἡμῶν καθήκον θέλομεν συμπράξει προθύμως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς Οἰκονομικῆς Νομοθεσίας μας, θεωροῦντες στενωπώτατα συνδεδεμένην τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν ἀκεραίαν ἐφαρμογὴν αὐτῆς μετὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τοῦ πέμπτου παραγράφου ἐγένετο δεκτὸν, ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ αὐτοῦ Γερουσιαστοῦ, νὰ τεθῇ ὁ σύνδεσμος, *δὲ, μετὰ τῶν λέξεων, ἐκτιμῶντες τὴν ἀνάγκην*, καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ λέξις, *προσπάθεια*, διὰ τῆς λέξεως, *σπουδή*.

Ὁ σ' παράγραφος ἔμεινεν ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τοῦ ζ'. ἐγένετο ἡ ἀντικατάστασις τῆς λέξεως, *ἐμπνέει*, διὰ τῆς λέξεως, *παρίχει*, καὶ τῆς λέξεως, *ἀναερίπουσαν*, ἀντὶ τῆς λέξεως, *ἀποτείνουσαν*.

Ὁ η'. παράγραφος ἔμεινεν ὡς ἔχει.

Εἰς τὸν θ'. ἀντικατεστάθησαν αἱ λέξεις, *τὰ προτερήματα*, διὰ τῆς λέξεως, *τοὺς ἀγῶνας*, καὶ αἱ λέξεις, *αὐτῆς τῆς θείας προνοίας*, διὰ τῆς λέξεως, *τοῦ Ὑψίστου*.

Ὁ ι. παράγραφος ἔμεινεν ὡς ἔχει.

Ψηφοφορήθην ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον, ἐγένετο δεκτὸν ὡς διωρθώθη ἀνωτέρω, διὰ ψήφων 37 πρὸς 1, ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς.

Β α σ ι λ ε ε !

Ἡ Γερουσία συμφώνως μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος εὐλογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου, ὡς διανύ-

σασα ὑπὸ τὴν κραταίαν αὐτοῦ προστασίαν τὴν Βουλευτικὴν λήξασαν σύνοδον καὶ ἀναλαβοῦσα, θεία συνάρσει, τὰς ἐργασίας τῆς ἤδη ἀρξαμένης.

Αἰσθανόμεθα ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν, ἰδόντες καὶ αὖθις τὸν Σεπτὸν ἡμῶν Ἀνακτα ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἐκφράζοντα πανδήμως τὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος εὐγενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα.

Καὶ εἰς τὰς νέας ἐργασίας, εἰς ἃς συγκαλεῖται ἡ Γερουσία, ὁδηγὸν ἔχουσα πάντοτε τὴν εἰλικρινῆ πρὸς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα καὶ τὴν πατρίδα ἀφοσιώσιν τῆς, θέλει προσπαθῆσαι ν' ἀναδειχθῇ ἀξία τῶν προσδοκίων τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.

Συναισθανόμενοι, Βασιλεῦ, τὸ ἱερὸν ἡμῶν καθήκον θέλομεν συμπράξει προθύμως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς Οἰκονομικῆς Νομοθεσίας μας, θεωροῦντες στενωπώτατα συνδεδεμένην τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν ἀκεραίαν ἐφαρμογὴν αὐτῆς μετὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Κράτους.

Ἐκτιμῶντες δὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐγκαίρου ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, θέλομεν καταβάλλει τὸ ἐφ' ἡμῖν πᾶσαν σπουδὴν εἰς τὸ οὐσιωδέστατον τοῦτο ἔργον, τοῦ ὁποίου ἡ τακτικὴ ἀποπεράτωσις θέλει ἀπομακρύνει ὅλα τὰ προσκόμματα καὶ διευκολύνει, συμφώνως μετὰ τὴν Ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, τὴν Συνταγματικὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως.

Εὐχαρίστως καὶ μετὰ τῆς προσηκούσης σπουδῆς θέλει ἐνασχοληθῇ ἡ Γερουσία εἰς τὰ Νομοσχέδια, ἅτινα ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος θέλει εἰσαγάγει καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον, ὡς συναισθανομένη τὸ καθήκον τῆς εἰλικρινοῦς συμπράξεώς τῆς περὶ τὴν σύνταξιν τῶν Νόμων.

Ἡ διατήρησις τῶν φιλικῶν σχέσεων τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων παρέχει ἡρῆ ἀγαλλίασιν εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀναερίπουσαν

ἐγκαρδίους εὐχὰς πρὸς τὸν Ὑψίστον, ὑπὲρ τῆς διαρκείας αὐτῶν.

Πεπεισμένη, Βασιλεῦ, ἡ Γερουσία, ὅτι τὸ μέγιστον ἀντικείμενον τῶν πατρικῶν αἰσθημάτων καὶ προσπαθειῶν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος εἶναι ἡ εὐημερία τοῦ ἔθνους, θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ συντρέχῃ τὴν Κυβέρνησιν Αὐτῆς πρὸς τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπόν.

Ὅλοψύχως, Βασιλεῦ, συνανοῦται μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἡ Γερουσία, ἀναπέμπουσα εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν τὰς ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστίας της, διὰ τὰς πρὸς τὸ Ἔθνος ἀνεκτιμήτους ἀγαθοεργίας, δι' ὧν αὕτη ἠδόκησε ν' ἀνταμείψῃ τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ, καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὴν προοδεύουσαν γεωργίαν, καὶ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν μας. Ἐχει δὲ πλήρη πεποίθησιν, ὅτι ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ὑψίστου καὶ τὴν ἀδιάλειπτον μέριμναν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, δὲν θέλομεν βραδύνει νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους κοινῶν ἡμῶν προσπαθειῶν, καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὰς Εὐεργετίδας Δυνάμεις ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Εἶθε ὁ Ὑψίστος νὰ διατηρῇ ὑπὸ τὴν Θεῖαν αὐτοῦ ἀντίληψιν τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα!

Μετὰ ταῦτα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας λέγει, ὅτι εἰς τὴν προσεχῇ συνεδρίᾳ θέλει ἀναγνώσῃ ἀντίγραφά τινα ἐπιστῆμων ἐγγράφων ἀναγκάσιον νὰ γίνωσι γνωστὰ εἰς τὴν Γερουσίαν, εἰς τὴν ἀκρόασιν τῶν ὁποίων νὰ προσκληθῶσι καὶ οἱ Ὑπουργοί, ἂν θέλωσι νὰ προυνισθῶσι.

Κληροῦνται ἔπειτα τὰ μέλη δύο μεγάλων πρεσβείσεων, τῆς μὲν διὰ τὴν διαβίβασιν τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τῆς δὲ διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τοῦ σώματος πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλισσαν, κατὰ τὴν μεθαυρινὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τῶν γενεθλίων Της.

Καὶ τῆς μὲν πρώτης ἔλαχον μέλη οἱ ΚΚ. Ν. Χρυσόγελος, Χ. Ἀνάργυρος, Π. Πολίτης, Σ. Καλογερόπουλος καὶ Α. Λοιδορί-

νης, τῆς ἐτέρας οἱ ΚΚ. Γ. Καρακατζάνης, Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος, Σ. Θεοχαρόπουλος, Ν. Πραστακάκης καὶ Α. Χ. Ἀναργύρου.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος συγκαλέσας τὴν Γερουσίαν αὐθημερὴν, μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, πρὸς ἐγκρίσιν τῶν πρακτικῶν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Μετὰ ἡμισίαν ὥραν συνεληθόντων πάλιν τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας εἰς συνεδρίαν, τὰ ἀνωτέρω πρακτικὰ ἀναγνωσθέντα ἐνέκρινθησαν.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
ΑΝΑΣ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Φέλλιος.
Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 30 Δεκεμβρίου 1846, ἡμέρας Δευτέρας.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ, προεδρεύοντος τοῦ Κ. Γεωργίου Κουντουριώτου, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, νομίμου εὐρεθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν εἰς συνεδρίαν, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν.

Ἀναγγέλων, ὅτι πολλοὶ τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, κατὰ τὰς προλαβούσας ἡμέρας, ἐζήτησαν ἄδειαν ἀπουσίας, ἀλλ' εἰδόθη μόνον παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον Α. Λόντον τριακονθήμερος, ὡς ἔχοντα κατεπείγουσαν ἀνάγκην, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσῃ ἤδη ἡ Γερουσία· ὅθεν ἡ μὲν παρχωρηθεῖσα πρὸς τὸν Κύριον Λόντον ἄδεια ἐνεκρίθη, τῶν δὲ λοιπῶν νὰ ἀναγνωσθῶσιν αἱ ἀναφοραί.

Ἀ. Ἀναγινώσκεται ἡ τοῦ Κ. Π. Νοταρᾶ, αἰτουμένη ἐξάμη-

νον άπουσίαις άδειαν, ένεκα τοῦ επικρατοῦντος χειμῶνος καὶ τῆς προθεσμίας ἡλικίας του.

Πολλοὶ τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν πρότεινον, ὅτι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰ περὶ ἀδειῶν προαποφασισθέντα εἰς πολλὰς τῆς παρελθούσης Συνόδου συνεδριάσεις, καὶ μάλιστα, ὅτι δεν παρευρεθῇ ὁ αἰτῶν τὴν άδειαν εἰς τὴν έναρξιν τῆς παρούσης Συνόδου, καὶ ὅτι εἶναι ἀντισυνταγματικὸν νὰ πληρωθῇ τις, χωρὶς νὰ εκπληρώσῃ τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς Γερουσιαστάς παρὰ τοῦ Συντάγματος ὑποχρεώσεις.

Άλλοι δὲ ὑπεμαρτύρησαν, ὅτι διὰ τὸν Κύριον Π. Νοταρά, ἡ Γερουσία, μὴ ὑπάρχοντος εἰσέτι Νόμου, περὶ ἀποχωρήσεως, κατὰ τὸ 97 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, καίτοι αἱ ἀποφάσεις τας εἰσὶν ἰσχυραί, ἔαμεν ἐξαιρέσειν, ἔνεκα τῆς προθεσμίας ἡλικίας του καὶ τῆς φυσικῆς ἐκ ταύτης ἀνικανότητός του ἐφαρμόσασα τὴν γενικὴν ἀρχήν, ὅτι οὐδεὶς ὑποχρεοῦται εἰς τὰ ἀδύνατα, ὅθεν καὶ ἤδη προτείναν διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους νὰ παραχωρηθῇ ἡ ζητούμενη παρ' αὐτοῦ άδεια.

Ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν τελευταίαν ταύτην γνωμοδότησιν καὶ ἐνέκρινε νὰ παραχωρηθῇ καὶ αὐτῷ εἰς αὐτὸν ἐξάμηνος άπουσίαις άδεια.

Β'. Ἀνεγνώσθη ἡ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Δ. Ὀλυμπίου, αἰτοῦντος παράτασιν άδειας 25 ἡμερῶν ἡ Γερουσία ἐνέκρινε νὰ παραχωρηθῇ μόνον 15 ἡμερῶν παράτασις.

Γ'. Ἀνεγνώσθη ἡ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ἀνδρέα Χ. Ἀναργύρου, αἰτοῦντος 30 ἡμερῶν άδειαν άπουσίας ἡ Γερουσία ἐνέκρινε νὰ παραχωρηθῇ.

Δ'. Ἀνεγνώσθη ὁμοίᾳ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Σ. Παπαλεξοπούλου διὰ 35 ἡμερῶν άπουσίας άδειαν ἐνεκρίθη νὰ παραχωρηθῇ μόνον 20 ἡμερῶν.

Ε'. Ἀνεγνώσθη καὶ ἑτέρα τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ι. Κολοκοτρώνη διὰ 30 ἡμερῶν, ἀλλ' ὁ ἴδιος ἀνεκάλεσεν αὐτήν, προτείνας νὰ τῷ δοθῇ μόνον 10 ἡμερῶν, καὶ τοῦτο ἐὰν δὲν ἔχῃ ἡ Γερουσία ἐργασίας καὶ ὑπάρχει ἐνταῦθα ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν. Ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὴν αἴτησίν του, διὰ νὰ παραχωρηθῇ δεκαήμερος άπουσίας άδεια.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἰσάγει Νομοσχέδιον περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου, ἀναγινώσκων ἐκθεσιν περὶ τούτου, ὡς καὶ τὸ ἴδιον Νομοσχέδιον, ὡς ἔπεται:

Ἐκθεσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ὑποβάλλων κατ' ἐντολὴν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως εἰς τὴν Γερουσίαν πρὸς συζήτησιν τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν Νομοσχέδιον περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Ναυστάθμου, ἐπισυνάπτω πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ τὴν περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν γενομένην παρ' ἐμοῦ ἐκθεσιν καὶ τὰς ἀξιολογωτέρας περιόδους τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τῶν πραγματευομένων τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Δεκεμβρίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν.

Κ Α Ε Ω Θ Β Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παραγγέλλεται ὁ Πρώτος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς νὰ υποβάλλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς ἐψηφισθὲν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυστάθμου Νομοσχέδιον, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Δεκεμβρίου 1846.

Ὁ Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ἄρθρ. I.

Εἰς τὸ Ναυτικὸν τῆς Ἑπικρατείας ὀρυμητήριον καθιδρύεται Ἀρχή, Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου καλουμένη, τὰ ἐξῆς δὲ καθήκοντα ἔχουσα.

α.) Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ναυπηγεῖ, ἐξαρτίζει, ἀνακαινίζει καὶ ἐπισκευάζει ὅλα τὰ Βασιλικά πλοῖα, οἰκοδομεῖ δὲ, ἢ ἐπανορθοῖ τὰ ἐν τῷ ὀρυμητηρίῳ ναυτικά ἐργαστάσια, τὰς σκευοθήκας, τοὺς νεοσοίκους, τὰ θρύβια καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ δημοσία οἰκοδόμηματα.

Σ. Γ'. 2.

β.) Επίκεινται τοῦ λιμένος, τῶν παρκασιμένων ὁρμῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ἀπετασασμένων Βασιλικῶν πλοίων.

γ.) Φροντίζει περὶ τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ ὁρμητηρίου καὶ τοῦ Ναυστάθμου τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἰσοβάθμων αὐτοῖς ὑπαλλήλων μὴ συμπεριλαμβανομένων· συλλέγει δὲ τοὺς τακτικούς καὶ τοὺς ἡμερομίσθους τεχνίτας, καὶ πάντα ἄλλον τακτικῶς, ἢ ἐκτάκτως, προσλαμβανόμενον ναυτικὸν ἐργάτην.

δ.) Συγκροτεῖ τὰ πληρώματα τῶν Βασιλικῶν πλοίων, καὶ τὸ τοῦ Ναυστάθμου.

ε.) Παραλαμβάνει τὰ προμηθεύμενα, παρασκευάζει, τορεῖ καὶ διαφυλάσσει τὰ ναυτικὰ σκεύη, τὰ ἄρματα, τὰ ἐφόδια, τὰς τροφάς, τὰ ἱμάτια τῶν πληρωμάτων καὶ πᾶν ἄλλο πρὸς πλοῦν, ἢ πόλεμον ἐπιτέλειον.

ς.) Ἀρχει τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τεταγμένων Βασιλικῶν πλοίων.

ζ.) Ελέγχει ὅλων ἐν γένει τῶν Ναυτικῶν, τοῦ Ὑπουργείου ἐξαιρουμένου, τίντι χρηματικὴν καὶ ὑλικὴν διαχείρισιν.

η.) Διαχειρίζεται πᾶσαν πρὸς ναυπηγίαν, ἢ καταρτισμὸν τῶν Βασιλικῶν πλοίων γρήσιμον ὕλην, καὶ πᾶν ἄρμενον, καὶ πᾶν σκεῦος, τὰ τρόφιμα, τὰ ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν χορηγούμενα, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια.

θ.) Μισθοδοτεῖ τοὺς εἰς τὸν Ναυστάθμον, τὰ νεώρια, ἢ τὰ ἐργοστάσια ἐργαζομένους καὶ πάντα τοῦ ὁρμητηρίου ὑπηρετην, ἢ φρουράν.

ι.) Ἐν ἀπολύτῳ μόνον καὶ καταπληρούσει ἀνάγκη, δύναται τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου νὰ προμηθεύσῃ χειροδράχμου τὸ πολὺ τιμητάτο· ὕλην, χωρὶς προηγουμένης ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ.

ια.) Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου πωλεῖ ἐπὶ δημοπρασίας, ἀδεία καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ προηγουμένην δὲ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς εἰδημόνων, τὰ ἀποθετευμένα· ἀπλοὴ σκάφη, τὰ ἀδόκιμα σκεύη καὶ πᾶν ἄρμενον, καὶ πᾶν ἐφόδιον ἐρθηκόμενον καὶ ἀχρηστον.

ιβ.) Ἀδεία ὡσπύτως καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ἀνατίθῃσιν εἰς ἐργολάβους, εἰς δημοσίον ἐπὶ μειοδοσίᾳ συναγωνισμόν τὸ ἐργον ἀναλαμβάνας, τὴν κατασκευὴν, ἢ τὴν προετοιμασίαν τῶν

πραγμάτων ἐπεινίων, ὅσα καὶ παρ' ἰδιωτῶν νὰ κατασκευαθῶσι· καλῶς καὶ οἰκονομικώτερον θύναται.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ὑπάγεται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, χωρὶς τῆς ἐντολῆς τοῦ ὑποίου ὅθεν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸ νὰ ἐπιχειρήσῃ τι οἰκοθὲν, εἰμὴ κινδύνου ἐπικειμένου, ἢ προφανοῦς ἀπωλείας ἐφισταμένης.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Διευθυντηρίου τοῦ Ναυστάθμου συνίσταται.

α.) Ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Διευθυντηρίου, ἦτοι ἐξ

1. Διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου, ὑποναυάρχου ἢ πλοιάρχου α. τάξεως,

1. Ἐφόρου πλοιάρχου β. ἢ γ. τάξεως,

1. Ἐπιστάτου τῶν νεωρίων, ὑποπλοιάρχου,

1. Ἐπιστάτου τοῦ λιμένος, ὁμοίως,

1. Ὑποπιστεῦ τοῦ Διευθυντοῦ ὁμοίως,

1. Ναυπηγοῦ,

1. Γραμματέως, ὑποπλοιάρχου,

2. Λογιστῶν, φροντιστῶν α. τάξεως,

1. Ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν, φροντιστοῦ α. τάξεως, ἢ πλοιάρχου γ. τάξεως,

2. Ἀποθηκοφυλάκων,

1. Βοηθοῦ τοῦ Γραμματέως, φροντιστοῦ β. τάξεως,

1. Ἀντιγραφείας.

β.) Ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ Ναυστάθμου, ἦτοι ἐκ

4. Ναυκλήρων α. τάξεως,

4. Ναυκλήρων β. τάξεως,

10. Ναυτῶν α. τάξεως,

10. Ναυτῶν β. τάξεως,

10. Ναυτῶν γ. τάξεως,

2. Τυμπαριστῶν.

γ.) Ἐκ τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν, ἦτοι ἐξ

1. Λοχαγοῦ,

1. Ὑπολοχαγοῦ,

1. Ἀνθυπολοχαγού,
1. Λογιστοῦ,
1. Ἐπιλοχίου τῆς ὑπηρεσίας,
4. Ἐπιλοχιῶν τῶν ἐργασιῶν,
4. Λοχιῶν, ὡσαύτως,
6. Δεκανέων, ὡσαύτως,
15. Τεχνιτῶν α'. τάξεως,
15. Τεχνιτῶν β'. τάξεως,
2. Σαλπιστῶν,
16. Μαθητευομένων,
- δ'.) ἐξ
1. Ξοανογλύφον,
2. Πιθουργῶν,
1. Βαφέως.

Ἄρθρ. 4.

Ἡμισθοδοσία τῶν αξιωματικῶν, τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑπαξιωματικῶν, τῶν τεχνιτῶν, τῶν ναυτῶν καὶ παντὸς ἄλλου τακτικῶς ἐν τῷ ναυστάθμῳ ἀσχολουμένου ὑπηρετοῦ προσδιορίζεται ὡς ἐν τῷ παρὰ πόδας πίνακι καταφαινεται.

Διευθυντῆριον τοῦ Ναυστάθμου

Ὁ διευθυντῆς τοῦ Ναυστάθμου θέλει ἀπολαμβάνει κατὰ μῆνα	δραχ. 500
Ὁ ἔφορος	» 300
Ὁ ἑπιστάτης τῶν νεωρίων καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος ἀνά	» 160
Ὁ ἱπασπιστὴς τοῦ διευθυντοῦ.	» 160
Ὁ Ναυπηγός	» 200
Ὁ Λογιστὴς τοῦ ὕλικου (ὁ καὶ ταμίας) καὶ ὁ τοῦ προσωπικοῦ, ἕκαστος	» 200
Ὁ ἑπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν	» 200
Οἱ ἀποθηκοφύλακες ὁ μὲν	» 100
ὁ δὲ	» 60
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Διευθυντηρίου	» 200
Ὁ βοηθὸς τοῦ Γραμματέως	» 100
Ὁ ἀντιγραφεὺς	» 80

Πλήρωμα τοῦ Ναυστάθμου.

Οἱ ὑπαξιωματικοί, οἱ ναῦται καὶ οἱ παῖδες, οἱ συγκροτοῦντες

τὸ πλήρωμα τοῦ Ναυστάθμου θέλουσιμισθοδοτεῖσθαι ὡς οἱ ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν πλοίων ὑπηρετοῦντες ὁμοιόβαθμοι αὐτῶν.

Λόχος τῶν τεχνιτῶν.

Ὁ Λοχαγὸς τοῦ Λόχου τῶν τεχνιτῶν θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα.	δραχ. 200
Ὁ Ἱπολοχαγός	» 120
Ὁ Ἀνθυπολοχαγός	» 100
Ὁ Λογιστὴς	» 80
Ἐκαστος τῶν ἐπιλογ. καθ' ἐκάστην ἡμέραν	» 1: 70
Ἐκαστος τῶν λοχιῶν	» 1: 30
Ἐκαστος τῶν δεκανέων	» 90
Ἐκαστος τῶν τυμπανιστῶν	» 44
Ἐκαστος τῶν τεχνιτῶν α' τάξεως	» 66
Ἐκαστος τῶν τεχνιτῶν β' τάξεως	» 48
Ἐκαστος τῶν μαθητευομένων	» 40
Ὁ Ξοανογλύφος κατὰ μῆνα	» 70
Ἐκαστος τῶν πιθουργῶν	» 50
Ὁ Βαφέης	» 50

Οἱ αξιωματικοὶ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν θέλουσι πρὸς τοῦτοις λαμβάνει καὶ μηνιαῖον ἐνοίκιον.

Ὁ μὲν Λοχαγός	» 40
Ὁ δὲ Ἱπολοχαγός	» 20
Ὁ δὲ Ἀνθυπολοχαγός	» 20

Οἱ δὲ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ τεχνίται τοῦ λόχου θέλουσι λαμβάνει δι' ἐκάστην ἐργάσιμον ὥραν, ὡς ἐπιμίσιον ἐργασίας.

Ὁ μὲν ἐπιλοχίας	λεπτά 20
Ὁ δὲ λοχίας	» 14
Ὁ δὲ δεκανεὺς	» 12
Ὁ δὲ τεχνίτης α' τάξεως	» 10
Ὁ τεχνίτης β' τάξεως	» 8
Ὁ δὲ ἐπιλοχίας τῆς ὑπηρεσίας	λεπτά 40 καθ' ἡμέραν.

Ἡ τροφοδοσία ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ τῶν τεχνιτῶν τοῦ λόχου λογίζεται δι' ἕκαστον ἄτομον, πρὸς λεπτά 13 δι' ἐκάστην ἡμέραν.

Ὁ δὲ ἱματισμὸς τῶν μὲν ὑπαξιωματικῶν ὀρίζεται εἰς λεπτά 17 καθ' ἡμέραν, τῶν δὲ τεχνιτῶν, τυμπανιστῶν καὶ μαθητευομένων εἰς λεπτά 13 καθ' ἐκάστην.

Ὁ δὲ στρατωνισμὸς καὶ ὁ ὀπλισμὸς ἑκάστου ἀτόμου προσδιορίζεται εἰς λεπτά 80 κατὰ μῆνα.

Άρθρ. 5.

Τὰ καθήκοντα ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ ναυστάθμου προσδιορίζονται δι' εἰδικῶν Βασιλικῶν διατάγματος.

Άρθρ. 6.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Μετά τὴν ἀνάγνωσιν ἡ Γερουσία ἀπεφάσισε νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη, εἰς αὐρίον δὲ νὰ συνελθῶσι τὰ τμήματα καὶ προσεξέτασιν τὸ Νομοσχέδιον, μετὰ δὲ τὴν προσεξέτασιν νὰ διορίσωσι καὶ ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ συντάξῃ τὴν περὶ τούτου ἐκθεσιν.

Ἐπομένως ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Τ. Μαγγίνας, ἀναστὰς εἶπε τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὴν συνεδρίᾳ τῆς 5 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ὅτε ὁμίλησα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ περὶ τῶν πραγματοποιμένων παρανομιῶν καὶ καταχρήσεων, οἱ Κύριοι Ὑπουργοί, εἰς τὰς ἀπαντήσεις των εἶπον, ὁ μὲν, ὅτι εἰ λόγοι μου εἶναι φαντασιώδεις ὡς προερχόμενοι ἀπὸ ἐσφαλμένης πληροφορίας, ὁ δὲ, ὅτι περιέπεσον εἰς παχυλὴν συκοφαντίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδέποτε προσέβην σκοπὸν νὰ συκοφαντήσω, μήτε οἱ λόγοι μου ἐσθληρίζοντο εἰς ἐσφαλμένης πληροφορίας, ἀλλὰ εἰς μόνον τὴν ἀλήθειαν, καὶ εἰς πράξεις γεγονυίας, ἐξήτησα εἰς ἀπόδειξιν τῶν ἀνεντιρόπτων τούτων ἀληθειῶν ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 22 τοῦ παρελθόντος Οκτωβρίου, νὰ παρακαταθέσωσιν οἱ Κύριοι Ὑπουργοί εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Γερουσίας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν παρ' ἐμοῦ δοθέντα κατάλογον ἐπιστήμονας ἐκθεσεις καὶ ἀναφορὰς τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τῆς ἐξουσίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡδυνάτο νὰ ἀποδείξῃ γυνὴ ἡ ἀλήθεια· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Κύριοι Ὑπουργοί δὲν παρεκατέθεσαν αὐτάς, ἐφρόντισα νὰ πορισθῇ ἀντίγραφα γνήσια πολλῶν ἐξ αὐτῶν καὶ ἀναγνωστικῶν ἤδη ἐν μέρος τούτων, χωρὶς νὰ ἀναφέρω νέας πολλὰς καταχρήσεις, τὰς ὁποίας γνωρίζω, οὔτε νὰ προκαλέσω νέας συζητήσεις, διότι αὐταὶ κατέντησαν περιτταί, ὡς ἐκ τῆς μεγίστης ἀδιαφορίας· καὶ ἰδοὺ ἀρχομαι τὴν ἀνάγνωσιν διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἕκαστος, ὅτι ἀλήθειαν ὁμίλησα, χωρὶς νὰ ἔχω κενὸν ἄλλον σκοπὸν.

Ἀναγιγνώσκει τὴν ὑπ' ἀριθ. 3,186—3,259 ἀναφορὰν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Ἐπαρχοῦ Ἀκαρνανίας τῆς 1 Ιουλίου 1846.

Τὴν 3,687 τῆς 6 Ιουλίου πρὸς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐπαρχοῦ.

Τὴν 4,192 τῆς 3 Αὐγούστου πρὸς τὸ ἴδιον τοῦ αὐτοῦ Ἐπαρχοῦ.

Τὴν 4,163—4,192 τῆς 7 Αὐγούστου.

Τὴν 3,477 τῆς 3 Ιουλίου πρὸς τὸ τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ ἰδίου.

Τὴν 3,477 τῆς 3 Ιουλίου πρὸς τὸ τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ ἰδίου.

Τὴν 88 τῆς 27 Ἀπριλίου πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ σώματος.

Τὴν 4,009 τῆς 3 Μαΐου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς.

Μετά τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τῶν ἀνωτέρω ἀντιγράφων, παρακαταθέσας ταῦτα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Γερουσίας, ἐπρόσθεσε τὰ ἑξῆς.

Ὅστις ἀμφισβᾷ εἰσέτι περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μου, ἂς παραβῇ τὰ ἐμπειρογόμενα τῶν ἐπιστήμων τούτων ἐκδόσεων μὲ ὅσα ἐγὼ ἀνέφερα εἰς τὸν λόγον μου, τὰς ἀπαντήσεις τῶν ΚΚ. Ὑπουργῶν, καὶ εὕρεται ἐναρμονιστάτην τὴν ἀλήθειαν καὶ μ' ἄλλα ταῦτα τὸ Ὑπουργεῖον, δι' ἄλλων μέσων προτρέπει τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια νὰ κάμουν πράξεις ἀναγκαστικὰς τῶν παλαιωμένων καταχρήσεων καὶ ὑβριστικὰς ἐνταυτῇ, κατὰ τὸ ὑπαγορευθὲν παρὰ τινος σχεδίου.

Ποῖαν σχίσιν ἔχουν οἱ καταχρήσεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας μὲ τὰς πράξεις τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, διὰ νὰ κατασφύρῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τοιαῦτα ἐπιπλοικτὰ μέτρα, τῶν ὁποίων τὴν θίαν, διὰ νὰ μὴ βλάψῃ ἤδη συμφέροντα ἀνθρώπων, ἐπιφυλάττομαι νὰ ἀποδείξω ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, καθόσον μάλιστα ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἐγράψα εἰς τινὰς Δημοτικὰς Συμβούλους νὰ ὑπογράψουν διὰ ν' ἀπορρίψουν τὰς συνεπειάς.

Ἐπειτα ἔχουν δικαιοδοσίαν τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια νὰ ἐπιβαίνειν εἰς τὰς συζητήσεις καὶ πράξεις τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων· δὲν συλλογίζεται τὸ Ὑπουργεῖον τὰς συνεπείας των· δὲν εἶναι τούτο ἀτόγνωστος περὶβόλας· δὲν ἔπρεπε νὰ

παύση αὐθιγῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς Δημάρχους ἐκείνους, αἵτινες μὲ ἀθέμιτα μέσα, μὲ τρίμηνον ἐπιμονὴν καὶ δι' ἀπειλῶν προσέτι, προτρέπουν τὰ Δημοτικά Συμβούλια εἰς τοιαύτας ἀσυγγνώστους παρεκτροπὰς; δὲν ἀνέρερον ἐγὼ ὁ ἴδιος πρὸ τριῶν σχεδὸν μηνῶν, ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Γερουσίας, περὶ τοῦ ἐντεῦθεν σταλέντος σχεδίου, ὥστε νὰ λάβῃ γνῶσιν τὸ Ἰπουργεῖον, διὰ νὰ μὴ προσποιεῖται μετὰ ταῦτα ἄγνοιαν; ἀλλὰ πρὸς τί νὰ ματαιολογῇ τις καὶ νὰ ζητῇ παύσιν καὶ τιμωρίαν Δημάρχων, διὰ πράξεις τὰς ὁποίας προτρέπει ἡ ἴδια Κυβέρνησις νὰ γίνωνται καὶ νὰ δημοσιεύωνται ἀσυστόλως εἰς τὴν Ὑπουργικὴν Ἐφημερίδα; ἂς ὠδυνῶν μέχρι τίνος θέλει ρθᾷσιν ἡ διαφθορά, καθότι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντείπῃ πλέον, ὅτι αἱ καταχρήσεις κτλ. δὲν γίνονται ἐκ προθέσεως!

Μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Α. Λοιθαρίκης εἰσάγων ἀναγινώσκει τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς, ἡ συζήτησις τῆς ὁποίας ἀπερκαίσθη διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν.

Ἐκθεσις

Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας παρουσιασθείσας ἀναφοράς.

1. Ἀναφορὰν ἀρρολογητὴν ὑπ' ἀριθ. 8, πέντε κατοίκων τοῦ χωρίου Μακρολειδάδου τῆς Ἐπαρχίας Φθιώτιδος, δι' ἧς παραπονέονται κατὰ τῆς Νομαρχίας Φθιώτιδος κλπ. ὡς διατάσσας τὴν ἐκτόπισιν των ἐκ τῆς θέσεως Κουσοῦμ Περιβόλι, τὴν ὁποίαν ἐξελεῖξαντο πρὸς κατοικίαν των, κατασκευάσαντες οἰκίας καὶ αὐτόθι ἀποκατασταθέντες, ἀφ' οὗ τὸ χωρίον Μακρολειδάδου, ὡς ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῆς Κιλλάδος, ἔμεινεν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐξαιτοῦνται, ὅπως ἀφελῶσιν ἐλευθεροὶ καὶ ἀνενόητοι, ἵνα ἐπ' ἀνέλθωσιν εἰς τὰς οἰκίας των, ὅθεν περὶ νόμῳ ἀπεδιώχθησαν, παραβιάσεισας τῆς ἐλευθερίας των.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἐπὶ συστάσει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

2. Ἀναφορὰν ἀπὸ 18 Νοεμβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 11, τοῦ Ἡλίου Παναγοπούλου Γορτυνίου, ὅστις ἐκθέτει, ὅτι ἐκχερτώσας

χερσώδεις τινὰς καὶ ἀκαλλιεργήτους γαίας ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ χωρίου Λάρα τοῦ Δήμου Νάσσωνος τῆς Μαντινείας, καὶ αὐτόθι ἀποκατασταθεὶς, ἐκκοδόμησε πρὸς ἀσφάλειαν τῶν παρὰ τῶν κατοίκων τοῦ εἰρημένου χωρίου ἐπιβουλευθέντων ἀροτήρων βοῶν του, ἀσβεστόκτιστον καὶ ὑψηλὸν πύργον, ὅπου διετῆρει τὰ ζῶά του καὶ τοὺς Δημητριακοὺς καρποὺς του, καὶ ὅτι τὴν νύκτα τῆς 14 πρὸς τὴν 15 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ὁ πύργος οὗτος περιέχων 24,000 ὀκάδας γεννημάτων καὶ ὅλα τὰ ζῶά του, ἐγενετο περὶ ἀλῶμα τοῦ πυρὸς, προξενηθείσης οὕτως εἰς αὐτὸν ἐπέκεινα τῶν δραχ. 10,000 ζημίας, καὶ ἐξαιτεῖται,

1) Νὰ τῷ χορηγηθῇ χρηματικὴ τις βοήθεια πρὸς ἀγορὰν βοῶν, καί·

2) Νὰ τῷ παραχωρηθῇ ὡς ιδιόκτητος ἡ ἐκχερτωθεῖσα παρ' αὐτοῦ καὶ μὲ διάφορα δένδρα φυτοφυλάτεια 60 στρεμμάτων γῆ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

3. Ἀναφορὰν ἀπὸ 19 Νοεμβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 12 τῶν σέβων Αἰγίων, παραπονομένων κατὰ τοῦ ἐν Πάτραις Ἀνακριτοῦ, ὡς κατ' ἐισήγησιν τῶν Σ. καὶ Θ. Χρυσανθοπούλων, διατάξαντος τὴν σύλληψιν καὶ τὴν δι' ἀλύσεων ἀπαγωγὴν καὶ προφυλάκισιν εἰς Πάτρας τῶν συγγενῶν τῶν Γεωργίου Λιναρδοπούλου καὶ Δημητρίου Χαρμπίλα, ἐπὶ κλοπῇ δῆθεν ἐνὸς χιμῶντος κατηγαρουμένων, καὶ ἐξαιτομένων, ὅπως ἐπισπευθῇ ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ἀνακρίσεως των καὶ ἐκδοθῇ τὸ περὶ αὐτῶν δικαστικὸν Βούλευμα, διὰ νὰ μὴ καταπιέζωνται, καὶ καταθλίβωνται ἐπὶ πλέον αἱ φυλακισθέντες συγγενεῖς των.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον.

4. Ἀναφορὰν ἀπὸ 16 Νοεμβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 13, τοῦ Γεωργίου Πειρώτου, ἐπικαλουμένου τὴν προστασίαν τῆς Γερουσίας πρὸς περιθάλψιν ἐαυτοῦ καὶ τῆς δυστυχῆς οἰογενείας του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

5. Ἀναφορὰν ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 14 τοῦ

Ν. Α. Γιαπούλη, ἐκθέτοντος διαφόρους καταχρήσεις πραττομένης παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τελωνεῖου Πειραιῶς καὶ προτείνοντος νὰ διορισθῇ Ἐπιτροπὴ πρὸς εξέταση τῶν τοιούτων καταχρήσεων, εἰς τὴν ὑποὶν Ἐπιτροπὴν δύναται νὰ καταθέσῃ καὶ ἄλλας ἀποδείξεις τιμίων καὶ εὐπολημάτων ἀνθρώπων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸν Κέντρον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μὲ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ δώσῃ εἰς τὸ Σώμα περὶ τῶν ἀναφερομένων τὰς ἀνηκούσας πληροφορίας καὶ διασαφήσεις.

6. Ἀναφορὰν ἀπὸ 31 Ἰουλίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 21, κατοίκων τινῶν τοῦ Δήμου Λαπαθῶν τῆς Ἑπαρχίας Κελεφρότων, παραπονεμένων κατὰ τοῦ πρώην Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Κελεφρότων Γ. Πιτζιάδου, ὡς διὰ συστάσεων καὶ ἐνεργειῶν αὐτοῦ, διατάξαντος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὴν διὰ προικοδοτικῶν φελαγγτικῶν γραμματικῶν παραχώρησιν εἰς τὸν ἐκ Βλασσίας Π. Γαλιηλόπουλον, τῶν ἐν τῇ περιστάσει τοῦ Δήμου τῶν γειτῶν, τὰς ὑποίας ἀνὰ 2—3 στρέμματα ἐκαλλιέργουν οὗτοι, πορίζόμενοι τὸν ἄρτον τῶν οἰκογενειῶν των, καὶ ἐξαιτουμένων τὴν θεραπείαν τοῦ ὡς ἐκ τῆς παραχωρήσεως ταύτης προκύπτοντος εἰς αὐτοὺς δυστυχήματος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἐπὶ συστάσει πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον.

7. Ἀναφορὰν ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθμὸν 223, τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Τ. Μαγγίνου, δι' ἧς ὑποβάλλει, κατ' αἰτήσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Αἰτωλικοῦ, πρὸς γνῶσιν τῆς Γερουσίας, πράξιν αὐτοῦ τῶν 12 Σεπτεμβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 23, ἐκθέτουσαν τὰς ἐν ταῖς δημοικεραῖαις τοῦ Δήμου τούτου λαβοῦσας χώρας παρανομίας, καὶ συνοδεύουσας ἐπὶ τῇ τακτικῇ ἀντίγραφῃ ἐγγράφων, ἀφορώντων τὰς περὶ ὧν εἶρηται δημοικεραῖαις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείον.

8. Ἀναφορὰν ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 22, τοῦ Γ. Πανᾶ Πλείου, ἐπικαλουμένου τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ ὡματος τῆς Γερουσίας, πρὸς κατάπαυσιν τῶν ἐν τῇ Πλείᾳ πραττομένων καταχρήσεων παρὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Αὐχόρνου Κρεττινίου, τοῦ μὲν Τυαίου, τοῦ δὲ

ἐπιστάτου τῶν δημοσίων προσόδων διατελούντων, καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, τῶν κατὰ σύστασιν τοῦ ἰδίου Βουλευτοῦ διορισθέντων ἐν τῇ Ἑπαρχίᾳ ταύτῃ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μὲ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ δώσῃ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Σώμα, τὰς ἀνηκούσας πληροφορίας καὶ διασαφήσεις.

9. Ἀναφορὰν ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 23, τοῦ Διουνοῦ Τριανταφύλλου Ἀθηναίου, ἐκθέτοντος τὰς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος θυσίας καὶ προσωπικὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, καὶ τὴν δυστυχὴ κατὰστασιν τῆς οἰκογενείας του, στερουμένης καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιποσίου ἄρτου, καὶ ἐξαιτουμένου νὰ διορισθῇ εἰς δημοσίαν τινα ὑπεραίαν, διὰ νὰ πορίζεται ἐκ τοῦ μισθοῦ του τὰ πρὸς τροχὴν τῶν τέκνων του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Δεκεμβρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀναστάσιος Λόντος,

Ἀθανάσιος Λουδοβίκου,

Ἰωάννης Θεοτόκης,

Χρ. Βλάσσης.

Ἐπιλοβούσης ἐπομένως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ εἰδικῶν φόρων τοῦ Δήμου Ἀθῶν πρὸς κατασταθῆν ἐν τοῦ λιμένος Ἑμπερίου, εἰς τὸν Γραμματικῶν λαβὴν τὸν λόγον παρετέθη τὰ ἑξῆς.

Ὡς ἂν τὸ Σώμα γινώσκαι, ὅτι Νομοσχῶν ἐπιτετέθησαν ἑκατὸν ἐκ τῆς παρελθούσης Συνόδου.

1. Τὸ περὶ συστάσεως Νομαρχικῶν Συμβουλίων, καὶ 2 τὸ περὶ κατασκευῆς τοῦ λιμένος Ἑμπερίου τῆς Νήσου Ἀνθίου. Τὸ δὲ γράρειον, ἢ μάλλον ὁ Κύριος Πρέσβης, καίτοι δισταζών, εἰδὼς ὡς ἀντικείμενον νόμοις διατάξεως τὸ δεύτερον ἐκ τῶν εἰρηκμένων δύο Νομοσχεδίων. Ἀλλ' ὁ ἀκωντιστὴς δὲν προέβλεπε, ἂν συζητούνται εἰς τὴν ἐκτίτασιν

κατάστασιν τὰ ἐκ τινος ληξιάσης Συνόδου ἐναπολειπόμενα ἐκκρεμῇ Νομοσχέδια εἰς ἄλλην Σύνοδον. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐπὶ τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου ἐγένετο λόγος ἐν τῇ Γερουσίᾳ περὶ ὁμοίου ζητήματος, οὐχὶ ὁμως περὶ τοῦ αὐτοῦ μὲ τὸ περὶ οὗ σήμερον πρόκειται, ἐπειδὴ τότε ἀπεφασίσθη μόνον, ὅτι τὰ ἐν τινι Βουλευτικῇ συνόδῳ, παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα Νομοσχέδια, ὡς παρ' αὐτῆς ἤδη καταρτισμένα, δύνανται νὰ ὑποβάλλωνται ἐνώπιον τῆς Γερουσίας εἰς ἐτέραν Βουλευτικὴν Σύνοδον, ἐπειδὴ δὲ ἐνδέχεται νὰ εἴπῃ τις ὅτι τοιοῦτον ζήτημα δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὑπόστασιν, προλαμβάνων ἀντιπαρατηρῶ.

1. Ὅτι ὁ κανονισμὸς δὲν ἀναφέρει τι περὶ τῶν ἐξ ἐτέρας Βουλευτικῆς Συνόδου ἐναπολειπομένων ἐνώπιον τῆς Γερουσίας ἐκκρεμῶν Νομοσχεδίων.

2. Ὅτι ἀνατρέχοντες εἰς τὴν πρώτην Συνταγματικὴν κατάστασιν τῆς Ἀγγλίας, ὅτε γραπτοὶ Συνταγματικοὶ Νόμοι δὲν ὑπῆρχον, καὶ ὅτε τὰ Βουλευτικὰ Σώματα ἀπὸ δεκαετίας σχεδὸν εἰς δεκαετίαν διὰ μεγάλας ἀνάγκας συνεκαλύοντο, παρατηροῦμεν, ὅτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται Νομοσχέδια, ὡς μηδὲν ἐλογίζοντο, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε βέβαιον, ἂν ἡ ἐπερχομένη Βουλευτικὴ Σύνοδος θέλῃ σύγκεισθαι ἐκ τῶν προσώπων, ἅτινα τὴν λήξασαν ἀπετέλουν, καὶ ὅτι μέχρι τοῦ νῦν τὸ αὐτὸ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπικρατεῖ σύστημα, καὶ

3. Ὅτι ἐν Γαλλίᾳ, εἰς ἣν τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα καθιδρύθη, ὅτε ὑπῆρχον ἤδη γραπτοὶ Συνταγματικοὶ θεσμοί, ἰσχύει τὸ σύστημα τοῦ νὰ ἐπαναλαμβάνωνται συζητούμενα ἐξ ἧς ἐναπελείρηθησαν στάσεις τὰ ἐκ τινος ληξιάσης συνόδου ἐκκρεμῇ Νομοσχέδια, ἐπειδὴ ὑπάρχει βέβαιον, ὅτι μένουσι τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἐν μὲν τῇ Γερουσίᾳ πάντοτε, ἐν δὲ τῇ Βουλῇ ἐπὶ πενταετίαν· ἐξετάζοντες δὲ καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύουσαν τάξιν, παρατηροῦμεν, ὅτι ἐν μὲν τῇ Βουλῇ, κατὰ τὸ 55 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς, πᾶν ἐκ ληξιάσης Βουλευτικῆς Συνόδου ἐκκρεμῇ Νομοσχέδιον δύναται εἰς ἐτέραν Σύνοδον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινος Βουλευτοῦ νὰ ἐπακυλῇται συζητούμενον ἐξ ἧς ἐναπελίπετο στάσεις, ἐν δὲ τῇ Γερουσίᾳ οὐδὲν περὶ τοῦ προκειμένου προβλέπει ὁ κανονισμὸς αὐτῆς, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ ἀπορριπθῇ σήμερον περὶ τούτου, προτείνω νὰ γένῃ δεκτὸν

τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπικρατοῦν σύστημα, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἀπλοῦστερον καὶ μᾶλλον συνάδον μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον.

1. Καθότι, κατὰ τὸ ἑμέτερον Σύνταγμα, ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς διαρκείας Βουλευτικῆς τινος Συνόδου, περιορίζεται εἰς δύο μῆνας, καὶ ἐπομένως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ τὰ Βουλευτικὰ Σώματα δύνανται νὰ συγκαλεσθῶσι μετὰ δέκα μῆνας καὶ ὅτι μέχρι οὗ ἀποπερατωθῇ ἡ συζήτησις τῆς εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπαντήσεως θέλει δαπανηθῇ εἰσέτι ἱκανὸς καιρὸς, παρατηροῦμεν, ὅτι δὲν δύναται τις νὰ ἔχῃ εἰς τὴν μνήμην τὰ γεγνημένα καὶ λεχθέντα περὶ τινος τοιοῦτου ἐκκρεμοῦς Νομοσχεδίου, μάλιστα δὲ, καθ' ὅσον ἐκ τῆς ἤδη ληξιάσης Βουλευτικῆς Συνόδου μόλις σχεδὸν δύο μῆνες παρήλθον, καὶ δὲν ἐνθυμούμεθα τι ἐπράξαμεν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴ περὶ κατασκευῆς τοῦ λιμένας τῆς Ἄνδρου Νομοσχεδίον.

2. Καθότι ἐνδέχεται δι' ἀσθένειαν, ἢ ἄλλον τινὰ λόγον νὰ μὴ ὑπάρχωσι παρόντα τὰ ἐπὶ τοιοῦτου ἐκκρεμοῦς Νομοσχεδίου διορισθέντα Μέλη τῆς Επιτροπῆς, τὰ ὅποια εἰσι μόνον κατάλληλα νὰ δίδωσι πληροφορίας καὶ διασαφήσεις, πρὸς ἀπόκρισιν τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἀναρυσμένων ἀμφισβητήσεων. Περαινῶν λοιπὸν τὸν λόγον μου, προτείνω, νὰ μὴ δύνανται νὰ συζητῶνται τὰ ἐκ τινος Βουλευτικῆς συνόδου ἐναπολειπόμενα ἐκκρεμῇ Νομοσχέδια εἰς ἄλλην Σύνοδον, εἰμὲν ἂν εἰσλαθῶσιν ἐκ νέου, καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς αὐτάς διατυπώσεις, αἵτινες λαμβάνουσι χώραν πάντοτε ἐπὶ παντός κατὰ πρῶτον εἰσχυρομένου ἐνώπιον τῆς Γερουσίας Νομοσχεδίου.

ὑποστηρίζων ἑτέρας τὴν πρότασιν τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος, ἐνδέχεται, εἴπε νὰ μὴ ὑπάρχωσι πλέον τὰ ἄλλοτε προκαλέσαντα Νομοσχέδιον τι αἰτία καὶ ἐπομένως ἤθελεν εἰσθαι μάταιον νὰ συζητῇ ἡ Γερουσία τοιοῦτο Νομοσχέδιον ἄνευ λόγου.

Ἐναντιούμενος ἄλλος εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς εἰρημένης προτάσεως, ἀπάντησεν ὅτι περὶ τὸ τέλος τῆς ἤδη ληξιάσης Βουλευτικῆς Συνόδου ἀπερασίασθαι νὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν Σύνοδον τὴ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον ἀναγνούς δι' παραχρῆμα τὰ περὶ τούτου Πρακτικά τῆς κατὰ τὴν 30 τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου Συνεδριάσεως τῆς Γερουσίας, παρατήρησεν, ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἡ πρὸς συζήτησιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἡμέρα.

Αντειπόντες δὲ τοῦ πρώτου λαβόντες τὸν λόγον, οἱ κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον ἀπερρίσθη μὲν νὰ συζητηθῇ ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως τὸ περὶ οὗ εἰρήται Νομοσχέδιον, δὲν προσδιωρίσθη ὁμῶς κατὰ τινὰ τρόπον ἢ τοιαύτη συζήτηση θέλει ἐπαναληφθῇ, ὁ πρὸ τούτου ἀγορεύσας προσέειπε νὰ τεθῇ ἐν τῷ Κανονισμῷ τῆς Γερουσίας ὁμοία διάταξις μετὰ τὴν ἐν τῷ τῆς Βουλῆς περιεχομένην.

Παραδεχόμενος ἕτερος τὴν πρότασιν ταύτην, παρητήρουν, ὅτι πρέπει αὕτη νὰ γίνῃ δικτὴ. 1. καθότι συνάδει μετὰ τὸν Γαλλικὸν Κανονισμόν, ἐξ οὗ παρελείφθη ὁ Κανονισμὸς τῆς Γερουσίας· καὶ 2. καθότι ἐπὶ τῆς Α. Βουλευτικῆς Συνόδου ἐλήθη ἕτερον ζήτημα, οὐκ μὲν τὸ αὐτὸ κατὰ πάντα, ὁμοιον ὁμῶς κατὰ τὸ πλείστον μετὰ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἄδη.

Ἀνακαλέσας ἐνταῦθα τὴν πρότασιν αὐτοῦ ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον, ὁ Κανονισμὸς τῆς Γερουσίας, εἶπε, σιωπῇ περὶ τοῦ προκειμένου, καὶ τὴν σιωπὴν ταύτην δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν, εἰμὶ παραδεχόμενοι, ὅτι ὡς μικρὸν θεωροῦνται τὰ ἑκτὸς λαζαρεῖς Συνόδου ἐναπολειπόμενα ἑκαρεῖς Νομοσχέδια· ἐπειδὴ δὲ πρόκειται νὰ συζητηθῇ σήμερον τὸ περὶ τοῦ Λιμένος Ἀνδρου Νομοσχέδιον, κατὰ τὴν πρότασιν τινος τῶν προχορευσάντων, ἀντιπαρῆναι, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη πρέπει νὰ ὑποβληθῇ προχορευμένως εἰς τὰς διατυπώσεις, εἰς ἃς αἱ προτάσεις τῶν Νόμων ὑποβάλλονται κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Εἰς τοιαύτας διατυπώσεις, ἀντιπαρῆναι ἕτερος, ὑποβάλλονται τὰ εἰσφερόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Νομοσχέδια, ἢ αἱ γινόμεναι παρὰ τῶν Γερουσιαστῶν προτάσεις Νόμων, οὐκ ὁμῶς καὶ αἱ κατὰ τὴν συζήτησιν τοιούτων Νομοσχεδίων, ἢ νόμων αναρρῶμεναι παρεμπόπτουσαι προτάσεις, ἢ τροπολογίαι· ἐπειδὴ δὲ ἡ περὶ ἧς πρόκειται πρότασις ἀναρρῶται κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ κατασκευῆς τοῦ Λιμένος Ἀνδρου Νομοσχεδίου, εἶπαι, ὅτι ὑπάρχει παρεμπόπτουσα, καὶ δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰς περὶ οὗ εἰρήται διατυπώσεις, καὶ μάλιστα ὡς ἀφορῶσα τὸν Κανονισμόν μόνον, καὶ μὴ οὕσα πρότασις νόμου. Ἐκτὸς δὲ τούτων, εἰς τὰς ἐνστάσεις τοῦ προχορευσάντος ἀντίκειται ἡ σιωπὴ τοῦ Κανονισμοῦ, ἐπειδὴ οὗτος μεταφράσθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ἐπομένως, σιωπῶντος τοῦ ἡμετέρου, ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν τὸ ἐν Γαλλίᾳ, καὶ οὐκ τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ ἰσχύον ἐπὶ τοῦ προκειμένου σύστημα.

Ὡς πρὸς τὴν Γερουσίαν ἰσχύον ἔχουσα νόμου ὑποβάλλομενα πρότασις, ἀντίτειναι ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπλὴ παρεμπόπτουσα, καθότι, γινόμενη δικτὴ, διὰ παντός· σχεδὸν θέλει ἐπιβαρύνει τὰ ἔργα τῆς Γερουσίας, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἰσχύων Κανονισμὸς αὐτῆς συνταγθεὶς προχορευμένως παρ' Ἐπιτροπῆς, καὶ παραπεμφθεὶς κατόπιν εἰς τὴν προεξέτασιν τῶν Τμημάτων, ἐτέθη μετὰ ταῦτα εἰς συζήτησιν γενικὴν, εἰς τρόπον ὥστε δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ ἡ περὶ ἧς πρόκειται πρότασις, ἂν δὲν ὑπαχθῇ κατὰ πρῶτον εἰς τὰς διατυπώσεις, εἰς ἃς αἱ τῶν Νόμων προτάσεις ὑποβάλλονται πάντοτε.

Παρατηρηθέντος ἐνταῦθα παρὰ τινος, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι παρόντες οἱ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ σώματος ἀπαιτούμενοι Γερουσιασταί, ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, προσδιορίσας τὴν ἐπιούσαν πρὸς ἐξακαλούσθαι τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζητήσεως.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Τέλλας
Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδρίαις

Τῆς 3 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας
τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρως ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαιμένην τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθῆναι ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως ἀπαγγέλλεται 1) ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν προλαβούσαν συνεδρίασιν μὴ λυθέντος ζητήματος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐκ τινος Συνόδου εἰς ἑτέραν ἐναπολειπόμενα ἐκκρεμῆ Νομοσχέδια καὶ 2) ἡ συζητήσις τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς περιεχόμενων.

Λαθὼν δὲ τις ἐπομένως τὸν λόγον, καὶ παρατηρήσας, ὅτι αἱ Βουλευτικαὶ Σύνοδοι πρέπει νὰ ὦσιν αὐτοτελεῖς, τοῦτ' ἐστὶ, ὅτι τὰ ἐπ' αὐτῶν εἰσαγόμενα Νομοσχέδια πρέπει νὰ ἐπιψηφίζωνται μέχρι τέλους, ἄλλως ταῦτα θεωροῦνται ὡς μὴ εἰσαχθέντα παντάπασι, ἐπανέλαβεν ὅσα κατὰ τὴν προλαβούσαν συνεδρίασιν ἐξέφρασιν, ἐξηγησάμενος τὰ περὶ τοῦ προκειμένου ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ἱσχύοντα συστήματα, καὶ εἰπὼν, ὅτι ἡ σιωπὴ τοῦ ἡμετέρου Κανονισμοῦ ἐπανάγει τὰ πράγματα εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν κατάστασιν, καθ' ἣν τοιαῦτα ἐκκρεμῆ Νομοσχέδια πρέπει, ὅπως ἐν Ἀγγλίᾳ συμβαίνει, διὰ νὰ συζητηθῶσιν ἐκ νέου, νὰ διατρέξωσι προηγουμένως ἀπάσας τὰς προαπαιτούμενας διατυπώσεις ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν παντὸς ὑποβάλλομένου κατὰ πρῶτον ἐνώπιον τῆς Γερουσίας Νομοσχεδίου. Καί, ὅτι, ἂν θεωρηθῇ καταλληλότερον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐν Γαλλίᾳ περὶ τοῦτου ἱσχύον σύστημα, ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου προταθείσα ἐπὶ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως πρότασις, πρέπει, ὡς ἀφορῶσα Νόμον, πρὶν ἢ τεθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν, νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς διατυπώσεις, εἰς αἷς ὑποβάλλονται πάντοτε αἱ λαμβάνουσαι χώραν προτάσεις Νόμων, καὶ ἐπομένως συζητηθεῖσα, νὰ συμπεριληφθῇ, ἂν γένη δεκτὴ, εἰς τὰς ἐν τῷ Κανονισμῷ λοιπὰς διατάξεις.

Ἀντικρούων κατόπιν ἕτερος τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα, ἀνεκάλεσεν ὅπερ ὁ αὐτὸς προέτεινεν ἐν τῇ προλαβούσῃ συνεδρίᾳ, περὶ ἐφαρμογῆς ἐν Ἑλλάδι τοῦ ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ζητήματος ἱσχύοντος ἐν Γαλλίᾳ συστήματος, θεωρήσας σήμερον περιττὴν τὴν τοιαύτην ἐφαρμογὴν, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

1.) Ἐπειδὴ ὁ ἡμέτερος Κανονισμὸς μετεφράσθη ἐκ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἱσχύοντος καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει οὗτος νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐνεκα τῆς σιωπῆς τοῦ ἡμετέρου.

2.) Ἐπειδὴ ἐν μὲν τῷ Κανονισμῷ τῆς Βουλῆς συμπεριλήφθη τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου Γαλλικὸν σύστημα, ὡς μὴ συ-

ηροτούμενης ἐκ τῶν αὐτῶν προσώπων χεῖρα, ἐν δὲ τῷ τῆς Γερουσίας ἡ μετὰ τοῦ τοιούτου συστήματος ἐθεωρήθη περιττὴ, ὡς διαρκὴς ἐκ τῶν αὐτῶν προσώπων συνισταμένης. Μὴ θελήτας ἐπὶ τοῦτοις ὁ αὐτὸς νὰ θεωρήσῃ ὡς προδεδικασμένην ἤδη, περὶ τοῦ τέλους τῆς συζητήσεως Συνόδου, τὴν ἐπὶ τῆς ἐναστάσεως ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς τοῦ λιμένος Ἀνδρου, ἐτελείωσεν τὸν λόγον του, εἰπὼν, ὅτι εἶναι μάταιον νὰ εἰσαχθῇ κατ' ἐπανάληψιν ἐκ νέου Νομοσχέδιον, ἐρ' οὗ, παρὰ τῶν Τμημάτων δεκτοῦ γενομένου προηγουμένως, συνετάχθη ἔπειτα παρ' Ἐπιτροπῆς ἑγγράφος ἐκθέσις· καὶ ὅτι γνωμοδοτεῖ νὰ ἐρωταθῇ τὸ Σώμα, ἂν παραδέχεται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, ἢ θεωρῇ καταλληλότερον νὰ εἰσαχθῇ τοῦτο ἐκ νέου κατ' ἐπανάληψιν.

Συμφωνῶν ὕστερον ἄλλος ἐν μίρει μὲ τὸν πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντα, εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶν προαληθάντων, ὁ μὲν εἰς ἐπραγματεύθη ἐν γένει περὶ ἀρχῆς, ὁ δ' ἕτερος ἐκ τούναντιον περιωρίσθη εἰδικῶς εἰς αὐτὸ καὶ μόνον τὸ περὶ κατασκευῆς τοῦ λιμένος Ἀνδρου ἐκκρεμῆς Νομοσχεδίου· ὅτι ἡ σιωπὴ τοῦ ἡμετέρου Κανονισμοῦ ὑπάρχει μᾶλλον σύμφωνος μὲ τὴν φυσικὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, καθ' ἣν τοιαῦτα ἐκκρεμῆ Νομοσχέδια πρέπει εἰς ἑτέραν Βουλευτικὴν Σύνοδον νὰ ὑποβάλλονται κατ' ἐπανάληψιν· ὅτι τὸ τοιοῦτον σύστημα εἶναι μᾶλλον σύμφωνον μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον, ἐπειδὴ ὑπαρχόντων μὲν εἰσέτι τῶν αἰτίων, δι' αἷ τὸ τοιοῦτον Νομοσχέδιον προεκλήθη, δύνανται νὰ εἰσαχθῇ αὐτὸ ἐκ νέου, εἴτε παρὰ τινος τῶν Ἰπουργῶν, εἴτε παρὰ τινος τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας· μὴ ὑπαρχόντων ὁμῶς τῶν αὐτῶν αἰτίων, πρὸς τί παραλόγως νὰ συζητῆται ἀνωφελὲς Νομοσχέδιον, προκληθὲν ἄλλοτε δι' αἰτία, ἐκλείψαντα ἤδη; ὅτι ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας εἶναι κατάλληλον νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου προταθείσαν παρ' αὐτοῦ καὶ ἀνακληθεῖσαν ἐπὶ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως πρότασιν, ὡς ἀφαιρούσαν τὴν ἐνεκα τῆς σιωπῆς ὑπάρχουσαν ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς Γερουσίας ἑλλειψιν, καὶ καθιστῶσαν πασιδύλον τί ἐπὶ τοῦ λοιποῦ μέλλει νὰ γίνεταί ὡς πρὸς τοιαῦτα ζητήματα. Καὶ ὅτι ἐν τοῦτοις θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐξακολουθήσῃ συζητούμενον ἐξαιρητικῶς ἐξ ἧς ἐναπελείρῃ στάσεως τὸ περὶ κατασκευῆς

τοῦ λιμένος Ἀνδρου Νομοσχέδιον, χωρὶς τοῦτο νὰ εἰσαχθῇ κατ' ἐπανάληψιν.

Ἀναστὰς ἐπομένως ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, ἐξέφρασεν, ὅτι ἡ προτέρα ἀγορευσίς του δὲν περιστράφη μόνον εἰς τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἐκκρεμὲς Νομοσχέδιον· ὅτι τὴν σιωπὴν τοῦ κανονισμοῦ θεωρεῖ ἐν γένει ὡς ἀρνούσαν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ Σῶμα, ὃ ἀποφασίση, ἂν παραδέχεται ἢ μὴ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως παντὸς ἐξ ἄλλης Βουλευτικῆς συνόδου μείναντος ἐκκρεμὸς Νομοσχεδίου· καὶ ὅτι ἡ καθ' ὑπόθεσιν ἐνδεχομένη ἐξαφάνισις τῶν ἐπὶ ἄλλης τινὸς Βουλευτικῆς συνόδου προκαλεσάντων Νομοσχεδίων τι αἰτίων, δὲν εἶναι ἰσχυρὸς λόγος, διὰ νὰ παραδεχθῇ τις, ὅτι πρέπει τοῦτο νὰ εἰσάγεται ἐκ νέου, ἐπειδὴ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται ν' ἀνακαλέσῃ τὸ τοιοῦτον Νομοσχέδιον.

Μετὰ τοῦτον λαβὼν αὖθις τὸν λόγον εἰς τῶν προαγορευσάντων, ἐπειδὴ, εἶπεν, ὁ ἦδη λαλήσας τὴν πρότασιν αὐτοῦ ἀνεκάλεσε μετὰ τὴν παρ' ἐμοῦ γενομένην ἀνάκλησιν, προκύπτει ἡ πρόληψις, ὅτι ἐγὼ ἐνόησα τὸ ζήτημα κάλλιον, καὶ ὅτι ἡ σιωπὴ τοῦ κανονισμοῦ πρέπει νὰ θεωρηθῇ σύμφωνα μετὰ τὴν περὶ αὐτῆς γενομένην παρ' ἐμοῦ ἐρηκνείαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ προλαλήσας εἶπεν, ὅτι ἡ ἐν τῇ Βουλῇ κατ' ἀνάγκην λαμβανούσα χώραν ἀνανέωσις τῶν προσώπων προκαλέσῃ τὴν παραδογὴν τοῦ Γαλλικοῦ συστήματος, καὶ ὅτι μὴ ἐνεργουμένης τοιαύτης ἀνανέωσεως ἐν τῇ Γερουσίᾳ, καθίσταται περιττὸν νὰ εἰσάγεται ἐκ νέου τοιοῦτον ἐκκρεμὲς Νομοσχέδιον, ἀντιπαρτηρῶ, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου τὰ συγκροτούμενα τὴν Γερουσίαν πρόσωπα ὑπάρχουσιν οὐ μόνον τὰ αὐτὰ πάντοτε, ἀλλὰ καὶ διχδοχικὰ, ἰσχύει τὸ ἐναντίον σύστημα· διὰ δὲ ταῦτα θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ εἰσάγωνται κατ' ἐπανάληψιν τοιαῦτα ἐκκρεμῆ Νομοσχέδια, κυρίως καθ' ὅτι αἱ περὶ τούτων ὑπάρχουσιν ἄλλοτε ἰδέαι, πληροφορίες, καὶ γενόμεναι πράξεις δὲν δύνανται νὰ μένωσιν αἱ αὐταὶ εἰς τὴν μνήμην, καὶ καθότι, ὡς γινώσκετε, ἡ ἐπὶ τινος Νομοσχεδίου ἀρχομένη συζήτησις ἐξακολουθεῖ μέχρι τέλους, ὡς τῆς διακοπῆς συγγερούς πάντοτε τὰς ἰδέας. Μὴ παραδεχόμενος λοιπὸν τὴν γνωμοδότησιν τοῦ εἰπόντος, νὰ συζητηθῇ κατ' ἐξαίρεσιν, χωρὶς νὰ εἰσαχθῇ ἐκ νέου, τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον, ὡς μὴ θεωρῶν καταπεύγουσαν

τὴν ἀνάγκην τῆς τοιαύτης συζητήσεως, δὲν παραδίδωμι ἀφ' ἑτέρου ὡσαύτως, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προστεθῇ ἐν τῷ κανονισμῷ ἰδέα πρὸς λύσιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ζητήματος διατάξις, καθότι τὴν σιωπὴν τοῦ κανονισμοῦ πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ τις συμφώνως μετὰ τὴν περὶ αὐτῆς γενομένην παρ' ἐμοῦ ἐρηκνείαν, καὶ καθότι ὁ ἔχων ἐναντίον ἰδέαν δύναται νὰ ὑποβάλλῃ πρότασιν περὶ προσθήκης ἀθροῦ τινός, τὸ ὁποῖον ἤθελε θεωρήσῃ κατὰλληλον πρὸς ἐξαγωγήν τῆς σιωπῆς τοῦ κανονισμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν προλαβούσαν Συνεδρίασιν ἐλήχθη παρὰ τινος, ὅτι πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὸ Γαλλικὸν σύστημα, ὡς καὶ ἄλλοτε παρεδεξάμεθα τοῦτο ἐπὶ ὁμοῦ τινός ζητήματος· ἀναφύοντος ἐπὶ τῆς δευτέρας Βουλευτικῆς συνόδου, ἀντιπαρτηρῶ, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ παρὰ τινος τῶν Βουλευτικῶν Σωματίων ψηφισθέντα Νομοσχέδια, ἐλήχθη τότε, ὅτι ὑπάρχουσι δύο συστήματα· καὶ κατὰ μὲν τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ ἰσχύον, τοιαῦτα Νομοσχέδια πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν Βουλὴν παρ' ἧς ἐψηφίσθησαν, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἑτέραν· κατὰ δὲ τὸ ἐν Γαλλίᾳ, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἑτέραν, θεωρούμενα ὡς καταρτισμένα παρ' ἐκείνης, παρ' ἧς ἐψηφίσθησαν ἤδη. Τὸ δὲ σύστημα τοῦτο ἐυστάθη τότε εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ προτεινόντος αὐτὸ, ὅστις τελειώνει τὸν λόγον τοῦ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον ν' ἀσχληθῇ κατόπιν ἡ Γερουσία εἰς εὐρυτέραν λύσιν τοῦ τοιοῦτου ζητήματος, περὶ οὗ ἔκτοτε οὐδεὶς ἐγένετο λόγος· ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρόκειμενον ἤδη, ἐπειδὴ τὰ μὲν ψηφισθέντα ἐπὶ τινος Βουλευτικῆς Συνόδου παρὰ τῆς μίτης τῶν Βουλῶν Νομοσχέδια, τὰ αὐτὰ Ὑπουργεῖον ὑποβάλλει εἰς τὴν ἑτέραν, ἐν ᾧ ἀναφορικῶς εἰς τὰ ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐναπολειπούμενα ἐκ ληξάτης συνόδου ἐκκρεμῆ Νομοσχέδια δὲν δύναται τις νὰ ἐνθυμηταὶ ὑποκίῃ ἰδέαι ὑπάρχον ἄλλοτε, οὐδὲ διὰ τῶν πρακτικῶν, ὡς ὧτων περιληπτικωτάτης ἐκθέσεως τῶν καθ' ἑκάστην Συνεδρίασιν γινόμενων, εἶναι δυνατόν ν' ἀνακαλέσῃ τις εἰς τὴν μνήμην τὰς τοιαύτας ἰδέας, ἐκτὸς δὲ τούτων ἔχων ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἀπόλυτος Κυβέρνησις, καὶ τοὶ ὑπαρχουσὼν γνωμοδοτήσεων Ἐπαρχικῶν καὶ Δημοτικῶν Συμβουλίων, δὲν ἐπέσπειρε νὰ συναίνεσθαι εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος τῆς Ἀνδρου, ἀλλ' ἐκώρυσσε μᾶλλον τὰς πράξεις αὐτῶν, θεωρῶ ἀναγκαῖον, μὴ ὑπαρχούσης ἀνάγκης συζητήσεως ἐμπειρημένης, νὰ παραπεμφθῇ ἐκ νέου εἰς

τὰ τμήματα τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον, νὰ διορισθῇ Επιτροπὴ, καὶ αὕτη νὰ υποβάλλῃ τὴν αὐτὴν, ἂν θέλῃ, ἐκθεσιν, τὴν ὁποίαν ἢ ἐπὶ τῆς παρελθούσης συνόδου διορισθεῖσα ὑπεβάλλει· τοσούτω δὲ μάλλον πρέπει νὰ γένη δεκτὴ ἢ γνωμοδοτήσῃ αὕτη, καθ' ὅσον ὁ ἀρμόδιος Ἰπουργὸς ἀφροντιστῶν καὶ μὴ ἐπισπεύδων τὴν συζήτησιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἀποδείκνυσιν, ὅτι ἐξέλιπον ἤδη τὰ προκαλέσαντα τοῦτο αἰτία.

Μὴ συμφωνῶν ἄλλος μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα, παρητήρησεν, ὅτι τὴν σιωπὴν τοῦ κανονισμοῦ δύναται νὰ ἐξηγήσῃ κατ' ἀντίθετον ὅπως τρόπον μὲ τὴν γενομένην παρὰ τοῦ προλαλήσαντος ἐρμηνεῖαν, ὅτι ὑπαρχούσης ἀποτάξεως τοῦ Σώματος, πρέπει νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον, χωρὶς νὰ εἰσαχθῇ ἐκ νέου, καὶ ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν γενικὴν λύσιν τοῦ τοιούτου ζητήματος, δύναται ὁ θέλων, νὰ υποβάλλῃ πρότασιν περὶ προσθήκης ἀρθρου τινὸς ἰδίου ἐν τῷ κανονισμῷ.

Παραδεχόμενος ἄλλος τὰ παρὰ τοῦ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος λεγόμενα, κατ' ἐξίτησιν ἐγνωμοδοτήσει, νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον, χωρὶς νὰ εἰσαχθῇ ἐκ νέου, παρατηρήσας, ὅτι διατελοῦσιν ὑπάρχουσαι αἱ αὐταὶ αἰτίαι, δι' ἧς τὸ Νομοσχέδιον προεβλήθη, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐπαρχομένην Συνεδρίσιν θέλει υποβάλλῃ πρότασιν περὶ προσθήκης ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς πρὸς λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀπαιτουμένης διατάξεως.

ὑποστηρίζοντες ἄλλοι τὴν περὶ τῆς συζήτησεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς τοῦ λιμένος Ἀνδρου γνωμοδοτήσιν, ἐξέφρασαν, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο πρέπει νὰ συζητηθῇ ἤδη, ὡς μὴ συζητηθὲν ἐπὶ τῆς παρελθούσης συνόδου, διὰ παρατήρησιν τινος, εἰπόντος, ὅτι ἡ συζήτησις αὐτοῦ ἤθελε προκαλεῖται ἐκτεταμένην πρακτικὴν ἐκθεσιν, μὴ δυναμένην νὰ συνταχθῇ μέχρι τῆς ἐπιούσης, ὅτε ἐπάρχῃτο ἀναγκαιῶς ἡ λήξις τῆς Β. Βουλευτικῆς Συνόδου· ὅτι περὶ τῆς τοιαύτης συζητήσεως ὑπάρχει βεστὴ ἀπόφασις τοῦ σώματος, καὶ ὅτι ἡ πρότασις περὶ προσθήκης ἀρθρου τινὸς ἐν τῷ κανονισμῷ, πρὸς λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος, δυναμένη νὰ υποβληθῇ πάντοτε, δὲν ἔχει τινὰ σχέσιν μὲ τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς τοῦ λιμένος Ἀνδρου.

Λαθὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον εἰς τὼν προαγορευσάντων, θαυμάζω, εἰπεῖ 1. Πῶς τις τῶν προλαλήσαντων, ἐν ᾧ θεωρεῖ τὴν σιωπὴν τοῦ κανονισμοῦ, ὡς ἐπαναφέρουσαν τὰ ἐκκρεμῇ Νομοσχέδια εἰς τὴν ρυθικὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, προτίθεται ἀπ' ἐτέρου νὰ υποβάλλῃ πρότασιν περὶ προσθήκης ἀρθρου τινὸς ἐν τῷ κανονισμῷ, μὴ μέλλουσιν νὰ συντελέσῃ, εἰμὴ εἰς ἀπλὴν ἐπεξήγησιν τῆς εἰς τὴν σιωπὴν τοῦ κανονισμοῦ ἀποδοθείσης ἐννοίας, καὶ 2.) Πῶς γνωμοδοτεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ κατ' ἐξαίρεσιν ἡ συζήτησις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, ἐνῷ οὐδεμία κατεπιφέρουσα ὑπάρχει ἀνάγκη. Εἰς δὲ τοὺς εἰπόντας, ὅτι ὑπάρχει ἀπόφασις τοῦ Σώματος περὶ τῆς ἐν τῇ ἐνεστάσῃ Συνόδῃ συζητήσεως τοῦ περὶ οὗ εἰρηται Νομοσχεδίου, καὶ ὅτι τοῦτο δὲν συνεζητήθη ἐπὶ τῆς ληξούσης Συνόδου, ὡς μὴ ὑπάρχοντος τοῦ ἀπαιτουμένου ὀλιγοῦ καιροῦ πρὸς σύνταξιν τῶν Πρακτικῶν, εἰς ᾧ ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου ἤθελε δώσει χώραν, ἀντιπαραινῶ, ὅτι τοιαύτη ὀριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Σώματος δὲν ὑπάρχει· ὅτι ἐπὶ τῆς ληξούσης Συνόδου δὲν συνεζητήθη κυρίως τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, διὰ τὴν ἐλλειψὴν πληροφοριῶν τινῶν, ἀφορῶσιν τὴν χωρικότητα τοῦ περὶ οὗ πρόκειται λιμένος καὶ ἄλλα καὶ οὐχὶ διὰ τὸ μὴ δυνατόν τῆς συντάξεως τῶν Πρακτικῶν, τὰ ὅποια ὅσον ἂν ἤθελον εἶσθαι πολλὰ, ἡδυνάμεθα νὰ συντάξωμεν, κοπιῶντες ἐπὶ τῆς νουκτιὸς ὅλης· ὅτι καὶ ἀπόφασις περὶ ὀριστικῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου ἂν ὑπῆρχεν, ἔπρεπε πάλιν νὰ διορθώσωμεν αὐτὴν ἤδη, ὡς οὖσαν ἀποτελεσματικὰν, καὶ ἐπειδὴ αἱ δευτέραι σκέψεις ὑπάρχουσι τῶν πρώτων σοφώτεραι πάντοτε· καὶ τελευταῖον, ὅτι ἐπειδὴ σήμερον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ οὗ εἰρηται Νομοσχέδιον, εἶναι προτιμώτερον νὰ διατρέξῃ μέχρι τῆς ἐπιούσης τὰς προπαρασκευαστικὰς διατυπώσεις ἀπάσης, παρὰ νὰ παραδῶμεν τὸν γενικὸν κανόνα, τὸν ὅποion ἐθέσαμεν ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν τῶν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας εἰσαγομένων Νομοσχεδίων, καὶ προβουλευμάτων.

Ἀναστὰς ἐπὶ τέλους εἰς τὼν παρὰ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος ὑπανειρητομένων Γερουσιαστῶν, ὡς ἄλλοι πολλοί, εἶπεν, ὡσαύτως καὶ ἐγὼ τὴν σιωπὴν τοῦ Κανονισμοῦ θεωρήσας ὡς ἐλλειψὴν, ἐξέφρασα, ὅτι τὴν ἐπιούσαν θέλω υποβάλλῃ πρότασιν περὶ προσθήκης τῆς ἀπαιτουμένης ἐν τῷ κανονισμῷ, πρὸς λύσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ζητήματος, διατάξεως, γνωμοδοτήσας δὲ κατ' ἐξαίρεσιν νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ τῆς κα-

τασκευῆς τοῦ λιμένος Ἀνδρου Νομοσχέδιον, ἐπραξα τοῦτο, θεωρῶν, ὅτι δὲν μεταβλήθη ἡ προκαλείσασα τὸ Νομοσχέδιον ἀνάγκη, καὶ ἐπομένως δὲν παύουν τὸν ὡς πρὸς τὴν αἰωπὴν τοῦ Κανονισμοῦ τεθέντα παρὰ τοῦ προλαλήσαντος κανόνα, μὲ τὸν ὅποιον συνεφώνησα ἔδη· ἀγλυνότι προτείνει τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου νομοθετικῆς ἐργασίας, ἀρ' ἢς ἐγκατελείφθῃ καταστάσεως.

Μηδεμιᾶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Γερουσία παρεδέξατο νὰ συζητηθῇ τὴν ἐπιούσαν τὴν περὶ τῆς ἐν Ἀνδρῶν κατασκευῆς τοῦ λιμένος Ἐμπορίου Νομοσχέδιον, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν γενικὴν τοῦ προκειμένου ζήτηματος λύσιν, νὰ ὑποβληθῇ πρότασις, περὶ προσθήκης τῆς ὡς πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἀπαιτουμένης ἐν τῷ Κανονισμῷ διατάξεως.

Ἐπιβουούσης ὑστερον τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσαντός τινος ἐπὶ τῆς πρώτης ἀναφορᾶς, ἂν τὸ ἐπικαλούμενον Κουσούρι περιέχῃ ὑπάρχῃ ἰδιοκτησία τῶν ἀναφερομένων, ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι, διὰ Νομαρχικῆς διαταγῆς ἐξαγορασθῆσαν τῆς ἰδιοκτησίας τῶν.

Μετά δὲ ταῦτα τοῦ ἀπευθύναντος τὴν ἐρώτησιν γνωμοδοτήσαντος νὰ ἀποφανθῇ ἡ Γερουσία, ὅτι πρέπει νὰ ἐπανάλθωσιν οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν θέσιν, ἐξ ἣς ἐξαγορασθῆσαν, καὶ ταυτοχρόνως νὰ τιμωρηθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ὁ διατάξας τὴν ἐκτόπισιν Νομαρχὴς, ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι δὲν δύναται ἡ Γερουσία νὰ κανονίσῃ τί ὀφείλει ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ πράξῃ τὸ Ὑπουργεῖον, καθότι οὐδὲ τὸ Ὑπουργεῖον ὑπόκειται εἰς τὴν Γερουσίαν, οὐδ' αὖτις ὑπόκειται εἰς ἐκεῖνο, καὶ ὅτι εἶναι καταλλήλοτερον νὰ διευθυνθῇ ἐπὶ συστάσει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἱσωτερικῶν ἡ ὑπ' ἀριθ. 8 ἀναφορά, νὰ προσκληθῇ δὲ ὁ ἀρμοδίος Ὑπουργός, νὰ δώσῃ ὅσον τάχος διασαφές περὶ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ περιεχομένων.

Μηδεμιᾶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὰ παρατηρήσιμα παρὰ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος.

Ἀναγνωσθεῖσαι μετὰ ταῦτα αἱ ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 11. 12. 13. 14. 21. 223. καὶ 22 ἀναφορῶν περιεχόμεναι ἐν τῇ ἐκθεσὶ τῆς Ἐπιτροπῆς γνωμοδοτήσεως, ἐγένοντο διαταγαὶ ἀντιπαρατεθήσεως.

Ἀναγνωσθεῖσας τελευταῖον τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23 ἀναφορᾶς ἐκθέσεως καὶ γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, λαβὼν τις τὸν λόγον, παρετήρησεν, ὅτι μέχρι τοῦδε εἰδίδοντο εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀναφοραὶ τινῶν μὲν ζητούντων θεραπείαν τῶν δεινῶν, ἃ ἐπασχον ἐκ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, τινῶν δὲ, ἐκτιθεμένων τὰς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους θυσίας τῶν, καὶ ζητούντων νὰ τοῖς χορηγηθῇ περιθάλψις τις, ἢ νὰ διορισθῶσιν εἰς τινὰ δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς συστάσεις τῆς Γερουσίας, ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν προξενουμένων παρὰ Δημοσίων ὑπαλλήλων δεινῶν, ἡ Γερουσία ἐζήτησε κάποτε διασαφήσαι παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς πρὸς χορήγησιν περιθάλψεων, ἡ διορισμῶν εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν συστάσεις, δὲν ὑπάρχει γνωστὸν, ἂν αὐταὶ ἔτυχον μέχρι τοῦδε πραγματοποίησεως· ὅτι τοῦ Συντάγματος εἰς ἕκαστον χορηγήσαντος τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνάγειν εἰς τε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, αἱ συστάσεις ταύτης δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι πράξεις κεναί, ἐπειδὴ ἐν ταυτέρῃ περιπτώσει ὀφείλει τὸ Σώμα νὰ διακηρύξῃ, ὅτι εἶναι μάταιαι αἱ εἰς αὐτὸ ἀπενθυνόμεναι ἀναφοραὶ· ὅτι τῶν ἀναφορῶν, αἵτινες περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου δις κατ' ἐπανάληψιν δίδονται, πρέπει νὰ ἐπιλαμβάνηται δραστηκώτερον ἢ Γερουσία· ὅτι ἕκαστος ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν, πληροφορούμενος, ὅτι σύστασις τις τοῦ Σώματος δὲν ἐπραγματοποιήθη, δύναται νὰ ζητῇ λόγον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ· ὅτι ἡ ἀναφερόμενος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23 ἀναφορᾶς ἔχων ἐκδουλεύσεις καὶ ἱκανότητα ὑπὲρ πολλοῦ, ἄλλους δύναται νὰ ὑπερετήσῃ καλῶς, καὶ τελευταῖον, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ γένη δεατὴ.

Συμφωνήσας ἕτερος μὲ τὸν ἔδη ἀγορεύσαντα, προσέειπεν, ὅτι τὸ Σύνταγμα, χορηγῆσαν εἰς ἕκαστον τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρειν εἰς τὰς Βουλὰς, δὲν προέβλεπε νὰ καταστήσῃ ταύτας Ταχυδρομίων ἀπλοῦν, πρὸς μόνον εἰς τὰ κατάλληλα Ὑπουργεῖα μεταβίβασιν τῶν ἀναφορῶν τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ νὰ ὑποχρεώσῃ τὰ Ὑπουργεῖα νὰ πραγματοποιῶσι τὰς εἰς αὐτὰ παρὰ τῶν Βουλῶν συνισταμένας ἀναφοράς, ἐξετάζοντα τὰ ἐν ταύταις περιεχόμενα, καὶ παρὶζόμενα τὰς ἀπογνώσας πληροφορίας, καὶ ὅτι πᾶς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν δύναται νὰ ζητῇ λόγον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου

Υπουργού, διὰ τὴν μὴ πραγματοποιηθεῖσαν παρ' αὐτοῦ οὐσιαστικὴν τῆς Γερουσίας, ἐν ὁποιασδήποτε ἀναφορᾷ.

Μηδενός ἄλλου παρευθρήσαντός τι, ἡ Γερουσία παρεβέβηκε τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23 ἀναφορᾷ γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐπὶ ταῦτοις ἔλυσε τὴν συνεδρίαν, προσδιορίσας τὴν ἐπιούσαν ἐν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Ἀνδρου.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΑΝΑΣΤ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Τέλλας.

Β. Χρηστάκοπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 4 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρα τῆς
ἐβδομάδος Σαββάτου.

Ἀναγνωθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρες ἀποτελοῦντος τὸ σῶμα, ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀντικείμενον τῆς ἡμερουσίας διατάξεως εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ εἰδικῶν ὁρῶν τοῦ δήμου Ἀνδρου, πρὸς κατασκευὴν λιμένος.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἀναγγέλλει, ὅτι εἰδοποιηθεὶς ὁ Κ. Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου Ἰπουργός τῶν ἑπιτελικῶν περὶ τῆς συζητήσεως ταύτης ἀνήγγειλεν, ὅτι δὲν δύ-

νῆται σήμερον νὰ παρευρεθῇ, ὡς πάσγων, ἀλλ' ὅτι διέταξε τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους νὰ διώκωσιν ἐκ μέρους τοῦ τῆς ζητηθείσης πληροφορίαι. Ἀλλ' ὅτι καὶ αἱ πληροφορίες αὐταὶ δὲν ἐδόθησαν εἰσέτι.

Εἰς τῶν Γερουσιαστῶν παρευθρή, ὅτι τότε θέλει ληρωθῆναι ὑπ' ὅσιν αἱ τοιαῦται πληροφορίες, ὅταν τὸ σῶμα ἀποφανθῇ, ὅτι εἶναι ἀνεγκλίαι εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν.

Ἐν ταῦτοις εἰς τῶν Γραμματέων ἀναγινώσκει ἐγγράφον πρότασιν ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Τ. Μαγγίνα παρουσιασθεῖσαν, περὶ προσθήκης ἀρθροῦ εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς Γερουσίας ἐχρυσαν ὡς ἐφεξῆς.

*Πρότασις τοῦ Γερουσιαστοῦ Τάτλη Μαγγίνα διὰ
προσθήκην συμπληρωτικῶν ἀρθρῶν εἰς τὸν*

Κανονισμὸν τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον συμπληρωτικόν.

Νομοσχέδια εἰσαχθέντα εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ περιελθόντα τὰς κανονισμένας διατυπώσεις τῆς προεξετάσεώς των, ἐὰν μείνωσιν ἐκκρεμῇ εἰς τὴν λήξιν τῆς Συνόδου, δὲν δύνανται νὰ συζητηθῶσιν εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον, ἐκτός ἐὰν εἰσαχθῶσιν ἐκ νέου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἰπουργοῦ, ἢ προταθῶσι παρὰ τινος Γερουσιαστοῦ. Τὸ δὲ σῶμα τῆς Γερουσίας, πρὶν ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως αὐτῶν, ἀποφασίζει ἂν πρέπη νὰ παραπεμφθῶσι καὶ αὐτὲς εἰς τὴν προεξετάσιν τῶν Τμημάτων, ἢ νὰ ἐπιληφθῇ ἀμέσως τῆς συζητήσεως αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰανουαρίου 1847.

ΤΑΤΖΗΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

ὑποστηρικθείσα δὲ ἡ πρότασις αὕτη παρεπέμφθη εἰς τὰ τμήματα, διὰ νὰ τὴν λάβωσιν ὑπ' ὅσιν, ἀπερρασίθη δὲ ἡμέρα τῆς συνελεύσεως των ἡ προσεχὴς Τετάρτη.

Ἐπανελθούσης τῆς Γερουσίας εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερουσίας διατάξεως, εἰς τῶν Γερουσιαστῶν εἶπεν, ὅτι κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νο-

μασχεδίου περί λιμένας Ἀνδρου δὲν διεκόπη, καθὼς τινὲς διασχυρίζονται, μόνον ἐπειδὴ ἡ βραχύτης τοῦ χρόνου δὲν επέτρεπε τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, ἀλλὰ κυρίως, διότι ἀνεφάνησαν διαταχαμοὶ σοβαροὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας, καθόσον μάλιστα εἰς τῶν Γερουσιαστῶν χρηματίας Διοικητῆς Ἀνδρου καὶ ἐνασχοληθεῖς εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἰδίως, ἐξέφρασαν, ὅτι δυνατόν δὲν εἶναι ποτὲ νὰ κατασκευασθῇ ὁ λιμὴν οὗτος. Ἡ αὐτὴ γνώμη ἤκουσθη καὶ παρ' ἄλλων ἐπαναλαμβάνομένων, δι' ὃ καὶ ὁ ἀγορεύων ἐνόμισεν ἀναγκαῖον διὰ νὰ ψηφοφορήσῃ κατὰ συνείδησιν, νὰ πληροφορηθῇ ἐπισήμως παρὰ τῶν Ἱπουργῶν προηγουμένως τὰ ἐξῆς.

Ὅποιος χωρητικότητος εἶναι τήναήμερον ὁ ἐπισκευασθεὶς λιμὴν, ὁποῖος χωρητικότητος θέλει εἶσθαι, ἀφοῦ κατασκευασθῇ, ὅπως εἶναι τὰ πλοῖα τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει γένει ὁ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος λιμὴν.

Ποῖοι εἶναι οἱ ἐπικρατέστεροι ἄνεμοι εἰς τὸν τόπον, καὶ πρόξεναι κινδύνων εἰς τὸν λιμένα.

Πόσον ἀπέχει εἰς ἄλλος λιμὴν, ὁ τοῦ Κορθίου ἀπὸ τὴν πόλιν Ἀνδρου διὰ θαλάσσης, καὶ πόσον διὰ ξηρᾶς.

Πόσος χωρητικότητος καὶ ὁποῖας καταστάσεως, ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, εἶναι οὗτος.

Πόσος δαπάνης χρῆζει οὗτος εἰς ἐπισκευήν, διὰ νὰ γίνῃ χωρητικότερος καὶ ἀσφαλέστερος.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι εἰς εὐκατάστατος Ἀνδριος, ὀνόματι Χρύσανθος, καταβάλλει τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς τούτου τοῦ λιμένος, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ τὰ δίδονται μικρὰ τινα δικαιώματα ἐκ μέρους τῶν προσορμιζομένων, εἰς ὄφελος τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Δύναται νὰ χωρήσῃ ὁ λιμὴν τῆς Ἀνδρου ἐπισκευαζόμενος πλοῖα χωρητικότητος πλέον τῶν 5,000 κοιλῶν.

Ὁ λιμὴν οὗτος δεχόμενος τὴν ἐκχυσιν δύο ποταμῶν, δὲν θέλει ἐντὸς ὀλίγου χρόνου προσχωθῇ.

Ποῦ προσορμιζονται σήμερον τὰ πλοῖα, περὶ ὧν πρόκειται νὰ γίνῃ ὁ λιμὴν.

Πόσον καιρὸν, κατὰ μέσον ὅρον προσορμιζονται τὰ πλοῖα ἀφρακτοῦντα.

Ἐξάγεται, ἢ εἰσάγεται εἰς τὸν τόπον μεγάλη ποσότης προϊόντων, διὰ νὰ ἀναγκασθῇ ἀναπορεύτως ὁ λιμὴν.

Ὅποιος εἶναι τὰ ἐξοδα τῆς φυλάξεως τῶν πλοίων, ὁποῖα τὰ παθήματα αὐτῶν.

Πλὴν τούτων, εἶναι ἐπιθυμητὸν νὰ πληροφορηθῇ ὁ Ἱπουργὸς τὸ σῶμα περὶ τῆς λεπτομερείας τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθὼς καὶ ἂν εὐρίσκωνται, ἢ ἦναι εὐκολος ἡ μετακόμισις τῶν ἀναγκαίων μηχανῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς προκυμαιίας, ὁποῖας ἐκτάσεως αὐτὴ θέλει εἶσθαι, πόσων θαλαδὴ κυδικῶν μέτρων, κτλ.

Εἰς τὴν λεπτομερὴ τούτην ἐρευναν, ἴσως ἀναιτῆς τις τῶν δημοτῶν τῆς Ἀνδρου τὴν ἀπόφασιν, τῆς ὁποῖας προηγήθη ἀναμφιδόλως σὺν τῇ σκέψει, διὰ ν' ἀποφασίσωσι νὰ υποβληθῶσιν εἰς τοιοῦτον ἔξοδον.

Ἐκτιμῶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δήλων καὶ ἐπιθυμῶν νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τοῦτο ὁ δημοτικὸς Νόμος, ἀλλὰ τούτου ὀρισταμένου, καὶ ισχύοντος, ἡ Κυβέρνησις ἔχει δικαίωμα καὶ καθήκον ἐπιτηδεύσεως τινος καὶ κηδεμονίας, τὸ ὅποιον διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ, ὀφείλει πρὶν νομοθετήσῃ, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς προεκτεθείσας λεπτομερείας, διὰ νὰ πεισθῇ καὶ περὶ τῆς πεπραχθεῖσας ὠφελείας καὶ περὶ τοῦ ἐρίκτου τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἔργου τούτου.

Ἄλλος ἀπαντᾷ, ὅτι οἱ λόγοι τοῦ προαγγελλομένου εἶναι ἐξωδικοί παρατηρήσεις, τὰς ὁποῖας οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ σῶμα, ἀρ' οὐ ἔχει ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐλθεσιν τοῦ Ἱπουργείου βεβαιούσαν τὸ ἐρίκτον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὴν ὥς ἐκ τούτου μέλλουσαν νὰ προκύψῃ ὠφελειαν, ἀφοῦ ὑπάρχωσι πράξεις δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ ὑπογραφαὶ πλοιαρχῶν, τὴν μόνων κυρίως ἀρμοδίον νὰ κρίνωσι περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης καὶ προκαταβιβάσεων ἤδη καὶ ἱκανὰ κεφάλαια. Πλὴν τούτου ἡ Ἱπουργικὴ ἐκθεσις ἀντίκειται ὅλως διάλυν εἰς ὅσα ἀνέφεραν ὁ χρηματίας ποτὲ Διοικητῆς τῆς Ἀνδρου Γερουσιαστής, καὶ ὅτι ἐκ ταύτης φαίνεται, ὅτι καὶ μηχανικὸς ἐστάλη καὶ ἐγνωμοδότησε, καὶ προϋπελόγησε τὸ ἔξοδον εἰς 267 χιλιάδας δραχμὰς, τὰς ὁποῖας ὁ Ἱπουργεῖον ἐμετρίασε μετὰ ταῦτα εἰς 202 χιλιάδας.

Ὁ ποτὲ Διοικητῆς Ἀνδρου Γερουσιαστὴς λέγει, ὅτι προκαλούμενος τοιοῦτο τρόπον, ὀφείλει νὰ ἐκβίσῃ εἰς τὸ σῶμα

τά διατρέξαντα, καὶ τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ἐπιτοπίως ἐσχματῆσε γνώμην. Ὡς φαίνεται οἱ ἀρμόδιοι εἰσκηγῆται δὲν καθυπέδαλον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἅπαντα τὰ μέχρι τῶν 1843 διατρέξαντα, ἀλλὰ μόνον τὰ μέχρι τῶν 1838: καὶ μάλιστα τὰ ἀφορῶντα τὰς τελευταίας πράξεις καὶ ἐκθέσεις ἔγγραφα, εἰς αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον πλέον δὲν ὑπάρχουσι. Μετὰ τὸ 1838 τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε νέαν Ἐπιτροπὴν καὶ νέαν μηχανικὴν νὰ ἐνασχοληθῶσιν εἰς ταῦτα. Ἀποτέλεσμα τῶν ἐκθέσεων τῶν καὶ ἐργασιῶν ἐστάθη, ὅτι ἡ ἐπισκευὴ τοῦ λιμένος Ἐμπορίου παράγουσα μερικὴν μόνον ὠφέλειαν, εἶναι καὶ πολυδάπανος: καὶ σχεδὸν ἀκατόρθωτος, ἐνῷ ἡ ἐπισκευὴ τοῦ λιμένος Κορθίου εἶναι εὐκολωτέρα καὶ ἀλιγοδάπανος καὶ συμφέρει ἐν γένει δι' ὅλην τὴν νῆσον. Παρακατατίθεται ἐπομένως τὰ γινόμενα σχέδια ὑπὸ τῶν μηχανικῶν καὶ διαφόρων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἐκθέσεις.

Ἀναγνωσθείσης μετὰ ταῦτα, κατ' αἰτήσιν τινῶν Γερουσιαστῶν, τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, παρατηρεῖ ὁ ἐκθέσας τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ληφθῶσι προηγουμένως αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας ἐζήτησεν, ὅτι αὐτὴ ἡ ἐκθεσις ἐνδιαλαμβάνει, ὅτι διὰ Βασιλικῆς διατάγματος μάλιστα δὲν ἐνεκρίθη τὸ ἔργον, περὶ οὗ σήμερον γίνεται λόγος.

Ἄλλος ἀπαντᾷ, ὅτι διὰ Βασιλικῆς διατάγματος ἀνεβλήθη ἴσως τότε ἡ ἐπιχείρησις αὕτη, ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἐμποδίζει μεθ' ὠριμωτέραν σκέψιν, ἀρὰ μάλιστα τοσούτον ἐξεργάσθῃ ἡ ἐπιθυμία τοῦ Λόγου, νὰ ἐκπελθῇ ἡδὴ ἡ Κυβέρνησις καὶ νὰ κυρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρύσανθος δὲν εἶναι ἀληθὺς, ὅτι δαίνει ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ ἐπισκευασθῇ ὁ λιμὴν Κορθίου, καθότι ἐκ διαφόρων ἀναφορῶν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς Ἀνδρου προκύπτει, ὅτι μόνον ὄρον τίθησιν ὁ Κ. Χρύσανθος τὸ νὰ παρέρχωνται τὰ λιμενικὰ δικαιώματα εἰς τὰ σχολαία τῆς νήσου. Ἀναγινώσκει δὲ ἰδιαιτέρην περὶ τούτου ἐπιστολὴν τοῦ Δημοάρχου Πάρεδρου τοῦ Λόγου Ἀνδρου. Καθόσον ἀφορᾷ τὰς πολυαριθμους ἐρωτήσεις τὰς ὁποίας, ὁ πρῶτος ἀγορεύσας προτείνει, παρουσιάζων σχέδιον γεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Μηχανικοῦ Βαίλερ, παρατηρεῖ, ὅτι ἕκαστος τῶν Γερουσιαστῶν, χωρὶς νὰ προσκαλέσῃ δημοσίαν ἐπὶ τούτῳ συζήτησιν, δύναται νὰ λάβῃ πληροφορίας ἀπὸ τὰ ἀρμόδια

Ὑπουργεῖα, διὰ νὰ σχηματίσῃ τὴν πεποιθήσιν του, καὶ ἐπομένως εἰς ἐκεῖνα μόνον νὰ στηριχθῇ καὶ ἐκεῖνα νὰ προτείνῃ ἐναντίον τῆς παραδοχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, τὰ ὅποια ἀκριβῶς πληροφορηθεὶς ἰδιαιτέρως, ἤθελε νομίσαι ἱκανὰ νὰ διαθέσωσι τὸ σῶμα εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν αὐτοῦ. Τοιοῦτοτρόπως, ἂν ὁ προαγορεύσας ἤθελεν ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ πράγματος, ἤθελε πληροφορηθῇ, ὅτι καὶ σχέδια καὶ προϋπολογισμοὶ ὑπάρχουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ σχεδίου αὐτοῦ τοῦ μηχανικοῦ Βαίλερ, ὑπογεγραμμένου παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, φαίνεται καὶ πῶσον βαθὺ εἶναι ὁ πλοῦς εἰς τὸ παράλιον, πόσον ἀπωτέριο, ποῖοι εἶναι οἱ προσβάλλοντες σύμμερον τὴν λιμὴν ἀνεμοὶ, πόση ἡ σχεδιασθεῖσα προκομαία, πόσων πλοίων θέλει εἶσθαι χωρητικὸς καὶ ὅσα ἄλλα ἐζήτησε νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ. Φρονεῖ ἐπομένως, ὅτι μὴ ὑπαρχούσης ἀνάγκης περικίτρι ἀναβολῆς, ὁρᾷ τὸ σῶμα νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου, σκοπεύμενον, ὅτι ἡ θέλησις τοῦ Λόγου ἐξεφράσθη, ὅτι ὁ ἴδιος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην καὶ εἶναι βέβαιος περὶ τῆς παρεχθησομένης ὠφελείας, καθὼς καὶ περὶ τοῦ, ὅτι τὸ ἔργον καταρθώνται, καὶ ὅτι ἐπομένως ἤθελεν εἶναι ἀδίκον ἡ Κυβέρνησις νὰ εἰσὶν προσκόμματα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ, διὰ τὰ ὅποια ὁ Λόγος οὕτως ἀφ' ἑαυτοῦ του εὐχαριστεῖται νὰ καταβάλλῃ τὴν δαπάνην.

Συμφωνεῖ ἕτερος μετὰ τὴν προαλλήσαντα εἰς τὰ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ φέρῃ προσκόμματα εἰς ἔργα κοινωφελῆ, μὴ ζημιούντα τρίτον τινα, διὰ τὰ ὅποια αἱ κοινότητες αὐταὶ προκαταβάλλουσιν ἔξοδα, προστιθεὶς δὲ, ὅτι εἰς τὰ τοιαῦτα χρειάζεται καὶ ἡ ἰδία νὰ συνεισφέρῃ κατὰ δύναμιν. Ἀλλ' οὐχ ἥτιον, φρονεῖ ὁ Κυβερνήτης ὁρᾷ νὰ προσέξῃ, ἂν ἐπιτυχάνται ὁ σκοπὸς, τὴν ὅποιαν προσέθετο ἡ κοινότης, ἂν δύναται νὰ διατηρηθῇ, ἂν τὸ ὄφελος εἶναι ἀνάλογον μετὰ τὴν θυσίαν, ἢ καὶ ἂν ἡ θυσία αὕτη δύναται νὰ παρίσῃ γυνικωτέρον ὄφελος καταλλήλοτέρον πῶς διατεθειμένη. Πολύλακός οἱ λαοὶ καταπιεσμένοι ἀπὸ τινος ἀνάγκης υποβάλλονται ἐκουσίως εἰς θυσίας. Ἀλλ' ἔργον εἶναι τῶν Κυβερνήσεων νὰ διευθύνουσιν ἐπὶ τὸ σκοπιμώτερον τοῦς λαοί. Ἀλλ' ἐνταῦθα παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις περιορίσθη νὰ σταίῃ μηχανικὸν τινα, ὅστις ἀνεῖ οὐδεμίαν εὐθύναν διὰ τὰς ἐν σχέδιον, καὶ πρὸς πραγματοποίησιν αὐτοῦ, μέλ-

λοι ἐν τῇ δῆμῳ; νὰ ὑποστῇ σημαντικὰ θυσίας καὶ νὰ κατα-
νάλωσῃ καὶ βοηθήματα ἄλλων Ἀνδρίων. Ἀλλ' ἂν αἰρῆται
κατανάλωθαι ὅλα ταῦτα, καὶ τίποτε δὲν ἐπιτόχῃ, ἔνεκεν
ρουσικῶν ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων, τίς θέλει δώσει λόγον;
Οὐδαίς βέβαια, διότι ὁ μηχανικός δὲν ἐγγράφεται τι.

Εἰς τὴν τοιαύτην ἀμφιβολίαν προστίθεται καὶ ἐκείνη τὴν
ὁποίαν ἐμπνέει τὸ διάταγμα τοῦ 1838, διὰ τοῦ ὁποίου δὲν
ἀνεβλήθη, ἀλλὰ δὲν ἐνεκρίθη ἡ ἐπιχείρησις αὕτη. Ποῦ εἶναι
τὸ διάταγμα τοῦτο, ὁποῖα αἰτία ὑπεγόρευσαν τοιαύτην ἐναν-
τίαν ἀπόρασιν;

Καὶ ἐτέρας ἀμφιβολίας παρίσταται αἰτία. Εἰς τῶν Γερου-
σιαστῶν, Διοικητῆς ποτὲ τῆς Νήσου ἐκείνης, ἐπιτοπίως με-
λετήσας τὴν ὑπόθεσιν, οὐδὲν συμφέρον ἔχον εἰς τὴν μὴ πραγ-
ματοποιήσιν τοῦ ἔργου τούτου, λέγει, ὅτι τὸ ἔργον, ἢ δὲν
κατορθοῦται, ἢ δὲν εἶναι ἀντάξιν τῆς θυσίας ἢ ὠφελείᾳ του.

Τούτων οὕτως ἔχόντων, νομίζω, ὅτι ἡ Γερουσία ἤθελε πρά-
ξει κακῶς, οὐχὶ νὰ ἐπιψύχῃ, ἀλλὰ νὰ συζητήσῃ ἀντικείμε-
νον, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀκριβῆ γνῶσιν. Ἄς
ληφθῶσιν ὅλαί αἱ ἀπαιτούμεναι πληροφορίες, ἃς ἔλθῃ ὁ ἀρ-
μόδιος Ὑπουργός, ὅστις νὰ βεβαιώσῃ ὑπ' εὐθύνῃν του, ὅτι τὸ
ἔργον κατορθοῦται, ὅτι εἶναι ὠφελικὸν καὶ ἀναγκαῖον, καὶ
τότε ἡ Γερουσία εἶναι πρόθυμος, οὐχὶ νὰ ἐπιψύχῃ μόνον,
ἀλλὰ καὶ νὰ δεχθῇ, ὥστε καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ συνδράμῃ τὸ
κοινωφελές τοῦτο ἔργον.

Ὁ πρῶτος ἀγορεύσας Γερουσιαστὴς ἐπαναλαβὼν τὸν λόγον,
προστίθει, ὅτι ἄλλατε πολλάκις παρετηρήθη, ὅτι οἱ ἀρμό-
διοι Ὑπουργοὶ πρέπει νὰ ᾔναι παρόντες, ὅταν συζητῶνται τὰ
παρ' αὐτῶν εἰσφερόμενα Νομοσχέδια, ἄλλως ἢ ἀπουσία των
δεικνύει, ὅτι δὲν ποιοῦνται περὶ πολλοῦ, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν
ἐκκερμηλ Νομοσχέδια, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπι-
σπεύδωσι τὴν συζήτησιν αὐτῶν αἱ Βουλαί.

Ἀλλ' ἐκτός τούτου τινές τῶν ἀγορευσάντων ἀπεικάλεσαν
ἐξωδίκους, τὰς ὁποίας ἐπέφερον παρατηρήσεις περὶ ἀνάγκης
πληροφοριῶν. Ἰσως ἐζήτησα καὶ περιττάς, ἀλλ' οὐχ' ἦττον,
δὲν δύναται τις νὰ παρδεύθῃ τὴν λύσιν τῶν ἀμφιβολιῶν
τούτων, εἰμὴ μόνον διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουρ-
γοῦ καὶ ὡς σχέσιν ἔχουσαι ἀμεσον μετ' τὸ προκαείμενον ζή-
τημα, δὲν δύναται νὰ ἀπυκαλεσθῶσιν ἐξωδικοί, ὅταν τὰ

ιδιωτικά ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα πᾶς ἀνεγνώσθησαν, καὶ ὅσον αἱ
μνημονεύμεναι πράξεις Δημοτικῶν Συμβουλίων, τὰς ὁποίας
ἡ Γερουσία δὲν εἶδε, ἢ τὰ σχέδια τὰ ὁποῖα ἐξωδίκως σί-
μερον παρ' ἐνὸς τῶν Γερουσιαστῶν παρουσιάζονται.

Ἐνεκρίθη τοῦλάχιστον τὸ σχέδιον τοῦτο παρὰ τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ, διὰ νὰ πιστεύσῃ τις εἰς αὐτό; Δύναται τις ἄλλος ἀπὸ
τὸν Ὑπουργὸν νὰ βεβαιώσῃ τοὺς θυσιστοῦντας περὶ τῆς χωρ-
ητικότητος, τοῦ βάρους κ.λ.π. τοῦ λιμένος, περὶ τοῦ, ὅτι
σκοπιμώτερον καὶ εὐκολώτερον δὲν εἶναι ἡ ἐπισκευὴ τοῦ λι-
μένος Κορθίου; περὶ τοῦ, ὅτι ἡ συνεισφορά τοῦ Ἀρχιμανδρί-
του Χρυσάνθου εἶναι διὰ τὸν λιμένα τοῦτον καὶ οὐχὶ διὰ τὸν
τοῦ Κορθίου;

Ἄλλος τις, λέγει, ὅτι μετὰ τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίαν
λαθῶν σημειώσιν τῶν παρατηρήσεων τοῦ προλαλήσαντος, ὡς
μῆλους· μάλιστα τῆς ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου ἑπιτροπῆς, ἐζήτησε
παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν τὰς ἀπαιτούμενας
διασαφήσεις, ὅστις διέταξε τὸν ἀρμόδιον εἰσφρατὴν νὰ ἐνα-
σχοληθῇ εἰς ταῦτα.

Καθόσον ἀρρεῖ τὴν νῦν χωρητικότητα, τοῦ λιμένος, δὲν
εἶναι οὗτος; λιμὴν τῶρα, ὥστε νὰ προσδιορίσῃ τις τοῦτο, μή-
τε ἐκεῖ ἐλλειμενίζονται τὰ πλοῖα, προσορμιζόμενα πότε εἰς
τὸν λιμένα τῆς Σύρου, πότε εἰς τὸν τοῦ Κορθίου. Εἶναι ἀληθές
ὅτι ὁ ρουσικός λιμὴν τῆς Ἀνδρου εἶναι ὁ τελευταῖος οὗτος,
ἀλλ' οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου τῆς Ἀνδρου, οὔτινες εἶναι κυρίως
οἱ νκυτλλόμενοι, θέλουν νὰ ἔχουν τὰ πλοῖα πλησίον τοῦ τό-
που τῆς διαμονῆς των. Ἡ μέλλουσα χωρητικότης τοῦ ἐπι-
σκευασθεομένου λιμένος θέλει εἶσθαι 90 ἕως 100 πλοίων,
καὶ τόσα εἶναι καὶ τὰ πλοῖα τῶν ἐντοπίων.

Ἐπικρατέστεροι ἀνεμοὶ εἶναι οἱ Ἀνατολικοί, ἀλλὰ καὶ με-
τούτους καὶ μετ' ἄλλους τὴν σήμερον εἶναι ἀδύνατον νὰ δια-
μείνῃ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα τοῦτον, καθότι, ὅσκις προ-
σωρμίσθησαν, ἐκινθύνευσαν. Ἡ ἀπόστασις τοῦ λιμένος Κορθίου
ἀπὸ τὴν πρῶτεύουσαν τοῦ δήμου Ἀνδρου εἶναι 2: 1/2 ὥρων
διὰ ξηρὰς καὶ 1 δια θαλάσσης. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρυσάνθος
παρεδέχθη νὰ θανείσῃ τὸν δῆμον τοῦτον τῆς Ἀνδρου. Τὸ
βάθος τοῦ πυθμένος εἶναι 7 καὶ περισσοτέρων ὀργυίων. Ἀ-
οὶ εἰσβάλλοντες χειμάρροι δύναται νὰ προσχώσωσι τὸν λιμένα
να τοῦτον, εἶναι ἀγνωστον, ἀλλὰ βεβαίως ὁ λιμὴν δύναται,

τυχεύσας ανάγκης νά καθαιρεθῇ. Ἡ διάρκεια τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἀπρακτοῦσι τὰ πλοῖα, εἶναι ἀδύνατον νά προσδιορισθῇ, καθότι τοῦτο κρέμαται ἀπὸ τὰς περιστάσεις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας. Δὲν δύναται νά σταθμισθῇ ἡ ἀνάγκη, ἡ μὴ, λιμένας ἀπὸ τὸ περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον ποσὸν τῶν ἐγγυωρίων προϊόντων, καθότι ταῦτα δὲν εἶναι τὸ κύριον ἀντικείμενον τῆς ναυτιλίας τῶν καπιτῶν τῆς Ἀνδρου. Εἶναι ἀγνωστον ὅποια ἡ πρόσθετος τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἐνῶ εἶναι ἀγνωστοί ἡ διάρκεια τῆς ἐλλημενίσσεως αὐτῶν, καὶ ἐνῶ ὡς ἐρρέθη, πολλὰ διαμένουν δι' ἐλλείψιν λιμένων· ἀλλὰ ὅσα. Ὅτι πολλὰ δυστυχήματα συνέβησαν εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος λιμένα, εἶναι βέβαιον. Τὸ αἴτιον διὰ τὸ ὅποιον ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐνέκρινε ἄλλοτε τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην εἶναι τὸ ἐξῆς.

Ἡ Κυβέρνησις εἶδεν, ὅτι προϋπολογισθῇ δαπάνη 267 χιλιάδων δραχμῶν. Δὲν ἔτον τότε γνωστὴ ἡ προσφορά τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χρυσάνθου, δι' ὃ ἀναγκάσθη νά περιορίσῃ τὸν προϋπολογισμόν εἰς 100 χιλ. δραχμὰς. Ἐπειτα τότε ἄλλον Ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπεράνθη, ὅτι μέρες μόνον τῆς προκυμίας ἠδύνατο νά γένῃ, ἐντὸς τῆς ὁποίας δὲν ἤθελον προσορμᾶσθαι πλέον, εἰμὴ πλοῖα μικρᾶς χωρητικότητος.

Διὰ τὰ ὀλίγα ταῦτα πλοῖα δὲν ἐνέκρινεν ἡ Κυβέρνησις νά γένῃ τοιοῦτον ἐξόδον, ἀλλ' ἤδη, ἀφοῦ ὁ δῆμος τῆς Ἀνδρου ἀνανέωσε τὰς αἰτήσεις του, οἱ πλοίαρχοι προκατέβησαν, καὶ ἐγένετο γνωστὴ ἡ διάθεσις τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χρυσάνθου, δὲν δισταῖ πλέον νά ἐπενέλθῃ εἰς τὸ πρῶτον τῆς προκυμίας σχέδιον, ἐλαττώσας μόνον τὸν προϋπολογισμόν εἰς 202 χιλ. δραχμὰς.

Εἶναι ἀληθές, ἐπαναλαμβάνει, ὅτι φυσικὸς καὶ γενικὸς λιμὴν τῆς νήσου εἶναι ὁ τοῦ Καρθίου, ὅτι δι' ὀλίγων ἐξόδων ἐπισκευάζεται. Ἀλλ' ὅταν οἱ κάτοικοι τῆς Ἀνδρου προαιροῦνται ἄλλως πως, συνιστρεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ των, ἐπιθυμοῦντες νά ἔχωσι πλησιέστερον τὰ πλοῖα των, εἶναι ἄδικον νά τοῖς φέρονται προσκλήματα καὶ νά μὴ γίνῃ δικτὴ ἡ αἴτησις των. Διὰ τοῦτο φρονεῖ, ὅτι χωρὶς ἀνάγκην περαιτέρω πληροφοριῶν πρέπει νά συζητηθῇ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἄλλος λέγει, ὅτι οὐδαμῶς δύναται νά ἀμφισβηλή, ὅτι ἡ Γερουσία εἶναι πρόθυμος νά ἐπιψήφισῃ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο

ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν τῶν δημοτῶν Ἀνδρου, τὰς ἐκουσίας συνεισφοράς των καὶ τὴν συνδρομὴν φιλοκαλοῦ συμπατριώτου των.

Ἀλλὰ μόνον, διότι πρόκειται περὶ ἐξόδου ἐπέκεινα τῶν 200 χιλιάδων δραχμῶν, ἐκπληροῖ ἐπὶ καθήκον, ἀπαιτούσας προηγουμένως νά βεβαιωθῇ, ἀνίσως ὁ σκοπὸς τοῦ Δήμου ἐπιτυγχάνεται, διὰ νά τὸν ἀπαλλάξῃ ἄλλως ἀπὸ μάταιον καὶ ἀπερίσκεπτον ἐξόδον. Καθῆκον ἔχει τοιοῦτον μάλιστα ἡ Γερουσία, ἀφοῦ εἰς τὸν Γερουσιαστὴν, χρηματίζας ποτὲ διοικητὴς τῆς νήσου, ἰδίως ἐνασχοληθεὶς εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἐκφράζεται ἐναντίον τοιαύτης ἐπιχειρήσεως καὶ καθυποβάλλει σχέδια καὶ ἐγγράφα ἐπιβεβαιούντα τοὺς λόγους του, καὶ ἀφοῦ πληροφορεῖται, ὅτι εἰς ἄλλας ἐποχὰς σκερθεῖσα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀπεράνθη ἐναντίον τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῇ ἡ Κυβέρνησις.

Προστίθεται ἕτερος, ὅτι προκατεμένου τοιαύτου σημαντικοῦ ἐξόδου, δὲν πρέπει νά περιορισθῇ τις εἰς τὴν γνώμην μιᾶς ἐλαχίστου ἔως πλειοψηφίας δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ νά λαβῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ ἑπαρχιακοῦ Συμβουλίου, αἵτινες καθυποβλήθησιν παρὰ τοῦ πρώην Διοικητοῦ τῆς νήσου, νῦν Γερουσιαστοῦ, ἐκφράζουσιν, ὅτι ὁ λιμὴν οὗτος δὲν δύναται νά χρησιμεύσῃ εἰμὴ διὰ τὰ μετερχόμενα τὴν ἀκτοπλοῖαν πλοῖα.

Ἐπαναλαμβάνει εἰς τὸν προλαλησάντων, ὅτι οὐδὲν πνεῦμα ἐναντιότητος ὁδηγεῖ τοὺς ἐνισταμένους εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως· ὅτι ἐπιθυμοῦν μάλιστα καὶ δι' ἰδίας τῆς συνδρομῆς ἡ Κυβέρνησις νά διευκολύνῃ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, ἂν ᾖ κοινωφελὴς καὶ ἂν κατορθοῦται· ὅτι μόνον κατὰ συνταγματικὸν κανόνα, καὶ πρὸς ὁδηγίαν των εἰς εἰσυνείδητον ψήφωσιν, προκαπιτοῦσι τὴν παρουσίαν ἐνὸς Ὑπουργοῦ, ὅστις, ὑπεύθυνος ὢν, νά ἀρῇ διὰ τῆς βεβαιώσεως τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων πᾶσαν ἀμφιβολίαν.

Ἡ Γερουσία ἐπομένως ἀποφασίζει ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου συζήτης, μέχρις οὗ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς παρουσιασθῇ καὶ δώσῃ τὰ ἀπαιτούμενα πληροφορία.

Προσδιορισθείσης ὡς ἡμέρας συνεδριάσεως τῆς ἐρχομένης Τετάρτης τοῦ μηνός, ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φέλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 8 Ἰανουαρίου 1847, ἡμέρας Τετάρτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρως ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἐν μέλῃ τῆς Λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἀναγινώσκει ἐκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, συνταξάσης τὸν προϋπολογισμόν τῆς Γερουσίας, διὰ τὴν γ'. αὐτῆς σύνοδον. Ἡ συζήτησις ταύτου ἐπρωποιορίσθη νὰ γίνῃ εἰς μίαν τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων.

Ἡ ἐκθεσις καὶ ὁ προϋπολογισμὸς ἔχουσιν ὡς ἐφεξῆς:

Ἐκθεσις

Τῆς Λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Συμμορφωθείσα ἡ Ἐπιτροπὴ μὲ τὸ ἄρθρον 98 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας, καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 36,940 ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-

κῶν Ὑπουργείου πρὸς τὴν Προεδρίαν, συνέταξε τὸν διὰ τὸ ἔτος 1847 Προϋπολογισμόν τῆς Γερουσίας, συμποσούμενον εἰς δραχ. 298,440, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σ.Σ. τοῦτου Σώματος.

Ἐκρίνε δὲ ἀναγκαῖον ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ αὐξήσῃ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπαρχόντων δώω ἀντιγραφῶν ἀπὸ δραχ. 150 εἰς δραχ. 175, διὰ τε τὴν ἀρχαιότητα αὐτῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ διὰ τὴν μετὰ ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

Προσέθηκε πρὸς ταῦτοις δραχ. 150 κατὰ μῆνα διὰ μισθοδοσίαν ἑνὸς τρίτου ἀντιγραφῆως προσληφθησέμενου, ὅταν ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ᾗδεν ἀπαιτῆται τὸν διορισμὸν του.

Ἀρῆσασα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν τῶν Κλητῆρων ὡς ἦσαν μέχρι τοῦδε, συνίστησιν εἰς τὸ Γραφεῖον, ὅπως διατάξῃ αὐτοὺς νὰ ἦναι τοῦ λοιποῦ ἐπιμελέστεροι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰανουαρίου 1847.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ

Σ. Θεοχαρόπουλος.

Γ. Δαρειώτης.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.

Γ. Κοντουμάς.

Ν. Πρασσακάκης.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α.

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'.

Προϋπολογισμὸς τῆς Γερουσίας διὰ τὸ ἔτος 1847.

Α. Ἀποζημιώσεις 46 Γερουσ. κατὰ μῆνα δρ. 23,000, 276,000

Μισθοὶ προσωπικοῦ.

2. Συντακτῶν ἀνὰ Δρ. 200 " " δρ. 400.

2. Πρώτων Ἀντιγρ. " 175 " " 350.

1. Ἐτέρου Ἀντιγραφῆως " " " 150.

1. Πρώτου Κλητῆρος.	δρ.	δρ.	70.
5. Ἑτέρων Κλητῆρων.	»	50	• 250.
		δρ.	1,220. 14,640.
Β'. Εξοδα Γραφείου.			290,640.
Γραφικὴ ὕλη	δρ.	250.	
Θέρμασμα.	•	150.	
Φωτισμός.	•	100.	
Ἐφημερίδων συνδρομή.	•	600.	
Τυπωτικά καὶ δετικά.	•	5,000.	
Ἀγορά Συγγραμμάτων.	•	1,000.	
• ἐνὸς ὥρολογίου.	•	300.	
Ἀπρόβλεπτα ἐξοδα	•	400.	7,800.
		Τὸ ὅλον δρ.	298,440.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ἰανουαρίου 1847.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ
Γ. Δαρειώτης.
Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.
Ι. Κοντουμάς.
Σ. Θεοχαρόπουλος.
Ν. Πρασσακάκης.

Ἀντικείμενον τῆς ἡμερουσίας διατάξεως εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων, πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Ἀνδρου.

Μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἱπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίες, κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως ἀπόφασιν τοῦ σώματος, ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις· προσδιορίζεται δὲ ἡμέρα συνεδριάσεως ἡ αὐριον, καὶ ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ψέλλας.
Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 9 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας Πέμπτης.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὐρεθέντος νομίμου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξάμενην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται ἔγγραφον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς ὑποβάλλοντος εἰς τὴν Γερουσίαν τὸν μερισματικὸν πίνακα τῆς ληξίας Β'. ἐξαμηνίας τοῦ 1846, καὶ ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μπότζαρη, ἐξαιτουμένου διμνην ἀδειαν ἀπουσίας χάριν τῆς πασχούσης υγείας του.

Ἡ Γερουσία παραχωρεῖ τὴν ἀδειαν ταύτην.

Ἡμερησία διάταξις εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων Ἀνδρου, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος.

Εἰς τῶν Γερουσιαστῶν ἐκθέται εἰς τὸν ἱπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὰς κατὰ τὰς παρελθούσας συνεδριάσεις ἀναφυσίας ἀμφιβολίας καὶ τὴν ἀνάγκην τινῶν ἐκ μέρους τοῦ πληροφοριῶν ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων ἀπορῶντων τὴν ἀνάγκην, τὴν ἀνάλογον μὲ τὰς θυσίας ὠφέλειαν, καὶ τὸ ἐρικτὸν τῆς κατασκευῆς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος λιμένος.

Ὁ ἱπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαντᾷ, ὅτι τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐπικρουσάσεν εἰς τῶν Γερουσιαστῶν εἶναι ἐπίσημον καὶ ἐκ τούτου δύναται ἑκαστος νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς μελλούσης χωρητικότητος καὶ τοῦ βάθους τοῦ πυθμένος. Ὅτι τὸ ἱπουργεῖον πρὶν υποβάλῃ τὸ Νομοσχέδιον, ἐστάθμισεν ὅλας τὰς δυσκολίας, καὶ μὴ εὐρὺν ταύτας ἀνυπερβλήτους, καὶ τὸ ἔργον ὠφέλιμον, παρεδέχθη τὴν αἴτησιν τῶν δημοτῶν τῆς Ἀνδρου, θεωροῦν, ὅτι ἂν καὶ φυσικῶς γενικὸς λιμὴν τῆς Ἀνδρου εἴναι ὁ τοῦ Κορθίου, οἱ δημόται Ἀνδρου δὲν θέλουν δι' ἐκείνον νὰ συνεισφέρωσι, ἀλλὰ διὰ τὸν τοῦ Ἐμπορίου, κείμενον πλησίον τῆς πόλεως των, ὅπου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν των δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐξασφαλισμένα τὰ πλοῖά των, ἐνῶ ὁ τοῦ Κορθίου ἀπέχει 3 καὶ 4 ὥρας, καὶ μῆτε ὁδὸς ἀμειωτὸς ὑπάρχει, μῆτε τὰ ἀναγκαῖα μέσα τῆς συγκοινωνίας.

Ὁ προαγορεύσας παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἀπόστασις τοῦ λιμένος καὶ ἡ ἑλλειψὶς ἀμαξωτῶν ὁδῶν τότε ἤθελε δικαιολογήσει τὴν ἀνάγκην ἑτέρου, ὅταν ὁ λιμὴν ἐκρηκνέτο διὰ φόρτωσιν προϊόντων τῆς νήσου, ἢ ἐκφόρτωσιν ἐξωτερικῶν, τούτου δὲ μὴ προκειμένου, ἀλλὰ μόνον ἀνάγκης ὀρυκταρίου πρὸς παραγείμασιν, δὲν θεωρεῖ τὴν ἀνάγκην τοσούτης θυσίας. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, προστίθεται, δὲν εἶχον ἐγγὺς τῆς πόλεως τὸν λιμένα των, μολαταῦτα ἐγιναν θαλασσοκράτορες· πλὴν τούτου λέγεται, ὅτι ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρύσανθος προσφέρει ὅλην τὴν δαπάνην τῆς ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος Κορβίου ὁμοῦ, ζητιῶν μόνον νὰ διδωνταί τινα δικαιώματα ἐκ τῶν ἐκεῖ προσορμιζομένων πλοίων, πρὸς ὄφελος τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Ἄλλος λέγει, ὅτι ἤθελε νομίσαι ἀναγκαστικὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, ἂν ὅλη ἡ νήσος τῆς Ἀνδρου εἶχε πλοῖα καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι ταύτης ἐπρόκειτο νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς συνεισφοράς καὶ ἐργασίας πρὸς κατασκευὴν λιμένος. Τότε βέβαια δὲν ἔπρεπε νὰ προτιμηθῇ ἡ ὠφέλεια ἑνὸς Δήμου, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ ὅμοῦ μὲ τὸ οἰκονομικώτερον καὶ τὸ γενικώτερον συμφέρον. Ἀλλ' ἔτι μόνον οἱ δημόται Ἀνδρου εἰσὶ πλοίαρχοι καὶ ναῦται, μόνον οἱ δημόται οὗτοι συνεισφέρουσι, μήτε εἶναι ποτὲ πιθανὸν νὰ ὑποβάλλωσιν ἑαυτοὺς εἰς τοιαύτας δαπάνας, χωρὶς προηγουμένως νὰ ᾔναι βέβαιοι περὶ τῆς ἐπιτυχίας. Οὐδεὶς ἄλλος Δῆμος ἀντιτείνει εἰς ταῦτα, κατεῖς ἐκ τῶν δημοτῶν αὐτῶν τῆς Ἀνδρου παραπονεῖται κατὰ τῆς φορολογίας ταύτης. Εἰς τὴν τοιαύτην περίστασιν, ἂν καὶ ἤθελεν ὑποτεθῇ ἄσκοποι, ἢ ἐπιχειρήσεις, ἐνῶ βέβαια οἱ καταβάλλοντες τὰ χρήματά των καὶ ἡ ἀποστείλασα ἐπὶ τούτου μηχανικοὺς Κυβέρνησις εἶναι βέβαιοι περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς, πάλιν ἡ Γερουσία δὲν ἔπρεπε νὰ φέρῃ πρόταγμα εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δήμου τούτου. Πλὴν τούτων εἶναι ἀδικηρον ὁπόσως χωρητικώτερος θέλει εἶσθαι ὁ λιμὴν οὗτος, ἐνῶ βέβαια, μήτε ὅλα τὰ πλοῖα τῶν Ἀνδρῶν θέλουν διὰ μιᾶς προσορμιζέσθαι, μήτε ταῦτα ὑπερβαίνεισι τὸν ἀριθμὸν τῶν πενήκοντα.

Ἄλλος λέγει, ὅτι καὶ εἰς τὰς προλαβούσας συνεδριάσεις καὶ σήμερον ἀκόμη, ἄλλο δὲν ἐπρόταθ' κυρίως, εἰμὲν ἡ ἀνάγκη πληροφορίας ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ, δυνάμενος νὰ βεβαιώσῃ περὶ τούτου τὸ σῶμα, ἂν τὸ ἔργον κατορθοῦται καὶ στερεοῦται. Τὴν βεβαίωσιν τούτου λαβεῖσθαι ἡ Γερουσία ἀπὸ

τὸν Κ. Ὑπουργόν, δὲν θέλει διστάσει πλέον νὰ παραδεχθῇ ἔργον κοινωφελές, τὸ ὁποῖον μίᾳ κοινότητι ζητεῖ, ἀνεῦ τρίτου βλάβης καὶ μάλιστα δι' ἐξόδων τῆς, καθότι τοιαῦτα ἔργα οὐχὶ νὰ ἐμποδίζῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ συντρέχῃ ὀφείλει πᾶσα Κυβέρνησις.

Εἰς τὸν προαγορευθέντων λέγει, ὅτι τὰς ἀκριβοῦς διαφάνων Γερουσιαστῶν ἐγέννησαν τὰ ἐξῆς περιστατικὰ κυρίως. Κατὰ τὰ 1838 ἡ Κυβέρνησις ἐπέτελε μηχανικὸν ἐπὶ τούτου εἰς Ἀνδρον, ὅστις συντάξε καὶ σχέδιον τοῦ λιμένος, τὸ ὁποῖον εἶναι αὐτὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται. Προϋπολογίσθη ἡ δαπάνη εἰς 267 χιλ. δραχμὰς, κατεβιβάσθη εἰς 202, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις διὰ βασιλικῆς διατάγματος δὲν ἐνέκρινε μήτε τὸ σχέδιον, μήτε τὸν προϋπολογισμόν. Τὸ αὐτὸ σχέδιον, ὁ αὐτὸς προϋπολογισμὸς σήμερον παρουσιάζονται, χωρὶς νὰ σταλῇ ἄλλος ἀρχιτέκτων, χωρὶς νὰ γίνῃ νέον σχέδιον. Πλὴν τούτου εἰς τῶν Γερουσιαστῶν, ὁ ἀρροδιώτερος νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ πράγματος, ὡς χρηματίσας Διοικητῆς τῆς νήσου, βεβαίωσι, ὅτι τὸ ἔργον δὲν κατορθοῦται μήτε μὲ 600,000 δραχμῶν, καὶ διάφοροι Ἄνδριοι βεβαίωσι τὰ αὐτά. Ἐπιποθῶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δήμων καὶ ἐπεθύμουν μάλιστα τὴν διόρθωσιν τοῦ δημοτικοῦ Νόμου, βέβαιος ὅτι ἀνεξάρτητοι θέλουν κάποις περισσώτερα καὶ μεγαλύτερα ἔργα. Ἀλλ' ἐνόσθ' ὑπάρχει ὁ ἐν ἐνεργείᾳ νόμος, ὁ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ τὰς πράξεις των, καὶ νὰ τοὺς ὁδηγῇ. Ἄν διορθώοντο, κατὰ τὴν γνώμην μου, ὁ περὶ Δήμων Νόμος, ἤθελον βουλευέσθαι περὶ τῶν συμφερόντων ἐκάστου δήμου τὰ περισσώτερα τῶν συγκροτούντων αὐτὸν ἀτομα, σήμερον δὲ πέντε ἢ ἑξ' μόνον αποτελοῦντα τὴν πλειοψηφίαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἢ ἀπὸ ιδιοτελείαν, ἢ καὶ ἀπὸ ἀπερίσκεπτον πατριωτισμὸν, δύνανται νὰ διακινδυνεύσωσι τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ δήμου. Ἀνέστην ὁ Κ. Ὑπουργός, ὅτι μεγαλύτερα ἔργα ἐπεχειρήσθ' ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰ κατορθώσεν. Ἐργαζομεν ἡμῶς καὶ παραδείγματα ἀποτυχίων, ὡς τὰ Ἀρτησιανὰ παράδια, τὰ ὅποια, ἂν ὁδμήγ' ἀπὸ περισσοτέρων θεωρίων καὶ πείραν, δὲν ἤθελεν ἐπιχειρηθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου γεωλόγοι ἐνίστανται, ὅτι εἶναι ἀκατόρθωτα. Ἄν προτιθέμεθα νὰ ἀναγκάσωμεν τοὺς Ἀνδρίους νὰ ἐπισκευάσωσιν ἄκοντες τὸν λιμένα Κορβίου, προτιθέμεθα μόνον, ἂν δὲν πληροφορηθῶμεν, ὅτι τὸ ὄφελος εἶναι ἀντάξιον τῶν θυσιῶν, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου εἶναι ἀσφαλὴς, νὰ προ-

λάθωμεν μίαν μπαταίαν θυσίαν τοῦ δήμου τῆς Ἀνδρου, δυναμένην μίαν ἡμέραν νὰ διατεθῇ πρὸς ὠφελιμώτερον σκοπὸν. Διὰ ταῦτα πρὶν προβῶμεν, νομίζω ἐπ' ἀνάγκης, νὰ δώσῃ ὁ Κ. Ὑπουργὸς ὅλας τὰς ἀναγκαίους ἐπὶ τοῦ προκειμένου διασαφήσεις.

Ἀπαντᾷ ἕτερος, ὅτι δὲν εἶναι ἔργον τῆς Γερουσίας νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τοιαύτας λεπτομερείας, τὰς ὁποίας μόνον ἡ ἐκτελεστικὴ ἀρχὴ ὀρεῖται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν. Εἰς αὐτὴν ὑποβάλλεται μόνον, τὸ νὰ ἐπιψηφίσῃ ἢ μὴ ἔναι φόρον, πρὸς πραγματοποίησιν ἔργου, τοῦ ὁποίου τὴν ὠφέλειαν, καὶ τὸ ἐφικτὸν ἐσκέφθη, ἀνεγνώρισε καὶ διαψεύσαιοι ἐνώπιόν της ὁ Ὑπουργός. Δυστυχῶς δὲν ἐπιπολλάξουσι παραδείγματα περὶ τόσον ὑπερβάλλοντος πατριωτισμοῦ τῶν δήμων, ὥστε νὰ ἐπιχειρῶνται ἔργα ἀνωφελῆ, ἢ ἀκατόρθωτα, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας θαδίζουσι φειδωλῶς καὶ εἰς τὰ τῆς πρώτης ἀνάγκης. Εἶναι ἀναμφύβολον λοιπόν, ὅτι οἱ Ἄνδριοι ὑποθαλόντες ἤδη ἐκουσίως ἑαυτοὺς εἰς φόρους, προσφέροντες καὶ νέας θυσίας, ἐσκέφθησαν ἱκανῶς περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ ἐφικτοῦ τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Ὅταν δὲ ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ἤκουσαν ἡ Γερουσία τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὅλαι αἱ δυσκολαὶ καὶ ἐξετιμύθησαν, ἀλλ' ὅτι τὸ πρᾶγμα κατορθοῦται, εἶναι περιττὴ πᾶσα περαιτέρω συζήτης.

Προστίθουσιν ἄλλοι, ὅτι κυρίως ἐπ' ἀνέλαβον τὴν αἰτίαν τῶν ἐπιμόνων οἱ Ἄνδριοι, ἀφοῦ πέρυσι κατὰ τὴν πρώτην Μαρτίου ἐχάθησαν τέσσαρα πλοῖά των εἰς τὸν λιμένα Κορθίου. Δυσκατόρθωτον ὅτι δὲν εἶναι τὸ ἔργον, δυνάμειν νὰ συμπεράνωμεν ἀπὸ τὴν προκυμαίαν τῶν Πατρῶν. Ἐκείνη φθάνει εἰς βάθος 12 ὀργυῶν, ἐνῶ εἰς Ἄνδρον βλέπομεν, ὅτι ἀπὸ 2: 1/2 ὀργυῶν βάθους θέλει τελευτᾷ εἰς 6. Ὅτι δὲ θέλουν προσαρμᾶσθαι μεγάλα πλοῖα δὲν ὑπάρχει ἀμφισβόλια, διότι καὶ τρίκροτον δύναται νὰ προσαρμῇ εἰς 6 ὀργυῶν βάθους. Ἐπρωτάθῃ ἀμφισβόλια, ἂν ὁ Κ. Χρυσάνθος προσφέρει πραγματικῶς τὸ δάνειον αὐτοῦ, καὶ ἂν πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος λιμένα. Ἀλλ' ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀνδρου, περὶ παραδοχῆς τοῦ δανείου αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν κατ' ἀρθρα συζήτησιν.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀρθρου παρατηρεῖ τις, ὅτι τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τὸ ψήφισμα ἐξελγεί σαφέστερον τὸ πρᾶγμα, ἐνῶ διὰ τῶν λέξεων, δέκα ἑκατοστὰ τοῦ ἐγγείου δημοσίου φόρον, μὴ ὅλον ὅτι ἔχουν τὴν αὐτὴν ἐννοίαν, δὲν γίνεται καταληπτὸν εἰς τὸν λαόν, ὅτι ἐπιβάλλεται νέος φόρος ἐνὸς τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου εἰσοδήματος.

Ἐρωτᾷ ἄλλος, ἂν ᾔναι γνωστὸν εἰς ποῖον ποσὸν ἐτησίως ἀναδραίνει ὁ ἐγγεῖος δημοσίος φόρος, ὁ φόρος τῶν εἰσπραττόμενων πρὸς κατανάλωσιν ἐδωδύμενων, καὶ οἱ τόνοι τῶν ἐγγυωρίων πλοίων, καθὼς καὶ πόσον δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ προσωπικὴ ἐργασία τοῦ ἔτους, διότι μόνον διὰ τῆς ἀκριβοῦς γνώσεως τούτων, δύναται ἡ Γερουσία νὰ ἐκτιμήσῃ διὰ πόσα ἔτη, καὶ κατὰ ποῖον ὅρον εἶναι δίκαιον νὰ προστεθῇ ὁ νέος οὗτος φόρος, ὥστε νὰ συναχθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος, νὰ μὴν ἐξακολουθήσῃ δὲ ἀδίκως ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ μπαταίῳ, ἢ δι' ἄλλον σκοπὸν.

Παρατηρησάντων τιμῶν, ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ γνώσις τοῦ τοιοῦτου καὶ ἄλλων ἀναπτυσσάντων, ὅτι ἄλλως ἐπιβάλλεται φόρος, ὅστις ἢ δύναται νὰ ᾔναι ἀνεπαρκής, ἢ καὶ περιττός, ἀπήντησαν ἄλλοι, ὅτι τοιαῦται πληροφορίαι δὲν ὑπάρχουσιν.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ πρῶτον ἀρθρον.

Ἀναγινώσκειται τὸ δεύτερον ἀρθρον, τὸ ὁποῖον ἐπίσης γίνεται δεκτόν.

Ἀναγινωσθέντος τοῦ τρίτου, προτείνει τις, νὰ προστεθῇ εἰς τοῦτο, καὶ τὰ τυχόν δωρηθέντα ἢ δωρηθησόμενα, διότι ὡς τὴν προσφορὰν τοῦ Κ. Χρυσάνθου εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ κῆμῃσι καὶ ἄλλοι καὶ αὗται πρέπει ἐπίσης νὰ καταλογισθῶσι πρὸς ἀνγκούριον τῶν φορολογουμένων.

Παρατηροῦν ἄλλοι, ὅτι μήτε τὸ τοῦ Κ. Χρυσάνθου εἶναι δώρημα, ἀλλὰ ἀπλὸν ἐντοκὸν δάνειον. μήτε τὰ μέχρι τοῦδε εἰσπραχθέντα εἶναι δωρήματα, ἀλλὰ φόρος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκουσίως οἱ Ἄνδριοι μέχρις ὥρας καθυπεύχθησαν.

Ἐπομένως τὸ ἀρθρον 3 ἔγινε δεκτόν ὡς εἶναι.

Ἐπὶ τοῦ 4 παρατηρεῖ τις, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστῇ τὴν προσοχὴν τις ἢ Κυβέρνησις, καθότι ἐνκαποθέτους εἰς τὸν Ταμίαν τὴν εἰσπραξὴν τῶν φόρων τούτων, δύναται νὰ διακιν-

δυνάσῃ τὸ συμφέρον τοῦ δήμου. Εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην ὁμᾶται, λέγει, ὡς ἐκ τῶν συμβάντων εἰς Σπέτζας, τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τῶν ὁποίων, εἶδεν ἀναφορὰν ἀναρῶσαν, ὅτι ἀπωλείσθησαν τὰ εἰς χεῖρας τοῦ Ταμίᾳ δημοτικὰ κεφάλαια.

Ἀπαντᾷ ἄλλος, ὅτι τοῦτο ἦτον ἀπλὸν συμβεβηκός, διότι κλέπται διὰ νυκτὸς ἐγύμνωσαν τὸν Ταμίαν.

Γίνονται δεκτὰ ἐπομένως τὰ ἄρθρα 4, 5 καὶ 6.

Ἐνταῦθα παρατηρεῖ τις, ὅτι πρέπει νὰ προσδιορισθῇ εἰς τὸν νόμον ὅρος τις, ἐντὸς τοῦ ὁποῦν πρέπει τὸ ἔργον ν' ἀρχίσῃ. Ὑπάρχουν ἤδη 12 χιλιάδων δραχμῶν εἰσπράξεις καὶ 60 χιλιάδων δραχμῶν δάνειον· εἶναι δίκαιον λοιπὸν νὰ ὁρισθῇ, ὅτι τὸ ἔργον πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἐντὺς ἑξ, ἢ τὸ πολὺ, δώδεκα μηνῶν· πλὴν τούτου δύναται ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία, ἀλλ' ἀπρόβλεπτοι δυσκολίαι νὰ ἀναρῶσιν καὶ νὰ προκύβῃ ἀκατόρθωτον τὸ πρᾶγμα. Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ προσδιορισθῇ καὶ διὰ τοῦτο ἓνας ὅρος, ὥστε ἐὰν τὸ ἔργον ἐντὸς τούτου καιροῦ δὲν προβαίνει, νὰ παύσῃ ἡ ματαιὰ τότε ἀποκαθισταμένη φορολογία; Εἶναι πιθανὸν μία Κυβέρνησις νὰ ἀδιαφορήσῃ, εἶναι πιθανὸν οἱ ἄρχοντες αὐτοὶ τοῦ τόπου νὰ ἐπιθυμοῦν τὴν ἀδικὸν φορολογίαν τῶν πολιτῶν· διὰ τὴν νὰ μὴν ὑπάρχῃ ὅρος τις, ἢ καὶ ἀδεία εἰς τὴν Κυβέρνησιν, νὰ παύσῃ καὶ πρὶν τῆς πενταετίας, τὸν φόρον τοῦτον, ἂν κατὰσθῇ περιττός; Διὰ τοῦτο προτείνει τὴν προσθήκην τῶν ἐξῆς τριῶν ἁρθρῶν.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἐναρκὺς τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος θέλει γίνεαι μετὰ παρέλευσιν . . . ἀπὸ τῆς δημοσεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 9.

Ἀνατίθεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἰδιαιτέρα ἐπιτήρησις τοῦ προκειμένου, ἔργου, καὶ ἡ ἐκ διαλειμμάτων ἐκείσε ἀποστολὴ καταλλήλων προσώπων, πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς καταστάσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 10.

Ἄμα ἡ Κυβέρνησις βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ἔργου δὲν ἐπιτυγχάνεται, θέλει ἀναστέλλει τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ διενεργεῖ τὴν κατ'ἀρχὴν αὐτοῦ εἰς τὰς Βουλὰς.

Ἀπαντᾷ ἑτέρος, ὅτι τὰ τοιαῦτα εἶναι περιττά, καθότι τὸ ἄρθρον 5 προνοεῖ περὶ τούτων ἱκανῶς, καθότι απαιτεῖ νὰ διδῇται ἐτήσιως λογαριασμός τῆς εἰσπράξεως καὶ τῶν ἐξόδων εἰς τὴν Διοικητικὴν ἀρχήν. Ἡτις θέλει ἐπιορᾷ καὶ ἀναρῶσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, περὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ τῆς πρὸς τοῦ τῆς ἐργασίας.

Ἀντιτείνει ὁ προτείνων τὴν προσθήκην τῶν 3 ἁρθρῶν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν προνοεῖ εἰμὴ τὸν ἐλεγχον τῆς προσωπικῆς ἐργασίας καὶ τῆς δαπάνης, οὐκ δὲ τὴν πρόδον τοῦ ἔργου. Προστίθεται δὲ, ὅτι, διὰ τῆς προσθήκης ταιούτων διατάξεων, εὐκολύνεται αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ ὅσα μέτρα ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖα, χωρὶς νὰ ᾖναι δεσμευμένη ἀπὸ Νόμου, τοῦ ὁποῦν δὲν δύναται ἄλλως νὰ ἀναστῇ τὴν ἐνέργειαν.

Ἀντιπαρατηρεῖ ἄλλος, ὅτι ἡ ἐργασία θέλει γίνεαι κατὰ τὸ 6 ἄρθρον δι' ἐργολαβίας, ὅτι ἐπομένως κίνδυνος δὲν ὑπάρχει νὰ ζημιωθῇ ὁ δῆμος, ἢ νὰ κατασπαταλεῖται ἐπὶ ματαίῳ τὰ χρήματά του, ἐνῷ ὁ ἐργολάβος χρεώσται νὰ δώσῃ τὰς ἀποχρώσας ἐγγυήσεις.

Ἡ Γερουσία δὲν παρεῖχθη τὴν προσθήκην τῶν ἀνωτέρω ἁρθρῶν, ἐνέκρινε δὲ τὸ 7 ὡς ἦν.

Ψαρηγορία· γενομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου, ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ Νομοσχέδιον ἀπαράλλακτον, ὡς εἰσέχθη, διὰ ψήφων 22 λευκῶν πρὸς 3 μελαίνων.

Προσδιορισθείσης ἐκομένως ἡμέρας συνεδριάσεως τῆς αὐριον, πρὸς συζήτησιν τῆς προτάσεως τοῦ Γερουσιαστοῦ Μαγνίνα, περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸν κανονισμὸν, ὁ Κ. Πρόεδρος λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ
ΑΝΑΣΤ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Τέλλιος.
Β. Χρηματικόπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 23 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας τῆς

ἐβδομάδος Πέμπτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα ἔγγραφον, δι' οὗ ὁ ἐπὶ τῶν Αὐλικῶν τελειῶν ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διέταξε δεκαπενθήμερον πένθος διὰ τὸν θάνατον τῆς Α. Α. Β. Ὑψηλ. τοῦ Ἰωσήφ Ἀρχιδουκὸς Αὐστρίας. Ὁ εἰς τῶν Γραμματέων εἰδοποιεῖ ἐπομένως, ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐπέμψεν ἔγγραφον ἀπάντησιν ἀφορῶσαν τὴν ἐκλογὴν τοῦ τριτημορίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Αἰτωλικοῦ, περὶ ἧς ὑπάρχει ἀναφορὰ τῶν κατοίκων διευθυνθεῖσα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο. Ζητησάντων δὲ τινων παραχρῆμα ν' ἀναγνωσθῇ ἡ ἔγγραφος αὕτη ἀπάντησις, ἀντιπαρστήρησαν ἄλλοι, ὅτι πᾶς Ὑπουργὸς ὀφείλει αὐτοπροσώπως παρουσιαζόμενος νὰ διδῇ πληροφορίας, διασαφήςαι, ἢ ἀπαντήσαι περὶ παντός ἀντικειμένου, περὶ οὗ ἤθελε τυχὸν ἐρωτηθῇ παρὰ τινος μέλους τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων, ἢ καὶ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ὅλου σώματος, καὶ οὐδέποτε νὰ πέμπῃ ἀπαντήσεως ἐγγράφους· ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀναγνωσθῇ ἢ περὶ ἧς εἴρηται ἀπάντησις, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ παρακατατεθῇ ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῆς Γερουσίας, ὅθεν ὁ βουλούμενος δύναται νὰ τὴν ζητήσῃ, ὅπως λάβῃ γνῶσιν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων.

Ἐγκριθέντων δὲ τῶν παρατηρήσεων τούτων, ἀπεφασίσθη νὰ παρακατατεθῇ ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῆς Γερουσίας ἡ περὶ ἧς λόγος ἔγγραφος ἀπάντησις τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ὁ αὐτὸς Γραμματεὺς ἀνήγγειλεν ἔπειτα, ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς ἐπέμψεν τὴν ἐπὶ τῆς συζητήσεως

τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους ζητηθεῖσαν παρὰ τινος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν σημείωσιν, ἣτις ἐμφαίνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποτελούντων ἕκαστον στρατιωτικὸν Σῶμα στρατιωτῶν.

Συμφώνως δὲ μετὰ τὰ προειρημένα, ἡ σημείωσις αὕτη ἀπεφασίσθη νὰ παρακατατεθῇ ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυστάθμου Νομοσχεδίου, ἀναγινώσκει ἐπομένως περὶ αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχουσαν ὡδε.

Ἐκθεσις

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ περὶ

ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυστάθμου

Νομοσχεδίου.

Ἐπιξελοῦσα ἐσκεμμένως ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ εἰς τὴν ἐπιλήψειν τῆς Γερουσίας ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυστάθμου, καὶ τὴν ἀτιολογοῦσαν αὐτὸ ἔκθεσιν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ προσοχῆς μελετήσασα, παρστήρησεν, ὅτι δύο κυρίως λόγοι, ἁ. ὁ τῆς οἰκονομίας καὶ β'. ὁ ἐπὶ τὸ καταλληλότερον καὶ ἀρμοδιώτερον ὀργανισμὸς τοῦ Ναυστάθμου, ὑπηγόρευσαν τὴν ἀνάγκην τῆς συντάξεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου.

Θεωρήσασα δὲ, ὅτι ὁ παρὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου προτιθέμενος νέος Καταστατικὸς τοῦ Ναυστάθμου ὀργανισμὸς συγκρινόμενος μετὰ τὸν παλαιόν, τὸν κατὰ τὰ 1833 ἐκδοθέντα, καὶ οἰκονομίαν οὐσιώδη εἰς τὸ Δημόσιον ἐπιφέρει, καὶ καταλληλότερος καὶ πλέον ἀνάλογος ὑπάρχει τῷ ὄντι μετὰ τὴν ὑφισταμένην Ναυτικὴν τοῦ Κράτους δύναμιν,

Παρεδέχθη διὰ τοὺς λόγους τούτους τὴν περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυστάθμου ἀρχὴν τοῦ περὶ οὗ εἴρηται Νομοσχεδίου.

Προχωρήσασα ἐπομένως ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὰ καθ'

ἑκαστα, παρεδέχθη αἰεὶ παρατηρήσεως τοὺς παραγράφους α'. β'. γ'. καὶ δ'. τοῦ ἀρθροῦ 1.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν ε'. γενομένης παρατηρήσεως, διὰ ποῖον λόγον δὲν ἐπεφορτίσθη τὸ Διευθυντήριον νὰ ἐνεργῇ τὴν προμηθεΐαν τῶν ἀναγκαίων, ἐν ᾧ συγκρίνεται κατὰ φυσικὸν λόγον ἀπὸ ἔχοντα πείραν καὶ εἰδικὰς περὶ τὰ τοιαῦτα γνώσεις ὑποκείμενα, ἀντιπαρετήρησαν ἄλλοι, ὅτι τὸ Διευθυντήριον εἶναι ἡ ἀρχή, ἣτις ἐξελέγχει ὅλην τὴν διαχείρισιν, καὶ εἶναι ἀτοπον ἡ αὕτη Ἀρχὴ νὰ ᾔται καὶ προμηθευτὴς καὶ ἑλεγκτὴς ἐν ταύτῃ· ἐάν δὲ τὸ Διευθυντήριον ἀναδεχθῇ καὶ τὸ ἔργον τῆς προμηθείας, δὲν ὑπάρχει ἀρμόδιον πρόσωπον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διωρισμένον νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐξέλεξιν, ὡς εἰς τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργείου φαίνεται. Θεωρεῖται ἄρα εὐλογωτέρα ἢ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν φροντίς τῆς προμηθείας, ὡς αὕτη ἐνεργεῖται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Ὑπουργεία, παρ' ὧν πλέον πολυδάπανοι προμηθεΐαι γίνονται, ἐνεργούμεναι διὰ μειοδοσίας, κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1835 Β. Διάταγμα, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων.

Ἐπὶ τῇ βάσει λοιπὸν τῶν παρατηρήσεων τούτων ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ παράγραφος ε'. ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ς'. ζ'. η'. θ'. ι'. ια'. ιβ'.

Ἐνεκρίθησαν ἐπίσης καὶ τὰ ἀρθρα 2, 3, 4, 5 καὶ 6.

Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργείου ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μία ἀμφιβολία· διατί τὸ Ὑπουργεῖον ὑπελόγησεν, ὅτι κατὰ τὸν ἤδη προτεινόμενον νέον ὀργανισμόν γίνεται οἰκονομία 41,006 περίπου δραχμῶν, ὡς πρὸς τὸν κατὰ τὸ 1833 γενομένον ὀργανισμόν τοῦ Διευθυντηρίου, ἐνῷ ὑπάρχει ἄλλο Διάταγμα νεώτερον, ἐκδοθὲν κατὰ τὸ 1843, τὸ ὅποιον ἀναιρεῖ τὸν πρῶτον ὀργανισμόν καὶ περιορίζει τὰ ἐξόδα τοῦ διευθυντηρίου, καὶ πρὸς τοῦτο παραβαλλόμενος ὁ νέος ὀργανισμὸς φέρει ἐλάττωσιν 20 μόνων

περίπου χιλιάδων δραχμῶν. Ζητηθεῖσων πληροφοριῶν περὶ τούτου, ἔμαθεν ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι μετὰ τὸ εἰρημένον Β. Διάταγμα, ἐξεδόθη ἄλλο τὴν 28 Σεπτεμβρίου τοῦ 1843 ἔτους, εἰς τὸ γ'. ἀρθρον τοῦ ὁποίου ἀναφέρεται ῥητῶς, ὅτι τὸ εἰρημένον ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1843 ὑπ' ἀριθ. 1199 Β. Διάταγμα ἀκυροῦται, ἐπομένως ἔμεινε τὸ πρῶτον Διάταγμα εἰς ἐνέργειαν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτου ἐγένετο ὁ προϋπολογισμὸς. Τοῦτο δὲ ἔμεινεν εἰς ἐνέργειαν, ἕως ὅτου ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1845 Διάταγμα, σύμφωνον κατὰ πάντα μετὰ τὸ ἤδη καθυποβληθὲν εἰς τὴν Γερουσίαν Νομοσχέδιον.

Κατὰ συνέπειαν τῶν παρατηρήσεων τῆς τούτων ἡ Ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὸ Σῶμα τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 23 Ἰανουαρίου 1847.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Γ. Δαρσιώτης.

Γ. Αἰνιάν.

Σ. Καλογερόπουλος.

Ἀ. Μοναρχίδης.

Γ. Κοντουμάς.

Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως, ἀπορροῖζεται λιθογραφηθεῖσα ἐντὸς τῆς ἡμέρας νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ Μέλη τῆς Γερουσίας ἡ ἐκθεσις αὕτη, τὸ δὲ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυσιπλάτου Νομοσχέδιον νὰ συζητηθῇ τὴν ἐπιούσαν.

Ὁ ἑλεγκτὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς ἀνέγνω κατόπιν περὶ αὐτῶν ἐκθεσιν, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

Ἐκθεσις

Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ τὰς ἐξῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας παρουσιασθείσας ἀναφοράς,

Α'ον. Τινῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀγιοργιτίκων (Δήμου Κορυθίου) τῆς Ἐπαρχίας Μαντινείας, ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1846 ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 33, δι' ἧς ἀναφέρουν, ὅτι κάτοικοί τινες τοῦ χωρίου των συνεννοηθέντες καὶ μετ' ἄλλων, ἐχόντων Προικοδοτικὰ Πυρπολιστῶν Γραμμάτια, κατεμέτρησαν διάφορα τεμάχια ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων καὶ παρ' αὐτῶν ἀνέκαθεν καλλιεργουμένων ἰδιοκτητῶν γαιῶν, διὰ νὰ τὰς προσαποκτήσωσι κατ' ἐκτίμῃσιν καὶ νὰ στερήσουν αὐτοὺς οὕτω τῆς ἀναγκαίας τροφῆς των, κατασταίνοντες αὐτοὺς δουλοπαροίκους, καὶ παραιτοῦντες τὰς οἰκογενείας των, νὰ τοὺς βιάσουν διὰ ν' ἀναχωρήσουν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, παρακαλοῦν διὰ τοῦτο νὰ διαταχθῇ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς νὰ μὴν ἐνεργήσῃ οὐδεμίαν παραχώρησιν τῶν γαιῶν τούτων. Καί,

Β'ον. Τῶν κατοίκων καὶ δημοτῶν Αἰγίου ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1846 ὑπ' ἀριθ. 39, παραπονουμένων πικρῶς κατὰ τῶν ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ ὑπαλλήλων ἀρχῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ τὰς παρ' αὐτῶν γενομένας ἐπεμβάσεις εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς Αἰγίου, καὶ τὴν παραβίαν τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου,

Γνωμοδοτεῖ.

Ἐπὶ μὲν τῆς Α' ἡς. ἀναφορᾶς νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ δὲ τῆς Β' ἡς. νὰ συστηθῇ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, προσκαλούμενόν τὴν ἐρχομένην δευτέραν, νὰ παρουσιάσῃ ὅλα τὰ ἐγγραφα τῆς δημαρρεσίας εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ τ' ἀφορῶντα αὐτὴν λοιπὰ ἐγγραφα νὰ δώσῃ δὲ καὶ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις.

Ἐν Ἀθήναις 23 Ἰανουαρίου 1847.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Ἰωάννης Θεοτόκης.

Ἄνασ. Λόντος.

Ἀθαν. Λοιδορίκης.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην προπαραβλέπεται ἡ ἐπιούσα πρὸς συζήτησιν τῶν ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς περιεχομένων, ἃν ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέψῃ.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀνέγνω μετὰ ταῦτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι 1) ἡ συζήτης τῆς παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Τ. Μαγγίνα γενομένης προτάσεως περὶ προσθήκης συμπληρωτικοῦ ἀρθροῦ ἐν τῷ Κανονισμῷ καὶ 2) ἡ συζήτης τοῦ παρὰ τῆς λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς συνταχθέντος ἑκταίου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐπὶ τῆς ἐκστρώσεως Συνόδου ἐξόδων τῆς Γερουσίας.

Ἀρχομένης κατὰ συνέπειαν τῆς συζητήσεως τοῦ πρώτου αντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὁ ὑπαρχὼν τὴν περὶ προσθήκης συμπληρωτικοῦ ἀρθροῦ ἐν τῷ Κανονισμῷ πρότασιν ἐξήγαγε ν' ἀναβληθῇ ἐπ' αὐρίστην ἡ συζήτης· αὕτως, μέχρις οὗ συζητηθῶσι τὰ οὐσιωδέστερα ἀντικείμενα.

Δεκτῆς δὲ τῆς αἰτήσεως ταύτης γενομένης, καὶ ἐπιβουλευσῆς τῆς συζητήσεως τοῦ δευτέρου ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὁ Πρωτοπρῶτος τῆς λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὸν τε καταστρωθέντα προϋπολογισμόν, καὶ τὴν περὶ τούτου παρ' αὐτῆς συνταχθεῖσαν ἔκθεσιν.

Λαβὼν δὲ τις τὸν λόγον μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην, ἡ Βουλὴ, εἶπε, κατήργησε τὴν τε πρὸς ἐκτέλεσιν δαπάνην, καὶ τὰ ἐξόδα τοῦ Βασιλικοῦ Τοπογραφείου, ἀποφασίσασα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ληξάντος ἔτους, νὰ μὴ προσδιορίζωνται τοῦ λοιποῦ τοιαῦτα δαπάναι, ἀλλ' ἅπαντα τὰ ἐκτελέσεως γινέμενα ἐγγραφα ἐκάστου τῶν Ὑπουργείων τῶν δημοσίων Καταστημάτων καὶ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων νὰ ἐκτυπῶνται ἐν τῷ Β. Τοπογραφείῳ, ὀριζομένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ μόνον τῆς πρὸς διατήρησιν τοῦ Τοπογραφείου τούτου δαπάνης· ἐπειδὴ δὲ ἡ Γερουσία παρεδίεξατο τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ληξάντος ἔτους, ὅπως ἐπιβλήσῃ αὐτὸν ἡ Βουλὴ, ἐπεὶ ὅτι καὶ τὴν εἰρημικὴν ἀπόφασιν ταύτης παρεδίεξατο ταυτοχρόνως, καὶ ἐπομένως, ἀφ' οὗ οὐδ' ἡ Βουλὴ, οὐδέ τι τῶν Ὑπουργείων προσδιορίζουσιν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς αὐτῶν δαπάνην ἐκτελέσεως, εἶναι μάταιον ἤδη νὰ προσδιορισθῇ τοιαῦτα ἐν τῷ ἑταίῳ προϋπολογισμῷ τῆς Γερουσίας.

Σ. Γ'.

5.

Εἰς ταῦτα ἐναντιούμενος ἄλλος, ὑπάρχει, εἶπε, Συμβόλαιον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν Πρακτικῶν τῆς Γερουσίας, μὴ δυνάμενον ἤδη ν' ἀκρωθῇ δικαστικῶς καὶ νομίμως· μετὰ δὲ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου τούτου ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργός, διὰ τινος ἐγγράφου ἐζήτησε νὰ ἐκτυπῶνται ἐν τῷ Β. καὶ οὐχὶ ἐν ἰδιωτικῷ Τυπογραφείῳ τὰ Πρακτικά τῆς Γερουσίας· τὸ συμβόλαιον ὅμως ὑπῆρχε τετελεσμένον, καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ τοιαύτη πρόσκλησις τοῦ Κυρίου Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὥςτις ὤφειλεν ἐπομένως νὰ συμπεριλάβῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους τὴν πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν Πρακτικῶν τῆς Γερουσίας δαπάνην· ἐπειδὴ δὲ ἡ ποσότης αὕτη δὲν φαίνεται παρά τινος θέλει πληρωθῇ, καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ διὰ τὸ ἐραγὲς τοῦ χρόνου δὲν παρετήρηθη ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπάρξασα ἑλλείψις, κατ' ἀνάγκην μετὰ 5 ἢ 6 μηνῶν θέλει λάβει χώραν αἰτήσις συμπληρωτικῆς πιστώσεως, πρὸς δικαιολόγησιν τῆς εἰρημένης δαπάνης. Πρὸς θεραπείαν λοιπὸν τῆς τοιαύτης ἑλλείψεως, γνωμοδοτῶ, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ παρελθόν, νὰ προσκληθῇ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργός, ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῶν Βουλῶν ἤδη συμπληρωτικὴν πίστωσιν, διὰ τὴν περὶ τῆς εἰρηται δαπάνης, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ μέλλον, ὅπως ὑπολογίσῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους τὴν μέλλουσαν νὰ λάβῃ χώραν δαπάνην, πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν Πρακτικῶν τῆς Γερουσίας, ὡς μὴ ὑπάρχοντος δυνατοῦ νὰ καταστραφῇ τὸ πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν ταύτην συναμολογηθὲν μετὰ τοῦ Γραφείου καὶ τοῦ ἐργολάρου συμβόλαιον.

Συμφωνῶν ἕτερος μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα, δὲν πιστεύω εἶπεν, ὅτι ὑπάρχει ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, ὅποιαν περιέγραψεν ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου λαλήσας, νομίζω δὲ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρατήρησας, ὅτι ἀρ' ἐνὸς μὲν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐφαίνοντο ἔξοδα ἐκτύπσεως, ἀρ' ἑτέρου δὲ ἔσοδα τοῦ Β. Τυπογραφείου καὶ, ὅτι τὰ ἔξοδα ταῦτα λαμβανόμενα ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, καὶ διδόμενα εἰς τὸ Β. Τυπογραφεῖον, ἐπιστρέφοντο αὐτῷ ἐκ τούτου εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον, ἠθέλησε μόνον νὰ καταργήσῃ τὴν τοιαύτην ματαίαν λογιστικὴν περιπλοκὴν, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε δυνατόν νὰ ἀναβῇ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἐγγράφων ὅλων τῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους εἰς τὸ Β. Τυπογραφεῖον, ὡς μὴ δυνάμενον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τοιοῦτον ἔργον. Τὸ ἀνεπαρκές δὲ τοῦτο λαβούσα ὑπ' ὄψιν ἡ Γερουσία, ἀνέθηκεν

εἰς τὸ Γραφεῖον τὴν πληρεξουσιότητα, νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐν ἰδιωτικῷ τυπογραφείῳ ἐκτύπσεως τῶν πρακτικῶν, καὶ συνετάχθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμβολαίου μετὰ τοῦ ἐργολάρου· ἐπειδὴ δὲ, καὶ ἂν ἤδη ἐν τῇ ἐτήσιῳ προϋπολογισμῷ τῆς Γερουσίας δὲν ὑπολογισθῇ δαπάνη ἐκτύπσεως, μετὰ ἐξ μὴ-νας θέλομεν εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ζητήσωμεν παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τὴν πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν δαπάνην, καθότι, ὡς ἐκ τῆς πείρας ἀποδεδεικται, δὲν δύναται τὸ Βασιλικὸν τυπογραφεῖον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἐνήμερον τῶν Πρακτικῶν τῆς Γερουσίας ἐκτύπωσιν, θεωρῶ μάταιον νὰ γίνεταί ἀμφισβήτησις περὶ τούτου, καὶ γνωμοδοτῶ ν' ἀκούσῃμεν τὴν αὐτὴν αἴτην, μὲ τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε συνεμορφώθημεν.

Ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον, συμφωνήσας ἐπομένως, ὅτι ὡς πρὸς τὸ παρελθόν ἀπαιτεῖται νὰ ζητηθῇ συμπληρωτικὴ πίστισις παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ, εἶπεν, ὅτι ὡς πρὸς τὸ μέλλον δὲν παραδέχεται νὰ ὑπολογισθῇ τοιαύτη δαπάνη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Γερουσίας· ὅτι δὲν γινώσκει τὸ μετὰ τοῦ Γραφείου καὶ τοῦ ἐργολάρου συνταχθὲν ἐπὶ τῆς παρελθούσης Βουλευτικῆς Συνόδου συμβόλαιον, ὅτι τοῦτο περιέχει, ὡς ἤκουσεν, ὅρον τινα, ἐξ οὗ δύναται νὰ μὴ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὸ ἐνεστώτος ἔτος, καὶ ὅτι ἀναγκασίον ὑπάρχει ν' ἀναγνωσθῇ τὸ συμβόλαιον τοῦτο, διὰ νὰ λάβῃ ἕκαστος γινώσιν περὶ τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων.

Ἀναγνωσθέντος δὲ παραχρῆμα τοῦ συμβολαίου, ὁ ζητήσας τὴν ἀνάγνωσιν παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου μετὰ τοῦ Γραφείου καὶ τοῦ ἐργολάρου λαβούσα χώραν συμφωνία, μηδενὸς ὑπάρχοντος ὁρου, θέλει ἔχει ἰσχὺν μέχρι τοῦ τέλους τῆς Β'. Βουλευτικῆς Περιόδου· ὅτι δὲν γινώσκει ἂν τὸ Γραφεῖον, ἐνεργήσῃ συμφωνίαν τοιαύτην, συνεμορφώθη μὲ τὴν εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ Σώματος δοθείσαν πληρεξουσιότητα· καὶ ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται συμβόλαιον, μηδέποτε ἀναγνωσθὲν ἐπὶ συνεδριάσεως, δὲν ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε γνωστόν.

Εἰς ταῦτα, ὁ εἰς τῶν Γραμματέων ἐναντιούμενος, ἀπάντησεν, ὅτι τὸ παρελθόν θέρος ἐζητήθη παρὰ τινῶν ἡ ἀνάγνωσις τοῦ περὶ οὗ εἰρηται συμβολαίου, ἀλλ' ὅτι, κατὰ παρατήρησιν ἄλλων, θεωρήθη κατάλληλον καὶ ἀπεφασίσθη νὰ μὴ λάβῃ χώραν τοιαύτη ἀνάγνωσις ἐπὶ συνεδριάσεως, νὰ παρακατατεθῇ δ' ἐν τῇ ἀρχείῳ τὸ συμβόλαιον, ὅθεν ἕκαστος πῶς δύναται νὰ τὸ

ζητήσῃ, διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν περὶ τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων. Ὅτι εἰς τὸ Γραφεῖον ἀνετέθη νὰ συμφωνήσῃ περὶ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν πρακτικῶν, λαμβάνον ὑπὸ ψῆφιν τὴν ἐντεῦθεν προερχομένην ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ὠφέλειαν. Ὅτι ἡ ἠθικὴ ὠφέλεια συνίσταται εἰς τὴν ταχείαν καὶ ἐνήμερον ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν καὶ εἰς τὴν μεγάλην βοήθειαν, τὴν ὁποίαν ὁ ἐργολάβος ἐδωκεν εἰς τὸ γραφεῖον περὶ τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, ἡ δὲ ὕλικὴ εἶναι, ὅτι ἡλάττωσε καὶ τὸ πᾶσόν τῆς παρ' αὐτοῦ ζητηθείσης περιπλέον δαπάνης, καὶ συστηθείσης παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας· καὶ ὅτι ἂν ἤδη ἀποφασίσῃ τὸ Σώμα νὰ μὴ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος συμβόλαιον, αἱ συνέπειαι θέλουν εἶσθαι δυσάρεστοι καὶ διὰ τὸν ἐργολάβον καὶ διὰ τὸ γραφεῖον τῆς Γερουσίας.

Μετὰ τοῦτον εἰς τῶν προκγορευσάντων παρετήρησεν, ὅτι, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν λήξασαν Σύνοδον καὶ τὴν ἐνεσταῶσαν ἡ περὶ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν πρακτικῶν συμφωνία τοῦ Γραφείου πρέπει νὰ θεωρηθῇ τετελεσμένη καὶ ἀμετάτρεπτος, ὅτι ἡ ἰσχὺς τῆς συμφωνίας ταύτης δὲν πρέπει νὰ λάβῃ χώραν, καθ' ὅσον μόνον ἀφορᾷ τὴν Β'. Βουλευτικὴν περίοδον, καὶ ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῇ ἄλλη τις ἡμέρα πρὸς τὴν περὶ τούτου συζητήσιν.

Εἰπόντων δὲ τινων μετὰ ταῦτα, ὅτι πρέπει ν' ἀναγνωσθῇ πρὸς διόλυσιν πάσης ἀμφισβητήσεως ἐγγράφον τι, δι' οὗ ὁ ἐργολάβος ὡμολόγησεν, ὅτι δὲν θέλει ἔχει ἀπαιτήσιν τιὰ κατὰ τοῦ Γραφείου, ἂν τὰ πρόσωπα, ἐξ ὧν θέλει συγκροτηθῇ τοῦτο κατὰ τὴν ἐπερχομένην Βουλευτικὴν Σύνοδον, δὲν παραδεχθῶσι τὴν συναμολογηθεῖσαν συμφωνίαν παρὰ τῶν προκατόχων αὐτῶν, καὶ ἄλλου ἀντιπαρήρσαντος, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ τοιοῦτου ἐγγράφου ὑπάρχει περιττὴ, ὁ προκγορεύσας Γραμματεὺς προσέθηκεν, ὅτι εἶναι μάταιον νὰ ζητῶσι τινὲς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ οὗ εἴρηται ἐγγράφου· ὅτι ἂν ἡ Γερουσία θεωρεῖ τὸ Γραφεῖον ὑπερπηδῆσαν τὴν περὶ τῆς ἐκτυπώσεως δουλείαν εἰς αὐτὸ πληρεξουσιότητα, δύναται ν' ἀποφασίσῃ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμφωνίας, χωρὶς νὰ φεισθῇ τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως τοῦ ἐργολάβου.

Χροδρᾶς δ' ἐνταῦθα συζητήσεως ἐγερθείσης καὶ τινων μὲν ζητούντων ν' ἀναγνωσθῇ τὸ περὶ οὗ εἴρηται ἐγ-

γραφον, τινῶν δὲ παραιτηρούντων, ὅτι ἡ τοιαύτη ἀνάγνωσις εἶναι περιττὴ καὶ ματαία, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐλύσε τὴν Συνεδρίσιν, προσδιορίσας τὴν ἐπισύσαν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γερουσίας.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Λ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Τόλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδρίασις

Τῆς 24 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας
τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ εἰς τῶν Γραμματέων λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον παρετήρησε τὰ ἑξῆς.

Ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς γθεσινῆς συνεδριάσεως, ὡς ἡμερσία διατάξις ἐτίθη ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν κατὰ τὴν ἐνεστώσῃ ἔτος ἐξόδων τῆς Γερουσίας, καὶ ἡ συνεδρίασις διελύθη, ἀμφισβητήσεως ἐγερθείσης, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάγνωσιν ἰδιωτικοῦ τινος ἐγγράφου, δοθέντος εἰς τὸ Γραφεῖον παρὰ τοῦ ἀναδεχθέντος τὴν ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν ἐργολάβου. Προκειμένου δὲ σήμερον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις αὕτη, δὲν θεωρεῖ περιττὸν ν' ἀνακαλέσω εἰς τὴν μνήμην ὑμῶν, ὅτι προσεγγίζοντος τοῦ τέλους

τῆς Β'. Βουλευτικῆς συνόδου, οὐδὲ τὰ 2/3 τῶν πρακτικῶν τῆς πρώτης συνόδου εἶχον ἐκτυπωθῆ ἐν τῇ Β. Τυπογραφείῳ, ἢ τοιαύτη ἑλληψίς τοῦ ὁποῦ δὲν διέλαβε τὴν προσοχὴν τῆς Γερουσίας· ἀπάσῃ· ὅτι μεταξὺ ἄλλων ἀπεύθυνεν ἀναφορὰν εἰς τὸ Σῶμα, καὶ ὁ ἐκτυπὼν ἤδη τὰ πρακτικά ἐργολάβως, τὴν αἴτησιν τοῦ ὁποῦ ἢ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ παρεδίδετο κατὰ γράμμα· ὅτι ἡ Γερουσία κατάλληλον ἐθεώρησε κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης περιεχομένων, ν' ἀνατεθῇ ἢ περὶ τῆς ἐκτυπώσεως συμφωνία εἰς τὸ Γραφεῖον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ἡθικὴν καὶ ὕλικὴν ὠφέλειαν.

Μὲ τὴν ἀπόφασιν λοιπὸν ταύτην συμμορφούμενον τὸ Γραφεῖον, περιώρισε τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντὶ τριῶν εἰς δύο λεπτά περισσώτερα τῶν δι' ἕκαστον τυπογραφικὸν φύλλον πληρουμένων εἰς τὸ Β. τυπογραφεῖον, τὰ δὲ δύο ταῦτα λεπτά ἐθεώρησε δίκαιον νὰ δίδωνται εἰς τὸν ἐργολάβον, ὡς υποχρεωθέντα ἐξ ἐνός· μὲν νὰ ὑπάρχῃ ἐνήμερος περὶ τὴν ἐκτύπωσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐκτελῇ γραμμικὴν ἐργασίαν, ὅταν, ὑπαρχούσης ἀνάγκης, ἤθελε προσκληθῇ παρὰ τοῦ Γραφείου, καὶ οὕτως ἐπράγματοποιήθῃ ὁ ὅρος τῆς ἡθικῆς καὶ ὕλικῆς ὠφελείας. Ἀλλ' ἂν, Κύριοι, τὸ Γραφεῖον δὲν περιώρισε τὸν χρόνον τῆς ὥς πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν συμφωνίας εἰς μίαν μόνον Σύνοδον, εἶχε πλήρη πεποιθῆσιν, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγερθῇ περὶ τοῦτου ἀμφισβήτησις τις, καθότι οὐδ' ἡ Ἐπιτροπὴ, οὐδὲ τὸ Σῶμα ἐπήνεγκαν παρατήρησιν τινὰ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐργολάβου, ζητήσαντος νὰ ὁρισθῇ, ὡς διάρκεια τῆς περὶ τῆς εἰρηται συμφωνίας, ἢ Γ'. Σύνοδος τῆς Β'. Βουλευτικῆς Περιόδου, καὶ κατὰ συνέπειαν, δὲν δύναται ν' ἀκυρωθῇ τὸ περὶ τῆς ἐκτυπώσεως συμβόλαιον, ἂν ἐτερήθησαν οἱ περὶ τῆς συντάξεως αὐτοῦ τεθέντες παρὰ τῆς Γερουσίας ὅροι. Εἰ, πρὸς δὲ τὸ ζητούμενον ν' ἀναγνωσθῇ ἐγγράφον, παρατηρῶ, ὅτι τοῦτο κατ' ἀπλὴν ἐνός τῶν μελῶν τοῦ Γραφείου πρότασιν συνετάχθη πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελε τυχόν ὁ ἐργολάβος ἀπευθύνει ἀπαίτησιν ἀποζημιώσεως δι' ἐνδεχομένην ἀκύρωσιν τοῦ συμβολαίου, καὶ οὕτως διότι τὸ Γραφεῖον εἶχεν ἰδεᾶν, ὅτι ἐξείργετο τῶν ὅρων τῆς εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ σώματος δοθείσης πληρεξουσιότητος, οὐδὲ διὰ νὰ λερῇ ὑπ' ὄψιν ἐπὶ συνεδριάσει, καὶ διὰ τοῦτο δὲν παρακατετίθη εἰς τὸ ἀρχεῖον, ἀλλ' ἀπλῶς ἐδόθη πρὸς φύλαξιν εἰς ἐν τῶν μετὰ τοῦ ἐργολάβου συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν προ-

σώπων. Διὰ ταῦτα λοιπὸν θεωρῶν παντάπασι περιττὴν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐγγράφου, περαίνω τὸν λόγον μου, παρατηρῶν, ὅτι, ἂν ἡ Γερουσία τούναντίον ἀποφασίσῃ, θίλω παραιτηθῇ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως, μὴ συναινῶν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ ὅτι δύναται τὰ λοιπὰ τοῦ Γραφείου μέλη, ἂν θέλωσι, νὰ παρουσιάσωσι τὸ εἰρημένον ἐγγράφον.

Ἡ σύνταξις τοῦ τοιοῦτου ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, ἀντέτεινεν ἕτερος, ὑπεμπαίνει, ὅτι τὸ Γραφεῖον εἶχεν ἀμφιβολίαν, ἂν συνεμορφώθῃ μὲ τοὺς ὅρους τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸ πληρεξουσιότητος παρὰ τῆς Γερουσίας. Ὅποις ἂν ἐγγ, ἔπρεπεν, ἀμα συνετάχθῃ, τὸ περὶ τῆς ἐκτυπώσεως συμβόλαιον ν' ἀναγνωσθῇ ἐπὶ συνεδριάσει, διὰ νὰ κυρωθῇ παρὰ τοῦ σώματος· ἐπειδὴ δὲ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἐγγράφον ἀφορᾷ τὸ Γραφεῖον, ἀναγνωσθέντος ἤδη τοῦ συμβολαίου, θεωρῶ ἀναγκαίαν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ μὲ τοῦτο συνδεομένου ἐγγράφου.

Ἡ παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος Γραμματέως γενομένη ἐξήγησις, εἶπεν ἄλλος, ἀρκαρεῖ πᾶσαν ἀμφιβολίαν, καὶ τιμὴν εἰς αὐτὸν ἐπιφέρει, ὡς μὴ συναινούντα νὰ ὑπερπηδῇ τῆς ἐξουσίας τοῦ ὅρου· ἐπειδὴ δὲ δυνάμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν τὴν διατήρησιν ἢ μὴ τῆς διαρκείας τῶν περὶ τῆς ἐκτυπώσεως συμφωνιών, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγγράφον, θεωρῶ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ περιττήν.

Ἀντιτείναντος ἔπειτα τοῦ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ προκειμένου ἐγγράφου ἐξήρηται ἢ περὶ τῆς διαρκείας τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ τῆς ἐκτυπώσεως συμβολαίου ἀπόφασις, ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις αὕτη καλίσταται περιττὴ καὶ ματαία, ὡς μὴ δυνάμενη νὰ ἐπενεργήσῃ παντάπασιν εἰς τὴν εἰρημένην ἀπόφασιν, καὶ τότε μόνον ἠδύνατο ν' ἀπαιτηθῇ, ὅποτε ἤθελε τυχόν ὑπάρξαι ἀμφιβολία τις ἀληθείας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ Γραφεῖον· μὴ ὑπαρχούσης ὅμως τοιαύτης ἰδέας, ἢ μετ' ἐπιμονῆς ζητούμενη τοῦ τοιοῦτου ἐγγράφου ἀνάγνωσις θέλει ἐπενέγκῃ ἀνωρελῇ σύγχυσιν καὶ ἀδικον δυσπιστίαν, ὡς πρὸς τὴν παρὰ τοῦ Γραφείου εὐλακρῆ ἐκπλήρωσιν τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸ πληρεξουσιότητος.

Πολλὴ ἀπέχω, εἶπεν ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, τοῦ ν' ἀποδώσω ἀληθῆ, ἢ νὰ συλλάβω ἰδέαν δυσπιστίας ὡς πρὸς τὸ Γραφεῖον. Δὶν ἐπιμένω δὲ εἰς τὴν περὶ τῆς ἀνα-

γνώσεως τοῦ ἐγγράφου αἰτῶσιν, εἰμὲν διότι προτίθεμαι νὰ
προστέινω τὴν ἀκύρωσιν τοῦ περὶ τῆς ἐκτύπωσης συμβολαί-
ου, μὴ δυνάμενην νὰ λάβῃ χώραν, ἂν δὲν ἀναγνώσθῃ προη-
γουμένως τὸ ἐγγράφον ἐπειδὴ οὐδεὶς ἤθελεν ἀποφασίσαι νὰ
παραδεχθῇ τὴν πρότασιν μου, θέλειον, ὅτι, εἰς περίπτωσιν
ἐναντίαν, τὸ Γραφεῖον θέλει ὑποκύβει εἰς τὰς περὶ ἀπο-
ζημιώσεως ἐνδεχόμενας ἀπαιτήσεις τοῦ ἐργολάβου.

Εἰπόντος δὲ τίνος μετὰ ταῦτα, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἐγγράφου
εἶναι περιττὴ, καὶ ἡ περὶ τούτου ἀμφισβήτησις ματαία,
διότι τὸ Γραφεῖον δὲν ἔχει ἀμφισβήτησιν τινα ὡς πρὸς τὴν
ἐκπλήρωσιν τῆς δοθείσης εἰς αὐτὴ πληρεξουσιότητος, ὁ προα-
γορεύσας Γραμματεὺς προσέθηκε τὰ ἑξῆς.

Ἄν νομίζετε, Κύριοι, ὅτι τὸ περὶ τῆς ἐκτύπωσης συμβολαίου
δὲν εἶναι ὠφέλιμον, ἢ ἀντίκειται εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρὸς σὺντάξιν
αὐτοῦ πληρεξουσιότητος, μὴ διαστάσῃτε νὰ τὸ ἀκυρώσῃτε, μηδὲ
λάβῃτε ὑπ' ὄψιν, ἂν αἱ συντάξαντες θέλωσιν ὑποβληθῇ εἰς ἀ-
ποζημιώσεις τοῦ ἐργολάβου, καὶ μάλιστα, ὡς πληροφρονή-
τες ἤδη, ὅτι τὸ Γραφεῖον εἶναι ἀπληλκχμένον τοιαύτης ἀ-
ποζημιώσεως. Ἄν ὅμως ὑποπιεῖσθε, ὅτι διὰ τοῦ περὶ οὗ
πρόκειται ἐγγράφου τὸ Σώμα βλάβηλον ὑπόκειται εἰς ἀπο-
ζημιώσιν 30 ἢ 40,000 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου ἐν
περίπτωσιν ἀκυρώσεως τοῦ συμβολαίου, ἢ τοιαύτη ὑπόνοια
κατὰ τοῦ Γραφείου ἤθελεν εἶσθαι ἀδίκος, καθ' ὅσον τὸ προ-
κείμενον ἐγγράφον ὡς ἐκ περιστοῦ συνετάχθη, δὲν ἔχει ἐπισπ-
μότητά τινα, ὡς μὴ κυρωθείσης τῆς γνησιότητος αὐτοῦ, καὶ
τόσον ὑπάρχει ἀσήμαντον, ὥστε καὶ παρ' αὐτὴν τῶν μελῶν
τοῦ Γραφείου εἶχε λησμονηθῇ μέχρι τοῦδε εἰς τίνος χεῖρας
εὐρίσκεται. Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτων τὴν πρὸς ἀνάγνωσιν
τοῦ ἐγγράφου ἐπίμονον αἰτῶσιν θεωρῶν ὡς δυσπιστίαν κατὰ
τοῦ Γραφείου, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ Γερουσία ἤθελε παραδεχ-
θῇ τὴν τοιαύτην αἴτησιν, κατ' ἐπακλήψιν ἀναγγέλλω, ὅτι
ἀπὸ τοῦδε παραιτοῦμαι τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως, ἀγωνῶν
τί θέλουσι πράξει τὰ λοιπὰ τοῦ Γραφείου μέλη.

Ὁ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐγγράφου ζητήσας εἰπὼν καὶ αὐτὴς
ἐνταῦθα, ὅτι δὲν ἔχει τινὰ δυσπιστίαν κατὰ τοῦ Γραφείου,
παρετήρησέ τις τῶν προαγορευσάντων, ὅτι, τῆς Γερουσίας
ἀπάσης ἐκφραζούσης τὴν πρὸς τὸ Γραφεῖον ἐμπιστοσύνην αὐ-
τῆς, παραδέχεται ν' ἀναγνώσθῃ τὸ ἐγγράφον, ὡς ζητούμενον,
διότι ὁρθὴν θέλει ἐπιτεργῆσαι εἰς τὴν περὶ τῆς διαρκείας τῶν
περὶ τῆς ἐκτύπωσης συμφωνιῶν ἀπόφασιν.

Μηδεμίνας ἄλλας παρατηρήσεως γενομένης, καὶ προκειμέ-
νου νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Γερουσία, ἂν παραδέχεται τὴν περὶ τῆς
ἀναγνώσεως τοῦ ἐγγράφου αἴτησιν, ὁ προαγορεύσας Γραμ-
ματεὺς Κύριος Γ. Ψύλλας ἐξέφρασεν, ὅτι παραιτεῖται τῆς
θέσεως τοῦ Γραμματέως, καὶ κατέλιπε παρακρῆμα τὴν ἐδρὰν
αὐτοῦ.

Ἐρωτηθεῖσα κατόπιν ἡ Γερουσία, δι' ἀναστάσεως παρε-
δίδετο ν' ἀναγνώσθῃ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἐγγράφον, τὸ ὁ-
ποῖον ὁ ἕτερος Γραμματεὺς ἀνέγνω ἀμέσως, καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς.

Δηλοποιῶ καὶ ὑπόσχομαι διὰ τοῦ παρόντος μου, ὅτι,
ἂν τὰ διαδεχθῆσάμενα τὸ παρὸν Γραφεῖον τῆς Γερου-
σίας, δὲν θελήσωσι νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν ἀπὸ 12 Ἰ-
ουνίου τρέχοντος ἔτους πράξιν αὐτοῦ, δι' ἧς ἀνατίθε-
ται εἰς τὸν ὑποφαινόμενον ἡ ἐκτύπωσις τῶν πρακτι-
κῶν τῆς Γερουσίας, καὶ τοὺς λοιποὺς ὅρους αὐτῆς,
ἡ δὲ Γερουσία νομίση ὅτι ἔχει ἀποχρώντας λόγους
τοῦ νὰ λύσῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος πράξιν, ὑπόσχομαι,
λέγω, ὅτι δὲν θέλω ἔχει χαμμίαν ἀπαίτησιν ἀποζη-
μιώσεως κατὰ τῶν ὑπογραψάντων τὸ ὑπὸ χρονολογίαν
τῆς 12 Ἰουνίου Συμβολαίου ἐντίμων μελῶν τῆς Γε-
ρουσίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουνίου 1846.

Περικλῆς Ζωγράφος.

Ἀποπεραιωθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως, ἐν τῶν μελῶν τοῦ
Γραφείου παρετήρησεν, ὅτι τὸ ἐγγράφον τοῦτο δὲν ἔχρηζε
τῆς λαβούσης χώραν μακρὰς συζητήσεως, ὡς γενομένων
παρὰ τοῦ Κυρίου Ψύλλα γνωστῶν τῶν ἐν τῷ ἐγγράφῳ πε-
ριεχομένων ὅτι τὸ ἐγγράφον τοῦτο συνετάχθη τρεῖς ἡμέρας
μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, ἐνῶ ὁ ἐργολάβος ἠδύ-
νατο νὰ μὴ συναίνεσθ, ἂν ἤθελε, καὶ τοῦτο ἀποδείκνυσιν ἐ-
ναργῶς τὸν ἐντίμον αὐτοῦ χαρακτῆρα, καὶ ὅτι ὑπάρχει ἀ-
δικαιολόγητος ἡ παραιτήσις τοῦ Κ. Γ. Ψύλλα, εἰς τὸν ὁ-
ποῖον ἡ Γερουσία ὀφείλει εὐγνωμοσύνην, δι' οὗ λόγους κα-
τέβαλεν οὗτος μέχρι τοῦδε, περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατὰ
τὴν ὑπερσίαν καθυκόντων του.

Ἐνταῦθα ὁ Κ. Γ. Ψύλλας ἀπάντησε τὰ ἑξῆς.

Δὲν βεβύνομαι καὶ ὡς οὐδὲν θεωρῶ τοὺς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Γραμματέως κόπους, ἂν καὶ ἡ παρούσα ὑπάρχῃ τρίτη Σύνοδος, καθ' ἣν τοιαῦτα καθήκοντα δὲν ἔπαυσα ἐκπληρῶν μέχρι τοῦδε. Ἀλλ' ἡ Γερουσία δὲν ὠφείλει, οὐδ' εἶχε δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ οὗ εἴρηται ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον, ὑπαρχούσης δυσπιστίας, ἤθελαν παρουσιάσει πρώτος ἐγὼ· ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐνδέχεται νὰ λάβωσι χώραν καὶ ἄλλαι ἀπαιτήσεις τοιαῦται, δὲν δύναμαι τοῦ λοιποῦ νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθήκον τοῦ Γραμματέως. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τούτων, ἐπειδὴ ἡ περὶ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου ἀπόφασις τῆς Γερουσίας, ἂν δὲν δύναται ἴσως νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δυσπιστία, χαρακτηρίζεται τουλάχιστον κάλλιστα ὡς ὑπέρβασις καθηκόντων, παραιτοῦμαι σήμερον τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως, ἂν καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Γραφείου Μέλη δὲν ὑπάρχουσι σύμφωνα μετ' ἐμοῦ.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο, ἀπάντησεν ὁ πρὸς τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, ἐδέχθημεν οὐχὶ ὡς ἰδιώται, οὐχὶ ὡς ἄπλοοι Γερουσιασταί, ἀλλ' ὡς Μέλη τοῦ Γραφείου, καὶ εἶχεν ἐπομένως ἡ Γερουσία δικαίωμα νὰ γινώσκῃ τὸ ἐν αὐτῇ περιεχόμενον ὑπῆρχεν ἐν τούτοις κάλλιον νὰ μὴν ἀπαιτηθῇ τὸ προκείμενον ἐγγράφον· ἀπαιτήσασα ὅμως αὐτὸ ἡ Γερουσία, δὲν ἐπραξεν ὑπέρβασιν καθηκόντων, καὶ ἐπομένως ὑπάρχει ἀδικαιολόγητος ἡ παραίτησις τοῦ Κ. Ψύλλας.

Δι' οὗς λόγους ἐξέφρασεν ὁ προαγορεύσας, ἀπάντησεν ὁ Κ. Ψύλλας, θεωρεῖ ἀδικαιολόγητον τὴν παραίτησίν μου· ἐγὼ ὅμως ἐπιμένω καὶ αὐθις εἰς αὐτὴν, δι' ἧς αἰτίας προεῖπον.

Προσκαλέσας ἐνταῦθα ὁ Κύριος Πρόεδρος, καὶ παραλαβὼν εἰς τὴν θέσιν τοῦ παραιτηθέντος Γραμματέως Κ. Γ. Ψύλλας τὸν Κύριον Γ. Μ. Ἀντωνόπουλον, ὡς νεώτερον τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, ἀνήγγειλεν, ὅτι πρόκειται ἤδη νὰ συζητηθῇ κατὰ κεφάλαιον ὁ προϋπολογισμὸς τῶν κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἐξόδων τῆς Γερουσίας. Γνωμοδοτήσαντος ὅμως τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς, νὰ συζητηθῶσι προηγουμένως τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ περιεχόμενα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προληφθῶσι αἱ κατὰ τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς Αἰγίου λαβούσαι χώραν παρνομίαι, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν γνωμοδότησιν ταύτην.

Ἀναγνόντος δι' τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων κατὰ συνέπειαν τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 33 ἀναφορᾶς ἐκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ

Γερουσία παρεδέξατο τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς ἄνευ παρατηρήσεως. Ἀναγνωσθεῖσης ἔπειτα καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 39 ἀναφορᾶς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρετήρησαν, ὅτι παραδέχεται μὲν νὰ ζητηθῶσι διασαφές παρὰ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ περὶ ὧν γνωμοδοτεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγγράφα, καθότι ταῦτα δυνάμει τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου παρὰ μόνου τοῦ εἰρημένου Ἰπουργείου ἐξελέγχονται, καὶ ἐπομένως ἠθέλουεν πράξει εἰς περίπτωσιν ἐναντίαν ἐπέμβασιν εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἐνῶ ὀρεῖομεν ν' ἀποδώσωμεν πίστιν εἰς τὰς παρὰ τοῦ Ἰπουργείου δοθησομένας πληροφορίες.

Τὸ Ἰπουργεῖον, ἀπάντησεν ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἐγγράφα, καθότι δι' αὐτῶν δύναται μόνον νὰ βεβαιωθῇ πραγματικῶς ἡ Γερουσία, ἐν ᾧ εἰς τὰς δοθησομένας πληροφορίες παρὰ τοῦ Ἰπουργείου ἐνδέχεται νὰ φαίνεται δυσπιστος.

Δὲν παραδέχομαι, εἰπὼν ἄλλος, τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος, ἐπειδὴ δικαίωμα ἔχει ἡ Γερουσία ν' ἀπαιτῇ πάντοτε ὁποιαδήποτε ἐγγράφα, τὸ δὲ Ἰπουργεῖον, ἂν θεωρῇ ἐπιβλαβὴ τὴν δημοσίευσιν τῶν ζητούμενων ἐγγράφων, δύναται νὰ διδῇ ἀπλᾶς μόνον πληροφορίες, ἀπαντῶν, ὅτι δὲν συμφέρει νὰ δημοσιευθῶσι τοιαῦτα ἐγγράφα.

Ἐγκριθέντων τῶν παρατηρήσεων τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, ἡ Γερουσία παρεδέξατο καὶ τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 39 ἀναφορᾶς γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφασίσασα μόνον ἀντὶ τῶν λέξεων, τὴν ἐρημονίαν δευτέραν, ν' ἀντικατασταθῶσιν αἱ λέξεις, ὅσον ἐμφαν.

Ἐπελθούσης ὑπεριον τῆς κατὰ κεφάλαιον συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ πρὸς ἀποζημιώσεις τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν κεφαλαίου, παρετήρησάν τις, ὅτι τὰ Δημοτικὰ Καταστήματα πρέπει νὰ διευθύνωσιν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν εἰς αὐτὰ ἀναγκαιούντων ἐξόδων, τὰ ὅποια ὑπάρχουσιν ἄγνωστα εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τοῦτο, ὡς ὀριζόμενα κατ' αὐξήσιν ἢ μειώσιν ὑποθετικῶς· ὅτι αἱ διδόμεναι εἰς τοὺς Γερουσιαστὰς ἀποζημιώσεις δὲν δύνανται μὴδὲ ν' αὐξηθῶσι, μὴδὲ νὰ ἐλαττωθῶσι πυνυάπκτιν, ὡς βετὼς κανονίζεσθαι παρὰ τοῦ Συντάγματος· ὅτι ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται διατάξεις, ἀνελλοῖσιν οὕτως, ὑπάρχουσι γνωστὰ εἰς τὸ

Υπουργείον, δὲν πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Γερουσίας, καὶ μάλιστα, ἐπειδὴ ἐκλείπει οὕτω τὸ λαβὼν χώραν ἀποπνέει, ὅτε τὰς ἀποζημιώσεις τῶν Γερουσιαστῶν ἡ μὲν Γερουσία ὑπολογίζει ἐπὶ ἐν ἔτος ὁλόκληρον, τὸ δὲ Υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπὶ δέκα μόνον μῆνας.

Ὁ προϋπολογισμὸς, ἀπάντησεν ἕτερος, πρέπει νὰ περιέχῃ πᾶν ὅ,τι ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου ἐξέρχεται, ἢ εἰς τοῦτο εἰσέρχεται, καὶ τοιαῦτα ἐπεκράτησε τάξις παρ' ὅλοις τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς ἔθνεσι. Τὸ ἀναλλοίωτον ὁπομένως τῶν Γερουσιαστῶν ἀποζημιώσεων δὲν εἶναι ἰσχυρὸς λόγος, καθιστῶν περιττὸν νὰ ὑπολογίζωνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αἱ ἀποζημιώσεις αὗται, καθότι καὶ ἡ Βασιλικὴ γερήγαισι, καὶ τοι ἐπὶ δεκαετίαν δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ, ὅπως ὀρίζει τὸ Σύνταγμα, συμπεριλαμβανέται πάντοτε ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους.

Ὁ προλαλήσας, ἀπάντησεν ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, ὑπὸ λαβόν, ὅτι ἐθέλωρσα περιττὸν νὰ προσδιορίζεται ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἡ περὶ τῆς πρόκειται δαπάνη, ἐνῷ παρητήρησα μόνον, ὅτι αἱ ἀποζημιώσεις τῶν Γερουσιαστῶν καὶ αἱ λοιπαὶ διὰ νόμου ὁρισμέναι δαπάναι πάντως δημοσίου Καταστήματος εἶναι περιττὸν νὰ ὑπολογίζωνται ἐν τοῖς εἰδικοῖς ἐνὸς ἐκάστου τῶν Δημοσίων Καταστημάτων προϋπολογισμοῖς, ἐπειδὴ ταύτας γινώσκον καὶ δυνάμενον τὸ Υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ συμπεριλάβῃ ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ λάβῃ γνώσιν, εἰμὴ τῶν ἀβεβαίων καὶ υποθετικῶν δαπανῶν, αἵτινες ὑπόκεινται εἰς αὐξήσιν, ἢ ἐλάττωσιν.

Ἀντιπαρητήρησας ἄλλου κατόπιν, ὅτι κατὰ συνήθειαν ἐπεκράτησε τάξις, νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ Υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὰ Δημοσία Καταστήματα τοὺς προϋπολογισμοὺς ὅλων ἐν γένει τῶν ἐτησίων ἐξόδων αὐτῶν ἕκαστον κατ' ἰδίαν, ἡ Γερουσία παρεδέξατο νὰ συμπεριληφθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐτῆς τὸ κεφάλαιον τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Γερουσιαστῶν, ὅπως παρὰ τῆς λογιστικῆς Επιτροπῆς ὥριστα.

Ἀναγνωσθὲν ἔπειτα τὸ πρὸς μισθοδοσίαν τῶν δύο Συντακτικῶν κεφάλαιον, ἐγένετο δεκτόν.

Ἀναγνωσθὲν ἐπομένως τὸ πρὸς μισθοδοσίαν τῶν πρώτων ἀντιγραφίων κεφάλαιον, ἐγένετο δεκτόν ὅπως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ περιέχεται, παραδεχόμενης τῆς Γερουσίας ν' αὐ-

ξινθῇ κατὰ τὴν πρότασιν τῆς Επιτροπῆς ἡ μηνιαία μισθοδοσία τῶν ἀντιγραφίων τούτων κατὰ δραχμὰς εἴκοσι καὶ πέντε.

Ἀναγνωσθὲν ὑστερον τὸ πρὸς μισθοδοσίαν τρίτου ἀντιγραφίως κεφάλαιον ἐκ δρ. ἑκατὸν πεντήκοντα κατὰ μῆνα, ἐγένετο καὶ τοῦτο δεκτόν, παραδεχόμενης ὡσαύτως τῆς Γερουσίας, νὰ προστεθῇ καὶ τρίτος ἀντιγραφίως, ἂν εἴ ἀνάγκης απαιτηθῇ.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν τὰ κεφάλαια τὰ πρὸς μισθοδοσίαν ἐνδὲς μὲν πρώτου Κλητῆρος ἐκ δραχ. ἑξομῆκοντα, πέντε δὲ ἄλλων Κλητῆρων ἐκ δραχ. 50 κατὰ μῆνα, ἐγένετο καὶ ταῦτα δεκτά.

Ἀναγνωσθέντα ὑστερον τὰ πρὸς γραρικὴν ὀλὴν, Θέρμασμα, φωτισμὸν, καὶ συνδρομὴν ἐφημερίδων κεφάλαια ἐγένετο δεκτά, ὅπως ὑπολογίσθησαν παρὰ τῆς Επιτροπῆς.

Ἀναγνωσθέντος ἐπὶ ταῦτοις τοῦ πρὸς πληρωμὴν δεικτικῶν καὶ τυπωτικῶν κεφαλαίου ἐκ δραχ. 5,000, καὶ ἐρωτήσαντός τινος, ἂν τὸ γραφεῖον ἐσκέρθη περὶ τῆς διαρκείας τῆς ἰσχύος τοῦ πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν συμβουλίου, ἀπάντησεν ὁ εἰς τῶν Γραμματέων, ὅτι τὴ συμβούλιον τοῦτο ὑπάρχει ἐν ἐνεργείᾳ, καὶ δὲν δύναται ἤδη κατὰ τὴν παρούσαν Σύνοδον νὰ ἀκυρωθῇ, ἐπειδὴ ὁ ἐργολάβος ἐξακολουθεῖ πραγματοποιεῖν τὴν ἐκτύπωσιν, καὶ ὑπεβλήθη ἐκτός τούτου εἰς δαπάνας. Μὴ γινόμενης ἄλλης παρατηρήσεως ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ διὰ δεικτικὰ καὶ τυπωτικὰ κεφάλαιον, ὅπως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ προσδιώριστα.

Ἀναγνωσθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ πρὸς ἀγορὰν Συγγραμμάτων κεφαλαίου, παρητήρησέ τις, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ προσδιορισθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Γερουσίας τοιοῦτο κεφάλαιον, καθότι ἕκαστος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν δύναται νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἀναγνωστέριον τῆς Βουλῆς καὶ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ταύτης Συγγράμματα.

Καὶ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀντιπαρητήρησεν ἕτερος ἐλίχθη, ὅτι εἶναι κατάλληλον ν' αγοράζωνται μόνον παρὰ τῆς Γερουσίας τὰ ἀπολύτως ἀναγκαιοῦντα Συγγράμματα, τῶν ὁποίων ἐνδέχεται ταυτοχρόνως νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἡ Βουλὴ, καὶ ἀπερραίσθη, ὡς νομίζω, νὰ συνεννοεῖται τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας μετὰ τοῦ τῆς Βουλῆς πρὸς ἀγορὰν Συγγραμμάτων, διὰ νὰ παρακατιθεῖνται εἰς κοινὴν μεταξὺ τῶν βουλευτικῶν

Σωματίων Βιβλιοθήκην. Επειδή όμως δύναται νὰ μὴ ἔχη γνῶσιν ἡ Βουλὴ Συγγραμμάτων ἐπωφελῶν, τὰ ὅποια τυχόν ἔθελε προτείνει νὰ ἀγοράσῃ ἡ Γερουσία, θεωρῶ ἀνγκυλίον νὰ γένη δεκτὸν τὸ περὶ οὗ πρόκειται κεφάλαιον, τὰ δὲ τοιαῦτα συγγράμματα, ἀγοραζόμενα παρὰ τῆς Γερουσίας, νὰ παρακατατίθενται εἰς κοινὴν μεταξὺ τούτης καὶ τῆς Βουλῆς Βιβλιοθήκην.

Παρατηρησάντων τινῶν ὑστερον, ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀποραπισθὲν παρὰ τῆς Γερουσίας πρὸς ἀγορὰν συγγραμμάτων κεφάλαιον δὲν ἐδαπανήθη, καὶ γνωμοδοτήσαντων νὰ περιορισθῇ τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἰς δραχ. (300) τριακοσίας, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν γνωμοδοτήσιν ταύτην.

Ἀναγνωσθὲν κατὰ συνέπειαν τὸ πρὸς ἀγορὰν ὥρολογίου ἐκ δραχ. τριακοσίων κεφάλαιον, ἐγένετο δεκτὸν ἀνεῷ παρατηρήσεως.

Ἀναγνωσθέντος τελευταίον τοῦ δι' ἀπορόβλεπτα ἐξόδα ἐκ δραχ. (400) τετρακοσίων κεφαλαίου, κατὰ παρατήρησιν τινος ἐνεκρίθη νὰ ὑπολογισθῶσι πρὸς τοιαύτας δαπάνας δραχμαὶ (500) πεντακόσιαι.

Γνωμοδοτήσαντός τινος μετὰ ταῦτα, ὅτι κατ' ἀνάγκην ἀπαιτεῖται νὰ προσκληθῇ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῶν Βουλῶν συμπληρωτικὴν πίστωσιν τῶν μὴ ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους συμπεριληφθεισῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δραχμῶν 7,000, αἵτινες ἐδαπανήθησαν ἤδη πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς Γερουσίας, καὶ ἑτέρου ὑποστηρίξαντος τὴν γνωμοδοτήσιν ταύτην, ἀντιπροσέτινέθη παρ' ἄλλων, ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ὀφείλει νὰ ζητήσῃ οἰκόμεν τὴν τοιαύτην πίστωσιν, ἐπειδὴ ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὴν εὐθύνην τοῦ νὰ πληρώσῃ ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ βαλαντίου τὴν εἰρημένην ποσότητα τῶν ἐπὶ χελιάδων δραχμῶν, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν, εἶναι περιττὸν νὰ λάβῃ χώραν ἀπὸ μέρους τῆς Γερουσίας ἡ περὶ τῆς εἰρήτης πρόσκλησις.

Μὴ γενομένης ἄλλης παρατηρήσεως, ψηφισθὲν τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 30 κατὰ 2.

Βιπὼν τις ἐπομένως, ὅτι πληροφορίαι περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ζητηθεῖσαι πρὸ καιροῦ παρὰ τῆς Γερουσίας, δὲν ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, ἐγνωμοδότησε

νὰ ζητηθῶσι κατ' ἐπανάληψιν αἱ πληροφορίες αὗται, καὶ ἀνέγνω περὶ αὐτῶν ἐγγράφον, ἔχον ὡδε.

Ὅσαι πληροφορίες ἐζητήθησαν πρὸ καιροῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, αἵτινες καθυστεροῦνται εἰσέτι.

Διὰ τὴν παράνομον ἐκτόπισιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κουσοῦ περιβόλι.

Πίναξ τῶν δημητριακῶν καρπῶν κατὰ Δήμους τοῦ 1845 καὶ 1846.

Πίναξ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων κατὰ Τελωνεῖον τοῦ 1842, 43, 44, καὶ 45, 1846.

Διὰ τοὺς Ἀγγλικούς γαϊάνθρακας, ἐνῷ προσεφέρθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς δραχ. 40 τὸν τόνον, ἀρέθησαν καὶ τοὺς ἡγόρασεν ὑπουργικὸς φίλος, πρὸς τὸν ὅποιον ἐπληρώθησαν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου πρὸς δραχ. 52: 1/2 τὸν τόνον.

Πόσα ἐθνικά κτήματα παρεχωρήθησαν ἀπὸ τὸ ἔτος 1844 μέχρι τέλους 1846, εἰς ποῖα ἄτομα ἐδόθησαν, εἰς ποῖον μέρος, πόση ποσότης εἰς ἕκαστον, ποίου εἶδους κτήματα, μὲ ποίας συμφωνίας καὶ μὲ ποῖον ἀντάλλαγμα.

Διὰ τὰς καταγρήσεις τοῦ Τελώνου Πειραιῶς κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς. Διὰ τὴν κατάστασιν τῶν ἀλάτων τοῦ 1845 καὶ 1846.

Οἱ ἀπολογισμοὶ τοῦ Κράτους τοῦ 1844 καὶ 1845, οἵτινες νὰ ἀνταποκρίνωνται ὡς πρὸς τὰ ἐξόδα μὲ τὰ κονδύλια τῶν προϋπολογισμῶν καὶ οὐχὶ εἰς ἀθροίσματα ἀνώνυμα· ὡς δὲ πρὸς τὰ ἐσόδα, νὰ φαίνεται ἡ ποσότης τοῦ εἰσοδήματος ἐκάστου εἶδους, καὶ ἡ κατὰ τόπους τιμὴ τῶν πωληθέντων καρπῶν.

Ἀποπερατωθείσης τῆς ἀναγνώσεως, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε νὰ γένη ὑπανθύμις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως δοθῶσι παρ' αὐτοῦ αἱ εἰρημέναι πληροφορίες.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀνήγγελλεν ὑστερον, ὅτι πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ κλήρσις πρὸς ἐκλογὴν πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ὅπως παρευρεθῇ αὕτη μετὰ τοῦ Γραφεῖου, εἰς τὴν τελεσθῇ

σομένην κατὰ τὴν ἐπιούσαν ἑορτὴν τῶν ἀποσταθρίων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Γενομένης δὲ τῆς κληρώσεως παραχρήμα, ἔλαχον οἱ Κύριοι Σ. Θεοχαρόπουλος, Γ. Γλαμάκας, Α. Λαιδορίκης, Δρ. Μανσόλης καὶ Π. Γιατράκος.

Ὁ Κ. Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΝΗΣ.

ΑΝΑΣ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Β. Χρηστοκρίπουδος.

Ι. Παξιμάδης.

Συνεδριάσεις

Τῆς 28 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας τῆς
ἐβδομάδος Τρίτης

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελεσθέντος τὸ σῶμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐκάρηξεν ἀρχαιμένην τὴν συνεδρίαν, παρακαλῶν εἰς τὴν κενὴν ἔδραν τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων τὸν νεώτερον τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν Κ. Ἰάκ. Παξιμάδην.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως ἀπηγγέλθη ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυστάθμου Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποῦ ἀναγνωσθέντος, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, λαβὼν τις τὸν λόγον, παρετήρησε τὰ ἑξῆς.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σήμερον περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυστάθμου Νομοσχέδιον ἐν ἐνεργείᾳ διατελεῖ ἀπὸ τὴν 17 Νομβρίου τοῦ ἔτους 1845, καὶ ἂν μὲν νομίμως ἐφαρμόζετο μέχρι τοῦδε, ἔθελεν εἶσθαι μάταιον νὰ ἐπιφέρωμεν ἤδη τὸ

νόμιμον, ἂν δὲ τοῦναντίον συνέβαινε, διαπὶ νὰ λαμβάνη χώραν παρανομία; Πρὸς σφραστεράν δὲ τούτων ἐξηγήσιν, ἀναγκάζων νομίζω καὶ συνάμα καταλλήλων τὸν μέγρι τοῦδε ἰσχυόντων τοῦ Ναυστάθμου ὀργανισμῶν τὴν διὰ βραχέων ἀπλὴν διήγησιν, καὶ ἀρχομαι ταύτης, ἐχούσης ὡς ἑξῆς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1833 ὀργανισμὸς τις τοῦ Ναυστάθμου, διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθείς, μέχρι τοῦ ἔτους 1843 ἐξηκολούθει ἐφαρμοζόμενος, ὅτε δι' ἐτέρου Διατάγματος διὰ τὰ ληθέντα ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οἰκονομικὰ μέτρα κατεργήθη, ἐφαρμοσθέντος ἄλλου ὀργανισμοῦ, διὰ τοῦ ὁποῦ αἱ δαπάναι τοῦ Ναυστάθμου περιορίσθησαν εἰς δραχμὰς 51,896· ἐκ δὲ τῆς ποσότητος ταύτης, ἂν ἐκπεσθῶσι τὰ ἑκτοτε μὴ πραγματοποιηθέντα ἐξόδα, ἦσαν τὰ πρὸς μεθόδους τοῦ γραφείου τοῦ ὀλικοῦ ἐκ δραχ. 720, καὶ τοῦ γραφείου τοῦ λογιστοῦ τοῦ προσωπικοῦ ἐκ δραχ. ὡσαύτως 720, εἰσέτι δὲ ἂν ἐκπεσθῇ καὶ ἡ ἐπαλλοῦσα οἰκονομία ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει κατὰ 5 : 0|0, καὶ τῆς ἐκ δραχ. 9,480 μισθοδοσίας τοῦ διευθύνοντος τότε τὸν Ναυστάθμον Κυρίου Κανάρη, ὡς διορισθέντος ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, θέλωμεν ἰδεῖ, ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ Ναυστάθμου περιορίσθησαν πραγματικῶς εἰς δραχ. 37,896, καὶ ἐπομένως, ὅτι τὸ ἐλαττον τῆς ποσότητος ταύτης, πρέπει ἤδη νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐλάττωσις, μέλλουσα νὰ παραχθῇ ἐκ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου.

Κατὰ δὲ τὸ αὐτὸν ἔτος 1843 ἐξεδόθη ἄλλο Διάταγμα, ἀνατρέπον τὸν τελευταῖον ὀργανισμὸν, χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ τῶν ἐξόδων ἐπαύξηνσιν, ἐκτὸς προσθήκης τινος, μόνον ἐνὸς ἢ δύο ἐφάρων, καὶ οὕτως εἰς ἐνεργείαν αὐτῆς ἐτέθη τὸ παλαιὸν τοῦ ἔτους 1833 Διάταγμα, τὸ ὁποῖον διατελεῖ ἐν ἐνεργείᾳ μέχρι τῆς 17 Νομβρίου τοῦ ἔτους 1845, ἀντικατασταθὲν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ταύτης δι' ἄλλου Διατάγματος, ὁμοίου κατὰ πάντα μετὰ τὸ περὶ οὗ σήμερον πρόκειται Νομοσχέδιον.

Μὴ προτιθέμενος ὅμως νὰ λαλήσω τι κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, τὴν ὁποῖαν παραδέχομαι, παρατηρῶ μόνον, ὅτι ἐπὶ Συνταγματικῆς Πολιτείας ὀργανικοὶ Νόμοι μὴδὲ νὰ καταργῶνται, μὴδὲ νὰ τιθένται εἰς ἐνεργείαν διὰ Διατάγματος ἐπιτρέπεται, καὶ γνωμοδοτῶ ν' ἀποφανθῇ περὶ τούτου ἡ Γερουσία, καθότι ἄλλως καὶ ἡ Δημοτικὸς Νόμος καὶ πᾶς

Σ. Γ'.

6.

άλλος τοιοῦτος, ἐπίνειται κίνδυνος νά καταστραφῶσι, καί ταῦτα δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νά μὴ γίνηται τοῦ λοιποῦ κατάρτησις ἢ ἐφαρμογὴ ὀργανικῶν Νόμων διὰ Διαταγμάτων.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ τοῦ περὶ αὐτοῦ πρόκειται Νομοσχεδίου μέλλουσαν νά λάβῃ χώραν οἰκονομίαν δὲν ἔχω ν' ἀντιπαρτηρήσω τι, παραδεχόμενος τὴν οἰκονομίαν ταύτην, καὶ ἐλπίζων, ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργὸς θέλει καταβάλει τὴν ἀπαιτουμένην φροντίδα καὶ προσοχὴν εὐχομαι νά μὴ συμβῇ, ὅ,τι συνέβη διὰ τοῦ ὑποβληθέντος περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν δι' Οἰκονομικῶν Εὐρῶν Νομοσχεδίου, ἐπὶ τῷ λόγῳ δῆθεν οἰκονομίας 8,000 δραχμῶν, ἐν ᾧ κατόπιν ἐπυξήσαν αἱ δαπάναι κατὰ δραχμ. (24,000) εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδας ἐπὶ πλέον τοῦ παλαιοῦ συστήματος τῶν ἐπιτροπειῶν, προστεθέντων διὰ τοῦ νέου συστήματος βοηθῶν παρὰ τοῖς ἑτέροις.

Ἀπαντήσας εἰς ταῦτα ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργός, ὅτι διάταγμα μόνον δι' ἄλλου τοιοῦτου, καὶ οὐχὶ Νόμον, ἐτροποποίησεν, ἀνέγνω ἐγγράφον ἐκθεσιν, ἔχουσιν ὡδε.

Τὸ καταστατικὸν διάταγμα τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου, τὸ ἐκδοθὲν κατὰ τὸ 1833, καὶ τὸ ὁποῖον ὡς νόμος ἐθεωρεῖτο, διότι παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου προσυπεγράφη, μετεῴρυθμίσθη ἀκολούθως κατὰ τὸ 1843 δι' ἀπλοῦ διατάγματος δι' ἄλλου δὲ διατάγματος τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐτροποποιήθη ἐκ νέου.

Ἐπιχειρήσας ὅθεν κατὰ τὸ 1845 νά ἀπλοποιήσω τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ναυστάθμου διὰ διατάγματος, τὰ προεκδοθέντα διατάγματα ἐτροποποίησα καὶ ὅχι νόμον διότι τὸ πρῶτον καταστατικὸν τοῦ Διευθυντηρίου διάταγμα πρὸ πολλοῦ δι' ἄλλων διαταγμάτων μετεῴρυθμίσθη.

Ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ναυτικοῦ τοῦ 1845 παρεδέχθη τὰς ὁποίας ἐπεχειρήσα μετεῴρυθμίσεις, ἐπὶ τῇ θέσει τῶν ὁποίων συνέταξα τὸν προϋπολογισμόν, καὶ ἀπήτησα μάλιστα νά συμμορφωθῶ εἰς τὰ καθέκαστα.

(ὅρα Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τοῦ 1845, σελὶς 2,231 καὶ 2,232.)

Ἀποπειρωθείσης ἐνταῦθα τῆς ἀναγνώσεως, ὁ πρὸ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ἀγορεύσας ἀντέλεξεν, ὅτι τὰ πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκδιδόμενα Β. Διατάγματα ἰσχύιν Νόμου ἐπέιχον, συστηθέντος δὲ τοῦ Συμβουλίου τούτου, ὡς νόμοι αὐτῆς ἐθεωροῦντο τὰ ὑπ' ἑξῆς αὐτοῦ προηγουμένως τιθεμένα Διατάγματα καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργός Νόμον καὶ οὐχὶ Διάταγμα μετεῴρυσεν, ἐπειδὴ ἐν Συνταγματικῇ Πολιτείᾳ οὐδεὶς Νόμος δύναται νά ἔχῃ ὑπόστασιν, ἀντὶ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων δὲν διέρχεται πρότερον.

Δὲν πρόκειται, εἶπεν ἄλλος, ν' ἀποφασίσωμεν σήμερον, ἀν δύνανται νά καταργῶνται ἢ νά τίθενται εἰς ἐνέργειαν Νόμοι διὰ μόνου ἀπλοῦ Διατάγματος, καθότι οὐδεὶς ἀντίκειται εἰς τὴν περὶ τοῦ νομικοῦ τούτου ζητήματος ἐκτεθεῖσαν παρὰ τοῦ πρῶτου ἀγορεύσαντος ἀρχὴν θεωρῶ λοιπὸν ἀναγκαῖον νά παραδεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ὅ,τι μέχρι τοῦδε λάθος ἔλαθε χώραν, εἶναι καλὸν νά μὴ συμβῇ εἰς τὸ μέλλον.

Μὴ γενομένης ἄλλης παρατηρήσεως, ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὴ παμφηρεῖ.

Ἐπερχομένης ἑπειτα τῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσεως καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀρθ. 1, εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν χρώτησε, τοῖος θέλει ἐνεργεῖ τὴν ἐξέλεγχον ἀναφορῶν εἰς τὸ ἐδάφ. ζ'. ἀπαντήσας δὲ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργοῦ, ὅτι αἱ προμήθειαι γίνονται παρὰ τοῦ Ἰπουργείου διὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ Προξένων, καὶ τινος εἰπόντος, ὅτι καὶ ἐξέλεγχον δύναται νά ἐτεργήσῃ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὁ ἀπευθύνας τὴν ἐρώτησιν ἀπάντησεν, ὅτι τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐξελέγχει τοὺς τύπους μόνον παρατηροῦν, ἀν ὑπάρχωσι νόμιμα τὰ ἐντάλματα τῶν πληρωμῶν, καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ ἐκάστης παραλαβῆς, καὶ οὐχὶ τὴν καλὴν ἢ κακὴν προμήθειαν καὶ τὰ τοιαῦτα. Μικρομὲν ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης τὸ ἀρθ. 1 ἐγένετο δεκτὸν ὅπως ἔχει.

Ἀναγνωσθέντα ἐπομένως κατὰ σειράν τὰ λοιπὰ ἀρθρα, ἐγένοντο καὶ ταῦτα δεκτὰ ὅπως ἔχουσιν ἀπαντα. Μετὰ ταῦτα ψηφισθέν τὸ σύνολον ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 22 κατὰ πέντε. Ἐμφανισθεὶς ἐπομένως ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργός, ὑπέβαλε τὰ ἐξῆς 5 Νομοσχέδια, συνοδευόμενα ἑκαστον δι' ἰδίας αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, καὶ ἀνέγνω αὐτὰ ἔχοντα ὡς ἐξῆς:

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουσιν αὐτοφυῆ μεταλλικά λουτρά, εἰς τὰ ὅποια συνήθως κατὰ παραγγελίαν τῶν Ἱατρῶν μεταβαίνουν ἀσθενεῖς πολλοί, πάσχοντες διαφόρους ἀσθενείας.

Ἐκ τῶν ἀσθενῶν τούτων οἱ μὲν ἐντελῶς θεραπεύονται, οἱ δὲ ἐν μέρει καὶ ἄλλοι θλάπτονται, ὅχι ὁμῶς ἐνεκα τῶν λουτρῶν, ἀλλὰ τῆς ἐλλείψεως ἱατρῶν ἐπιστημόνων διὰ νὰ διατάττωσι νὰ γίνηται χρῆσις αὐτῶν ἀνάλογος.

Ἐκτὸς δὲ τούτου μὴ ὄντων ἱατρῶν ἐκεῖσε διὰ νὰ κάμωσιν ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις κατὰ συνέχειαν περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ὑδάτων τούτων, δὲν εἶναι ἀκόμη ἐγνωσμένον εἰς ποίας νόσους ὠφελοῦν καὶ εἰς ποίας θλάπτουν· καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην προειδοῦσα ὅχι μόνον ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ καὶ οἱ φοιτῶντες ἀκόμη εἰς τὰ λουτρά, αἵτινες πολλάκις ἀπῆλθον διορισμὸν ἱατρῶν, δὲν ἤδυνήθη νὰ θεραπεύσῃ, μὴ ὑπαρχούσης νενομοθετημένης τοιαύτης θέσεως.

Ἐνεκα τούτων σὰς ὑποβάλλω, κύριοι, τὸ ἐπιψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ διορισμοῦ δύο ἱατρῶν διὰ τὰ λουτρά, τῶν ὁποίων ἡ μὲν ὑπηρεσία θέλει διαρκεῖ καθ' ὅσον εἰς αὐτὰ φοιτῶσιν ἀσθενεῖς, ἡ δὲ μισθοδοσία θέλει εἶσθαι πρὸς δραχ. 150 κατὰ μῆνα δι' ἕνα ἕκαστον, ἐνὸς ἢ ὑπηρεσίας του διαρκεῖ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρίου 1847.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ἙΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσέλθῃ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου

Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ θέλει ὑποστηρικθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐκτελεστέον μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερκαίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Εἰς τὰ αὐτοφυῆ μεταλλικά λουτρά τῆς Ἑλλάδος, ὅπου φοιτῶσι διάφοροι ἀσθενεῖς, θέλουσιν διορίζεσθαι κατ' ἔτος δύο ἱατροί, τῶν ὁποίων ἡ μὲν ὑπηρεσία θέλει διαρκεῖ καθόσον φοιτῶσιν εἰς τὰ λουτρά ταῦτα ἀσθενεῖς, ἡ δὲ μισθοδοσία ἢ ἀμοιβὴ ἐνὸς ἕκαστου τῶν ἱατρῶν τούτων προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 150 κατὰ μῆνα, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία των διαρκεῖ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰανουαρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐκθεσις

Τοῦ Ὑπουργίου τῆς Δικαιοσύνης.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Συνοδίδουσα τὸ Νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ἐπαλλήλων.

Κύριοι!

Γενομένης ἐπαισθητῆς τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δικαστηρίων ἀναλογία τις εἰς ἑαυτὴν ὡς πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, καὶ ὁμοιότης μετὰ τὰς μισθοδοσίας τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐδέησε νὰ συνταχθῇ Νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς, ὡς εἶχε, ὑποβάλλεται καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ τὰ περαιτέρω.

Τὰ εἰς αὐτὸ σημειούμενα ποσὰ εἶναι αὐτὰ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια λαμβάνουν μηνιαίως οἱ ὁμοιοβάθμοι λειτουργοὶ πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐξαιρέσει μόνον ἐκείνων α.) τῶν σημειωθέντων διὰ τοὺς Ἀρειοπαγίτας, ἢ ἀξιοπρέπεια τῆς θέσεως καὶ ἡ σπουδαιότης τῶν καθηκόντων τῶν ὁποίων δὲν συγχωρεῖ νὰ ὀρισθῇ δι' αὐτοὺς ὁμοιοπόσος μισθὸς μετὰ τοὺς ὁμοιοβάθμους τῶν τμηματάρχων τῶν ὑπουργείων.

ων, καὶ β') τῶν Γραμματέων τῶν Δικαστηρίων, οἱ ὁποῖαι, ἂν καὶ ἔχουν τὸν αὐτὸν μὲ τοὺς Ἐπάρχους καθ-
μὸν, θέλουν μισθοδοτεῖσθαι ὁμῶς ἴσον, ὡς Γραμματεὺς
τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ κατώτερον μισθὸν ἐκείνου τῶν
Ἐπάρχων, ὡς ἐκ τῶν μικροτέρων χρειῶν, εἰς ἃς ὑπό-
κεινται ἐκεῖνοι ἀναφορικῶς πρὸς τὰς τούτων (πρὸς
ταῦτα ὅρα ἀρθ. 222, 224, 226 καὶ 234 τοῦ ὀργανι-
σμοῦ τῶν Δικαστηρίων.)

Πρὸς γινῶσιν τῆς Γερουσίας ἔκρινα οἰκεῖον νὰ ση-
μειώσω κατωτέρω τὰς ὁποίας ἔχουν σήμερον μισθο-
δοσίας οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἐκείνας, τὰς ὁποίας
θέλουν λαμβάνει κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον.

λαμβάνουν: θὰ λαμβάνουν

1) Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς		
τοῦ Ἀρείου Πάγου	516,50.	500
Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ	400,50.	400
Ἀρειοπαγίτης καὶ Ἀντεισαγ.	318,50.	320
Γραμματεὺς	188.	200
2) Πρόεδρος καὶ Εἰσαγ. Ἐφετ.	440.	400
Ἐφέτης καὶ Ἀντεισαγ.	276.	300
Γραμματεὺς	166,25.	170
3) Πρόεδ. καὶ Εἰσαγ. Πρωτ.		
εἰς Ἀθήνας καὶ Σύρον	318,50.	300
Πρόεδρος καὶ Εἰσαγ. εἰς τὰ		
λοιπὰ μέρη	297, ἢ 273	300
Πρωτοδ. καὶ Ἀντεισαγ.	188, ἢ 186	200
Γραμματεὺς	142,50 ἢ 141.	150

Ἐκ τῆς σημειώσεως ταύτης ἐξάγεται, ὅτι θέλουν
ἐλαττωθῇ οἱ μισθοὶ τῶν ἐξῆς.

α.) Τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγ. τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ
τοῦτο διὰ νὰ ἐξισωθῇ ἡ μισθοδοσία των μὲ τὴν τῶν
Γερουσιαστῶν, ἐπέκεινα τῆς ὁποίας ἀπεφάνθησαν ἄλ-
λοτε τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, καὶ ἡμεῖς ἀναγνωρίζω-
μεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μισθός.

β.) Τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν

πρὸς ἐξίσωσιν τῆς μισθοδοσίας τούτων μὲ ἐκείνην τῶν
ὁμοιοβάθμων των Νομάρχων.

γ.) Τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτο-
δικῶν Ἀθηνῶν καὶ Σύρου· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ προσβά-
λωμεν τὴν ὀφειλομένην ἰσότητα πρὸς τοὺς Προέδρους
κλπ. τῶν λοιπῶν Πρωτοδικείων, πρὸ πάντων δὲ τὴν
παρὰ τοῦ νόμου χορηγουμένην ὑπεροχὴν εἰς τοὺς Ἐ-
φέτας, οἵτινες, ὡς εἶδατε ἀνωτέρω, μισθοδοτοῦνται ὀ-
λιγώτερον τῶν δρ. 318: 50/00, ἐνεκρίθη νὰ ἐλαττωθῇ
ὁ μισθός τῶν Προέδρων κλπ. τῶν Πρωτοδικείων Ἀ-
θηνῶν καὶ Σύρου εἰς τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θέλουν λαμ-
βάνει οἱ ὁμοιοβάθμοι των.

Οἱ μισθοὶ τῶν λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων αὐ-
ξάνουν, ὡς παρατηρεῖτε, εἰς ποσὰ ἀνάλογα.

Ἄλλως τε τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἀπεράσισαν διὰ
τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ 1845 καὶ 1846, ὥστε οἱ
δικαστικοὶ ὑπάλληλοι νὰ λαμβάνουν τὰς ἐν τῷ Νο-
μοσχεδίῳ μισθοδοσίας, αἵτινες θεωροῦνται ὡς ἐκ τού-
του προδεδικασμένοι.

Ἐν Ἀθήναις τὴν

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἀκόλουθον Νομοσχέδιον ὀρίζομεν νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν
Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης,
ὁρῶντος νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ ἐνώπιον αὐτῆς.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας διατάσσομεν τὰ ἀκόλουθα:

Ἀρθρ. 1.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Δικαστικῆς ὑπηρεσίας θέλει λαμβά-
νει κατὰ μῆνα τὸν ἀκόλουθον μισθόν.

§ α. Τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀνὰ δραχμὰς πεντακο-
σίας,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τετρακοσίας,	400
Ὁ Ἀρειοπαγίτης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς τριακοσίας εἰκοσιν,	320
Ὁ Γραμματεὺς δικκοσίας,	200

§ β'. Τῶν Δικαστηρίων τῶν Ἐφετῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς ἀνά δραχμὰς τετρακοσίας,	400
Ὁ Εἰρέτης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς ἀνά δραχμὰς τριακοσίας,	300
Ὁ Γραμματεὺς ἑκατὸν ἐβδομήκοντα,	170

§ γ'. Τῶν Δικαστηρίων τῶν Πρωτοδικῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς ἀνά δραχμὰς τριακοσίας,	300
Ὁ Πρωτοδίκης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς ἀνά διακοσίας,	200
Ὁ Γραμματεὺς ἑκατὸν πενήκοντα,	150

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρ. 233 τοῦ ὅργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ
Συμβολαιογραφῶν καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΚΡΑΕΤΤΗΣ.

Κύριοι!

Τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς συζητηθὲν καὶ ἐπιψηφισθὲν,
περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνεγγύων ἐ-
νώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ Πταισματοδικῶν, Νομοσχέ-
διον ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ὑπαγόρευσε ἡ ἀνάγκη, διό-
τι κατὰ τὸ 91 ἄρθρ. τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ τὸν
ἀπὸ 10/22 Νοεμβρίου 1836 νόμον, μὴ ἐπιτρεπομέ-
νου εἰς πάντα Ἕλληνα, ἀλλ' εἰς ὁρισμένα πρόσωπα,
τοῦ νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν Πταισματοδικείων, πολ-
λοὶ τῶν κατηγορουμένων μένουσιν ἀνευ ὑπερασπίσεως
καὶ τὰ συμφέροντά των βλάπτονται οὐσιωδῶς· τού-
του ἕνεκεν ἦτο δίκαιον νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς πάντα

Ἕλληνα ἀπολαμβάνοντα τὰ τοῦ νόμου προσόντα νὰ
παρίσταται ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου καὶ Πταισματοδικείου,
ὅσας δὲν ὑπάρχουν ὁρισμένοι εἰς αὐτὸ πέντε τοῦ-
λάχιστον δικηγόροι.

Διὰ νὰ ἐκλείψωσι δὲ πολλὰ ἀτοπήματα, ἅτινα συ-
νέβησαν πρὸς βλάβην τῶν διαδίκων, ἕνεκεν τῆς μὴ δια-
ταττομένης ἐξαιρέσεως τῶν πληρεξουσίων, ὅσας εἶ-
χουν μετὰ τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ Εἰρηνοδικεῖῳ ἡ πται-
σματοδικεῖῳ δικαστοῦ τὴν ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 273 τοῦ δι-
καστικοῦ ὅργανισμοῦ ὁριζομένην συγγένειαν, ἐνόμισα-
μεν δίκαιον νὰ ὑποβληθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὰς ἐν τῷ
μνησθέντι ἄρθρ. ὁριζομένας περιπτώσεις.

Ἡ Βουλὴ δὲ παραδεχθεῖσα καὶ τοῦτο, καὶ θεωροῦσα
ὅτι οἱ τοιοῦτοι, καὶ τοὶ μὴ ὄντες ὑπάλληλοι, ὡς
οἱ δικηγόροι, ἐνεργοῦσιν ὅμως ὑπηρεσίαν σχέσιν ἔχου-
σαν πρὸς τὸ δικαστήριον, καὶ ἀναλαμβάνουσιν εἰς ἑ-
αυτοὺς τὸν παρὰ τοῦ νόμου διὰ τοὺς ὑπαλλήλους δια-
γραφόμενον περιορισμόν, ἐνόμισε καλὸν νὰ ἐπιβληθῇ
καὶ εἰς τούτους πειθαρχικὴ ποινὴ ὁρισμένη.

Τὴν προσθήκην ταύτην δὲν διατάζομεν νὰ παρα-
δεχθῶμεν, καθ' ὅσον εὐρίσκομεν αὐτὴν ὀρθήν.

Ἐπὶ τέλους δὲ παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ 2 ἄρθρ. λέξις «παρευρίσχωνται» δὲν εἶναι
οὐδ' ἐπιστημονικὴ, οὐδ' ἐμφαίνει τὸν ἀληθῆ σκοπὸν,
ὄντινα σαφῶς ἤθελέ τις ἐκφράσει διὰ τῆς λέξεως «πα-
ρίστανται»· μολεταυτα παραδεχόμεθα καὶ ταύτην
διὰ τὸ κατεπείγον τῆς παραδοχῆς τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργός
Ι. ΚΡΑΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνε-
γέρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ
πταισματοδικῶν.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ πρῶτον Νομοσχέδιον διατάσσομεν νὰ καθυποβληθῇ εἰς
τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ
ὑποστηριχθῇ ἐνώπιον αὐτῆς παρ' αὐτοῦ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἐνώπιον τῶν τοῦ Κράτους Εἰρηνοδικείων, ὅταν μὲν ταῦτα
δικάζωσι πολιτικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται
ὡς πληρεξούσιοι πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων,
εἰμὴ τὰ ἐν τῷ 91 ἄρθρῳ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα
πρόσωπα, ὅταν δὲ δικάζωσι πταισματοδικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύ-
νυνται νὰ παρίστανται ὡς συνήγοροι κατὰ τὰ ἄρθρ. 25 καὶ
336 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, εἰμὴ δικηγόροι.

Τῶν διατάξεων τούτων γίνεται ἐξαίρεσις ὅσάκις παρὰ τινι
τῶν Εἰρηνοδικείων δὲν ὑπάρχουσι διωρισμένοι πέντε τοῦλάχιστον
δικηγόροι, τότε δὲ ἐπιτρέπεται νὰ παρίστανται ἐνώπιον
αὐτοῦ ὡς τοιούτου ἢ ὡς πταισματοδικεῖου καὶ πᾶς Ἕλλην
ἀποκαταστημένος ἐν τινι δῆμῳ τοῦ Βασιλείου καὶ ἔχων τὰ
ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 § 1 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διαλαμβανόμενα
πρὸςόντα.

Ἄρθρ. 2.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μὴ δικηγόρους τὸ νὰ παρευρίσκων-
ται ὡς πληρεξούσιοι ἢ συνήγοροι ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων ἢ
πταισματοδικείων, ὅταν ἔχωσι σχέσιν συγγενείας ὡς τὴν τῶν
διαλαμβανόμενων εἰς τὸ ἄρθρ. 273 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δι-
καστηρίων βαθμῶν μετὰ τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα
πρόσωπα. Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖ-
ται μετὰ πρόστιμον δραχ. 10 ἕως 50.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 Νόμου

ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι, καθόσον δὲν ἀντιπράξουσιν εἰς τὸν
παρόντα Νόμον.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημο-
σίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀθῆναι, τῇ 24 Ἰανουαρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΑΕΤΤΗΣ.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμ-
βάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω εἰς τὴν Γερουσίαν Νο-
μοσχέδιον περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν δημαρρεσιῶν εἰς
νεοσυστάτους δήμους. Κρίνω δὲ συγχρόνως ἀναγκαῖον
νὰ συνοδεύσω αὐτὸ μετὰ τὴν ἀκόλουθον ἐκθεσιν.

Ὁ νόμος τῆς 24 Ἀπριλίου 1843 κατὰ τὸν ὁποῖον
ἐνεργήθησαν αἱ δημαρρεσίαι τῆς πρώτης περιόδου τῶν
δημοτικῶν ἀρχῶν, δὲν προνοεῖ ρητῶς περὶ διεξαγω-
γῆς τῶν δημαρρεσιῶν εἰς δήμους, οἵτινες ἤθελον σχη-
ματισθῇ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἡδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τις,
ὅτι ἐπειδὴ ὁ νόμος αὗτος ἐγένετο διὰ νὰ χρησιμεύσῃ
εἰς τὰς δημαρρεσίας τῶν νεοσχηματισθέντων δήμων,
ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόζηται καὶ εἰς πᾶσαν νέαν σύστασιν
δήμου, ἀφοῦ ὑπάρχουν οἱ ἴδιοι λόγοι καὶ εἰς τὴν εἰ-
δικὴν ταύτην περίπτωσιν, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν
ἐκδόσιν τοῦ. Ἀλλὰ κατὰ τοῦ συμπεράσματος τού-
του ἡδύνατο ν' ἀντιταχθῶσιν ἐπιχειρήματα, καὶ κυ-
ρίως τὸ 10 ἄρθρον τοῦ νόμου τούτου, κατὰ τὸ ὁποῖον
ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ μέχρι τῆς 1 Μαρτίου 1837

Ὁ περὶ δήμων νόμος δὲν ἔμπορεῖ οὐχ ἥττον νὰ
ἐφαρμοσθῇ ἀνεῦ ἀντιρρήσεως εἰς τὰς δημαρρεσίας τῶν
νεοσυστάτων δήμων, διότι αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἀφο-
ροῦν μόνον τὰς δημαρρεσίας δήμων, εἰς τοὺς ὁποίους
ὑπάρχουν ἤδη διωρισμένοι δημοτικαὶ ἀρχαὶ καὶ διὰ
τοῦτο διατάττει, ὥστε ὁ Δήμαρχος τοῦ δήμου καὶ αἱ

ἐπὶ τῶν παραπόνων καὶ τῆς δημαρσίας Ἐπιτροπαί, ἐκλεγόμεναι μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ὑπάρχοντος δημοτικοῦ Συμβουλίου, νὰ διεξάγῃσι τὰς δημαρσίας.

Διὰ νὰ ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου πᾶσαν ἀμφιβολίαν καὶ ἀντιρρήσιν ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν δημαρσιῶν εἰς νεοσυστάτους δήμους, ἡ Κυβέρνησις συνέταξε τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον.

Διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου τίθεται εἰς ἐνέργειαν ὁ προσωρινὸς νόμος τῶν 24 Ἀπριλίου 1834, καθόσον ἀφορᾷ τὰς δημαρσίας νεοσυστάτων δήμων, μετὰ τὰς διαφορὰς, αἱ ὁποῖαι σημειοῦνται εἰς τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον. Ὁ προκειμένος νόμος διατάττει νὰ διεξάγῃνται αἱ δημαρσίαι παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐπειδὴ τότε δὲν ὑπῆρχον Δήμαρχοι. Ἀλλὰ σήμερον, ὅτε ὑπάρχουν δημοτικαὶ ἀρχαί, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀνατεθῇ ἡ διεξαγωγή τῆς δημαρσίας εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, χωρὶς νὰ παραβιασθῶσιν αἱ ἀρχαὶ τοῦ περὶ δήμων νόμου, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ δημαρσίαι πρέπει νὰ ἐνεργῶνται ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ἀρχάς, καὶ ὄχι ἀπὸ δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἢ ἄλλους ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπροτιμήθη ὡσαύτως τὸ νὰ συγκροτοῦν τὰ ἐπὶ τῶν παραπόνων καὶ τῆς δημαρσίας ἐπιτροπὰς μέλη τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, παρὰ πρόσωπα διοριζόμενα παρὰ τοῦ Νομάρχου κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ἀρθρ. 1 καὶ 7 τοῦ προσωρινοῦ νόμου, καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Τὸ Νομοσχέδιον ἐκφράζεται ἀορίστως, ὅτι ἡ διεξαγωγή τῶν προκειμένων δημαρσιῶν ἀνατίθεται εἰς ἓνα τῶν Δημάρχων τῶν παρακειμένων δήμων, διότι ἐὰν ἐπροσδιώριζε ῥητῶς τὸν πλησιέστερον δήμον, ἡδύνατο ν' ἀπαντήσῃ δυσκολίας ἐκ μέρους αὐτοῦ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς δημαρσίας, ὡς τὰ πράγματα αὐτὰ τὸ ἀπέδειξαν ἤδη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰανουαρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, καὶ θέλει ὑποστηρικθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐφιστάμεναι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Αἱ δημαρσίαι εἰς νεοσυστάτους δήμους θέλουσιν διεξάγεσθαι παρὰ τοῦ Δημάρχου ἐνὸς τῶν παρακειμένων δήμων.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ δρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1834 προσωρινοῦ Νόμου ἀπὸ ἀρθρ. 1—9 θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὰς δημαρσίας τῶν νεοσυστάτων δήμων, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ Δήμαρχος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατεθῇ ἡ διεξαγωγή τῆς δημαρσίας, θέλει ἀπορραΐζει πρωτοδικῶς ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ δημαρσιακοῦ καταλόγου ἐστώσεων, καὶ θέλει διευθύνει τὰς ἐκλογὰς κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ἀρθρῶν 66 καὶ 67 τοῦ περὶ δήμων Νόμου.

Ἀθῆναι τῇ 4 Ἰανουαρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ἐκ νέου τὸ κατὰ ζωολογίας Νομοσχέδιον, συζητηθὲν ἤδη καὶ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων· κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἡ Βουλὴ ἐπήνεγκε μίαν προσθήκην εἰς τὸ ἀρθρ. 9 τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχουσαν ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 9 τοῦ Νομοσχεδίου μετὰ τῆς προσθήκης
τῆς Βουλῆς.

Ὁ λαβὼν τὸ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 2 κατοχῆς ἔγγραφο, ἀμα ἐκλείπει τὸ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενον ζῶον, χρεωστῇ ἀμέσως

νά επιτρέψῃ τοῦτο εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμαρχον ὁ παρα-
βάτης τιμωρεῖται μὲ πρῶτον πέντε δραχμῶν. «ἐὰν δὲ
• παραιτῇ μακρὰν τοῦ δήμου του καὶ ἀνυπερέβλητοι δυσκο-
• λία τὸν ἀποτρέπουσιν νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς τὸν ἀρμό-
• διον δῆμαρχον, θέλει παραδώσῃ τὸ ἔγγραφον αὐτὸ τῆς
• κατοχῆς τοῦ πρὸς τὸν δῆμαρχον τῆς περιφέρειας, ἐν ᾗ
• παραιτῇ, ἐντὸς τῆς τριτμέρου προθεσμίας, ὅστις ὀφείλει
• ἐντὸς 15 ἡμερῶν νὰ τὸ διευθύνῃ ἀρμοδίως εἰς τὸν ἀρ-
• μόδιον τοῦ διακατόχου δῆμαρχου.»

• Ἐὰν τὸ ἐν τῷ ἔγγραφῳ ἀναγραφόμενον ζῶον κλεπῇ, ὁ-
• φείλει ὁ διακατόχος νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν
• τὸ τῆς κατοχῆς ἔγγραφον εἰς τὸν δῆμαρχον, ἐν τῇ πε-
• ριφερείᾳ τοῦ ὁποίου διατρίβει, ὅστις σημειῶν ἐν αὐτῷ, ἐ-
• κλάπη τὸ ζῶον, ἀφίησι τὸ ἔγγραφον εἰς τὸν διακατόχον,
• τὸ ὁποῖον θέλει τοῦ χρησιμεύσει ὡς ἔγγραφον ταυτότητος.»

• Ἐὰν ὁ διακατόχος θέλει νὰ πωλήσῃ τὸ ζῶόν του, ὀφείλει
• νὰ παρουσιάζεται μετὰ τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς τὸν δῆμαρ-
• χον, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου διατρίβει, καὶ νὰ
• παραδοῇ τὸ ἔγγραφον τῆς διακατοχῆς τοῦ πρὸς αὐτόν.
• ὁ δὲ δῆμαρχος εἰς μὲν τὴν ἀγοραστήν ὀφείλει νὰ δίδῃ
• ἑῷ ἔγγραφον, συμμορφούμενος μὲ τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2
• τοῦ νόμου, τὸ δὲ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς ὀφείλει νὰ δια-
• τηρῇ εἰς τὰ ἀρχεῖά του, ἂν ᾔναι ὁ ἀρμόδιος, εἰδὲ θέλει
• συμμορφοῦσθαι μὲ τὸ ἐδάφ. 6. τοῦ ἁρθρου τούτου.»

Τὸ πρῶτον ἄρθρον τῆς προσθήκης ταύτης μεταρρυθμίσειεν ἡ
κυβέρνησις, διότι ἔτον ἀσυνεπὲς εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν καθ'
ἣν ὁ κύριος τοῦ ἐκλείψαντος ζώου διέμενεν εἰς τὸν δῆμόν του
νὰ ὑποχρεοῦται νὰ παραδίδῃ ἀμέσως εἰς τὸν δῆμαρχον τὸ
ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν καθ'
ἣν ἤθελε τύχει διατρίβων εἰς ἄλλον δῆμον, νὰ μὴν ὑποχρεοῦ-
ται νὰ παραδίδῃ τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἰμὴ ἐντὸς τριη-
μέρου προθεσμίας, ἐν ᾗ ἡ αὐτὴ προνοητικὴ διατά-
ξις, ἥτοι τὸ νὰ μὴ δυνήθῃ οὗτος κλέπτων ἐν τῷ μετα-
ξὺ ζῶον ὁμοιόμορφον μὲ τὸ ἀπωλεσθῆναι, νὰ καλύψῃ τὴν κλο-
πὴν διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖράς του ἔγγράφου τῆς κατοχῆς, ἐπρεπε
νὰ ἐφαρμόζεται τόσον εἰς τὴν μίαν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἄλ-
λην περίπτωσιν. Διὰ νὰ κατασταθῇ δὲ ἀφικτὴ ἡ ταχίστη

πράξις τοῦ ἔγγράφου τῆς κατοχῆς, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν
κύριον τοῦ ἐκλείψαντος ζώου νὰ παραδίδῃ αὐτὸ εἰς τὸν δῆ-
μαρχον ἢ πᾶρεδρον τῆς σταθερᾶς ἢ προσωρινῆς διαμονῆς του.

Τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προσθήκης τῆς Βουλῆς τὴν ἐν-
νοίαν διατήρησεν ἡ Κυβέρνησις, ὡς γίνεται ἄλλον ἐκ τῆς
συμπαράβολῆς τοῦ μέρους τούτου μὲ τὸ καταχωρημένον εἰς
τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον.

Ἡ προσθήκη τῆς Βουλῆς δὲν ἐπρονόει καὶ περὶ τῆς ὑπο-
χρεώσεως, εἰς τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ ὑποβάλλεται ὁ κάτο-
χος τοῦ κλαπέντος ζώου, διὰ νὰ ἀναγγέλῃ ἀμέσως τὴν ἀ-
νεύρεσιν τοῦ ζώου εἰς τὸν δῆμαρχον ἢ πᾶρεδρον τοῦ τόπου,
ὅπου ἀνευρέθη, διὰ νὰ σημειῶται ἡ ἀνεύρεσις εἰς τὸ ἐγ-
γραφον τοῦτο, ἄλλως ὁ κάτοχος τοῦ ζώου ἠδύνατο καὶ εἰς
τὴν περίπτωσιν ταύτην νὰ κλέψῃ ἄλλο ὁμοιόμορφον ζῶον,
πρὶν ἢ δυνήθῃ ν' ἀνέυρῃ τὸ ἰδικόν του, καὶ νὰ καλύψῃ τὴν
κλοπὴν μὲ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, διὰ τοῦτο ἐγένετο καὶ
περὶ τούτου πρόνοια εἰς τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον,
καθὼς ἐπρονοήθη καὶ περὶ ποινικῆς κυρώσεως κατὰ τοῦ πα-
ραβάτου τῶν διατάξεων τούτων, περὶ ἧς δὲν ἐλάμβανε τί-
ποτα ἡ προσθήκη τῆς Βουλῆς. Τὸ δὲ μέρος τῆς προσθήκης τῆς
Βουλῆς, κατὰ τὸ ὁποῖον ὀφείλει ὁ πωλητὴς νὰ παρουσιάζεσθαι
μετὰ τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὸν δῆμαρχον, ὅπου διατρίβει, διὰ
διὰ νὰ ἐγχειρίσῃ ὁ πρῶτος τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, καὶ
νὰ λάβῃ ὁ δεύτερος ἄλλο ἔγγραφον κατοχῆς, ἐφάνη εἰς τὴν
Κυβέρνησιν ἐνοχλητικὸν καὶ πρόξενον πολυειδῶν προσκομι-
μάτων εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου τῶν ζώων, διότι
ἀ.) ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου ἀπέχει ὡς ἐπὶ το πλείστον
ἄρκετον διάστημα ἀπὸ τὰ διάφορα χωρία τὰ συνιστώντα
αὐτόν, καὶ διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἤθελον ὑποχρεοῦσθαι
νὰ μεταδιδύνουσιν ἀμφοτέρω εἰς τὴν πρωτεύουσαν, διαπνύον-
τες ἱκανὸν χρόνον, τόσον πρὸς ἀφίξιν, καθὼς καὶ πρὸς ἐπά-
νοδον. β.) οἱ δῆμαρχοι, μάλιστα εἰς τοὺς χωρικοὺς δήμους,
δὲν παρερρίσκονται πάντοτε εἰς τὸ καταστήμα των, καὶ διὰ
τοῦτο ἤθελον συμβαίνει πολλάκις νὰ μὴ δύνανται νὰ τὸν ἐ-
πιστογῶνουν, καὶ οὕτως ἤθελον ἀναγκάζεσθαι νὰ ἐπιστρέφουν
ἄπρακτοι, καὶ πάλιν νὰ ἐπανερχοῦνται ἐντεῦθεν δὲ γογγυσμοὶ
καὶ παράπονα, χωρὶς νὰ προσφίηται καμμία πραγματικὴ
ὠφέλεια ὡς ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης· διότι ὁ σκοπὸς, τὸν
ὁποῖον προτίθεται, κατορθύεται, παραδιδόμενου τοῦ ἔγγρά-
φου τῆς κατοχῆς ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ πρὸς τὸν ἀγοραστήν, ὁ-

σάνις γίνεται μεταβίβασις τῆς ιδιοκτησίας. Ὁ κομιστής διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς κατοχῆς θέλει λογιζέσθαι κύριος τοῦ ζώου καὶ ἀδιάρροον εἰς ποίου ὅσμηκ ἐξεδόθη κατ' ἀρχάς τὸ ἐγγράφον τῆς κατοχῆς ἐφαρμοζομένου καὶ ἐνταῦθα τοῦ κανόνος τῶν Τραπεζικῶν γραμματίων, κατὰ τὸν ὁποῖον λογιζέται κύριος ὁ κομιστής αὐτῶν.

Δὲν θεωρῶ δὲ ἀναγκαῖον νὰ γένη ῥητὸς λόγος περὶ τούτου εἰς τὸν νόμον, διότι ὁ ἀγοραστής, μὴ δυνάμενος ν' ἀποδείξῃ ἄλλως τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου ἀγοράζει ζώου, εἶναι ἀναγκασμένος νὰ τὸ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸν πωλητὴν, καὶ ὁ τελευταῖος οὗτος νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς αὐτόν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ κυβέρνησις δὲν ἔκρινεν εὐλογον νὰ παραδεχθῇ τὸ μέρος τοῦτο τῆς προσθήκης τῆς Βουλῆς, χάριν τοῦ συμφέροντος τοῦ ἐμπορίου τῶν ζώων, καὶ τῆς εὐκολίας τῶν κατοίκων.

Ὁφείλω ἐπὶ τέλος νὰ σημειώσω, ὅτι τὸ ἄρθρον I τοῦ Νομοσχεδίου διαλαμβάνει νὰ παραδίδῃ ὁ κάτοχος τοῦ ζώου τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου του εἰς δὲ τὴν υποβαλλόμενον Νομοσχεδίον μετεποιήθη ὡς ἀκολούθως, νὰ δώσῃ εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκρίνεσθαι συνήθως τὰ ζῶα ταῦτα, σημειώσιν κτλ. καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴν ἤθελον ἀνγκασθῇ π. γ. οἱ Καλαβρυτινοί, Γορτύνιοι καὶ λοιποὶ, οἵτινες διαμένουν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν ἐργαζόμενοι μὲ τὰ ζῶα τῶν, νὰ ἀπέλθουν εἰς τοὺς δήμους των καὶ δώσουν σημειώσιν τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν, ἐν ᾧ μάλιστα δὲν ὑπάρχουν ἐκεῖ τὰ ζῶα τῶν, διὰ νὰ κάμῃ περὶ αὐτῶν ἐξέτασιν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐν περιπτώσει ἀμυριβολίας, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ τελευταίου παραγράφου τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Νομοσχεδίου.

Λαμβάνω δὲ τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυνάψω τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Μ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ἙΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχεδίον, ψαρισθὲν καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς μετὰ τινος ἐπὶ τοῦ 9 ἀρθρου προσθήκης, τὴν ὁποῖαν ἐν μέρει μὲν δὲν ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ παραδεχθῶμεν, ἐν μέρει δὲ θεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ τροπολογήσωμεν ἐπὶ τὸ λυσιστε-στερον, τελειοποιήσαντες καὶ τὸ ἄρθρον πρῶτον, θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, ὅστις θέλει ἐκθέσει τοὺς λόγους τῆς τε ἐν μέρει μὴ παραδοχῆς τῆς προσθήκης ταύτης καὶ τῆς ἐν μέρει τροποποιήσεως αὐτῆς, καθὼς καὶ τοὺς τῆς τελειοποιήσεως.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἐκαστος κάτοχος ἵππων, ἡμιόνων, ὄνων καὶ ἀροτῆρων βοῶν ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου νὰ δώσῃ εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ δήμου ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὕρισκονται συνήθως τὰ ζῶα του ταῦτα, σημειώσιν ὅλων αὐτῶν, μ' ὅσῃ ἐνδέχεται ἀκριβὴ περιγραφὴν τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν ἐκαστοῦ ζώου ἐπὶ ἀπλοῦ χαρτοῦ.

Ὅσοι δὲ κατέχουν θηλάζοντα ζῶα χρεωστοῦν νὰ δώσουν τὴν σημειώσιν καὶ περιγραφὴν αὐτῶν ἐντὸς ἐνὸς μηνός, ἀφοῦ παύσωσι τοῦ θηλάζειν.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 10—50 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκαστοῦ ζώου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ κατόχου, καὶ ὁ τρόπος δι' οὗ διατείνεται, ὅτι τὸ ἀπέκτησεν, ὡς καὶ τὸ πρόσωπον, παρὰ τοῦ ὁποίου λέγει, ὅτι τὸ ἔλαβεν, σημειοῦνται ἀκριβῶς εἰς βιβλίον μονογραφημένον καὶ ἐσφραγισμένον παρὰ τῆς ἀμέσως προϊσταμένης Διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ τὸ μὲν στέλεχος, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ κατόχου τοῦ ζώου, ἢ ἀγγραμμένου ὄντος, παρ' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του, μένει εἰς τὴν ἀρχαίαν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ

Σ. Γ'.

7.

διπλότυπον παραδίδεται εἰς τὸν κάτοχον τοῦ ζώου, ἐπιδρα-
γισμένον μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ δήμου καὶ ὑπογεγραμμένον
παρὰ τοῦ ἀρχαίου.

Ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ δύναται μετὰ ταῦτα, ἐν περιπτώσει ἀμ-
φιβολίας, νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης δηλώ-
σεως.

Ἄρθρ. 3.

Μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
παρόντος Νόμου ἀπαγορεύεται ν' ἀποκτήσῃ τις κατ' ἐπιονδύ-
ποτε τρόπον, ἵππον, ἡμίονον, ἢ ἀροτῆρα βόα, ἐὰν ὁ κάτοχος
αὐτοῦ δὲν ἔχῃ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς κατοχῆς.

Οἱ παραβάται, ὅτε ἐκποιήσας καὶ ὁ ἀποκτήσας τὸ ζῶον, ἢ
τὰ ζῶα, τιμωροῦνται μετὰ πρόστιμον δραχ. 50—100 δι' ἑκα-
στον ζῶον ἑκάτερος.

Ἄρθρ. 4.

Μετὰ τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρ. προθε-
μίαν δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς κανένα νὰ ἐξαγάγῃ ἐκτὸς
τοῦ κράτους, εἴτε διὰ θαλάσσης, εἴτε διὰ ξηρᾶς, ἵππον, ἡμίονον,
ὄνον ἢ ἀροτῆρα βόα, ἐὰν δὲν παρουσιάσῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν
τελωνιακὴν ἀρχὴν τὸ ἔγγραφο τῆς κατοχῆς, διὰ νὰ ἐπιθεω-
ρηθῇ παρ' αὐτῆς.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μετὰ πρό-
στιμον 10—50 δραχμῶν δι' ἑαστον ζῶον.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ ἀρμοδίᾳ Τελωνιακὴ ἀρχὴ ἐμποδίζει τὴν ἐκτὸς τοῦ κρά-
τους ἐξαγωγήν ζῶων, περὶ ὧν δὲν ἐπαρουσιάσθησαν τὰ τῆς
κατοχῆς ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 6.

Ἐκαστος κάτοχος ζῶου μεταβαίνων, εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς
τοῦ δήμου τοῦ μετὰ τὸ ζῶον τοῦ, ὀφείλει νὰ φέρῃ μετ' ἐπ' αὐτοῦ
τὸ ἔγγραφο τῆς κατοχῆς καὶ νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς τὰς
ἐπιφορτισμένους ἀστυνομικά, ἢ ἀνακριτικὰ καθήκοντα ἀρχάς.

Ἐὰν δὲ ὁ κάτοχος τοῦ ζῶου δὲν δυνήθῃ νὰ παρουσιάσῃ τὸ
τῆς κατοχῆς ἔγγραφο, ἐμποδίζεται τῆς περαιτέρω πορείας
του, κρατούμενου τοῦ ζῶου τούτου, ἕως ὅςδε παρουσιασθῇ τὸ ἀπαι-
τούμενον ἀποδεικτικόν.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ ζῶα, τῶν ὁποίων ὁ κάτοχος δὲν ἤθελε δυνήθῃ νὰ πα-
ρουσιάσῃ τὰ τῆς κατοχῆς ἔγγραφα, εἴτε ἐντὸς τοῦ δήμου τοῦ,
εἴτε μεταβαίνων ἀπὸ δήμου εἰς δήμον, εἴτε ἐξάγων αὐτὰ
ἐκτὸς τοῦ κράτους, θεωροῦνται ὡς κλοπιμαία, ἐὰν ἐντὸς ἐνὸς
μηνὸς δὲν ἀποδείξῃ οὗτος, ὅτι εἶναι κύριος τοῦ ζῶου· ἐπ'
αὐτῷ τούτῳ αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι ἀρ-
χαί, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἀνακαλύψαι τὴν προκειμένην παράβασιν,
ὀφείλουσαν νὰ συντάττουν ἐκθεσὶν διαλαμβάνουσαν τὸ ὄνομα
καὶ ἐπωνυμίαν τοῦ κατόχου τοῦ ζῶου, τὴν κατοικίαν του καὶ
τὰ χαρακτηριστικά τοῦ ζῶου καὶ νὰ πέμπουσιν ἀμέσως αὐτὴν
εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεῖα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ εἰσάγοντες ἐξ ἄλλης ἐπικρατείας, ἵππους, ἡμίονους,
ὄνους ἢ ἀροτῆρας βόας, ὀφείλουσαν νὰ τοῖς παρουσιάσωσιν εἰς
τὴν πρώτην τελωνιακὴν ἀρχὴν, παρὰ τῆς ὁποίας λαμβάνουσιν
εἰδικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς παρουσιάσεως ἑκάστου αὐτῶν, ὅπερ
ὀφείλει ὁ Τελωνίας νὰ διδῇ εἰς αὐτοὺς εἰς ἀπόδειξιν τῆς κα-
τοχῆς των.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μετὰ τὸ ἐν
τῷ ἄρθρῳ 1 πρόστιμον, ἐπιφυλάττομένων καὶ τῶν λοιπῶν
κατ' αὐτοῦ τελωνιακῶν διατάξεων.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ λαβὼν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 κατοχῆς ἔγγραφο, ἅμα ἐκ-
λείβῃ τὸ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενον ζῶον, γοιωστὲ ἀμέσως νὰ
ἐπιστρέψῃ τούτο εἰς τὸν Δῆμαρχον, ἢ Πάρεδρον τοῦ τόπου τῆς
σταθερᾶς, ἢ τῆς προσωρινῆς διαμονῆς του, ἐὰν ἤθελε τυχόν
διατρίβῃ εἰς ἄλλον δήμον. Ὁ λαβὼν τὸ ἔγγραφο τῆς κατο-
χῆς Πάρεδρος ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ αὐτὸ εἰς τὸν προϊστάμε-
νον αὐτοῦ Δῆμαρχον ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν. Ἐὰν δὲ ὁ Δῆμαρχος
ὁ λαβὼν τὸ προκειμένον ἔγγραφο δὲν ἔλθῃ ὁ ἐκδίδων τὸ ἔγ-
γραφο τῆς κατοχῆς, ὀφείλει οὗτος νὰ τὸ διαβιβάσῃ εἰς τὸν
ἐκδίδοντα τὸ ἔγγραφο τοῦτο Δῆμαρχον, ἐντὸς 15 ἡμερῶν.

Ἐὰν ζῶον τι ἤθελε κλαπῇ, ὁ κάτοχος αὐτοῦ ὀφείλει νὰ
παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ ἔγγραφο τῆς κατοχῆς εἰς
τὸν Δῆμαρχον ἢ Πάρεδρον τοῦ τόπου τῆς σταθερᾶς, ἢ προσω-
ρινῆς διαμονῆς του, ὅστις σημειῶν ἐν αὐτῷ, ἐκείνη τὴν ἡμέραν,
ἐπιστρέφει αὐτὸ εἰς τὸν κάτοχον τοῦ κλαπέντος ζῶου. Ἀρμ.

δὲ τὸ ζῶον ἤθελεν ἀνευρεθῆ, ὁ κάτοχος αὐτοῦ ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀμέσως τὸ αὐτὸ ἔγγραφο τῆς κατοχῆς εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἀνευρέθῃ τὸ ζῶον, ἥτις ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸ, ἀνευρέθῃ, ἀφοῦ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ταυτότητός του.

Ὁ κάτοχος τοῦ ἐκλείψαντος ζώου, ὅστις δὲν ἤθελεν ἐπιστρέφει ἀμέσως τὸ ἔγγραφο τῆς κατοχῆς, ἢ ἂν παρουσιάσῃ αὐτὸ ἐντὺς τῆς τριημέρου προθεσμίας, διὰ νὰ σημειωθῇ τὸ, ἐκλείπη, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον εἴκοσι δραχμῶν· ἐκεῖνος δὲ, ὅστις δὲν παρουσιάσῃ τὸ ἔγγραφο τῆς κατοχῆς διὰ νὰ σημειωθῇ τὸ, ἀνευρέθῃ τὸ ζῶον, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δέκα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 10.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερόμενα πρόστιμα εἰσπράττονται εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τοῦ δήμου ἐκείνου, ὅπου οἱ παραβάται ἐδικάσθησαν.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ κατακνηνίσας τινὰ τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων λαμβάνει τὸ ἥμισυ τοῦ πρόστιμου, εἰς τὸ ὅποιον ἤθελε καταδικασθῇ ὁ κατακνηνυθεὶς.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἀποδείξας μὲ ἀποτελεσματικὸν ζῶοκλόπον, ἢ ζῶοκτόνον, λαμβάνει ἀμοιβὴν δραχ. πενήκοντα (50), ἥτις θέλει εἶσθαι εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ζῶοκλόπου ἢ ζῶοκτόνου.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Ἰαννουαρίου 1847.

Ο Θ Ν Ν.

Ὁ Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀποπερατωθεὶς δὲ τῆς ἀναγνώσεως, ἀπορροᾶται τυπωθέντα νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ Μέλη τὰ περὶ ὧν εἶρηται Νομοσχέδια μετὰ τῶν συνοδευουσῶν αὐτὰ δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων, συνελθόντα δὲ τὰ Τμήματα, νὰ διορίσωσιν Επιτροπὰς, ὅπως ἐκάστη τούτων συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Σώμα ἐκθέσεις ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτὴν ἀνατεταγμένου Νομοσχεδίου.

Ἀναγγέλλας μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιούσαν θέλει ἐκλεχθῇ ὁ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παρητηθέντος Κ. Γ. Ψύλλα Γραμματεὺς, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Β. Χρηστακόπουλος.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.

Συνεδρίασις

Τῆς 4 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Τρίτης

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλεῖρες ἀποτελοῦντος τὸ σῶμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχαιμένην τὴν συνεδρίαν, περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. παραλαβὼν προηγουμένως εἰς τὴν κενὴν τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων ἑδραν τὸν νεώτερον τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν Κ. Γ. Μ. Ἀντωνόπουλον.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγνωσθεὶς κατόπιν ἀναφοράς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Διακμαντῆ Ὀλυμπίου, ἐξαιτουμένου παράτασιν ἀδείας ἀπουσίας δεκαπενθήμερον, ἀπερρασίθη νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτὸν τοιαύτη παράτασις μέχρι τῆς 15 τοῦ ἐνεστώτος μηνός.

Ἀναγγέλλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου, ὡς ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως, τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντικαταστήσαντος τὸν παραιτηθέντα Κυρίου Γ. Ψύλλαν Γραμματέως, παρετήρησέ τις, ὅτι δι' ἐξαφίν πνιγμῶτος λήγουσαν χώραν ἐκ συζητήσεως πεισματώδους παρετήθη ὁ Κύριος Γ. Ψύλλας τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως, θεωρήσας ἀδίκως ὡς προσβολὴν

τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ δοθέντος εἰς τὸ Γραφεῖον ἰδιωτικοῦ ἐγγραφῶν παρὰ τοῦ ἐργολάου, εἰς ὃν ἡ ἐκτύπωσις τῶν πρακτικῶν τῆς Γερουσίας ὑπάρχει ἀνατεθειμένη ὥτι οὐδέποτε ἐλήφθη, οὐδ' ἐπ' ὅσον λαμβάνεται πᾶν ἐν τοιαύτῃ ἐξάψει πνευμάτων λεγόμενον καὶ ὅτι ἀρμόδιον εἶναι νὰ προσκληθῇ ὁ Κύριος Ψύλλας εἰς τὴν θέσιν του, καὶ ἂν οὗτος ἐπιμνησθῇ αὐτοῦ, εἰς ἣν ἔκαμε ἤδη παραίτησιν, τότε νὰ ἐνεργηθῇ ἐκλογὴ Γραμματέως ἄλλου.

Αἱ τοιαῦται παρατηρήσεις, ἀντέλεξεν ἕτερος, ἡδύνατο νὰ γίνωσιν, ὅτε ἀπερσίσθη κατὰ τὴν παρελθούσαν Συνεδρίασιν νὰ ἐνεργηθῇ ἐκλογὴ Γραμματέως ἄλλου ὅτι τοιαύτη ἀπόφασις ὑπάρχει ἤδη τετελεσμένη, καὶ πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ πραγματοποιηθῇ, διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ προσήκουσα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τάξις καὶ ἁρμονία· ὅτι δὲν πρέπει ἤδη νὰ ληρῇ ὅπ' ὅσον παντάπασιν, ἂν δι' ἐξαψιν πνεύματος ἡ ἄλλην αἰτίαν ἔλαθε χώραν ἡ παραίτησις τοῦ Κυρίου Ψύλλας, τὸν ὅποιον δύναται ἡ Γερουσία, ἂν θέλῃ, νὰ ἐκλέξῃ αὐτὸς Γραμματέα αὐτῆς.

Εἰπόντος ἔπειτα τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος, ὅτι πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Γερουσία ἂν παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν αὐτοῦ, ἡ τὴν τοῦ προλαλήσαντος, ἀπήντησεν οὗτος, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἱπανέλθῃ ἡ Γερουσία εἰς ὅσα προεκφράσεις περὶ τοῦ προκειμένου.

Συμφωνήσας ὕστερον ἄλλος μετὰ τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος, προσέθηκεν, ὅτι τὸ Σώμα πρέπει νὰ δικαιώσῃ τὸν Κ. Ψύλλαν, δι' οὗ μέχρι τοῦδε κατέβαλε κόπους περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Γραμματέως, μάλιστα δὲ διότι οὐδεὶς ἀπέδωκεν εἰς τε τὴν συμβόλαιον καὶ τὸ ἰδιωτικὸν περὶ τῆς πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν συμφωνίας ἐγγραφὸν τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ιδέας, αἵτινες ἀναφέρονται ἐν τῷ τελευταίῳ ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ, ἥτις προσβάλλουσα τὴν Γερουσίαν ὁλόκληρον προσβάλλει ἰδίως τὸν Κ. Ψύλλαν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος· ὅτι δὲν πρέπει νὰ ληρῇ ὅσον ὅπ' ὅσον τὰ ἐν τῇ εἰρημνίᾳ ἐφημερίδι περιεχόμενα καθότι ἤδη περὶ ἄλλου ζητήματος πρόκειται, ἀντιπροτίρησεν ἕτερος, ὅτι πρέπει νὰ ἐξετάζωνται πάντοτε τὰ ἐν ταῖς ἐφημερίδι γινόμενα, καθότι εἰς αὐτὰ νὰ ἐπιμνησθῇ μόνον ἐπιτρέπεται ὅσα ἐν τῇ Γερουσίᾳ προφέρονται, οὐδέποτε

τε ὁμοῦ νὰ ἐξυβρίζουσι τοὺς ἀγορεύοντας, ὅπως ὁ Συντάκτης τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ ἐπραξεν.

Αἱ ἐξυβρίσεις τοῦ τύπου, ἀπήντησεν ἄλλος, τιμωροῦνται παρὰ τοῦ νόμου, καὶ δύναται εἰς τὸν Συντάκτην τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ, ἂν περιέπεσεν εἰς τοιοῦτον ἐγκλήμα, νὰ ἐπιβληθῇ ἡ κατάλληλος ποινὴ, ἥδη ὁμοῦς πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἡ πρὸς ἐκλογὴν Γραμματέως ἀπόφασις τῆς Γερουσίας ὃ δὲ θελὼν δύναται μετὰ ταῦτα νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἐγκρίναι κατάλληλον περὶ τῆς εἰρημνίας ἐφημερίδος.

Δὲν ὑπάρχει οὐδ' ἐγένετο, εἶπεν ἄλλος, ἀπόφασις πρὸς ἐκλογὴν Γραμματέως· ἐν δὲ τοῖς πρακτικοῖς ἀπλῶς μόνον ὅσα περὶ τοῦ προκειμένου ἐλέγχθησαν ἀναφέρονται. Διὰ νὰ ἐνεργηθῇ δὲ τοιαύτη ἐκλογὴ, ἐπρεπε νὰ γένῃ προηγουμένως δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ Κ. Ψύλλας, ἐν ᾧ ἐκ τῶν πρακτικῶν δὲν φαίνεται, ἂν περὶ τούτου κηρωτῇ καὶ ἀπερσίσῃ τι ἡ Γερουσία.

Ἀντιπόντος εἰς ταῦτα τινὸς τῶν προαγορευσάντων, ὅτι ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἐτέθη ὡς ἡμερησία διάταξις ἡ ἐκλογὴ Γραμματέως, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἐξάγεται ἡ παραδοχὴ τῆς παραίτησεως τοῦ Κ. Ψύλλας, καὶ ἡ πρὸς ἐκλογὴν ἄλλου Γραμματέως ἀπόφασις, ἀπήντησεν ὁ πρότερον ἀγορεύσας, ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁριστικὴ, ἀλλ' ὡς πλαγία, ἢ μᾶλλον ὡς ἀπλὴ συναίνεσις τῆς Γερουσίας.

Εἰπόντων τινῶν ἐπομένων, ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἐκλογὴ Γραμματέως, πραγματοποιουμένης τῆς περὶ τῆς εἰρήτης ἡμερησίας διατάξεως, καθότι εἶναι ἀδιάφορον, ἂν αὕτη θεωρηθῇ ὡς ἀπόφασις ὁριστικὴ, ἢ πλαγία, ἢ ὡς συναίνεσις τῆς Γερουσίας, ἀντέλεξεν τις τῶν προαγορευσάντων, ὅτι δὲν ἐπρεπε εἰς πείσμα ἐπὶ πείσματος νὰ καταντήσῃ ἡ περὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις, καθότι ἄλλως ἐμφαίνεται, ὅτι δὲν ἐγένετο ἄνευ σκοποῦ, ἀλλ' ἐπιτηδὲς ἡ πεισματώδης συζήτησις, καθ' ἣν δι' ἐξαψιν πνεύματος παρητήθη τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως ὁ Κ. Ψύλλας.

Οὐδεὶς ὑπερξεν, ἀπήντησεν ἄλλος, οὐδ' ὑπάρχει τοιοῦτος σκοπός, ἀλλ' ἡ Γερουσία κατῆκον ἔχουσα νὰ διατηρῇ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς, δὲν οὐραὶ νὰ καταστῇ μέχρι παρακλήσεων, ἐρωτῶσα τὸν Κ. Ψύλλαν, ἂν ἐπιμνησθῇ εἰς τὴν παραίτη-

σιν του, εν η̄ οὗτος ἐπέμειναν ἤδη ὀριστικῶς, καί τοι προσκληθεῖς παρὰ τοῦ Κυρίου Τρικρούπη ν' ἀνακαλέσῃ αὐτήν, ὡς ἀδικαιολόγητον. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τούτων, ἀποφασισθέντος ἐπὶ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως νὰ ἐνεργηθῇ ἐκλογὴ Γραμματέως ἄλλου, πρέπει νὰ πύσῃ πάσα περαιτέρω συζήτησις, καὶ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Γερουσία, ἂν παραδέχεται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην.

Ἐπισηριζάντων τινῶν ἔπειτα τὴν παρατήρησιν τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, καὶ ἄλλων ἀντιλεζάντων, ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ψήφοφορίαν τὸ ζήτημα, ἂν παραδέχεται ἡ Γερουσία νὰ ἐρωτηθῇ ὁ Κ. Ψύλλας, ἂν θελῇ ν' ἀναλάβῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἢ ἐπιμένῃ εἰς τὴν παραίτησίν του, παρετήρησέ τις, ὅτι εἶναι ἀδιαφορὸν, ὅπῃα τῶν δύο περὶ τοῦ προκειμένου γνωμοδοτήσεων τεθῇ πρότερον εἰς ψήφοφορίαν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ πλέον ἡ περαιτέρω συζήτησις, ψήφοφορούμενης πρότερον τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἐτέρας γνωμοδοτήσεως ἀδιαφορῶς.

Παρατηρήσαντος ἄλλου κατόπιν, ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνώσθηκα καὶ ἐπικυρωθέντα, ἐπικεῖται κίνδυνος νὰ καταστραφῶσιν, ἂν γένη δεκτὴ ἡ γνωμοδότησις τῶν ζητούντων νὰ ἐρωτηθῇ ἡ θέλησις τοῦ Κ. Ψύλλας ὅτι πᾶσα περὶ τοῦ προκειμένου παρατήρησις ἔδυνάτο μόνον νὰ προταθῇ ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν εἰρημένων πρακτικῶν, καὶ ὅτι πρέπει ἡ Γερουσία νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν Γραμματέως, συμφωνῶνς μὲ τὴν τετελεσμένην περὶ τούτου ἀπόφασιν αὐτῆς, ἐπειδὴ ἄλλως πάντοτε τοῦ λοιποῦ θίλει ὑπάρχει δυνατόν νὰ καταστρέφονται κεκυρωμένα πρακτικὰ καὶ προγενέστεραι ἀποφάσεις, ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι αἱ περὶ ὧν πρόκειται παρατηρήσεις, δὲν ἔδυνάτο νὰ γίνωσιν ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως, 1, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ ἀνάγνωσις καὶ 2, καθότι τὰ πρακτικὰ ὑπάρχουσιν ἀκριβῆ, καὶ κατ' αὐτῶν οὐδεμία προτίετα ἐνστάσις, ὡς περιεχόντων πᾶν ὅσον ἐλέγχθησαν, καὶ ὅτι ἐπειδὴ δὲν φαίνεται, ἂν ἡ Γερουσία παραδέξατο τὴν παραίτησιν τοῦ Κ. Ψύλλας, εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου περιστρέφεται σήμερον ἡ συζήτησις.

Εἰπόντος μετὰ ταῦτα τοῦ Κ. Προέδρου, ὅτι καὶ ἀρμόδιον καὶ δίκαιον σὺνμα ὑπάρχει νὰ προβῇ τὸ σῶμα εἰς τὴν ἐκλογὴν Γραμματέως, ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον ἐξέφρασεν, ὅτι παραδέχεται καὶ αὐτός νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ αὕτη, ν'

ἀναβληθῇ ὅμως μέχρι τῆς ἐπιούσης, διὰ νὰ λάβῃ ἕκαστος τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν πρὸς διάσκεψιν περὶ τοῦ καταλλήλου προσώπου.

Μηδενὸς ἄλλου παρατηρήσαντός τι ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα παραδέξατο νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν ἡ πρὸς ἐκλογὴν Γραμματέως ψήφοφορία· ἐνεργηθείσης δὲ παραχρῆμα τῆς ψήφοφορίας ταύτης, καὶ γενομένης τῆς διαλλαγῆς τῶν ψήφων παρὰ δύο ψηφολεκτῶν ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντων, ὁ Κ. Πρόεδρος ἀνέγειλεν, ὡς ἀποτέλεσμα, ὅτι ἐξελέχθη Γραμματεὺς ὁ Κ. Γ. Λινιάν διὰ ψήφων (25) εἴκοσι πέντε, ἐπιλαχόντων τοῦ Κ. Κοντομά ψήφους τρεῖς, τοῦ Κυρίου Χρυσογέλου δύο, τοῦ Κ. Γ. Καρκατζίου μίᾳ καὶ τοῦ Κ. Γ. Μ. Ἀντωνοπούλου ὡσαύτως μιᾷ.

Ζητήσας τις ἐπομένως τὸν λόγον καὶ παρατήρησας, ὅτι ἐν τῷ ἐπὶ κεφαλῇ ἄρθρῳ τοῦ ὑπ' αριθ. 444 νόμου τῆς ἐφημερίδος, ὁ φιλο· τοῦ Λαοῦ, περιέχονται τρομεραὶ ὑβρεῖς καθ' ὁλοκλήρου τῆς Γερουσίας, ἤρξατο ἀναγινώσκων αὐτὸ παραχρῆμα. Προῖσα δ' ἐπ' ὀλίγον ἡ ἀνάγνωσις, διεκόπη παρὰ τινῶν, εἰπόντων, ὅτι περιστὸν εἶναι ν' ἀναγνώσῃ μέχρι τέλους τὸ ἄρθρον τοῦτο, καὶ γνωμοδοτησάντων, ν' ἀποδαιμασθῶσι παρὰ τῆς Γερουσίας τὰ κατ' αὐτῆς ἐν τῇ μνησθείσῃ ἐφημερίδι περιεχόμενα, ὡς μηδὲως συμφωνοῦντα μὲ τὴν ἀλήθειαν.

Εἰπόντος δὲ τινος μετὰ ταῦτα, ὅτι τὰ ἐν τῷ ὑπ' αριθμῷ 444 τῆς περὶ ἧς εἶρηται ἐφημερίδος περιεχόμενα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν συζήτησιν τῆς πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν ἡπαύνης δὲν ὑπάρχουσιν ἀληθῆ, καὶ γνωμοδοτήσαντος νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν Συντάκτην τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ὅπως δημοσιευθῶσι παρ' αὐτοῦ, πρὸς διακοίνωσιν τῆς ἀληθείας· τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὡς πρὸς τίς ἐνεστάς ἐτος δαπάνης τῶν τυπωτικῶν τῆς Γερουσίας λεγόμενα, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι οὐδεμία πρέπει νὰ γένη ἀπάντησις εἰς τὰς ὑβρεῖς, αἵτινες ἐν τῇ μνησθείσῃ ἐφημερίδι κατὰ τῆς Γερουσίας περιλαμβάνονται, ἐπειδὴ ὁ εἰς τοιαύτας ἀπαντῶν ὑβρεῖς, αὐτός περιφρονεῖ ἑαυτόν, μ' ἀνθρώπους τὸν τύπον πρὸς ἐμπορίαν μεταχειριζομένους ἀντιπαρατιθέμενος, ἀλλὰ νὰ μὴ λαμβάνεται τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἡ ἐφημερίς αὕτη.

Ἀντειπόντος δὲ τινος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γένη δεκτὴ ἡ γνωμοδοτήσις τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, ἐκτίς ἂν ἀπορμα-

σισθῇ ταυτοχρόνως· ὅλων ἐν γένει τῶν ἐφημερίδων τὸ ἀκπρά-
δεκτον, ἐπειδὴ ἐν ἀπάσαις σχεδὸν πολλὰ καὶ πολλάκις κατὰ
Γερουσίας ἐγράφοντο, περὶ τῆς ἑτέρας, ὅτι ἡ ἐφημερίς, ὁ
Φίλος τοῦ Λαοῦ, περιέπεσεν εἰς ἀμάρτημα, χαρακτηρὰ ἔχον
διόφθονον, καθότι ὁ Συντάκτης αὐτῆς δὲν κατακρίνει πρᾶξιν
τῆς Γερουσίας ἀπλῶς, ἀλλὰ προσθέτει τὴν συντάξασαν τὸ
Σύνταγμα ἔθνικὴν Συνέλευσιν, λέγων, ὅτι ἐπλημέλησεν αὐτὴ,
τῶν Γερουσιαστῶν κανονίσασα τὸ ἰσόδιον· ὅτι διὰ ταῦτα ἡ
τοιαύτη ἐφημερίς δὲν πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ γίνηται δεκτὴ ἐν
τῇ Γερουσίᾳ, καθὼς καὶ πᾶσα τῶν λοιπῶν ἐφημερίδων, ἥτις
εἰς τὸ αὐτὸ ἀμάρτημα ἤθελε τυχὸν περιπέσει· ὅτι οὐδεμία
πρέπει νὰ γένῃ ἀπάντησις εἰς τὰς περιεχομένας ὑβρεῖς ἐν τῷ
ἀριθμῷ 444 τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος, καὶ ὅτι κατὰλληλον
εἶναι πρὸς δημοσίευσιν τῆς ἀληθείας· ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν ἕνα
τῶν συντακτῶν ἡ φροντίς, ὅπως καταχωρισθῶσιν ἐν τῇ
λοιπῶν ἐφημερίδων τὰ τε πρακτικὰ τῆς περὶ τοῦ προκειμένου
σημερινῆς συνεδριάσεως, καὶ εἰστέτι τ' ἀφορῶντα τὴν κατὰ
τὸ ἐνεστὶς ἔτος δαπάνην τῶν τυπωτικῶν τῆς Γερουσίας.

Θεωρηθεῖσθαι ἐνταῦθα ἱκανῶς τῆς περὶ τοῦ προκειμένου συ-
ζητήσεως, ἐρωτηθεῖσα ἡ Γερουσία παρεδίδετο τὰς παρατη-
ρήσεις τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος.

Γνωμοδοτήσαντός τινος ἐπὶ τέλους νὰ διορισθῶσι παρὰ τῶν
Τμημάτων δύο μόναι Ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ προλαούσῃ
συνεδριάσει ὑποβληθέντων εἰς τὴν Γερουσίαν Νομοσχεδίων,
μία μὲν ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων παρὰ τοῦ Κυρίου Πρωθυπου-
ργοῦ ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἑτέρα δὲ ἐφ' ὧν ὑπέβα-
λεν ὁ αὐτός, ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, καὶ τῆς γνωμοδο-
τήσεως ταύτης δεκτῆς γενομένης, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἔλυσε
τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Ρ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Β. Χριστοκόπουλος.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 7 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας
τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικῷ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθ-
μοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πληρεῖς ἀποτελοῦντος τὸ Σώ-
μα, ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχαμένην τὴν συνεδρίαν περὶ
τὴν 11 ὥραν Π. Μ. παραλαβὴν προηγουμένως εἰς τὴν κενὴν
τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων ἔδραν τὸν Κύριον Γ. Μ. Ἀντωνό-
πουλον, ὡς νεώτερον τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα
ἐπεκυρώθησαν.

Ὡς ἀντικείμενον ἡμερησίας διευθέσεως ἀπηγγέλλη ἡ ἀνάγνω-
σις τῶν ἐκθέσεων, τὰς ἁποίας συνέταξαν αἱ διορισθεῖσαι δύο
Ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων Νομοσχεδίων κατὰ τὴν 28
τοῦ λήξαντος μηνὸς παρὰ τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ, ὡς Ὑ-
πουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀναγνώσθησαν ἐπομένως αἱ ἐκθέσεις αὗται, ἔχουσαι ὡς
ἐξῆς:

Ἐκθέσεις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας ἐπεξεργασθεῖσα τὸ περὶ διορι-
σμοῦ κατ' ἔτος δύο ἱατρῶν εἰς τὰ αὐτοφυῆ θερμὰ
Λουτρά τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερι-
κῶν Ὑπουργοῦ, εἰταχθέν Νομοσχέδιον, καθυποβάλλει
εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασίν σας τὴν περὶ τούτου γνώ-
μην αὐτῆς.

Καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ περὶ ἀρχῆς τοῦ περιού ὁ λόγος
Νομοσχεδίου, ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ γένῃ παραδεκτόν.

Τὸ δὲ μοναδικὸν ἀρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, κρίνει
ἀναγκαῖον νὰ τροποποιηθῇ, χάριν ἀκριβείας, ὡς ἐρεξῆς.

Εἰς τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ἀρρώστων αὐτοφυῆ θερ-
μὰ Λουτρά τῆς Ἑλλάδος θέλουν διορίζεσθαι κατ'
ἔτος δύο ἐπιστήμονες ἱατροὶ, διὰ νὰ φροντίζωσι
περὶ τῆς καταλλήλου χρήσεως τῶν Λουτρῶν, καὶ νὰ

συλλέγωσιν επιστημονικάς παρατηρήσεις περί της ενεργείας αὐτῶν. Τῶν Ἱατρῶν τούτων ἡ μὲν ὑπηρεσία διαρκεῖ ἐφ' ὅσον εἰς τὰ λουτρά αὐτὰ φοιτῶσιν ἀσθενεῖς, ἡ δὲ μισθοδοσία, ἡ ἀμοιβή, ἐνὸς ἐκάστου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 150 κατὰ μῆνα, ἐν ὧσιν διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία των.

Οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν τροποποίησιν ταύτην, εἶναι οἱ ἑξῆς.

Προσετέθη ἡ λέξις, **Θερμὰ**, διότι καὶ τὰ θαλάσσια εἶναι αὐτοφυῆ, ἐν ᾧ περὶ τούτων δὲν πρόκειται. Ἀφῆρέθη ἡ λέξις, **Μεταλλικά**, ὡς περιττή· διότι ἡ λέξις, αὐτοφυῆ, συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν ἔννοιαν, τὴν ὁποῖαν δηλοῖ ἡ λέξις, **Μεταλλικά**. Ὡστε τὰ δύο ὀνόματα, αὐτοφυῆ καὶ **Θερμὰ**, ἀρκοῦν νὰ προσδιορίσωσιν ἐπ' ἀκριβὲς εἰς ὁποῖα Λουτρά προτίθεται τὸ Νομοσχέδιον νὰ διορίσῃ τοὺς δύο Ἱατροὺς. Αἱ λέξεις, ὅπου φοιτῶσι διάφοροι ἀσθενεῖς, ἀφῆρθσαν χάριν συντομίας, καὶ ἀντ' αὐτῶν προσετέθησαν αἱ λέξεις, **Ἐπιστήμονες**, ὡς ἀναγκαῖα, καθότι ἄλλοι παρὰ τοὺς Ἐπιστήμονας δὲν δύνανται πρεπόντως νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν προκειμένην ὑπηρεσίαν. Προσετέθησαν αἱ φράσεις, «**διὰ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καταλλήλου χρήσεως τῶν Λουτρῶν, καὶ νὰ συλλέγωσιν επιστημονικάς παρατηρήσεις περὶ τῆς ενεργείας αὐτῶν,**» ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ᾔναι προσδιορισμένη ἡ ὑπηρεσία τῶν διοριζομένων Ἱατρῶν.

Αἱ λοιπαὶ τροποποιήσεις ἀποβλέπουσιν μόνον τὴν σύνθεσιν τοῦ λόγου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1847.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Δρ. Μανσόλας.

Αν. Λόντος.

Ν. Μέξης.

Γ. Αἰνιάν.

Γ. Γλαράκης.

Ἐκθεσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν παρουσιασθὲν εἰς τὴν Γερουσίαν Νομοσχέδιον καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἔκθεσιν, περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν Δημαιορῶν τῶν νεοσυστάτων Δήμων, δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθ' ἑκάστα αὐτοῦ. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ προσθέσῃ τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 2.

Νέος δῆμος δὲν συσταίνεται, εἰμὴ διὰ Νόμου.

Καὶ τοῦτο, διότι, ἐνῶ τὸ Νομοσχέδιον διαπραγματεύεται περὶ τοῦ τρόπου τῶν δημαιορῶν τῶν νεοσυστάτων Δήμων, δὲν ἀναφέρει παντάπασιν τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλουσιν σχηματίζεσθαι οὗτοι.

Τὸ δὲ 2 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου νὰ μεταποιηθῇ εἰς ἄρθρον 3.

Κατὰ συνέπειαν τούτων ἡ Ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὸ Σῶμα τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου μετὰ τῆς προσθήκης τοῦ εἰρημένου ἁρθρου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Φεβρουαρίου 1847.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Α. Λόντος.

Δρ. Μανσόλας.

Γ. Γλαράκης.

Γ. Αἰνιάν.

Ν. Μέξης.

Ἐκθεσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ εἰς τὴν Γερουσίαν εἰσαχθὲν παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ «περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ

συνηγόρων ενώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ Πταισματοδικῶν» Νομοσχέδιον, καὶ εὐροῦσα τοὺς προκαλέσαντας τὴν ἀνάγκην τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου, ἀναφερομένους εἰς τὴν Ἐκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, λόγους, ἰσχυροὺς, παρεδέχθη κατὰ πλειοψηφίαν τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθ' ἑκάστα τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, μὴ διατάζουσα νὰ συστήσῃ τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἐν δὲ Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Κύριος Γ. Ψύλλας, μὴ συμφωνήσας μὲ τὰ λοιπὰ Μέλη παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς.

« Διαφωνῶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Μέλη,
» διότι δὲν ἐγίνε καταφανὴς ἡ ἀνάγκη, εἰς ἐμὲ τοῦ-
» λᾶχιστον, ἥτις προῦκάλεισε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νο-
» μοσχέδιον· οὐδὲ καταφανοὺς ὑποτιθεμένης τῆς ἀνά-
» γκης, δὲν νομίζω, ὅτι διορθοῦται αὕτη μὲ μόνην
» τὴν ἐκ μέτου ἀφαίρεσιν τοῦ περιορισμοῦ, τὸν ὅποιον
» ὁ σοφὸς Νομοθέτης τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων
» ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ θέσῃ εἰς τὸ ἄρθρον... αὐ-
» τοῦ, διὰ νὰ ἐμβάλῃ φραγμὸν εἰς τὰς ἐγκλήσεις καὶ
» ἀντεγκλήσεις καὶ τὰς συνεπείας αὐτῶν μεταξὺ τῶν
» μελῶν τῆς κοινωνίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Φεβρουαρίου 1847.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Χ. Κλονάρης.

Γ. Δαρειώτης.

Γ. Ψύλλας.

Ι. Θεοτόκης.

Ι. Παξιμαδῆς.

Ἐκθεσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Διεξελοῦσθαι μετ' ἐπιστάσεως ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ «περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων» εἰσαχθὲν εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Κ. ἐπὶ

τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ Νομοσχέδιον, παρεδέχθη κατὰ πλειοψηφίαν τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθ' ἑκάστα αὐτοῦ, γνωμοδοτοῦσα μόνον νὰ προστεθῶσι δραχ. 30 εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν πέντε Ἀρειοπαγιδῶν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ τηρηθῇ ἡ ἀπαιτούμενη εἰς αὐτὴν ἀναλογία, ὡς συνάδουσα μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς θέσεως τῶν καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν καθηκόντων τοῦ Σώματος τοῦ ἀνωτάτου τούτου δικαστηρίου, προσόντα, τὰ ὅποια καὶ ὁ ἴδιος Ὑπουργὸς ἀναγνωρίζει εἰς τὴν συνοδεύουσαν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ἔκθεσιν του.

Ἐν δὲ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Κ. Γ. Ψύλλας διεφώνησε πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη αὐτῆς, διότι δὲν θεωρεῖ οἰκτεῖον εἰς τὰ Νομοθετικὰ σώματα τὴν αὐξήσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ διὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρ. 17 τοῦ Συντάγματος, καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους, ἀπαγγελθέντας πολλάκις ἐνώπιον τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου, καὶ παρὰ πολλῶν ἄλλων ἐντίμων Γερουσιαστῶν. Ἡδύνατο δὲ μόνον νὰ γένῃ ἐξίσωσις τις καὶ ἀναλογία ἐντὸς τῆς ὅλικης ποσότητος, καταβιβαζομένης τῆς μισθοδοσίας τινῶν καὶ ἀναβιβαζομένης ἄλλων, ὡς π. χ. ἡ τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοδικῶν ἡδύνατο νὰ περιορισθῇ εἰς δραχ. 280 ἐκτὸς τῆς τῶν προέδρων τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Σύρου, διὰ νὰ προστεθῶσιν αἱ ἐναπολειπόμεναι 160 εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν πέντε δικαστῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Φεβρουαρίου 1847.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Χ. Κλονάρης.

Γ. Δαρειώτης.

Γ. Ψύλλας.

Ι. Θεοτόκης.

Ι. Παξιμαδῆς.

Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ἐκθεσεως, ἀπερσίσθη παραχαλῆς, λιθογραφηθείσῃ καὶ ἐκδότῃ ἀπεται νὰ διανεμηθῶσιν

εἰς τὰ μέλη, τὰ δὲ περὶ ὧν αὐταὶ πραγματεύονται Νομοσχέδια νὰ συζητηθῶσι κατὰ τὴν προσιχὴ Δευτέραν.

Εἰπόντος ἔπειτα τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων, ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἐπεμψεν ἔγγραφον, περιέχον τὰς ζητηθείσας παρὰ τῆς Γερουσίας πληροφορίες περὶ τῆς ἐκτεπίσεως τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κουσσουμ Περιβόλι, καὶ ὅτι πρόκειται ἤδη ν' ἀναγνωσθῇ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ἀπήντησέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ἀπεφασίσθη ἄλλατε οἱ Ὑπουργοὶ νὰ παρουσιάζωνται αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ὅσας τις πρόκειται νὰ δίδωσι πληροφορίες περὶ τινος ἀντικειμένου, καὶ νὰ μὴ γίνωνται δεκταί, οὐδὲ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ περιεχόμεναι ἔγγραφοι πληροφορίες, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν δὲν πρέπει ν' ἀναγνωσθῇ τὸ περὶ οὗ εἴρηται ἔγγραφον.

Συμφωνήσας ἕτερος μετὰ τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος, προσέθηκεν, ὅτι διὰ τῶν ἐγγράφων πληροφοριῶν ὁ λόγος ἐξαρτῶνται, ὅτι ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Εἰσωτερικῶν ἀπειτεῖται νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, δυνάμει τῶν παρ' αὐτῆς προκαταπισθέντων, ὅπως δώσῃ τὰς περὶ ὧν πρόκειται πληροφορίες, καὶ ὅτι, ἂν θέλῃ, δύναται παρουσιαζόμενος ν' ἀναγνώσῃ ὁ ἑἷς τὸ εἰρημένον ἔγγραφον.

Μεθενὸς ἄλλου λαθόντος τὸν λόγον, ἡ Γερουσία παρῆλθε τὰς πρακτικὰς τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, μὴ ἐκρίνασα τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφου.

Ὁ Κ. Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Αἰνιάρ.

Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδρίασις

Τῆς 10 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας
τῆς ἐβδομάδος Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀναγκαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρως ἀποτελούντος τὸ σώμα, ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένῃ τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν Ὑπουργῶν, συνάμα καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργῶν, ὑπέβαλεν ἐπομένως καὶ ἀνέγνω τὰ ἐξῆς δύο Νομοσχέδια, συνοδευόμενα ἕκαστον δι' ἰδίαν δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως.

Ἔκθεσις

Τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Διοικήσεως

Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ

περὶ ἀποδόσεως τῶν μετοχῶν τῶν

ἐν τῇ Ἀλλεθαπῇ μονῶν.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν ὑμῶν τὸ περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι μετοχῶν τοῦ Σινᾶ, τοῦ Ἀγίου Ταφου, τοῦ ἀγινώμου Ὄρους κλπ. εἰς τὰς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διατηρουμένας εὐαγεῖς μονὰς αὐτῶν, Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον συζητηθὲν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῇ 8 Ὀκτωβρίου Π. Ε. ἐψηφίσθη μετὰ τινά τροπολογίαν παρ' αὐτῆς, κατὰ τὸ ἐγκλειστον ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς 10^{ης} Βουλευτικῆς συνεδριάσεως (πρακτ. τόμ. δ', σελ. 3,161—3,162.)

Τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὴν σύνταξιν τοῦ

Σ. Γ.

8.

εἰρημένου Νομοσχεδίου ἐξέθηκε τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεώς του, 8 Αὐγούστου 1846, δημοσιευθείσης ἐν τόμ. γ'. σελ. 2,395—2,397 τῶν πρακτικῶν διό παρασιωπῶν τὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν, ὡς ὄντων ἤδη γνωστῶν εἰς τὴν Γερουσίαν, προσθέτω μόνον τὴν παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθεῖσαν προσθήκην τοῦ ν' ἀποδοθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος μετόχια « ὑπὸ » τὰ βάρη τῶν ἐνοικιάσεων καὶ συμφωνιῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν τυχὸν ὦσιν ἐνοικιασμένα κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδόσεώς των, ἐκτὸς ἐκείνων ἀπὸ τὰς ὁποίας οἱ ἐνοικιασταὶ ἤθελον παραιτηθῇ, » τὴν προσθήκην λέγω ταύτην ἡ Κυβέρνησις παραδέχεται, ὡς οὐ μόνον διασφραδίσαν τὴν ἰδέαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ ὡς προκαταλαμβάνουσιν πᾶσαν ἐνδεχομένην ἐριδα μεταξὺ τῶν ἐνοικιασάντων πολυετῶς κτήματα τῶν τοιούτων μετοχίων, καὶ τῶν ἀντιπροσώπων, τοὺς ὁποίους αἱ τοῦ ἁγίου Τάφου, τοῦ Σινᾶ κλπ. μοναὶ ἤθελον καταστήσαι ἐπὶ αὐτῶν τῶν μετοχίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου, 1847.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

ΙΙ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπερκοίσμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον συζητηθὲν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ραβ'. συνεδρίαν, καὶ γενόμενον δεκτὸν παρ' αὐτῆς μετὰ τινος τροπολογίας, τὴν ὁποίαν ἀποδεχόμεθα, θέλει εἰσαχθῇ ἀπὸ τὸν ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν.

Νὰ ἀποδοθῶσι μὲν ἀμείσως εἰς τὰς ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ ὑφιστάμενας εὐαγελί μοναὶ τὰ μετόχια, ὅσα αὐταὶ ἔχουσιν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν

ἀπ' αὐτὰ ἐξαπαιτούμενων κτημάτων, καὶ ὑπὸ τὰ βάρη τῶν ἐνοικιάσεων καὶ συμφωνιῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν τυχὸν ᾖσαν ἐνοικιασμένα κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδόσεώς των, ἐκτὸς ἐκείνων, ἀπὸ τὰς ὁποίας οἱ ἐνοικιασταὶ ἤθελον παραιτηθῇ, νὰ ἀπακτηθῶσι δὲ κατ' ἀμείψαιότητα τὰ μετόχια καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ἐξαπαιτούμενα κτήματα, ὅσα αἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἱεραὶ μοναὶ εἶχον ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς διάφορα μέρη τῆς Τουρκίας.

Ἀθῆναι τῇ 7 Δεκεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς ὑμᾶς τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέν σχέδιον Νόμου ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου ἀρθροῦ, περὶ ἀποτίσεως ποσοῦ τινος εἰς λογαριασμὸν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλύτρου τοῦ ἐν ἔτει 1832, ἐν ὀνόματι μὲν τῆς Ἑλλάδος, τῇ ἐγγυήσῃ δὲ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας συνομολογηθέντος δανείου.

Οἱ λόγοι ἐν γένει, ἐξ ὧν ὀρμωμένη ἡ Κυβέρνησις, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν Βουλῶν εἰς τὸ πολλοῦ λόγου ἀξίον τοῦτο ἀντικείμενον καὶ οἱ ὑπαγορεύσαντες εἰς αὐτὴν ἰδίως τὴν πρότασιν τοῦ Νομοσχεδίου, καταφαίνονται ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει μου τῆς 20 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους, τῆς ὁποίας παρουσιάζω ἐνταῦθα ἀντίγραφον.

Παρουσιάζω ἐπίσης ἐνταῦθα ἀντίγραφα:

Α'. Τοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος, δι' οὗ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τὸ νὰ παρουσιασθῇ καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ρηθὲν Νομοσχέδιον καί.

Β'. Τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, ἐν οἷς φαίνεται, ὅτι τὸ νομοθετικὸν ἐκείνο Σῶμα παρεδόχθη τῷ Νομοσχέδιον, ὡς ἐν αὐτῷ ὑπεβλήθη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τη προτάσει του Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν νά παρουσιασθῇ καὶ ὑποστηρίχθῃ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον.

Ἐφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγείται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικὴ πίστωση ἐκ δρχ. 466,000: 66/00. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀποτελοῦν τὰ δύο τρίτα τῶν κατὰ τὸ 1845 ἔτος περισσευμάτων κατὰ τὴν παρουσιασθέντα ὑπὸ τοῦ πρῶην ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Κ. Μεταξᾶ εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν, δεικνύοντα περισσεύμα 700,000 δραχμῶν, καὶ ζητηθῆν ἀπὸ τὰς δυνάμεις Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας, θίλει χρησιμεύσει ὁμοῦ μὲ τὸ πρὸς συμπλήρωσιν πληρωθῆσόμενον ὑπ' αὐτῶν ποσὸν εἰς πληρωμὴν τῆς κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ τρέχοντος ἔτους ληξάνσης προθεσμίας τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεολύτου τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐγγυηθέντος δανείου.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ Ὑπουργοὶ
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως, ἀπεφασίσθη λιθογραφηθῆναι τὰ Νομοσχέδια καὶ αἱ συνοδείονσαι αὐτὰ ἐκθέσεις νά διανεμηθῶσιν εἰς τὰ Μέλη, συνελθόντα δὲ τὴν ἐπιούσαν τὰ Γράμματα, νά διορίσωσι δύο Ἐπιτροπὰς, ὅπως ἐκατέρω τούτων συντάξῃ καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Σῶμα ἑλθεῖν ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτὴν ἀνατιθεσομένου Νομοσχεδίου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ὡς Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπέβαλεν ἐπόμενος τὰς ζητηθείσας πληροφορίας περὶ τῆς ἐκτοπίσεως τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κουσοῦμ Περιβόλι, ἀναγνούς ἐγγράφον ἑλθεῖν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἀριθ. 1,341.

*Διασαφήσεις ἐπὶ παρατόνῳ τιμῶν κατοίκων τοῦ
χωρίου Μακρολειβάδου, παροικούντων εἰς τὴν
θέσιν Κουσοῦμ Περιβόλι.*

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα χρόνων, οἱ διὰ τῆς ἐπιστροφόμενης ἀναφορᾶς ἀναφερόμενοι πρὸς τὴν Γερουσίαν πέντε πολῖται, κάτοικοι τοῦ χωρίου Μακρολειβάδου, ἐγκαταλειπόντες τὸ χωρίον αὐτό, ὅπου διαμένουσι πλέον τῶν τριάντα οἰκογενειῶν, μετέκρησαν εἰς τὴν θέσιν «Πελεκάνου ὁ Μῦλος» ἢ «Κουσοῦμ Περιβόλι», ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ νά εὐκολύνωνται εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν αὐτόθι κειμένων γαιῶν.

Ἢ θέσις αὕτη, διὰ τε τὸ δυσῶδες καὶ διὰ τὸ παρακείμενον αὐτῇ ἐκτεταμένον ρεῦμα, παρέχει ἀσφαλὲς καταφύγιον εἰς τοὺς κακούργους, οἵτινες πράττοντες ληστείας, ζωοκλοπὰς καὶ ἄλλας κακουργίας διαφεύγουν τὴν καταδίωξιν κρυπτόμενοι εἰς τὴν θέσιν ταύτην καὶ ὑποθαλπόμενοι παρὰ τῶν παροικουσῶν οἰκογενειῶν. Οἱ κάτοικοι τῶν πέριξ χωρίων κατατρυχόμενοι ἀπὸ τὴν μάστιγα τῆς ληστείας καὶ ζωοκλοπῆς παρεπονέθησαν πικρῶς εἰς τὰς ἀρχάς καὶ ἐξητήσαντο θεραπείαν τοῦ πράγματος, ἡ δὲ Νομαρχία Φθιώτιδος ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἐνὸς τὰ παράπονα τῶν εἰρημίων χωρικῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου πολυάριθμα παλαιὰ καὶ νέα παραδείγματα ληστειῶν καὶ ζωοκλοπῶν, λαβουσῶν χώραν κατὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος θέσιν, ἐθεώρησεν ὡς καταλληλότερον μέτρον νά διατάξῃ τοὺς ἀναφερομένους νά ἐπανεέλθουν εἰς τὸ χωρίον Μακρολειβάδα τῆς

σταθεράς κατοικίας των, διὰ ν' ἀφαιρεθῶσι τοιοῦτο-
τρόπως ἀπὸ τοὺς κακούργους τὰ μέτα τῆς ὑποβάλ-
ψεως, οὗτοι δὲ ἐπανεστρεψαν μὲν εἰς τὸ χωρίον των,
ἀλλ' ἀκολουθῶς, ὑποκινούμενοι ὑπὸ ἄλλων, ἐπανήλθον
πάλιν εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος θέσιν καὶ ἀνηνέχθη-
σαν εἰς τὴν Γερουσίαν, παραπονούμενοι, ὅτι καὶ τοῦ
χειμῶνος ἠναγκάσθη ἡ Νομαρχία νὰ παραβλέψῃ, ἐπι-
φυλαττομένη νὰ τοὺς καταναγκάσῃ ἀργότερον νὰ συμ-
μορφωθῶσι μὲ τὴν διαταγὴν.

Σημειωτέον, ὅτι τὸ χωρίον Μακρολειβάδον ἀπέχει
τῆς μνησθείσης θέσεως μίαν περίπου ὥραν, καὶ ὅτι καὶ
οἱ λοιποὶ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου καλλιεργοῦσι
γαῖας εἰς τὴν θέσιν αὐτήν, ὥστε ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ὅτι
διαμένουν αὐτόθι ἐπὶ σκοπῷ καλλιεργείας τῶν γαιῶν
εἶναι καθαρὰ πρόφασις.

Τὰς ἐξηγήσεις ταύτας λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑπο-
βάλω εἰς τὴν Γερουσίαν, συνεπεία τῆς ἀπὸ 4 Ἰανου-
αρίου τ. ε. ἐπιστημειώσεως τοῦ Γραμματέως τῆς.

Τὴν 4 Φεβρουαρίου 1847. Ἀθήναι.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀποπερατωθείσα δὲ τῆς ἀναγνώσεως, εἰς τῶν ΚΚ. Γερου-
σιαστῶν ἀπάντησεν, ὅτι ὁ Νομάρχης Φθιώτιδος ἔδωκε πρᾶ-
γματ. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τοῦ προκειμένου πληροφορίας,
ἐπειδὴ ἡ θέσις Κουσοῦμ. Περιβάλ. ὑπάρχει ἰδιοκτησίας τῶν
καλλιεργούντων αὐτήν, οἵτινες ἐξαιτιοῦντο παρὰ τοῦ Νο-
μάρχου δι' ἐνέπλον δυνάμει· ὅτι, ὡς ἐπληροφορήθη ἐπιτα-
πίως, ληστεῖται δὲν ἐπαύθησαν ἐν τῇ εἰρημένῃ θέσει, καὶ
ἐπομένως ἡ ἐκτόπισις ἔλαβε χώραν διὰ τοπικὰς διαφορὰς
μᾶλλον, ἢ δι' ἄλλαν αἰτίαν· καὶ ὅτι, ἂν οἱ κάτοικοι τοῦ εἰ-
ρημένου χωρίου ἐπραττον ζωοκλοπὰς, ἢ ὑπέβαλλον τὴν λη-
στείαν, ἠδύναντο νὰ καταγγενοῦν καὶ τιμωροῦντο κατὰ τὰς
Νόμους.

Συμφωνήσας ἕτερος μετὰ τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος, προσέθη-
κεν, ὅτι καὶ ἂν καὶ ὑπόθεσιν ὡς ἀληθεῖς ἐκληρόσιν αἱ
παρὰ τοῦ Νομάρχου Φθιώτιδος δοθείσαι πληροφορίες, δὲν ἔ-

πρέπει αὖτις νὰ ἐκτεπιθῶσιν οἱ ἀναφερόμενοι, ὡς ὄλθεν
ὑποβλήοντες τὴν ληστείαν, ἐπειδὴ, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ,
ἐπρεπε μόνον νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ παρὰ τῶν Νόμων
ὀριζομένη ποινὴ· καὶ ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἐκτόπισις δὲν
δύναται νὰ θεωρηθῇ, εἰμὴ ὡς πράξις αὐθαίρετος καὶ ἀξιοκα-
τάκριτος, ἐπειδὴ ἄλλως δι' ἀπλὴν τῆς ἐξουσίας ὑπόνοιαν,
τρέχει τὸν κίνδυνον ἑκάστος ν' ἀποβάλληται τοῦ τόπου, ἐν ᾧ
κατοικεῖ.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι
λυπεῖται διότι ἡ ἐκτόπισις ἐθεωρήθη παρὰ τοῦ προαγορεύ-
σαντος ὡς πράξις αὐθαίρετος καὶ ἀξιοκατάκριτος, ἐν ᾧ ἡ αὐ-
θαίρεσις πρέπει ν' ἀποδοθῇ οὐχὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ'
εἰς τοὺς πολίτας, οἵτινες καταλιπόντες τὸ χωρίον, ἐν ᾧ κα-
τοικοῦν πρότερον, μετοίκησαν καὶ ἀνευ τινὸς αδείας καλύδας
ἀνεγείραντες ἐγκατεστάθησαν ἐν τῇ θέσει Κουσοῦμ. Περιβάλ.
ὅτι τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ πραττομένων λη-
στειῶν ἐπιμαρτυροῦσιν ἀναφοραὶ τῶν κατοικοῦντων ἐν ταῖς
περὶ χωρίοις, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐκτόπισις ἐνεργήθη, ὡς
τῆς Κυβερνήσεως ἐχούσης καθήκον μᾶλλον νὰ προλαμβάνῃ
παρὰ νὰ τιμωρῇ τὰ ἐγκλήματα, ἀφ' οὗ λάβωσι χώραν, καὶ
μάλιστα καὶ ὅσον ἐπὶ τῆς προκειμένης περιπτώσεως ἡ ἀπλὴ
μετοίκησις 3 ἢ 5 οικογενειῶν ἐκ χωρίου ἄλλου εἰς τὴν θέσιν
Κουσοῦμ. Περιβάλ. ἀνεγείρει τὰς ὑπονοίας τῆς λησταποδογῆς·
καὶ ὅτι οἱ ἐκτεπισθέντες ἐπανήλθον ἤδη εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ
λόγος θέσιν, ἡ δὲ Νομαρχία γνώσκουσα ἐκ τῆς πείρας, ὅτι
αἱ ληστεῖαι κυρίως τὸ ἔαρ πράττονται, καὶ ἐν ὥρᾳ χειμῶνος
σπανίως, παρέβλεψεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, προτιθεμένη νὰ
ἐνεργῆσθαι βραδύτερον τὴν ἐκτόπισιν ἐπαναληφμένως.

Εἰπὼν τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν μετὰ ταῦτα, ὅτι πι-
στεύει τὰς δοθείσας παρὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον
πληροφορίας, παρητήρουν, ὅτι δὲν ὑπάρχει Νόμος ἀπαγο-
ρεύων νὰ κατοικῇ τις ἀνευ αδείας ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ αὐτοῦ, ἢ
ἐπιτρέπων νὰ ἐνεργῆται ἡ ἐκτόπισις ὡς Ἀστυνομικὸν μέτρον
πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προλαμβάνωνται τὰ ἐγκλήματα, καὶ
ἐπομένως θαυμάζει πῶς ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν,
καὶ τῆς Δικαιοσύνης συνάμα, ἐξίφρασι τὸν τελευταῖον τοῦτον
λόγον, διὰ ν' ἀποδείξῃ νόμιμον τὴν προκειμένην ἐκτόπισιν·
ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δύναται, ἂν νομίσῃ καταλλήλον, νὰ προ-
καλέσῃ Νομοσχέδιον, ἐπιτρέπων τὴν ἐκτόπισιν ὡς Ἀστυνομι-

κὴν μέτρον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προλαμβάνονται τὰ ἐγκλήματα, αἱ δὲ Βουλαι παραδέχονται ἂν ἐγκρίνωσι, τὸ Νολοσχέδιον τοῦτο· καὶ οὕτω θεωρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτην ἐνεργηθεῖσαν παρὰ τοῦ Νομάρχου διὰ τι συμφέρον, ἀλλὰ δι' ἄγνοιαν, ἢ κακὴν ἔνοιαν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν πρέπει νὰ διατάξῃ τὸν Νομάρχην Φθιώτιδος νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐκτοπισθέντας ἐκ τοῦ χωρίου Κουσοῦμ Περιβόλι, ὅτι εἰσὶν ἐλεύθεροι νὰ κατοικήσωσιν ἐν αὐτῷ.

Εἰς ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀπήντησεν· ἂν εἰς ἕκαστον ἐπιτρέπετο νὰ κατοική ὅπου βούλεται δὲν ἔθελε δύνασθαι ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν διατήρησιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἐπειδὴ οἱ ἐν αὐταῖς συνικνίς ἐγκαταθιστάντες ἔθελον δύνασθαι νὰ προαρίζωνται, ὅτι ἀπέκτησαν δικαίωμα κατοχῆς, καὶ οὕτω νὰ σφετερίζωνται τὴν περιουσίαν τοῦ Δημοσίου· οὗ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀξιώματικοί τινες καὶ πολῖται κατέλαβον ἐν Νεμπλίω ἀνά 30 περίπου στρέμματα ἑθνικῆς γῆς ἕκαστος, λέγοντες, ὅτι δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς ὅτι γενικὸν μέτρον ληφθῇ ὡς πρὸς τὰς παρὰ πολιτῶν κατεχομένας ἑθνικὰς γαίας· ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ἔδυνατο νὰ μείνῃ σιωπῶσα καὶ ἄεργος, ἐπειδὴ ἄλλως ἅπαντες οἱ πολῖται ἐπέκειτο κίνδυνος νὰ καταλάβωσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἅπασας τὰς γαίας τοῦ Δημοσίου· ὅτι, ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται ἄνευ Νόμου οὐδὲ σπιθαμὴν ἑθνικῆς γῆς νὰ διαθέτῃ, πολλῷ μᾶλλον οἱ πολῖται δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ καταλαμβάνωσι καὶ οἰκισποιοῦνται παρανόμως τὰς ἑθνικὰς γαίας, καὶ τελευταῖον οἱ, ἀγνοοῦν ἂν ἡ θέσις Κουσοῦμ Περιβόλι, ὑπάρχει ἰδιοκτησίᾳ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐκτοπισθέντων, προτείνει τὴν ἀναβολὴν τῆς προκειμένης συζητήσεως, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ζητηθῇ περὶ τούτου πληροφορίαι, καὶ ἐπινέγκῃ κατόπιν τὴν κατάλληλον θεραπείαν.

Εἰς τῶν προαγορευσάντων μὴ ἐναντιούμενος εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζητήσεως, εἶπεν, ὅτι ἡ θέσις Κουσοῦμ Περιβόλι ἀνέκει ὡς ἰδιοκτησίᾳ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἐντός τῶν ἑλληνικῶν ὁρίων ἐναπαυμένους· καὶ οὕτως τοῦ χωρίου Μακρολειβαδίου, τὸ ὅποιον οὗτοι πρὸ χρόνου ἀγόρασαν παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν· καὶ ὅτι συνεπείᾳ Βασιλικῆς τινος διατάξεως, προκληθέντος διὰ τὰς ἐν ταῖς

μεθορίαις συμβαινούσας ληστείας, καὶ ἐπιτάξαντος εἰς τοὺς κατοικοῦντας· κατὰ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν, νὰ εἰσέλθωσι καὶ κατοικήσωσι τρεῖς ὥρας μακρὰν αὐτῆς πρὸς τὰ ἐνδοτέρω τοῦ Κράτους, οἱ μὲν ἐκτοπισθέντες ἤδη συνεπαρρώθησαν μὲ τὸ διάταγμα τοῦτο, μετοικίσαντες ἐκ τοῦ χωρίου Μακρολειβαδίου εἰς τὴν ἰδιόκτητον αὐτῶν θέσιν Κουσοῦμ Περιβόλι, τρεῖς ὥρας ἀπέχουσαν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, οἱ δὲ λοιποὶ, μέινοντες ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ μεταβαίνουντες εἰς τὴν εἰρημένην θέσιν πρὸς ἀπλὴν καλλιέργειαν τῶν ἐν αὐτῇ ἰδιοκτητῶν γαιῶν των.

Ζητήσαντος αὖτις κατόπιν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν τὴν ἀναβολὴν τῆς προκειμένης συζητήσεως, ὅπως λάβῃ τὰς περὶ ὧν εἴρηται πληροφορίας, καὶ τινος τῶν προαγορευσάντων ἀπαντήσαντος, ὅτι ἐπληροφορήθη τὸ ὑπουργεῖον παρὰ τῆς Γερουσίας, ὅτι ἐξετοπίσθησαν οἱ ἀναφερόμενοι ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας των, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ πρὸ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τελευταῖον ἀγορεύσας ἔκαμε μνησίαν Ἡ. Διάταγμα, προσκλήθη κυρίως κατὰ παρατήρησιν τοῦ ἱατροῦ Κ. Damont, συστήσαντος τὸ τῆς ἐκ τῶν ὁρίων μέτρον ἀπομακρύνσεως τῶν ἐν αὐταῖς κατοικούντων πρὸς διατήρησιν τῶν ὑγιονομικῶν κανονισμῶν, αἱ ὁποῖαι μὲ κίνδυνον τῆς γενικῆς τοῦ Κράτους ὑγείας παρεδιάζοντο παρὰ τῶν εἰς τὰ ὅρια κατοικούντων, οἵτινες ἐξέρχοντο τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς καὶ εἰσέρχοντο εἰς αὐτὴν κρυφίως, πράττοντες λαθρεμπορίαν· ὅτι οἱ μετοικίσαντες εἰς τὴν θέσιν Κουσοῦμ Περιβόλι συνεπαρρώθησαν μὲ τὸ εἰρημῶν Ἡ. Διάταγμα, καὶ ἐπομένως ὁ Νομάρχης Φθιώτιδος, ἂν ἐγίνωσκε τὸ καθέκαστον, ὥρourke νὰ ἐκτοπίσῃ τοὺς μέινοντας ἐν τῷ χωρίῳ Μακρολειβαδίᾳ, ὡς ἐπὶ τῶν μεθορίων καίμενοι· ὅτι ὁ Νομάρχης οὗτος δὲν εἶναι ἄξιος τῆς θέσεως ἣν κατέχει.

1. Διότι ἡ πρόβλεψις τῆς ὑποθέσεως τῶν ληστεϊῶν δὲν δικαιολογεῖ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκτέλεσιν, καθὼς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως τῶν μαχαίρων ἢ πρόβλεψις, ὅτι δι' αὐτῶν ἐπιτίθεται θάνατος, καὶ,

2. Διότι ἡ ἐκτέλεσις αὕτη εἶναι πρᾶξις αὐθιγέτης, ὡς μηδεὶς νόμος ἀπαγορεύοντος, νὰ κατοική τις ἐν τῇ περιουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ ὡς ἐντεῦθεν προαδικώμενον τοῦ περὶ οὗ εἴρηται Ἡ. Διατάγματος, μὲ τὸ ὅποιον ὁ Νομάρχης συμμαρ-

φούμενος ὥρεια νὰ ἐκτοπίσῃ μᾶλλον τοὺς κατοικοῦντας ἐν Μακρολειβᾷ καὶ δυναμένους νὰ βλάψωσι τὴν ὑγίαν τοῦ Κράτους ἐν γένει, δι' ἣν ἔχουσι συνάψειν μετὰ τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους καὶ δι' ἣ πράττουσι λαθρεμπορία.

Μὴ γενομένης ἄλλης τινὸς παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία παρεδίδετο τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς προκειμένης συζητήσεως πρότασιν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν Ὑπουργῶν.

Ὡς ἡμερῶσι διάταξις ἀπεργάσθη ἔπειτα ἡ συζήτης τοῦ περὶ διορισμοῦ δύο ἱατρῶν εἰς τὰ μεταλλικὰ λουτρά τῆς Ἑλλάδος Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποῖου ἀναγνωσθέντος παραχρῆμα ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτὴ παμψηφεί.

Ἐπερχομένης ὕστερον τῆς ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἀρθροῦ τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσεως, ὁ Εἰσχηγὴς τῆς ἐπ' αὐτοῦ διορισθείσης Ἐπιτροπῆς ἀπήγγειλε καὶ προφορικῶς τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς παρατηρήσεις.

Παραδεχόμενος δὲ τις τὰς παρατηρήσεις ταύτας προσέθηκεν, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν ὑπάρχει εἰσέτι ἀκριβές, ὥς μὴ ὁριζομένων ἐν αὐτῇ τῶν λουτρῶν, εἰς ἃ θέλουσι διορισθῇ οἱ περὶ ὧν πρόκειται δύο ἱατροί, καὶ ὅτι χάριν τῆς ἀκριβοῦς πρέπει νὰ ὁρισθῶσι κατ' ἀνάγκην τὰ λουτρά ταῦτα.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ὅτι ὡς τοιαῦτα λουτρά ἐννοήθησαν παρ' αὐτοῦ τὰ ἐν Ὑπάτῃ καὶ Κύνῳ, καὶ ὅτι περιττὸν εἶναι νὰ ὁρισθῶσι ταῦτα ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, παρετήρησέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ Νομοσχεδίου ἐνδέχεται νὰ νομισθῇ τις, ὅτι οἱ διορισθόμενοι δύο ἱατροὶ θέλουσιν εἶσθαι περιπατητικοί, ὁρσιλοῦντες νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, διὰ νὰ ἐπισκέπτονται ἅπαντα τὰ ἐν Ἑλλάδι λουτρά, ὥς π. γ. τὰ ἐν Κορίνθῳ, ἢ τὰ ἐν Αἰδιψῷ, ὅπου εὐχρὴς ἔργον ἔθελεν εἶσθαι ὁ διορισμὸς ἱατροῦ τρίτου· καὶ ὅτι πρὸς ἀκριβοῦς τοῦ λόγου καὶ διόρθωσιν τῆς ἀσφαλείας εἶναι κατάλληλον, νὰ ὁρισθῶσιν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ῥητῶς τὰ περὶ ὧν εἰρηται λουτρά τῆς Ὑπάτης καὶ Κύνου.

Ἀπαντήσαντος δ' ἐτέρου, ὅτι αἱ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ λέξεις, ὅπου φοιτῶσι διάφοροι ἀσθενεῖς, ὑπονοοῦσι σιωπηλῶς νὰ εἰρημμένα λουτρά, καθότι εἰς τὰ λοιπὰ δὲν φοιτῶσι ἀσθενεῖς, καὶ τῷ πρὸ τούτου ἀγορεύσαντος εἰπόντος, ὅτι ἐκ τῆς λέξεως, ὅπου φοιτῶσι, οὐδὲν ἀπ' ἐναντίας ὁρίζεται, ἐπειδὴ δύνανται εἰς τὰ λουτρά νὰ φοιτῶσι καὶ ἀσθενεῖς μὴ κλινοντες χρῆσιν λουτρῶν, προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὅσον οἱ νόμοι εἰσὶ ἀκ-

ρᾶτεροι, τοσούτον θεωροῦνται καλλίτεροι, καὶ ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῶν λουτρῶν ὑπάρχει διὰ τὴν σαφῆς ἀναγκῆς.

Εἰπόντος δὲ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ὅτι ὁ ὁρισμὸς τῶν δύο εἰρημνίων λουτρῶν δὲν ἐτίθη ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ἐπειδὴ ἐξ ἀνάγκης ἐνδέχεται ν' ἀπαιτηθῇ ποτὲ ἢ εἰς Αἰδιψὸν ἀποστολὴ τοῦ ἐν Ὑπάτῃ διορισθεομένου ἱατροῦ, καὶ ὅτι τῶν λουτρῶν προσδιοριζομένων ἥδη δὲν θέλει εἶσθαι δυνατὴ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀποστολὴ τοῦ ἱατροῦ, ἀπάντησέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ἂν ἡ ἀνάγκη παρουσιασθῇ, δύναται νὰ σταλῇ καὶ ἄλλος εἰς Αἰδιψὸν ἱατρός, ἀλλ' ὅτι ἥδη πρέπει νὰ ὁρισθῶσι τὰ περὶ ὧν πρόκειται δύο λουτρά τῆς Ὑπάτης καὶ Κύνου.

Μὴ γενομένης ἄλλης παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία παρεδίδετο ν' ἀντικατασταθῇ ἡ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ λέξις, τῆς *Εἰδιψος*, διὰ τῶν λέξεων, τῆς *Ὑπάτης καὶ Κύνου*, αἱ δὲ λέξεις, αὐτοφθεῖ μεταλλικὰ λουτρά, διὰ τῆς λέξεως, *θερμὰ*, καὶ τελευταῖον αἱ λέξεις, ὅπου φοιτῶσι διάφοροι ἀσθενεῖς, νὰ ἐκλειρθῶσιν ὁλοτελῶς.

Ἐπερχομένης ὕστερον τῆς ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Νομοσχεδίου διατάξεων συζητήσεως, καὶ τινος εἰπόντος, ὅτι πρέπει αὗται νὰ τροπολογηθῶσι κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι ἡ λέξις, *ἐπιστήμονες*, εἶναι παντάπασιν περιττὴ, διότι ἀναμφιβόλως τὸ Ὑπουργεῖον ἱατροῦς ἐπιστήμονας θέλει διορίσῃ, καὶ ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῶν καθήκοντων τῶν ἱατρῶν τούτων ὡσαύτως ὑπάρχει ἀνωφελὴς, ὥς ἐνεργηθεὶς διὰ τῶν διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ὁδηγῶν εἰς τοὺς ἱατρούς.

Παραδεχόμενος ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον θέλει βεβαίως ἀναπτύξει εὐρύτερον διὰ τῶν ὁδηγῶν τὰ καθήκοντα ταῦτα, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῶσι τοὐλάχιστον ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τὰ περὶ ὧν ἐγνωμοδότησεν ἡ Ἐπιτροπὴ, διὰ ν' ἀποδείκνυται φανερώς ἐντεῦθεν, ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἱατροὶ θέλουσιν εἶναι καθέκον νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καταλλήλου χορῆς τῶν λουτρῶν, καὶ συλλέγωσιν ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν· καὶ ὅτι τὰ καθήκοντα ταῦτα, μὴ περιλαμβανόμενα ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ἀλλ' ἐν ταῖς ὁδηγίαις τοῦ Ὑπουργείου μόνον, δὲν θέλουσιν εἶσθαι γνωστὰ εἰς τὸ κοινόν, καὶ ἐπομένως ἐνδέχεται νὰ νομισθῇ τις, ὅτι οἱ ἱατροὶ οὗτοι καθ' ὑποχρέω-

σιν ὀφείλουσι νὰ ἐπισκέπτονται δωρεάν τοὺς ἐν τοῖς λουτροῖς ἀσθενούντας, ἐν ᾧ ἐπὶ τοιαύτῃ ὑποθέσει δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι κατάλληλοι ἱατροί, διὰ τῆς εὐτελοῦς μισθοδοσίας τῶν 150 δραχμῶν.

Προσθέντος ἔπειτα τοῦ εἰρηγιστοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀρμόδιον εἰσέτι ὑπάρχει νὰ ὁρισθῇ, ὡς καθήκον τῶν ἱατρῶν τοῦτων καὶ ἡ χημικὴ τῶν ὑδάτων τῶν λουτρῶν ἀνάλυσις, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργῶν ἀπήντησεν, ὅτι ἐγένετο ἤδη αὕτη παρὰ τοῦ Χημικοῦ Κυρίου Αἰνδερσν, ὅτι οὐ μόνον διὰ τῆς μισθοδοσίας τῶν 150 δραχμῶν ἀλλὰ καὶ διὰ πεντακοσίων ἢ 600 δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διορισθῶσιν εἰς τὰ λουτρά εὐρείας χημικῆς καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἐκτεταμέναις ἔχοντες γνώσεις ἱατροί, ἐπειδὴ οὗτοι δὲν θέλουσι προτιμῆσαι βεβαίως, διὰ μικρὰν ὀλίγων μηνῶν μισθοδοσίαν, ν' ἀπολέσωσι τὰς ἱατρικὰς σχέσεις των· ὅτι τὴν ἀνάγκαν ταύτην γινώσκει τὸ Ἰπουργεῖον ἐκ πείρας, καθότι προκηρύξαν, ὅτι ἔχει ἀνάγκην ἱατρῶν ἐπιστημόνων, διὰ ν' ἀποσταλῶσιν οὗτοι εἰς τὰ Ἰγυειομετεωρῶν με μισθοδοσίαν 150 καὶ 180 δραχμῶν, δὲν ἠδυνάθη νὰ εὐρῇ τοιοῦτους, καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀποστείλῃ ἐμπειρικοὺς, ὅπως ἐπισκέπτονται οὗτοι τοὺς ἐν τοῖς Ἰγυειομετεωρῶν ἀσθενεῖς, καὶ πληροφορῶσι τὸ Ἰπουργεῖον περὶ τῶν διαφόρων νοσημάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν· καὶ ὅτι δι' ὅλα ταῦτα καταλλήλοτερον εἶναι νὰ ὁρισθῶσι τὰ περὶ ὧν πρόκειται καθήκοντα, διὰ μόνον τῶν δοθησομένων παρὰ τοῦ Ἰπουργείου ὁδῶν.

Ἐπιστηρίξας τις τῶν προαγορευσάντων κατ' ἐπανάληψιν τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπήντησεν, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργῶν ἐλάλησε δυσκολία τῆς εὐρέσεως ἐπιστημόνων ἱατρῶν, ἔχοντων καθήκον νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς ἐν τοῖς Ἰγυειομετεωρῶν ἀσθενεῖς καθίστασιν ἀπαραίτητον τὸν προσδιορισμὸν τῶν καθηκόντων τῶν ἐν τοῖς λουτροῖς ἱατρῶν, διὰ νὰ φαίνεται, ὅτι οὗτοι καθήκον ἔχουσι νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς προερχομένης ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν λουτρῶν δημοσίου ὑγείας, καὶ διὰ ν' ἀποφασίζωσι νὰ δέχωνται τοιαύτην ὑπηρεσίαν, βέβαιον ὄντες, ὅτι ἐκτός τῆς μηνιαίας μισθοδοσίας τῶν 150 δραχμῶν θέλουσι δύνασθαι νὰ κερδαίνωσιν ἰσὺν προσέτι κατὰ μῆνα χρηματικὴν πλοῦτητα, ἐπισκεπτόμενοι τοὺς εἰς τὰ λουτρά ὑπάρχοντες ἀσθενεῖς, καὶ ὅτι εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν

θέλουσι ἀμφοβαίνει ματαίως συγχύσει, τῶν μὲν νομιζόντων ὅτι ὀφείλουσι πληρωμὴν δι' ἱατρικὰς ἐπισκέψεις, τῶν δὲ ὅτι δὲν ὀφείλουσι, τῶν ἱατρῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μισθοδοτουμένων παρὰ τοῦ Δημοσίου.

Ἀπαντήσαντος ἄλλου κατόπιν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐγερθῶσιν ἀμφοσθητήσεις, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τῶν ἱατρῶν δι' ἱατρικὰς αὐτῶν ἐπισκέψεις, ἐπειδὴ οἱ ἀσθενούντες οὐ μόνον πληρώνουσι, ἀλλὰ καὶ μετὰ παρακλήσεων προσκαλοῦσι συνήθως τοὺς ἱατροὺς, ἐν τῶν Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντεπαρატήρησεν, ὅτι ἐθεωρήθη παρ' αὐτῆς ἀναγκαίᾳ ἡ τροπολογία τοῦ Νομοσχεδίου, 1.) Διὰ νὰ μὴ λαμβάνωσι τυγχὴν χώραν ἀμφοσθητήσεις περὶ τῆς πρὸς ὑποχρέωσιν πληρωμῆς τῶν ἱατρικῶν ἐπισκέψεων, καὶ 2.) Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διορισθῶσιν οἱ κατάλληλοι ἐπιστημονεῖς ἱατροί, αἵτινες βεβαίως θέλουσι δεχθῇ τοιαύτην ὑπηρεσίαν, παρατηροῦντες, ὅτι θέλουσι λαμβάνει μηνιαίαν μισθοδοσίαν δραχμῶν 150 πρὸς μόνον ἐνέργειαν τῶν ἐπὶ τῆς δημοσίου ὑγείας καθηκόντων αὐτῶν, οὐχὶ δὲ συνάμα καὶ πρὸς ἐπισκέψιν τῶν εἰς τὰ λουτρά ὑπάρχόντων ἀσθενῶν.

Εἰπόντος τινὸς μετὰ ταῦτα, ὅτι πολλοὶ συρρέουσιν ἤδη ἀσθενεῖς εἰς τὰ εἰρημένα λουτρά, καὶ ὅτι πλείονες θέλουσι τοῦ λοιποῦ συρρέουσι, μαυθάνοντες τὸν διορισμὸν ἱατρῶν, ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐλλείψεως τῶν ὁποίων πολλοὶ ἀσθενεῖς ἀντὶ ὠφελείας ἐκ τῶν λουτρῶν εἰς βλάβην ὑπέκυψαν, καὶ παρατηρήσαντος, ὅτι καὶ μείζονος θυσίας τῶν 150 δραχμῶν δὲν ἔπρεπε νὰ φεισθῇ ἡ Κυβέρνησις πρὸς εὐρεσιν ἱκανῶν καὶ καταλλήλων ἱατρῶν, ὡς τοῦ ἔργου τούτου ὑπάρχοντος κοινοφελούς καὶ σωτηριώδους, ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργῶν ἀπήντησεν, ὅτι αὐτὸς διὰ 200, οὐδὲ διὰ 300 δρ. ἡ Κυβέρνησις δυναμένη νὰ εὐρῇ πρὸς τὸν περὶ οὗ πρόκειται σκοπὸν ἱατροὺς ἐκτεταμέναις ἔχοντας τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης γνώσεις, προσέθετο διὰ τῆς μισθοδοσίας τῶν 150 δραχμῶν, νὰ στείλῃ εἰς τὰ λουτρά, εἴτε νέους ἐκ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης ἐρχομένους, καὶ ἐγκρατεῖς τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, εἴτε ἱατροὺς ἄλλους, προθυμοποιουμένους νὰ καταδειξῶσι τὴν ἱατρικὴν αὐτῶν ἱκανότητα.

Εἰπόντος ἔπειτα τοῦ Εἰρηγιστοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι τὰ

καθίσκοντα τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἱατρῶν πρέπει νὰ ὁρισθῶσι, πρὸς τὴν σκοπὴν νὰ μὴ συγχέωνται ταῦτα μὲ ἄλλης ὑπερσείας καθίσκοντα, π. χ. μὲ τοιαῦτα ἱατρικῆς τινος Ἐπιτροπῆς διορισθησάμενης τυχόν πρὸς ἀνάλυσιν τῆς χημικῆς συστάσεως τῶν πρὸς λουτρὰ χρησιμευόντων ὑδάτων, καὶ τῆς ἀνάγκης ἀπαιτούσης νὰ ἐπαναλαμβάνηται πολλάκις ἡ ἀνάλυσις αὕτη, καθότι ἐκ τῆς ἀπαξ γινόμενης μόριά τινος τῶν ὑδάτων καταστρέφονται, δυνάμενα νὰ εὐρεθῶσι ἐξ ἐπαναλαμβάνομένης ἀνάλυσεως, καὶ οὕτω νὰ μὴ λανθάνῃ τινὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χρήσεως τῶν λουτρῶν, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι, ἂν οὐ ἀπαξ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, διὰ τὴν εἰς αὐτὸ γενομένην ἤδη τροπολογίαν ἀπαιτεῖται νὰ ἐπανέλθῃ αὖθις εἰς τὴν Βουλὴν, κατὰλληλον ὑπάρχει νὰ προσδιορισθῶσι τὰ περὶ ὧν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησε καθίσκοντα, ὡς μὴ ἀπαιτοῦντα βαθύας χημικῆς, ἢ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης γνώσεως.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὅτι τὰ καθίσκοντα ταῦτα θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου βουλευσάμενων ὁδηγῶν, ὥπως ἐν τῇ συνεδουσίᾳ τὸ Νομοσχέδιον ἐκθίσει ἀναγίρεται, ὑπεστήριξε τις τοῦ Νομοσχεδίου τὸ γράμμα, εἰπὼν ὅτι, δεκτῆς γινόμενης τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, οὐδὲ τῶν ἀπόρους ἀσθενεῖς θέλουσιν εἶσθαι ὑπόχρεοι οἱ περὶ ὧν εἴρεται ἱατροὶ νὰ ἐπισκέπτονται τοῦλάχιστον ἀμισθί.

Ἀντιπαρτηρήσαντος δὲ τινος ἐπομένως, ὅτι καὶ ἄλλα πλεῖστα διὰ τῶν ὁδηγῶν θέλουσιν ὁρισθῆ ἀναμφιβόλως καθίσκοντα, ἀλλ' ὅτι πρὸς ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖται νὰ ὁρισθῶσιν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τὰ κυριώτερα, περὶ ὧν ἐγνωμοδότησεν ἡ Ἐπιτροπὴ, συνειρρώνησεν ἕτερος μετ' αὐτοῦ, προτείνας μόνον ἡ ἐν τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπάρχουσα λέξις, φοιτῶσι, ὡς ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως, συγγράφουσι, καθότι ἐνδέχεται νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ λουτρὰ 2 ἢ 3 ἀσθενεῖς μόνον καὶ ἐν χειμῶνι εἰσέτι, μὴ κάμνοντες χορῆσιν τῶν λουτρῶν, δι' οὓς ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι πρέπον νὰ δαπανᾷ μισθοδοτοῦσα τοῦς ἱατροὺς.

Ἀπαντήσαντος δὲ τινος, ὅτι ἡ λέξις, συγγράφουσι, ἤθελεν εἶσθαι κατὰλληλος, ἂν προῦκειτο νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ γράμμα τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ὅτι κατὰ τὴν γνωμοδοτήσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ λέξις, φοιτῶσι, ὑπάρχει μᾶλλον ἀρμόζουσα, ἐπει-

δὴ καὶ διὰ δύο ἢ τρεῖς ἀσθενεῖς ἡ μισθοδοσία τῶν ἱατρῶν ὡς ἀναγκαίᾳ πρέπει νὰ θεωρεῖται, ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύων ἀντέλεξεν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ διορισθῶσιν ἱατροὶ διὰ νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς πάσχοντας, ἀλλὰ διὰ νὰ φροντίζωσι κυρίως περὶ τῆς χρήσεως τῶν λουτρῶν, καὶ τῆς ἐντέλθεν προσγινομένης δημοσίου υγιείας.

Μηδεμιᾶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἐρωτηθεῖσα ἡ Γερουσία παρεδέξατο νὰ τροπολογηθῶσιν αἱ λοιπαὶ τοῦ Νομοσχεδίου διατάξεις, κατὰ τὴν γνωμοδοτήσιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ψηφισθὲν ἐπὶ τέλει τὸ Σύνολον, καὶ γενόμενον δεκτὸν διὰ ψήφων 27 κατὰ 4, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὰ θερμὰ λουτρὰ τῆς Ὑπάτης καὶ Κύθνου, θέλουσιν διορίζεσθαι κατ' ἔτος δύο ἐπιστήμονες ἱατροὶ, διὰ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καταλλήλου χρήσεως τῶν λουτρῶν, καὶ νὰ συλλέγωσιν ἐπιστημονικῶς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Τῶν ἱατρῶν τούτων ἡ μὲν ὑπηρεσία διαρκεῖ, ἔφ' ὅσον εἰς τὰ λουτρὰ αὐτὰ φοιτῶσιν ἀσθενεῖς, ἡ δὲ μισθοδοσία ἡ ἀμοιβὴ ἐνός ἐκάστου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 150 κατὰ μῆνα, ἐν ὧσιν διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία τῶν.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἔλυσε μετὰ ταῦτα τὴν συνεδρίαν, προσδιορίσας τὴν ἐπινοῦσαν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τῶν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας ἐπιλοιπῶν ἐκκρεμῶν Νομοσχεδίων, καθ' ἣν τάξιν ὑπεβλήθησαν οἱ περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις τῶν Ἐπιτροπῶν, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 7 τοῦ ἐνεστώτος μηνός.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Αἰμιώ.
Β. Χριστοπόπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 12 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας τῆς
ἐβδομάδος Τετάρτης

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐκτίθειν ἀρχαμέναν τὴν συνεδρίασιν, κατὰ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Ἀντικείμενον τῆς ἡμερουσίας διατάξεως εἶναι ἡ συζήτηςις τῶν Νομοσχεδίων: περὶ διεξαγωγῆς δημοκρασιῶν τῶν νεοσυστάτων δόμων, περὶ πραξιάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνεγέρων ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικίων καὶ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἀναγινώσκεται ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Πισιπούλου, αἰτοῦντος παράτασιν τῆς ἀδείας τοῦ ἀπουσίης ἐπὶ 30 ἡμέρας: ἡ Γερουσία παραχωρεῖ αὐτῷ δεκαπενθήμερον παράτασιν ἀδείας.

Εἰς τῶν Γερουσιαστῶν λαθὼν τὸν λόγον ἐκτίθει, ὅτι τὸ σχολεῖον τῶν Εὐέλπειδων, διαλυθὲν προσωρινῶς ἕνεκεν τινῶν ἐπισυμβασῶν εἰς αὐτὸ τετραχὼν, ἐσχηματίσθη ἤδη ἐκ νέου, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου τ. ε. Β. Διατάγματος. Ὅσοι ἐκ τῶν μαθητῶν τούτου ἀπεδείχθησαν ἐνοχοὶ ἀπεκλείσθησαν ἑκτοτε τοῦ δικαιώματος νὰ εἰσελθῶσι πλέονεῖς αὐτό, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀθώους ἐξ αὐτῶν βῆται ἐπιπυλάχθη ἑκτοτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν, ἅμα ἤθελε σχηματισθῇ τὸ σχολεῖον. Ὅποιον ζημίαν ὑπέφερον εἰς τὸ διάστημα τούτο, οἱ τοιαυτοτρόπως στερηθέντες προστασίας καὶ ἐπιτηρήσεως νέοι, εἶναι γνωστὸν, καθότι καὶ τινες ἀπεβίωσαν ὡς ἐκ τούτου, διὸ καὶ γονεῖς καὶ ἅπαντες οἱ ζηλωταὶ τῆς παιδείας κώροντο νὰ ἐπισπευθῇ ἡ στιγμή, καθ' ἣν ἐμελλεν ἐκ νέου νὰ ἀνοίξῃ τὸ σχολεῖον τούτο.

Μολαταῦτα καὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος παρελθόν 20 ἡμέραι καὶ οὐδεὶς εἰσέτι ἐγένετο ἀκούη δεκτὸς, ἐνθ' καὶ διδάσκαλοι καὶ ἀξιωματικὴ μισθοδοτοῦνται, καὶ ἐ-

νῶ, ἂν καὶ τι ἐμπόδιζε τὴν τακτικὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων, οἱ παῖδες οὐκ ἐδύναντο ἐντοσούτω νὰ προγυμνασθῶσι διὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν.

Διὰ ταῦτα νομίζει καθήκον τοῦ νὰ συστήσῃ εἰς τὸν Κ. Πρόεδρον τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ μὴν ἀναβληθῇ περαιτέρω ἡ εἰσαγωγή τῶν νέων εἰς τὸ σχολεῖον.

Ὁ Κ. Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπαντᾷ, ὅτι ἐκ τῶν ἀνκρίσεων προέκυψεν, ὅτι ὑπῆρχαν ἐλλείψεις καὶ ἐκ μέρους τινῶν ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ἐφορευόντων τὸ σχολεῖον τούτο. Ἡ Κυβέρνησις δοῦσα παράδειγμα αὐστηρότητας εἰς τοὺς ἀτακτῆσαντας νέους, εἶναι ἀνάγκη τῶρα νὰ δεῖξῃ καὶ τὴν αὐτὴν αὐστηρότητα πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς, εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ὁποίων ἀνενδύτως καταγίνεται, ἀλλ' ὅτι ἐντὶς τεσσάρων, ἢ πέντε ἡμερῶν τὴν πολὺ καὶ τούτο θίλει λάβει πέρας, καὶ τὰ μαθήματα θίλουν ἀρχίσει.

Παρατηρεῖ ἄλλος, ὅτι ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς διαλύσεως τοῦ σχολείου μέχρι σήμερον παρελθὲ δυστυχῶς τόσος καιρὸς, ὥστε ἦτον εὐκολον εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διοργανίσῃ καὶ τὴ προσωπικὸν τῶν ἀξιωματικῶν. Πρέπει νὰ ληρῇ ὑπ' αὐτῶν, ὅτι τὸ κατὰσταμα τούτο εἶναι τὸ μόνον στρατιωτικὸν σχολεῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ μόνον κοινόδιον: ὅτι παῖδες χωρὶς ἄλλαν ἐπιτηρείαν εἰς αὐτὸ ἐμπιστευμένοι, ἐξελθόντες αὐτοῦ κατὰ τὴν διάλυσίν του, ἔβαν τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως ὁποίας δόξατος ἐπιτηρήσεως, ἔτεται νὰ ἀποκτήσωσι κακὰ ἔξαις, δι' ἃ ἀπαιτεῖται πᾶσα φροντίς διὰ νὰ μὴ ἀργοπορήσῃ ἐπὶ πλέον ἡ εἰσαγωγή τῶν νέων τούτων, εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὁποίων στήριζεται ἡ ἐλπίς τῆς μορφώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Διὰ ταῦτα νομίζει δίκαιον νὰ ἐνοίσῃ τὰς εὐχὰς τοῦ μετὰ τῶν τοῦ προλαβέσαντος καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον ταχίστην τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ διατάγματος, τῆς 25 Ἰανουαρίου.

Μεταβόλῃ τῆς Γερουσίας εἰς τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερουσίας διατάξεως, καὶ ἀρχαμένῃ τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοκρασιῶν τῶν νεοσυστάτων δόμων, ἀναγινώσκεται τὸ Νομοσχεδίον τούτο καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκτίσις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὴ, ἐπὶ τῆς καὶ τῷ
πρῶτον ἄρθρῳ αὐτοῦ.

Ἀνγνωθεὶς τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, γυμνοδοτοῦντες
νὰ τεθῇ ὡς ἄρθρον 6, τὸ ἐξῆς: Ἄρθρ. 2. Νέος Δῆμος δὲν συ-
σταίρεται εἰμὴ δια Νόμον, εἰς τῶν Γερουσιαστῶν παρατη-
ρεῖ, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ σχηματισμοῦ τῶν δέμων, ἀλλὰ
περὶ τῶν δημοκρασιῶν ἀπλῶς τῶν σχηματιζομένων. Κα-
θόσον ἀπορᾷ τὸν σχηματισμὸν, ἢ οὐστὰσιν νέων δῆ-
μων, τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον ἄλλο γενικώτερον προ-
βλεπόμενον ἀπὸ τὸν γενικὸν περὶ Δήμων Νόμον, τοῦ ὁποῖου
τὸ 8 ἄρθρον διαγράφει τὴν τῶν συστάσεως τῶν. Ἦδη
δὲν πρόκειται νὰ μεταρρυθμισθῇ τὴν περὶ Δήμων Νόμον,
ἀλλ' ἀπλῶς νὰ προνοηθῇ τὴν τῶν, δι' οὗ δύνανται
νὰ γίνωσι δημοκρασίαι εἰς μέρος, ὅπου δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν
προϋπάρχει.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαντᾷ, ὅτι ἀληθῶς τὸ ἄρθρον
8 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου προβλέπει τὴν τῶν συστά-
σεως νέων δέμων, ἀντιθέμενον ταύτην εἰς ἀπλόην διάταγμα.
Ἀλλὰ ὅταν ἐξεδόθη ὁ περὶ Δήμων Νόμος, μήτε τὸ Κράτος εἶ-
χεν εἰσέτι δικιεθῇ εἰς δέμους, μήτε τὸ πολιτεῖα τοῦ Κρά-
τους ἦτον τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν
Νομοθετικῶν σωμάτων εἰς τὸν νέον διοργανισμὸν αὐτοῦ. Πᾶς
νέος σήμερον διοργανισμὸς δέμου μεταρρυθμίζει κεκτημένα
δικαιώματα, ἀναιρέσει ὁρισταμένιν τάξιν συνεπέξ νόμου, ἂν
καὶ δυνάμει ἀπλοῦ διατάγματος καθιερωθῇ. Συνταγματικῶς
ὄντος τοῦ πολιτεύματος ἐπεται νὰ ἀπαιτῇται πρὸς τοῦτο ἡ
σύμπραξις τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων, δι' οὗ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ
ἐγνωμοδότησε τὴν προσθήκην τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἀλλὰ πλὴν τούτου ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργείου
προκύπτει, ὅτι ὁ περὶ Δήμων πρῶτος Νόμος δὲν δύναται νὰ
ἐφαρμοσθῇ εἰς νεοσύστατους δέμους, καθότι αὐτὸ τὸ Ὑπουρ-
γεῖον ἐθεώρησε πῶσον διαφέρει ἡ σημερινὴ ἐπαρχὴ τῆς πα-
ρελθούσης. Καὶ ἀναμεριζόμενος, ἐνθὺ, ἂν πρὶν καθιερωθῇ τὰ
Νομοθετικὰ Σώματα, δι' ἀπλὴν συγχώνευσιν ἢ μεταρρυθμι-
σιν δέμου τινός ἀπαιτῇτο ἡ γνωμοδότησις Ἐπαρχιακῶν καὶ
Νομαρχιακῶν Συμβουλίων, πολλῶ μᾶλλον διὰ τὴν σύστασιν
νέου δέμου πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἀπόφασις τῶν Νομο-
θετικῶν Σωμάτων.

Ὁ πρῶτος ἀποκρίτης περατορεῖ, ὅτι ἡ μεταπολιτεῖσις δὲν
κατέργησεν εἰμὴ τοὺς ἀντιδαινόντας εἰς τὸ Συντάγμα νόμους,
ἀλλ' ὅτι οἱ ἐπὶ τοῖς ἰσχύον, ἂν καὶ προγενέστεροι, δὲν δύ-
νεται ἐπομένως διὰ νέας διατάξεις ν' ἀνατραπῇ ἑκτὸν ἄρ-
θρον τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Ἄλλος ἀπαντᾷ, ὅτι καὶ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα καὶ τὸ Ὑ-
πουργεῖον οὐδεὶς μάλιστα νὰ μεταρρυθμίσωσι τοὺς πρὸ τοῦ
Συντάγματος νόμους, ὅσους τὸ Συνταγματικὸν πνεῦμα τὸ
ἀπαιτεῖ. Ἐάν ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν εἴηται τοιοῦτον ἄρθρον, ἤθε-
λε, λέγει, ὁ ἴδιος γνωμοδοτήσει κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομο-
σχεδίου τούτου, θεωρῶν αὐτὴ ἐναντίον τοῦ συνέδριου τῆς Κυ-
βερνητικῆς μηχανῆς καὶ τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐδήγγη-
σε ταύτην εἰς τὸν διοργανισμὸν τοῦ Κράτους. Ἡ Κυβέρ-
νησις διήρτησεν ἀπ' ἀρχῆς αὐτὸ εἰς 460 καὶ ἐπὶ κενὰ δέμους, εἰς
Ἐπαρχίας πολυαριθμούς καὶ Νομούς, μὲ τὴν σκοπὴν νὰ προ-
γυμνάσῃ τοὺς δέμους, νὰ τοὺς συγχωνεύσῃ ἐπομένως, καὶ
νὰ καταργήσῃ ἐπὶ τοὺς τὰς Ἐπαρχιακὰς Ἀρχὰς καὶ τὰ
Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια. Οὐδὲν κατ' ὅλγον ἐσχηματίσθη τοὺς
δέμους εἰς τὸν ἑαυτοῦ αριθμὸν, ἡκάτωσε τὰς Ἐπαρχίας, ἡ
δὲ σύστασις νέων δέμων ἤθελεν ὅπως διόλου ἀντικείμενον εἰς
τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τῆς, ὅστις ἦτον καὶ πρέπει νὰ ᾖ καὶ
πάντοτε ὁ τῆς συγκεντρώσεως. Συμμερίζομενος τὴν ἀρχὴν ταύ-
την ἐπεθύμουν μάλιστα νὰ γίνῃ νόμος, ὅτι μετὰ τινος πα-
ρέλουσιν χρόνου νέος δῆμος δὲν δύναται νὰ γίνῃ. Ἐνθὺ ἀ-
παντᾷ, εἶναι εὐχὴ ἔργον οἱ ὑπάρχοντες νὰ συγκεντρω-
θῶσι. Ἀλλὰ τοῦλάχιστον, ἂν καὶ νέοι δέμοι απαιτηθῇ νὰ
συσταθῶσι, φρονῶ, ὅτι πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἀπόφασις τῶν
Νομοθετικῶν Σωμάτων, εἰς τὸ ὅποιον νομίζω, ὅτι καὶ ὁ Κ. Ὑ-
πουργὸς συναίνει, καὶ τὸ ὅποιον παρασιωπᾷ μὲν, ἀλλὰ δὲν
ἀναιρεῖ τὸ παρούσῃζόμενον Νομοσχέδιον.

Ἄλλος ἀπαντᾷ, ὅτι ἡ προσθήκη τοιοῦτου ἄρθρου εἶναι ἄ-
σκοπος καὶ ἀκατάλληλος. Ἐνταῦθα πρόκειται ἀπλῶς περὶ
δημοκρασιῶν εἰς τόπον ὅπου δημοκρασιακῆς δὲν ὑπάρχει, ἡ
δὲ περὶ συστάσεως νέων δέμων δια νόμου μόνον διατάξις
πρέπει νὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸν οἰκτεῖον τόπον, δηλαδὴ εἰς τὸν
περὶ Δήμων Νόμον, ὅπου δύναται ν' ἀντικατασταθῇ εἰς τὸ
8 ἄρθρον αὐτοῦ. Ἡ Κυβέρνησις, ὅταν κατὰ πρῶτην φορὰν
ἐμελλε νὰ διοργανίσῃ τοὺς δέμους, πλὴν τοῦ γενικοῦ περὶ
Δέμων Νόμου, ἐξέδωκεν ἑτέρον μέλλοντα νὰ θεσπισθῇ τὰς

δημαρσιείας, όπου τοιαῦται δὲν εἶχον ποτὲ γίνεαι. Ἡ προθεσμία τοῦ νόμου τούτου ἐληξεν ἀπὸ τὰ 1837, καὶ ἦτον ἀνάγκη νὰ παραταθῇ διὰ τοὺς τυχόν νεοσυστάτους δήμους, ὡς π. χ. τὸν τῶν Ψαρρικῶν καὶ ἄλλους, όπου δημαρσιεάρχαι δὲν ἤθελον εἰσελθῇ, μετὰ συγχρόνους ὑπαρχόντων δήμων πρόκει-ται νὰ γίνῃ. Οὐδεμίαν σχέσιν λοιπὸν ἔχοντας τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου μετὰ τὰς γενικάς περὶ συστάσεως δήμων ἀρχάς, ἀκατάλληλον θεωρεῖ τὴν προσθήκην ταύτην εἰς τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, ἐνῷ ἂν ἀπαιτῆται πᾶσα σύστασις νέου δήμου νὰ ἐνεργῇται διὰ Νόμου καὶ οὐχὶ δι' ἀπλοῦ διατάγματος, δύναται νὰ γίνῃ πρότασις καὶ νὰ τεθῇ εἰς τὸν γενικὸν περὶ δήμων νόμον.

Ἄλλος ἀπαντᾷ, ὅτι χρεὸς ἦτον τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅταν ἐξελέγετο νὰ κανονίσῃ τὰ περὶ ἀρχαιρσιῶν νέων δήμων, νὰ προνοήσῃ καὶ πῶς οὗτοι πρέπει νὰ συσταίνωνται, διὰ τὴν διατάγματος μόνον, ἢ διὰ Νόμου διότι παρατρέχουσα τὸ τοιοῦτον ἤθελε συναπεῖχαι τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ περὶ Δήμων Νόμου καθιερώσει ἐκτελέσειν ἔργον μὴ συνάδοντος μετὰ Συνταγματικὰς ἀρχάς. Οἱ Δήμοι δὲν εἶναι ἐκτελεστικαὶ μόνον ἀρχαί, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις διὰ ἀπλοῦ διατάγματος δύναται ἤδη πλέον νὰ διοργανώσῃ κατὰ τὸ δοκοῦν. Εἶναι σώματα ἐξασκούντα νομοθετικὰς ἐργασίας, ἔχοντα προϋπολογισμούς, ἐπιπλέοντα φόρους, καὶ τοσαύτην ἔχοντα ἐπιδόσιν εἰς τὴν τύχην τῶν πολιτῶν καὶ εἰς τὸ σύνολον τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, ὥστε ἀνάγκη πᾶσα περὶ τῆς συστάσεως νέων τοιούτων, νὰ προνοηθῇ διὰ Νόμου.

Εἰς τῶν Γραμματέων παραταρεῖ, ὅτι τὸ ζήτημα κατέστη δυσκατάληπτον, καθόσον δὲν διεκρίθησαν παρὰ τῶν ἀγορευσάντων αἱ περιστάσεις τῆς συγχωνεύσεως δήμων, ἀπὸ τὰς τῆς συστάσεως νέων ὅπως διόλου. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ἀνέθεσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν διὰ διατάγματος μόνον σχηματισμὸν ἀπὸ τῶν δήμων, περὶ δὲ τῆς συγχωνεύσεως τούτων εἰς τὸ ἔξῃ, ὥρισεν ἐπίσης τὰ δέοντα. Ἀν λοιπὸν ἀπαιτῆται ἤδη Νόμος καὶ διὰ τὰς συγχωνεύσεις τῶν δήμων, θέλομεν εἰσελθῇ εἰς ἀντίρρῃσιν μετὰ τὸν περὶ δήμων Νόμον, οὐχὶ δὲ, ἂν ἦναι λόγος περὶ συστάσεως νέων ὅπως διόλου, ἧτις διὰ Νόμου μόνον πρέπει νὰ γίνεσθαι.

Ἄλλος λέγει, ὅτι ἀνεκρίβητος ἀρχὴ εἶναι, ὅτι νέος δήμος δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀνεὺ Νόμου καὶ μᾶλλον τὸ Νομοσχέδιον, μᾶλλον

παρὸν εἰς τὴν συζήτησιν Κ. Ἰπουργὸς ἀνσφύρισι τοῦτο. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν, ὅτι εἰς τοὺς προϋπάρχοντας νόμους ὑπάρχει ἐναντία τις διάταξις, τὴν ὁποίαν ἠθέλησε ν' ἀκυρώσῃ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, διότι δι' αὐτοῦ προνοεῖται μόνον ὁ τρόπος τῶν δημαρσιῶν καὶ οὐχὶ τῶν δήμων ἢ συστάσεως, καὶ διότι ἦτον περιττὸν, ἐνῷ αὐτὸ τὸ Ἰπουργεῖον ἀπέδειξε, προκατεμένης ἀπλῆς ἀποσπάσεως μέρους τινος δήμου, ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ διὰ Νόμου, εἰσῆλθον ἐπὶ τούτῳ Νομοσχέδιον εἰς τὰς Βουλὰς.

Πλὴν τούτου, περὶ συστάσεως νέων δήμων ἀνεὺ Νόμου δὲν πρόκειται, καθότι ἂν ὡς τοιοῦτοι ἐννοεῦνται οἱ δήμοι τῶν σωματείων, περὶ τούτων ὑπάρχουσι Νόμοι αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων.

Ἄλλος λέγει, ὅτι δικαιοῖ τὴν πρόνοιαν τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῇ ἢ ἀγορεύσει, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ πρῶτος τῶν κατὰ τῆς προσθήκης λαλησάντων. Διςχυρίσθη οὗτος, ὅτι κατὰ τὸ γράμμα τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, δι' ἀπλοῦ διατάγματος δύναται νὰ συσταθῇ νέος δήμος, καὶ κατὰ τοῦτο εἴμαι σύμφωνος. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας δὲν ἤγνοε τοῦτο, ἀλλ' ἐπρότεινε τρόπον τινα συμφηρισμὸν εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ὁρθῶς φρονούσα, ὅτι ὑπάρχοντος ἤδη Συνταγματικῷ πολιτεύματος, εἶναι δίκαιον νὰ λαμβάνωσι μέρος τὰ Νομοθετικὰ σώματα εἰς τοιοῦτους σχηματισμούς.

Ἰσως, καθὼς παρετήρησάν τινες, δὲν ἦτον εἰς τὸ παρὸν Νομοσχέδιον ὁ αἰετός τύπος διὰ τὴν μεταρρυθμίσειν ταύτην, καὶ ἢ ταῖς ἀπῆται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τοῦτο ὁ περὶ Δήμων Νόμος, ἀλλ' ἡ οὐσία εἶναι τόσον σαφὴς, ὥστε ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἠδύνατο τὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως, πλὴν ρυθμίσει τὴν βᾶσιν. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους τὸ παρὸν Νομοσχέδιον θέλει εἶναι παράρτημα τοῦ δημοτικοῦ Νόμου, ἃρα οἶμαι ἔχει τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὡς ἂν ἐκείνος μεταρρυθμιζέτο, προπτεριμένῳ μάλιστα εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο τῶν λέξεων, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 ἀκυροῦνται.

Ἄν εἶναι ἐνταῦθα λόγος περὶ σωματείων, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ σχηματίσῃ δήμους καὶ ἀπὸ ἄλλα στοιχεῖα. Τοῦτο εἶναι εὐχῆς ἔργον, ἀλλὰ διὰ νὰ γίνεσθαι τοῦτο ἐπιτυχώς, πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐκάστοτε ὅπ' ὅσιν αἱ φυσικαὶ καὶ ἠθικαὶ σχέσεις, αἱ ἀνάγκαι καὶ τὰ συμφέροντα τῶν κοι-

νοτήτων. Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτὸν νὰ ἀποσπασθῇ ἓν μέρος μιᾶς κοινότητος, καὶ ἡθέλην εἶσθαι πικρὸν, τὸ ἀποσπασθέντος τοῦτο στοιχείου τῆς κοινωνικῆς εὐδαιμονίας νὰ ἐγκαταλείπεται εἰς τὴν διάθεσιν ἀπλῶς ἐνὸς Ὑπουργοῦ. Εἶναι ἠμεληγόμενον, ὅτι τὰ πρῶτον στοιχείον Συνταγματικῆς Κράτους εἶναι αἱ κοινότητες, δι' ὧν οἱ πολῖται γινώσκονται εἰς τὴν αὐτοδιοίκησιν, προδικινοῦσας τοιοῦτοτρόπως τῆς μηχανῆς ἀπὸ τὸν εἰδικὸν βίον εἰς τὸν δημοτικόν, καὶ ἐκτείνοντες εἰς τὸ ἀντιπροσωπικὸν σύστημα, καὶ ἐν αὐτῷ ἐντελὸς δημοτικὸν σύστημα. Συνταγματικὸν ὑπάρχει μόνον κατ' ὄνομα. Ταῦτα ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ ὁρθῶς ἐγνωμοδότησιν ἐπὶ ἀντικειμένῳ, καθ' ὃ καὶ αὐτεῖς τῶν Νομοθετικῶν, μήτε αὐτοὶ ὁ Κ. Ὑπουργός· ἀντιτείνει, εἰμὴ καθύπερθε νομίζουσι τακτικώτερον νὰ ὀριθῇ τοῦτο εἰς τὸν γενικὸν περὶ Δήμων Νόμον.

Ἀπαντᾷ ἑταίρος, ὅτι λόγου προκειμένου ἀπλῶς περὶ δημοκρασιῶν καὶ ἡ δυσπιστία τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ αἱ κοινωνικαὶ θεωρίαι τοῦ ἀπορριψάντος ἦσαν περιττὰ καὶ ἀκατάλληλα. Αὗτοι εἰδὼν ὅτι εἶναι μόνον οἱ μέχρι ταῦτα συσταθέντες καὶ οἱ τῶν σωματείων δυνάμει ἐθνικῶν ἀπαράσεων συστηθεσόμενοι. Περὶ τούτων οὐδαμῶς ἀνάγκη Νόμου ὑφίσταται πλέον, μήτε ἄλλο τι εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ, εἰμὴ διοργανισθέντος ἤδη τοῦ Κράτους εἰς δήμους, νὰ γίνωσι τινεὶ μεταρρυθμίσεις ἢ συγχωνεύσεις τῶν ὑπαρχόντων. Ἄν περὶ τούτων πρόκειται, εἰδόμεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, παραμικρὰς τροποποιήσεως προκειμένης, ἔσπουσε νὰ εἰσάγῃ Νόμον, καὶ τοι μὴ ὑποχρεοῦμενον εἰς τοῦτο, ἄλλα διὰ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸ Συνταγματικὸν σύστημα. Ἠδύνατο τὸ Ὑπουργεῖον ἴσως καὶ αὐτὰς τὰς δημοκρατίας τῶν νέων δήμων δι' ἀπλοῦ διατάγματος νὰ κανονίσῃ· μόλις ταῦτα ἐπρόκειτο νὰ ψηφισθῇ καὶ περὶ τούτων Νόμος. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔπρεπε νὰ ἀνταμείβῃ μὴ δυσπιστικῶς μάλιστα τὸ Ὑπουργεῖον, περιττήν, ὅπως δὲν πρέπει, γενικὴν καὶ περιττὴν διάταξιν.

Ὁ Εἰσαγγελὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, λέγει, ὅτι οὐδεὶς ἐνόησε νὰ λαλήσῃ περὶ σωματείων. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ προαγορεύσας ἐπέλαβε τοῦτο πᾶσι, χρεώσεται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἂν καὶ ἐνθά καὶ ἀναγνωρισμένα δι' ἐθνικῶν ἀπαράσεων ᾖ καὶ τὰ δικαιώματά των, πάλιν διὰ Νόμου πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ποῦ καὶ πῶς δύναται ταῦτα προαγορεύεσθαι νὰ συνοικισθῶσι. Δὲν ὀρ-

μήθη ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ δυσπιστίας, μήτε ἐπραξέ τι περιττόν. Ἐμελλε νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ Νόμου ἀφορῶντος ἐκτελεσθῶν ἀρχῆς ἀπορριψάντος ἤδη μὴ τὸ Συνταγματικὸν σύστημα, ὡφείλου ἐπομένως, χωρὶς νὰ περιμῇ ἄλλην ἐποχὴν, νὰ προτείνῃ τὴν διόρθωσιν τοῦ ὅ,τι ἀντέκειτο εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ σημερινοῦ πολιτεύματος.

Εἰς τῶν προαγορευσάντων λέγει, ὅτι παρενέειν εἰς τοὺς λόγους τοῦ τινὸς περὶ κοινοτήτων θεωρίας ἐκπληροῦ ἔργον συνειδήσεως, θεωρῶν τοῦτο ὡς τὸ ὑψηλότερον ἀντικείμενον καὶ τὴν πρῶτην βᾶσιν τῆς Συνταγματικῆς Πολιτείας. Ὑπὸ τοιαύτην ἐποψὴν θεωρῶν τὸ πρᾶγμα, δὲν δύναται τις ὁ ἀδιαφορήσῃ εἰς τὸν τρόπον τῆς πρώτης συγκροτήσεώς των, ἔργον Νομοθετικόν, ἀνάγκη ἔχον σοβαρὰς μελέτης, διὰ τὸν συμβιβασμὸν τῶν κυριωτέρων συμφερόντων. Καὶ διὰ τὰ σωματεῖα αὐτὰ αἱ Συμβουλεῖς ἀπαράσταν μὲν νὰ ἔχωσι δικαίωμα νὰ συγκροτήσωσι δήμους, ἐλάττωσαν κατὰ τὸ ἥμισυ δι' αὐτὰ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν κατοίκων πρὸς ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων, ἄλλα δὲν ἐπιτεῖ, ὅτι καὶ πρὸς συμφέρον των μάλιστα δὲν πρέπει τὰ Νομοθετικὰ σώματα νὰ βουλευθῶσι περὶ τοῦ καταλλέλου μέρους τῶν συνοικισμῶν των, καὶ περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν δήμων των, ἂν ᾖ πολυαριθμῶς, περὶ τῶν ὁρίων των καὶ περὶ ὅσων ἄλλων χρῄζουσι.

Ἐπαναλαμβάνει ὁ κατὰ τῆς προτάξεως τοῦ ἀρθρου ἐνιστάμενος, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔθελον ἔχει ἀποτέλεσμα τὴν ματαίωσιν παντὸς συνοικισμοῦ καὶ συγκροτήσεως νέου δήμου, καθότι οἱ πολλοὶ δὲν ἔθελον ἐνδύσῃ εἰς παραχώρησιν κάμειαν πρὸς τοὺς ὀλίγους. Ὅτι, ἂν δὲν ἀφορᾷ τὰ σωματεῖα, ἡ νέα αὕτη διάταξις εἶναι ὅλως διόλου περιττὴ, καθότι πλὴν τούτων, νέοι δήμοι, διοργανισθέντες ὁλοκλήρου τοῦ Κράτους, δὲν δύναται ἄλλοι νὰ γίνωσι, ἀλλὰ μόνον συγχωνεύσεις καὶ μεταρρυθμίσεις. Ὅτι ἐπὶ τίλους εἶναι ὅλως διόλου περιττὸν νὰ τεθῇ ἀκυρωτικὴ διάταξις τοῦ 8 ἀρθρου, μὴ ἔχοντος πλέον ἐσχρὸν, ἀφοῦ ἀπᾶς ὅλοι οἱ δήμοι ὁργανισθῶσι.

Ἄλλος ἀπαντᾷ, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἐλατθῆσθαι ὑπεθέσας, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐλάθειν ἀντικείμενον τῶν καθήκοντων τῆς καὶ διαταγμῶν τὰ σωματεῖα· πολὺ δὲ περισσύτερον εἰπὼν, ὅτι τὰ Νομοθετικὰ σώματα θέλουσι ἐπιφέρει ποτὶ πρόσδομα εἰς τὴν ἀποκατάστασιν των. Πρόσφατον παράδειγμα ὑπάρχει ἡ ἐπιφέρσις τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Παρίσιων Νομοσχεδίου, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ Βουλὴ ἐδίδεον ἀμύλλαν γεν-

πόσον βαθύην υπάρχουσι σήμεραν τὰ πάθη καὶ αἱ διγρήνοισι ἐξημμένα, διὰ τὸ ἀκατάλληλον ἔσσι καὶ μὴ πρατοῦν τῶν διαπάντων τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς Νόμον; Ἀντί λοιπόν νὰ ἐπινοήσωμεν θεραπείαν, πρέπει νὰ βρῶμεν ἑλαϊον εἰς τὸ πῦρ τῶν διγρήνων, πρέπει νὰ καταστήσωμεν αὐτὰς ἐτι μειζώνας διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἐξ οὗ ἐπικρατεῖ κίνδυνος, ὃ εἰς τῶν πολιτῶν διερεθίζων τὸν ἑταρον, ν' ἀναλαμβάνη δικαίαν ἢ ἀδικὸν αἰτίαν, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἔχει ἐκεῖνος κατ' ἄλλου, καὶ καταδιώκῃ τοῦτον ἐνώπιον τοῦ πταιματοδικείου; Τὸ αἴτιον τοῦτο προέβλεπον, Κύριε, ὁ Νομοθέτης τοῦ ἔτους 1834, ἔθηκε τὸν περὶ οὗ εἰρηται περιορισμὸν, ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ πταιματοδικείου παράστασιν, μάλιστα δὲ καὶ τοι νομοθετήσας καθ' ἣν ἐπαρχὴν οὐδὲ δικηγόροι οὐδὲ Πανεπιστήμια τοῦλάχιστον ὑπῆρχον, καὶ τὸ τοιοῦτον σύστημα, ἐν ἔργῳ διατελοῦν μέχρι σήμεραν, ἀποδεικνύσι περιττὸν τὸ περὶ οὗ πρόκειται νομοσχεδίον. Ὁμοιον Νόμον μὲ τὸ ὅποιον οὐδ' οἱ μέχρι τοῦδε διατελέσαντες Νομομαθεῖς Ὑπουργοὶ νὰ προκαλέσωσιν ἐπεχείρησαν, καὶ ἐπομένως ὁ νῦν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός, πρὸ μικροῦ χρόνου διὰ τοῦ τίτλου τοῦτου περιβληθείς, νομίζω, ὅτι δι' ἧς ἔχει πολλὰς ἀσυχολίας δὲν ἐνέκυψεν εἰς τὴν ἐπιβλαβὴ τοῦ Νομοσχεδίου συνέπειαν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ αὐτὸς Νομοθέτης παρεγώρησεν, ὡς εἴρηται, κατὰ τὸ ἔτος 1846 καὶ εἰς πολῖτας νὰ υπερασπίζωνται τὰς ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικίων πολιτικὰς ὑποθέσεις, ἀλλ' ἐκ τῶν πολιτικῶν διαφορῶν τὰ μίση δὲν διεγείρονται, ὅπως συμβαίνει, ἀνευ τινος διαταγῆς, ἐπὶ τῶν ποινικῶν καταδιώξεων, καὶ μ' ὅλα ταῦτα παραδεχόμενος τὸν ὡς πρὸς τὴν υπεράσπισιν τῶν τοιούτων διαφορῶν κανονίζομενον διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου περιορισμὸν, δὲν παραδέχομαι ἀπ' ἐναντίας τὴν χορηγημένην ὡς πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐνώπιον τῶν πταιματοδικίων ἐλευθερίαν, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελεν βεβαιωθῇ περὶ τῆς αἰτίας, ἥτις προκάλεσε τὴν τοιαύτην διάταξιν. Δὲν ἀμφιβάλλω παντάπασιν, ὅτι ἔδυνάται τις νὰ ἐπιστηρίζῃ τὸ Νομοσχεδίον παρατηρῶν, ὅτι προσκλήθη τοῦτο ἐκ τῆς ἀνάγκης διὰ τῆς πείρας ἀποδειχθείσης, καὶ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀνάγκην διὰ συμπερασμάτων, λέγων, ὅτι εἰς πλείστα μέρη μίνουσιν ἀνευ υπερασπίσεως οἱ πολῖται, διὰ τὴν ἑλλειψὶν δικηγόρων· ἀλλ' ἡ ἀνάγκη αὕτη δὲν ἠδύνατο ν' ἀναπληρωθῇ, παραχωρούσας τῆς Κυβερνήσεως, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι δικηγόροι εἰς ὀρισμένους

πολίτας τὸ δικαίωμα τοῦ υπερασπίζεσθαι τὰ πταίσματα; δὲν ἀναπληρώθη ἀκριβῶς μέχρι τοῦ νῦν, διὰ τῆς κανονισθείσης περὶ τοῦ Νομοθέτου ἐλευθερίας, ἐπιτρέψαντος εἰς τοὺς δικηγόρους νὰ μετακινῶσι κατὰ βέλυσιν ἀπὸ δικαστήριον εἰς δικαστήριον, πρὸς υπεράσπισιν ποινικῶν ὑποθέσεων; Τοῦτων λοιπὴν οὕτως ἐγόντων, πῶς δυνάμεθα σήμεραν νὰ ἐπιψηφίσωμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, χωρὶς νὰ πεισθῶμεν προηγουμένως, χωρὶς νὰ ψηλαφίσωμεν, ὡς εἶπεν, τὴν προκαλέσασαν αὐτὸ ἀνάγκην, ἥτις ἐπρεπε ν' ἀποδεικνύεται διὰ γνωμοδοτήσεων τῶν Εἰσαγγελέων καὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

Περαιῶν ἐνταῦθα τὴν λόγον μου, καὶ παρατηρῶν ἐπὶ τέλους, ὅτι, ὡς ὁ Νομοθέτης, ἐρ' ἐνὶ τῇ διδασκαλικῇ ἀπαγορεύσει ἐπαγγέλμα, ἐφρόντισεν ἀπ' ἑτέρου περὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς δημοτικῆς παιδείας, συστήσας εἰδικὸν πρὸς διὰ πλάσιν διδασκάλων σχολεῖον, κίονατο νὰ ἐφαρμόσῃ ὅμοιον πρὸς διαμορφώσιν δικηγόρων μέτρον, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύνάται μετὰ πεποιθήσεως ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, πρὶν ἢ πεισθῇ περὶ τῆς προκαλέσασας αὐτὴ ἀνάγκης.

Ἐπιστηρίζας ἑτέρας τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἐκ τῆς πείρας ἀποδεικνύεται, εἶπεν, ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ υπερασπίζωνται οἱ πολῖται τοὺς ἐπὶ πταίσματι κατηγορουμένους πολῖτας, ἐπειδὴ περὶ πλείστοις πταιματοδικείοις δὲν ὑπάρχουσι δικηγόροι, καὶ ἂν τις ἀναγκάζεται νὰ εἰρή ταιούτους ἐξ ἄλλου τόπου, ἢ ὑπεράσπισις ἤθελε καθίστασθαι πολυδάπανος, καὶ ἐπομένως οἱ ἄποροι χρημάτων ἤθελεν στερεοῖσθαι αὐτῇ δυστυχῶς, ὃ δὲ ὁρῶς τῆς διεγέρσεως τῶν καθῶν δὲν πρέπει νὰ ληρῇ ὅπ' ὅτιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου παντάπασιν καθότι, ὡς οὐδένα λανθάνει, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ σήμεραν δύνανται τὰ πάθη νὰ διεγείρονται διὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δικηγόρων. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, μέχρις οὗ δὲν ἀποδείξῃ τούτο ἐπιβλαβές, διὰ τὴν κηλικὴν τῶν πολιτῶν μέρεσιν.

Ζητήσας αὐτὸς τὴν λόγον ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγρεύσας, ἢ ἐκ τῆς πείρας ἀνάγκη, ἀντιλεῖπει, δὲν ὑπάρχει καταστροφὴ, ὡς διὰ συμπερασμάτων ἀποδεικνυμένη καὶ μόνον τὸ Ὑπουργεῖον νὰ βεβαιώσῃ περὶ αὐτῆς ἠδύναται καταλλήλως· καθ' ὅσον δ' ἀπορᾷ τὴν περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δικηγόρων δυ-

ναμέναν νά προέλθῃ διέγερσιν τῶν παθῶν, ἀντιπαρτηρῶ, ὅτι οὗτοι ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες, θεωροῦνται ὡς ἄνθρωποι τοῦ νόμου, καὶ ἐκλεγόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑποτίθενται φρονίμως καὶ τιμίως τὸ καθήκον αὐτῶν ἐκτελοῦντες, ὡς τοιοῦτοι κατὰ συνέπειαν, δὲν δύνανται νά διεγείρουν τὰς διχονοίας, ἐνῶ διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἐπίκειται κίνδυνος νά καταστραφῇ ἡ ὑπάρχουσα καλὴ τῶν πολιτῶν ἠθικὴ διαμόρφωσις.

Εἰπόντος ἔπειτα τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὅτι οὐχὶ ἐξ ἄλλης αἰτίας, ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς πείρας ἀπαδείχθη ἡ ἀνάγκη τοῦ νά προκληθῇ τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον, ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Γερουσίας ἐρωτηθείσης.

Ἐπομένως ὑστερον τῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα συζητήσεως, τὸ ἄρθρον I τοῦ Νομοσχεδίου ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ παρατηρήσεως.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ ἁρθρου 2, λαβὼν τις τὸν λόγον παρατήρησεν, ὅτι τοῦτο διίσταται εἰς ἀντίφασιν μετὰ τοῦ 3 ἑδαφίου τῆς συνοψεύσεως τὸ Νομοσχέδιον ἐκθέσας, καὶ ὅτι ἡ ἐκφράσις, εἰς τοὺς μὴ δικηγόρους, ἐπρεπε νά ὑπάρχῃ ἀντικαταστημένη διὰ τῆς ἐκφράσεως, εἰς τοὺς δικηγόρους καὶ μὴ, διὰ νά μὴν ὑποτεθῇ, ὅτι οἱ δικηγόροι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐξαιρέσιν. Ἀπαντήσας δὲ παρρησιαστικῶς ἑτέρου, ὅτι διὰ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἁρθρου, ὁ Νομοθέτης προέθετο νά διατάξῃ μόνον περὶ τῶν μὴ δικηγόρων, ἐπειδὴ εἰς τοὺς δικηγόρους, διὰ τῆς ἰσχυροῦς νομοθεσίας ἀπαγορεύεται νά παρίστανται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ὡσάκις ἔχουσιν τὴν προβλεπομένην παρὰ τοῦ Νόμου μὲ τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῷ ἁρθρῳ 273 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων σχέσιν συγγενείας, καὶ μὴ γενομένης ἄλλης παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα περιδίδετο τὸ ἄρθρον 2, ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ. Ἀναγνωσθὲν μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρ. 3, ἐγένετο καὶ τοῦτο δεκτὸν, ὅπως ἔχει. Ψηφρορθεὶν ἐπὶ τέλος τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 25 κατὰ 4.

Ἐπελθούσης ὑστερον τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων Νομοσχεδίου, ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀναγνωσθέντος ἀμέσως, ἐγένετο δεκτὴ παμψηφεί.

Ἐπελθούσης κατὰ συνέπειαν τῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα συζητήσεως, τὸ ἄρθρον I τοῦ Νομοσχεδίου ἀναγνωσθὲν, ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὰ λοιπὰ, ὅπως ἔχει, παραθεξαμένης μό-

νον τῆς Γερουσίας ν' αὐξηθῇ κατὰ δραχμ. τριάκοντα ἡ μηνιαία μισθοδοσία τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικαστῶν καὶ τοῦ Ἀντιπρογγελεύς, ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, εἰπόντος ὅτι τὴν αὐξήσιν ταύτην προτείνει, ἔχων τὴν ἀδίκην τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ἀναγνωσθὲν ἐπὶ τούτοις τὸ ἄρθρ. 2, ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ παρατηρήσεως.

Ψηφρορθεὶν τελευτήσαν τὸ σύνολον, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 25 κατὰ 4, καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. I.

Τὸ προσωπικὸν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα τὸν ἀκόλουθον μισθόν

§. α'. Τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀνὰ δραχμὰς πεντακοσίας	500.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος τετρακοσίας	400.
Ὁ Ἀρειοπαγίτης καὶ Ἀντιπρογγελεὺς τριακοσίας πεντήκοντα	350.
Ὁ Γραμματεὺς διακοσίας	200.

§. β'. Τῶν Δικαστηρίων τῶν Ἐφετῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς ἀνὰ δραχμὰς τετρακοσίας	400.
Ὁ Ἐφέτης καὶ Ἀντιπρογγελεὺς ἀνὰ δραχμ. τριακοσίας	300.
Ὁ Γραμματεὺς ἑκατὸν ἐβδομήκοντα	190.

§. γ'. Τῶν Δικαστηρίων τῶν Πρωτοδικῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς ἀνὰ δραχμὰς τριακοσίας	300.
Ὁ Πρωτοδίκης καὶ Ἀντιπρογγελεὺς ἀνὰ δραχμὰς διακοσίας	200.
Ὁ Γραμματεὺς ἑκατὸν πενήκοντα	150.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρ. 233 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβουλευτῶν καταργεῖται.

Προσδιορίσας μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος τὴν ἐπιστάσαν πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως, ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΝΗΣ.

Α. ΛΥΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Αἰνιάν.

Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδρίασις

Τῆς 14 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας
τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀναγκαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχαιμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπέβαλεν ἐπομένως τὰ ἑξῆς τρία Νομοσχέδια, καὶ ἀνέγνω αὐτὰ παραχρῆμα, συνοδευόμενα ἑκαστον δι' ἱβία δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως, καὶ ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

Ἐκθεσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1847 δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι. Αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους δὲν δύνανται τακτικῶς νὰ ἐνεργηθῶσι, μὴ ὑπάρχοντος τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Διὰ ταῦτα διατάχθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἵνα υποβάλλω εἰς Ὑμᾶς, Κύριοι, πρὸς ἐπιψήφισιν τὸ ἤδη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν περὶ πιστώσεως διὰ τὰς δαπάνας τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου ἐνεστώτος ἔτους Νομοσχέδιον. Εἰς τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἐπρόσθεσεν ἡ Βουλὴ τὴν ἑξῆς περικοπὴν « Ἐξαιρουμένου τοῦ ἀναλόγου τῆς πιστώσεως τοῦ ἑδαρίου » β'. τοῦ ἀρθροῦ 1, τοῦ κεφαλ. Γ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ » τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου. » Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς παρεδέχθη τὴν προσθῆκην ταύτην, υποβάλλω αὐτὸ πρὸς Ὑμᾶς οὕτω τροποποιηθὲν, καὶ ἐξαίτομαι τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Θ Ω Ν. κ. τ. λ.

Διατάττομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ υποβάλῃ καὶ ὑποστηρίξῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ παρὸν Νομοσχέδιον συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν κατὰ τῆς Βουλῆς.

Ψηφισάμενος διαμένει μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἀρθρ. 1.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουσι πληρώσει μετὰ προηγουμένον ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διαταγὰς τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου ἐνεστώτος ἔτους, εἰς λογαριασμὸν τοῦ υποβληθέντος προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τεταρτημόριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1846 ἔτους, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων, ἐξαιρουμένου τοῦ ἀναλόγου τῆς πιστώσεως τοῦ ἑδαρίου β'. τοῦ ἀρθρ. 1 κεφ. γ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἀθῆναι τῇ 13 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκθεσις

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ περὶ
γύρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1847
Νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Τὸν περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος νόμον, ἐψηφισμένον παρὰ τῆς Βουλῆς, εἰσάγω διὰ τῆς παρούσης μου εἰς τὴν Γερουσίαν κατ' ἐπιταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος: παρασυνάπτων εἰς αὐτόν καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς.

Ἐκ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσεώς μου, εἰς ἀντίγραφον ἐνταῦθα συνημμένης, παρατηρεῖτε, Κύριοι Γερουσιασταί, τοὺς λόγους, οἵτινες ἔπεισαν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος νὰ παραδεχθῇ καὶ ἐφέτος, ὡς πρὸς τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ φόρου, τὸ μέτρον τῶν δηλώσεων. Τοὺς λόγους τούτους, ἀρκούντως αἰτιολογημένους, θέλετε καὶ ὑμεῖς, Κύριοι, ἐκτιμήσει, ὡς δὲν ἀμφιβάλλω, καὶ παραδεχθῇ σύστημα, τὸ ὁποῖον καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν του δὲν ἀπέβη ἐπιζήμιον, ὡς ἐκ τοῦ συνυποβαλλομένου συγκριτικοῦ πίνακος ἐξάγεται.

Τὸ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον ὑπέστη κατὰ τὴν συζήτησιν τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις.

Ἄρθρ. 3.

Ἐπὶ τέλους τούτου προσετέθησαν αἱ λέξεις «στηριζομένων εἰς τὰς δηλώσεις, ἢ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἀποφάσεις.»

Ἡ προσθήκη αὕτη, ἂν καὶ περιττεύη, διότι οἱ φορολογικοὶ πίνακες συντάσσονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως, ἐγένετο μολαταῦτα παραδεκτὴ, καθόσον οὐδεμίαν ἐπιφέρει εἰς τὸν νόμον ἀλλοίωσιν.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ 56. τοῦ άρθρου τούτου εἶχεν εἰς τὸ πρὸς τὴν Βουλὴν ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον οὕτω «πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως κλπ.» ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ καιρὸς πρῶτος, ὡς ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ ἀποπερατώσεως τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ Βουλὴ ἐξ ἀνάγκης ἐτροποποίησε τὸ μέρος τοῦτο ὡς ἐπεται «πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει ἀπὸ τὰς 20 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου μέχρι 20 τοῦ μηνὸς Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως κλπ.» διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὸ εἰς τὸν 56. τοῦ αὐτοῦ άρθρου χωρίον ἔχον «τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἐσπέρας τῆς τελευταίας τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἡμέρας καὶ παραπέμπεται ἀνεὺ ἀναβολῆς παρὰ τοῦ Δημάρχου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον κλπ.» μετεφύθμισεν ὡς ἐξῆς «τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἐσπέρας τῆς 20 Μαρτίου ἡμέρας καὶ παραπέμπεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ παρὰ τοῦ Δημάρχου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον κλπ.»

Ἐπὶ τέλους δὲ τοῦ 56. τοῦ ἰδίου άρθρου προσέθηκε τὰς λέξεις «καὶ ἀνεὺ προηγουμένης ἀδείας περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἀπὸ τῆν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχῇν.

Ἄρθρ. 5.

Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ προσετέθησαν τὰ ἐξῆς «τῶν ποιμνίων αὐτῶν ῥητῶς ὀνομαζομένων, συντάσσοντας ἐπὶ τούτου τὸ ἀνήκον πρωτοκόλλον· οἱ δὲ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰς τὸ πρὸς τὴν Βουλὴν ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον εἶχε συνταχθῇ «ἡ ἀπαριθμῆσις ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον κλπ.» ἀλλ' ἡ Βουλὴ τὸ ἐτροποποίησεν οὕτω «ἡ ἀπαριθμῆσις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου κλπ.» ἐπὶ τῇ
Σ. Γ.

τὸ πρωτότυπον εἶχε « διὰ πᾶσαν ἀπαριθμητὴν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ, καὶ τῶν συνακολουθούντων αὐτῷ βοηθῶν κλπ. » ἀλλ' ἡ Βουλὴ μετὰ τὰς ἀνωτέρω λέξεις ἐπρόσθεσε « καὶ δύο ἢ πλείους μαρτύρων προσκεκλημένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου, ἂν θέλῃ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν, ἐντὸς τριῶν ὥρων τὸ βραδύτερον. » Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη τῆς προσκλήσεως μαρτύρων δὲν ἐπραγματοποιήθη οὐδ' εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ ἀπὸ μέρους τῶν κτηνοτρόφων, ὡς παρατηρεῖται εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίν μου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ ἐπέμενε, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ παραδεχθῇ καὶ τὸν ὅρον τοῦτον καὶ τοι περὶ τῶς.

Ἄρθρ. 9.

Μιᾶς καὶ μόνης λέξεως προσθήκη ἐγένετο παρὰ τῆς Βουλῆς εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἥτοι καὶ εἰς τὴν ἀποτίσιν τῶν « σχετικῶς » ἐξόδων.

Ἄρθρ. 11.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἦτο συντεταγμένον ὡς ἐπεταὶ « ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἰς τε τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς γίνεται παρὰ τῶν δημάρχων καὶ προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐκάστης ἐπαρχίας συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον καὶ Αὐγούστον κατὰ ῥητὴν ἡμέραν προαδιοριζομένην παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τὸν σύλλογον τοῦτον προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος, τὰ δὲ περὶ τοποθετήσεως παράπονα κρίνει, καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ περιλαμβάνωνται, αἱ βοσκαὶ ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' οὗ τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτήν. »

Ἀλλ' ἡ Βουλὴ τὸ ἐτροποποίησεν οὕτω « ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἰς τε τὰς θερινὰς, καὶ χειμερινὰς βοσκὰς λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐπισήμων τῆς χωρητικότητος πινάκων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν δηλώ-

σεων, καὶ προτιμωμένων πάντοτε τῶν κατοίκων καὶ συνεπαρχιωτῶν γίνεται παρὰ τῶν δημάρχων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐκάστης ἐπαρχίας συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατὰ μὴνα τὸν Ἀπρίλιον καὶ Αὐγούστον κατὰ ῥητὴν ἡμέραν προαδιοριζομένην παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τὸν σύλλογον τοῦτον προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος, τὰ δὲ περὶ τοποθετήσεως παράπονα κρίνει καὶ ἀποφασίζει αἰτιολογημένως καὶ τελεσιδικῶς ἐπιτροπὴ, συγκαυμένη ἀπὸ τὸν Νομάρχην, ἢ τὸν Ἐπαρχον, ἀπὸ τὸν οἰκονομικόν, ἐφαρὸν καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ βοσκαὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' οὗ τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτήν. »

Τὸ Ὑπουργεῖον γνωρίζον ἐκ πείρας κατὰ πόσον ἐπιβραδύνεται ἡ συζήτησις καὶ ἐκδικασίς τῶν παραπόνων ἀπὸ ἐπιτροπὴν πολυμελῆ ἀπέφυγε κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη νὰ προτείνῃ τὸν σχηματισμὸν τοιαύτης ἐπιτροπῆς, θεωρήσαν συμπεριωρότερον διὰ τοὺς κτηνοτρόφους νὰ ἐκδικάζωνται τὰ παράπονα ἀπὸ μόνην τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ ἀπέφρασε γνώμην ἐναντίαν ὡς πρὸς τοῦτο, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ τὴν παραδεχθῇ, καθύστερον οὐδόλως τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου προσβέλλονται.

Ἄρθρ. 12.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο, πραγματευόμενον περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν χοίρων τοῦ 1848, εἶναι προσθήκη τῆς Βουλῆς, τὴν ὁποίαν παραδέχθη τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ Ὑπουργός

Ν. ΠΑΝΙΠΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1847 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττομεν τὸν Πιέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ υποβάλλῃ καὶ υποστηρίξῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ παρὸν Νομοσχέδιον συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1847 κανονίζεται ὡς ἀκολούθως.

- α.) Διὰ τὰς αἰγας καὶ πρόβατα λεπ. 25 κατὰ κεφαλὴν.
- β.) Διὰ τοὺς ὄνους λεπ. 50.
- γ.) Διὰ τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν.

Ἄρθρ. 2.

Ἐξαίρουνται τοῦ ἀνωτέρω φόρου

- α.) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
- β.) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μύσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἐτῶν, συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν, εἴτε μὴ.
- γ.) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἀγελάδες καὶ βουδάλια.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν εἰς τοὺς ταμίαις σταλισσομένων πινάκων τῆς εἰσπραξίως ἀπὸ τοῦ κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοῦ ἐφόρου, στηριζομένους εἰς τὰς δηλώσεις ἢ τὰς κατὰ τὰ ἄρθρ. 9 ἀποράσεις.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἑξῆς.

Πᾶς κτηνοτρόφος ὑφείλει ἀπὸ τὰς 20 τοῦ μηνὸς Φεβρουα-

ρίου μέχρι 20 τοῦ μηνὸς Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδικνύονται τὰ ζῶά του, ἢ παραχειμαζόντων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁλογράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, αἶον αἰγας, πρόβατα, ὄνους, ἵππους κλπ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἐνθα εὐρίσκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του. Ἄν κτηνοτρόφος δὲ τις τοχὸν ἔχῃ σμίκτας, ὑφείλει νὰ σημειώσῃ παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ὁ καθείς τούτων ἔχει, διακεκριμένως κατὰ γένος· ἕκαστος δὲ τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἑδὶκά του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μὲ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἐνωμένα καὶ τὰ ἑδὶκά του.

Τὰ ἀγωνιατικὰ ζῶα θέλουσι δηλοῦσθαι κατ' ἐξαίρεσιν ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ κύριος αὐτῶν ἔχει τὴν διαμονὴν του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπολῶ χάρτου κατὰ τὸν δοθησόμενον τύπον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ παραδίδονται εἰς τὸ Δημάρχον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ Δημάρχου.

ἕκαστος τῶν Δημάρχων κρατεῖ βιβλίον κατὰ τὸν τύπον, τὸν ὁποῖον θέλει δόσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνθ' ἔγραφε τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναγερόμενα ζῶα κατὰ χωρίον, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβανῇ τὰ τοχὸν παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως σημειωμένα· τὸ βιβλίον τοῦτο κλειεταὶ τὸ ἑσπέρας τῆς 20 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡμέρας καὶ παραπέμπεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ παρὰ τοῦ Δημάρχου πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν συνωδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις· ἀποσπασμα δὲ αὐτοῦ περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ πρὸς τῶν ζώων του τοιχοκολλᾶται ἐπιμελῆς τοῦ Δημάρχου εἰς ἕκαστον Παρεδρεῖον.

Ὅστις τῶν Δημάρχων ἀρνήσῃ νὰ δεχθῇ καθ' ὅποιον ὥραν τῆς ἡμέρας τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέρω τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην, ἀμείλῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπασματος, ἢ βραδύνῃ τὸ κλείσιμον τοῦ βιβλίου παρὰ τὴν κανονισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν, καταδικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς

διατάξεις του Οικονομικού Νόμου και άνευ προηγουμένης άδειας περί της εις δίκην εισαγωγής από την προϊσταμένην αυτού αρχής.

Άρθρ. 5.

Όσάκις ή Διοικητική Αρχή ή ο Οικονομικός Έφορος συλ-
λάβουν ύπονοίας, είτε ως εκ της παραθίσεως του βιβλίου των
δηλώσεων με τους πίνακες των αποτελεσμάτων των παρελ-
θόντων ετών, είτε ως εξ άλλων πληροφοριών, ότι κτηνοτρόφοι
τις δέν εδήλωσαν τά ζωά των, ή εδήλωσαν αυτά έλλιπώς,
διατάττουν εκ αναγκών να ενεργηθώ άπαριθμήσεις των ποι-
μνίων αϊτών έκτός άνομαζομένων, συντάσσοντας επί τούτου
τό άντικαν πρωτόκολλον· οι δέ παρέχονται της διατάξεως
ταύτης τιμωρόνται με χρηματικήν ποινήν δραχ. 100.

Άρθρ. 6.

Η άπαριθμησις ενεργείται μέχρι τέλους Μαΐου από άπα-
ριθμητάς και βοηθούς διοριζομένους παρά της κατ' έπαρχίαν
Διοικητικής Αρχής και του Οικονομικού Έφορου, αλλά δέν
απαγορεύεται να γινή και μετά ταύτα εξακριβώσις, εάν έγερ-
θώσιν ύπόνοιαι, ή αθεώσι πληροφορίες περί ύποκρυψέως ή
υπερμενής. Διά πάσαν άπαριθμησίαν συντάσσεται πρωτόκολλον
ύπογραφόμενον παρά του άπαριθμητού και των συνακλου-
θούντων αϊτω βοηθών, και δύν ή πλειοτέρων μαρτύρων προσ-
καλημένων παρά του κτηνοτρόφου, άν θέλη, μετά την έμ-
φάνισιν των άπαριθμητών και βοηθών έντός τριών ωρών τό
βραδύτερον, τό όποιον έχει πλήρη ισχύν, έως ός άποδειχθώ-
ω; πλαστόν. Τό πρωτόκολλον τούτο διευθύνεται εις την Οί-
κονομικών Έφορον, όστις ορείλει να καταμνήσθ την πράξιν,
παραπέμπων αυτό εις τόν παρά τοις πληρωμασδικαίς Εί-
σαγγελεία δια να ενεργηθώσι τά προς καταδίωξιν ένώπιον του
άρμοδίου πταισματοδικείου ή πλημμελειοδικείου.

Άρθρ. 7.

Οί άπαριθμητάι και βοηθοί είναι ως δημόσιοι υπάλληλοι και
δρακίζονται ένώπιον του Ειρηνοδικείου, αφού προταλινθώσι να
επίλκυσθώσι της άπαριθμήσεως.

Η έκθεσις της δοκλοσίας συντάσσεται επί άπλού χαρτίου.

Άρθρ. 8.

Η έμμερσία άντικανών των άπαριθμητών και βοηθών προσ-
δικρίζεται παρά της Διοικητικής Αρχής και του Οικονομικού

Έφορου, ήτις ούδέποτε θέλει είσθαι άνωτέρα των τριών άρχ-
ών τάς άπαριθμητάς και δύο διά τους βοηθούς πληρονομέ-
νους από τους ταμίας μετά τό τέλος της άπαριθμήσεως.

Άρθρ. 9.

Όστις των κτηνοτρόφων παραλείπει να δηλώσθ έντός της
παρά του άρθρου 4 ορίζομένης προθεσμίας τά ζωά του, ή δη-
λώσθ αυτά έλλιπώς, υποβάλλεται έκτός του άπλού φόρου και
εις την άπότισιν των σχετικών εισόδων της άπαριθμήσεως των
ζώων τούτων και εις πρόστιμον ή χρηματικήν ποινήν ίσων με
τό τριπλούν του φόρου των ζώων, τά όποια έπροσπάθησε να
υποκρύψθ· και τό μεν πρόστιμον επιούλλεται όσάκις ο φόρος
των ανακαλυφθέντων ζώων δέν υπερβαίνει τάς δραχμάς εί-
κοσιν· ή δέ χρηματική ποινή, όσάκις τό ποσόν τούτο είναι
άνώτερον· τό τρίτον της ποινής ή του προστίμου διδεται εις
τόν καταμνηντέν, εξαίρουμένου του προσωπικού της άπαριθ-
μήσεως και της διορίσεως αυτού αρχής.

Άρθρ. 10.

Ο επί των ζώων φόρος πληρώνεται έντός των μηνών Α-
πριλίου και Μαΐου, των δε εξαγομένων του Κράτους ο φό-
ρος θέλει πληρώνεσθαι πριν της έξόδου αϊτών, και άν προη-
γείται αύτη των άνωτέρω μηνών· έπομένως αι Τελωνιακαί
άρχαι δέν θέλουν επιτρέπει την έξοδον, πριν παρουσιασθώ εις
αύτας τό άποδεικτικόν της πληρωμής του φόρου· ώσαύτως δέν
επιτρέπεται ούδαμώς από 1 Απριλίου ή από Επαρχίας εις
Επαρχίαν διάδοσις των ζώων, των όποιων οι κύριοι δέν έχουν
σταθερίν διαμονήν εις ένα των δήμων του Βασιλείου, άν δέν
πληρώσωσι προηγουμένως τόν εις αυτούς άντικαντα φόρον, ή
άν δέν δώσωσιν αξιόχρεων έγγραπτον.

Άρθρ. 11.

Η τοποθέτησις των ποιμνίων εις τα τό θερινάς και χειμε-
ρινάς βοσκάς, λαμβανόμενων ύπ' όψιν των επιτήμων της χω-
ρικοτάτος πινάκων, επί τη βασιί δε των δηλώσεων και
προτιμωμένων πάντοτε των κατοίκων και συνεπαργιωτών,
γίνεται παρά των Δημάρχων και Πρεσβύτων των δημοτικών
Συνεβουλίων έκάστης Επαρχίας, συνεργουμένων επί τούτω εις
την Προεδρεύσαν κατά μέσον των Απριλίου και Αύγουστου
κατά βεβήν ήμειν προεδριζομένην παρά της Διοικητικής

αρχή: τὴν σύλλογον τοῦτον θέλει προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος. τὰ δὲ περὶ τοποθετήσεως παράπονα κρίνει καὶ ἀποφασίζει αἰτιολογημένως καὶ τελεσιδικίως ἡπιτοσύνη συγκαταμένη ἀπὸ τὴν Νομάρχην ἢ Ἐπαρχον, ἀπὸ τὴν Οἰκονομικὸν Εὐρυν καὶ τὴν Ἐκτελεστικὴν τῆς Πρωτεύουσας τῆς Ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπειρομένονταί αἱ βροχαί, ἐντὸς δεκά ἡμερῶν, ἀρ' ἢ τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ ἀλλοίωσις τῶν χοίρων διὰ τὸ ἔτος 1848 θέλει ἐνεργηθῇ ἀπὸ πρῶτης Οκτωβρίου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ ἡ δὲ ἀπαριθμητικὴ καὶ ἐξακριβωτικὴ αὐτῶν κατὰ τὴν μῆνα Νοέμβριον τοῦ τρέχοντος ἔτους, συμφέρων: μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἡ δὲ ἐπιβουλὴ καὶ ἐξπραγίαι τοῦ φόρου τῶν ζώων τοῦτων θέλει γίνεσθαι καθ' ὅν θέλει κανονίσει τρόπον ὁ φορολογικὸς Νόμος τοῦ ἐπιβότου ἔτους.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον καὶ δώσει τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ τύπους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ Ὑπουργός

N. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκθεσίς

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Βασιλέως, Σὺς ὑποβάλλω πρὸς ἐπιψήφισιν τὸ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1847 Νομοσχέδιον, συνοδευμένον μὲ τὸν γενικὸν τῆς αὐτῆς χρήσεως πίνακα τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους.

Ἡ Βουλὴ συζητήσασα ἤδη τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, οὐδεμίαν ἐπ' αὐτοῦ ἐπήνεγκε τροποποίησιν, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἔχω ἀφορμὴν νὰ προσθέσω ἄλλο τι εἰς ὅσα ἐνδιαλαμβάνει ἡ συνοδεύουσα τὸν γενικὸν προϋπολογισμόν ἐκθεσίς μου.

Γνωρίζω, Κύριοι, ὅτι ἡ τάξις ἀπήτει νὰ ὑποβληθῶσι συνάμα εἰς τὴν Γερουσίαν ἀμφοτέρω τὰ Νομοσχέδια τὸ τε τῶν ἐσόδων καὶ τὸ τῶν ἐξόδων, ὅπως ταῦτα καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβλήθησαν. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖτο νὰ περιμένωμεν τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, ἐξ ὧν σύγκειται ὁ γενικός, καὶ ἐπειδὴ ἡ συζήτησις αὕτη, μόλις πρὸ μικροῦ ἀρξαμένη, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ βραδύνῃ, ἐνόμισα καλὸν, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, νὰ ὑποβάλλω εἰς Ὑμᾶς, Κύριοι, πρὸς ἐπιψήφισιν τὸ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νομοσχέδιον συνοδευτὸν αὐτὸ μὲ εἰδικὰς ἐκθέσεις ἐνὸς ἐκάστου Ὑπουργείου καὶ μὲ τὰς παρατηρήσεις εἰς ὅσας ἤθελον δώσει ἀφορμὴν αἱ ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις.

Δὲν ἀμφισβῆλω, Κύριοι, ὅτι ἀναλογιζόμενοι τὴν ἀνάγκην τῆς ὅσον ἐνεστί τάχιστον συζητήσεως καὶ ἐκυρώσεως τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1847, θέλετε ἐγκρίνει τὸ μέτρον τοῦτο, ἐπιλαμβάνόμενοι τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐσόδων νόμου, καθ' ὅν καιρὸν ἡ Βουλὴ θέλει ἐνασχολεῖσθαι εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐξόδων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

N. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διετάττομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν

νά υποβάλῃ καὶ υποστηρίξῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ψηφισμένοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττονται.

Ἄρθρ. 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμέσων φόρων τῶν ἀπὸ δημοσίων καταστημάτων καὶ νομικῶν προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀποριθμολογούμενων εἰς τὸν ἐπισυνυμμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, θίλει ἐξαιρουμένη ἡ εἰσπραξίς κατὰ τὸ 1847 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων περὶ ἐκαστοῦ αὐτῶν Νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἐσοδα τοῦ ἔτους 1847 υπολογίζονται κατὰ χρῆσιν εἰς δραχμὰς δεκατίσσερα ἑκατομμύρια ὀκτακοσίας ἐξομῆκοντα ἐξ χιλιάδας δικκοσίας εἰκοσι πέντε καὶ λεπτὰ ἐξομῆκοντα ἐννέα ἀριθ. 14,876,225: 79.

Προστίθενται δὲ καὶ αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων τριακοντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων ἐξομῆκοντα τριῶν καὶ πενήκοντα ὀκτὼ λεπτῶν, ἀριθ. 3,835,478: 58 κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων διαλαμβανόμενα. Ἀνέκουν εἰς τὴν χρῆσιν ἐκαστοῦ ἔτους τὰ ἐσοδα μόνον ἐκείνα, ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα καταλογίζονται εἰς τὰ ἐσοδα τῶν ἐπομένων ἔτων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ εἰσπραξίς, σημειοῦνται δὲ ἐν εἰδικῇ κεφαλαίᾳ ἐπιγραφομένη, ἐσοδα κλεισμένων χρήσεων.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ περὶ διαθέσεως τῶν ἐσόδων κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1847 Νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Πάντος φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου, παρὰ τὰ ἐν τῷ άρθρ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα, ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξίς. Τιμωροῦνται δὲ ἐπὶ καταπίσει πᾶς ὑπάλληλος, εἴτε δικάστης, εἴτε ἐνεργητὴς τὴν εἰσπραξίαν, χωρὶς ν' ἀπαιτη-

ται πρὸς καταδωξὴν ἰδιαιτέρᾳ ἀδείᾳ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐπιβλαπτομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς πρὸς ἀπ' ἐξουμίσωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπάλλου.

Ὁ παρὸν Νόμος ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθὲν θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Φεβρουαρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργός

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀποπερατωθεὶς δ' ἐνταῦθα τῆς ἀναγνώσεως, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός περιεκάλεσε τὴν Γερουσίαν νὰ ἐπιταχόνῃ πρὸ πάντων τὴν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων περὶ τριμήνου πιστώσεως καὶ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων.

Εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον καὶ ζητήσας παρὰ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν ἀρμύριον τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσπραχθέντων ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ζώων φορολογίας, καὶ τῆς προκύψουσας ἐκ τῆς ἀποριθμολογίας αὐτῶν δαπάνης συνάμα, ἐνωμοθετοῦσε τὸ μὲν περὶ πιστώσεως Νομοσχέδιον νὰ συζητηθῇ τὴν ἐπιούσαν, ὡς μὴ γράζον λιθογραφίσεως καὶ διαρτυρῶν ἑπιτροπίας, τὸ δὲ περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, προκηρυκτικῶς λιθογραφηθῇ, νὰ διακινηθῇ εἰς τὰ μέλη, καὶ διαρτυρῇ κατόπιν παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ἑπιτροπῇ, ὅπως αὐτὰ συντάξασα ὑποβάλῃ ἑαυτοὺς περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ Σώμα.

Παραδείξομεν δ' ὁρίτως τῆς Γερουσίας τὴν γνώμοδότησιν ταύτην, ὅ αὐτῇς παρετήρησεν, ὅτι τὸ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νομοσχέδιον ὅν ἔδωκεν νὰ συζητηθῇ πρὶν ὑποβληθῇ καὶ ὁ προβολογισμὸς τῶν ἐσόδων. Ἀντιπρόσωπος δὲ τις, ὅτι αὐδαίκα συζήτησις ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων, καθ' ἣν ἡμεῖς αὐτὸ ἐνώπιον τῆς Γερουσίας ὑποβάλλεται, καὶ ὅτι ὁ ἔδη ἀγορεύσας εἰλθέτω τῆς τάξεως, ἀπαντήσας ὅτι, ὅτι δὲν κερδεῖ τὴν τάξιν, ὡς μελλούσας τῆς Γερουσίας ν' ἀποφαίσῃ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ τὴν διορισμὸν τῆς ἐπ' αὐτοῦ συντάξεως ἑαυτοῦ ἑπι-

τροπῇ, ἐν ᾗ ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ λάβῃ χώραν ταιαύτη ἀπόφασις.

Ἐπώντος τινος ὑστερον, ὅτι τὰ Τμήματα δύνανται, ἂν κατ'ἄλληλον θεωρήσωσι, ν' ἀπορνηθῶσι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον, μέχρις οὗ τὸ Ὑπουργεῖον ὑποβάλλῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων, καὶ ἐτέρω γνωμοδοτήσαντος νὰ διορισθῇ Ἐπιτροπὴ, καὶ αὕτη, ἂν ἐγκρίνῃ, ν' ἀπορνηθῇ περὶ τῆς μὴ συζήτησις τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ τὸ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νομοσχέδιον ὑπεβάλλοντο μέγρι τοῦδε ταύτοχρόνως. ὅπως παρὰ πᾶσι τοῖς Συνταγματικοῖς Ἕθνεσι γίνεται· ὅτι ἢ ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ περὶ οὗ εἰρηται Νομοσχεδίου λαμβάνουσα χώραν τῆς τάξεως ταύτης περὶ τῆς δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ, καθότι ἄλλως αἱ συνέπειαι θέλουσιν εἶσθαι ἐπιβλαβεῖς, ὡς ἐπικειμένου κινδύνου τὸ αὐτὸ ἀτόπημα νὰ συμβαίῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον· καὶ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ζήτημα πολλὰς μετέχει σπουδαιότητος, ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων ὑπάρχει τὸ πόρισμα τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι κατάλληλον νὰ τεθῇ εἰς συζήτησιν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, χωρὶς πρότερον νὰ γίνῃ γνωστὸν, ἂν καὶ αὖθις ὑπὲρ τοῦ δημοσίου θέλει ἐνεργηθῇ ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἐσόδων, ἢ τοῦναντίον θέλει ἐπαρυσθῇ τὸ παλαιὸν σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἀντιπαρετήρησαντος ἐπὶ τούτοις τινὸς τῶν παραγορευάντων, ὅτι ἐν μὲν τοῖς λυσιπεί Συνταγματικοῖς Ἕθνεσι τὰ ἐσοδα ρυθμίζονται, τῶν ἐσόδων ὑπ' ὅψιν λαμβανόμενων, ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι συμβαίνει τ' ἀνὰ πλιν, ἐπειδὴ πάντοτε οἱ αὐτοὶ ἐπιβάλλονται φόροι, καὶ ὅτι μὴ θεωρῶν ἐκτὸς τῆς τάξεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, νομίζει κατ'ἄλληλον, ὡς προεῖπε, νὰ διορισθῇ Ἐπιτροπὴ, ὅπως αὕτη διασκεψαμένη γνωμοδοτήσῃ περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, τι βούλεται, ὁ πρῶτος ἀγορεύσας ἀπάντησεν, ὅτι εἰς οὐδεμίαν τῶν προλαβουσῶν ἐποχῶν ὁ προϋπολογισμὸς ὑπεβλήθη ἐκ διαλειμμάτων καὶ κατὰ τμήματα· καὶ ὅτι καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκτεταθείας ὁ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νόμος καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων ὑπεβάλλοντο εἰς αὐτὸ πάντοτε ταύτοχρόνως, καὶ ἐπομένως Συνταγματικῶς ἤδη καθιερωμένης τῆς Πολιτείας, πολλῷ μᾶλλον ἢ αὐτῇ σήμερον

πρέπει νὰ φυλάσσεται τὰς, τὴν παραθεῖται τῆς ὁποίας ἀπαίτεται ν' ἀποδοικῇ ἡ Γερουσία, διὰ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι καὶ σέβεται καὶ υπερασπίζει τὴν ὑπόληψιν αὐτῆς.

Ἀντιπώντος τινὸς τῶν παραγορευάντων κατόπιν, ὅτι οὐδαὶς ὑπάρχει λόγος πρὸς ἔκφρασιν ἀποδοικῆς ταιαύτης, ἐπειδὴ τὸ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νομοσχέδιον, ἀνεξάρτητον ὑπάρχον, καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων κεχωρισμένον, ἔδυνάτο νὰ ὑποβληθῇ κατ' ἰδίαν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, καὶ ὅτι παρὰ τῆς Γερουσίας δύναται μόνον ν' ἀπορυσθῇ μὴ συζητητέον, πρὶν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων ὑποβληθῇ, μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας συνεπρόνευσεν ἕτερος, γνωμοδοτήσας οὐ μόνον ν' ἀπορυσθῇ ἡ Γερουσία, ὅτι δὲν συζητεῖται τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, ἀλλὰ καὶ ταύτοχρόνως νὰ διακοινωθῇ ἡ ταιαύτη ἀπόφασις εἰς τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν.

Ἀντιπαρετήρησαντος τινὸς ὑστερον, ὅτι οὐδαὶς πρέπει νὰ γίνῃ περὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις σήμερον, ἐπειδὴ κατὰ τὸν κανονισμὸν οὐδαὶς ἐπιτρέπεται λόγος ἐπὶ τινος Νομοσχεδίου, ἂν δὲν παρεβλήσαν εἰσῆσι καὶ τόσας τοῦλάχιστον ὥραι ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, καὶ μεθιὸς ἄλλου λαβόντος εἰς τὸν λόγον, ἡ Γερουσία ἐρωταθεῖσα, ἀπερνήσατο 1) Ν' ἀνελθῇ ἡ συζήτησις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, μέχρις οὗ ὑπεβλήθῃ εἰς ἀγὴν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων, καὶ 2) ἡ ἀπόφασις αὕτη νὰ διακοινωθῇ εἰς τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν.

Ἀναστὰς ἐπομένως ὁ Εἰσαγγεὴς τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ζωοκλοπίας Νομοσχεδίου, καὶ εἰπὼν ὅτι ἐπιρριχάται νὰ ὑποβλῇ παρατηρήσεις τινὰς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὑπεβλήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ἀνέγνω περὶ αὐτοῦ ἐκθετικὴν ἔχουσαν ὥδε.

Ἐκθεσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβούσα ὑπ' ὅψιν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ καὶ πάλιν εἰς τὴν παροῦσαν σύνοδον εἰταχθῆν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν

Υπουργού Νομοσχεδίου «περί ζωοκλοπίας», τὴν συνοδύουσιν αὐτὸ ἐκθέσιν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, παρατῆρησαν, ὅτι τὸ περὶ ζωοκλοπίας ψηφισθὲν παρὰ τῆς Γερουσίας κατὰ τὴν πρώτην Βουλευτικὴν σύνοδον Νομοσχεδίον ὑπεβλήθη κατόπιν εἰς τὴν ἐπιψηφισαίν τῆς Βουλῆς, ἣτις ἐπήνεγκε τροποποιήσεις τινὰς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 9. Ὁ δὲ Κ. Υπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁρμώμενος ἀπὸ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθέσιν τοῦ λόγου, ἐκρίνεν εὐλογον νὰ μεταρρυθμίτῃ τὰς τροποποιήσεις ταύτας τῆς Βουλῆς, καὶ ἐπομένως εἰσαγάγῃ τὸ ἀρθρον 9 ὅπως ἐν τῷ ἤδη ὑποβληθέντι Νομοσχεδίῳ περιέχεται. Ὁ Κ. Υπουργὸς ἐπίσης προτείνει ἀπ' εὐθείας ἤδη εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ τροποποιήσιν ἐπὶ τοῦ ἐπιψηφισθέντος παρ' αὐτῆς ἀρθρου 1 τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον εἶναι εὐκόλον νὰ παρατηρήσῃτε συμπαραβάλλοντες ταῦτα. Καί,

Διεξιθεῖσα ταῦτα μετὰ τῆς ἀνηκούσης προσοχῆς παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθ' ἑκάστα τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου, ὅπως ἔχουσιν. Ἀλλὰ κρίνει ἀναγκαῖον πρὸς τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τῆς διατάξεως τοῦ πρώτου ἀρθρου, ἐνῶ παραδέχεται ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν ἐπενεχθεῖσαν τροποποίησιν τοῦ Υπουργοῦ, νὰ προστεθῇ εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀρθρον, καὶ ἡ ὑποχρέωσις εἰς τὸν παραλαμβάνοντα τὴν δῆλωσιν Δήμαρχον (ἂν δὲν εἶναι ὁ τῆς σταθερᾶς διαμονῆς τοῦ κατόχου τῶν ζώων) τοῦ νὰ διευθύνῃ εἰς τοῦτον αὐτὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν· διότι ἡ μὲν τροπολογία τοῦ Υπουργοῦ, ἀποβλέπει τὴν εὐκολίαν τῶν φορολογουμένων, ἡ δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τῆς διατάξεως τοῦ πρώτου ἀρθρου, ὅστις εἶναι, ὅτι ὁ Δήμαρχος τῆς σταθερᾶς διαμονῆς τοῦ κατόχου τῶν ζώων, νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς δηλώσεως, ὡς γνωρίζων κάλλιον παντὸς ἄλλου τὴν ἰδιοκτησίαν ἐκάστου τῶν συνδημοτῶν τού, καὶ ἂν παρατη-

ρήσῃ τι ἀμφίδουλον, νὰ προχωρήσῃ εὐθὺς εἰς τὴν ἀναύρεσιν τῆς ἀληθείας.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα, ἡ Ἐπιτροπὴ σπεύδει νὰ συστήσῃ εἰς τὸ Σεδ. τοῦτο Σῶμα τὴν ἐκ νέου παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν καθ' ἑκάστα τοῦ Νομοσχεδίου τούτου μετὰ τῆς εἰς τὸν πρῶτον ἀρθρον προσθήκης τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐχούσης ὡς ἑξῆς.

Ἀρθ. 1.

Ἐκάστος κάτοχος ἵππων, ἡμιόνων, ὄνων καὶ ἀροτῆρων βοῶν ὀρεῖται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου νὰ δώσῃ εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται συνήθως τὰ ζῶα τοῦ ταῦτα, σημείωσιν ὅλων αὐτῶν μ' ὅσπιν ἐνδέχεται ἀκριβὴ περιγραφὴν τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν ἐκάστου ζώου ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ὁ παραλαμβάνων τὴν δῆλωσιν Δήμαρχος, ἂν δὲν εἶναι ὁ τῆς σταθερᾶς διαμονῆς τοῦ κατόχου τῶν ζώων, ἐπαρριθμῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς, νὰ διευθύνῃ ἀντίρρυθμον αὐτῆς εἰς τὸν εἰς ὃν ἀνήκει ὁ ἐγγραφεύων κτλ.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 14 Φεβρουαρίου 1847.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Α. Λόντος.

Δρ. Μανσόλας.

Γ. Αἰνάν.

Ν. Ι. Μέξης.

Γ. Γλαράκης.

Ἀποπειρωθείσης τῆς ἀναγνώσεως ταύτης, ὁ Εἰσαγγελὴς τῆς ἑτέρας Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰς ἐν Τουρκίᾳ εὐαγείας μοναχ. ἀναγνώτων μετοχῶν, ἀπέγνω ἐκθέσιν, ἐχούσαν ὡς ἑξῆς.

Ἐκθέσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ «περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων Μετοχῶν εἰς τὰς

ἐν τῇ Ὁθωμανικῇ Ἐπικρατείᾳ υἱοφισταμένους Μονὰς» Νομοσχέδιον, καὶ παρατηρήσασα, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι σύμφωνον μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον, μὲ τὴν πρὸς τὰς Ἱερὰς Μονὰς Χριστιανικὴν εὐλάβειαν καὶ μὲ τὴν περὶ τοῦτου διάθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, καὶ δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ τὴν παραδοχὴν τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος, μὲ μόνον τὴν κατὰ πλειοψηφίαν διαφορὰν τῆς ἐξαλείψεως τῆς λέξεως «ἀμέσως» καθότι ἡ λέξις αὕτη ἀφ' ἑνὸς μὲν δεικνύει εἰς τὸ ἔθνος ὁμότητα ἀδίκου ἀρπαγῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ δυσπιστίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου, καὶ προστέτι ἀδυνατεῖ τὸ ἐπιεικὲς τοῦτο μέτρον: τοῦ ὅτι δηλ. ἀποδίδει αὐτὰ χάριν εὐλαβείας.

Ἐν Αῤῥῆναις τὴν 14 Φεβρουαρίου 1847.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Α. Δεληγιάννης.

Σ. Καλογερόπουλος.

Τ. Μαγγίνης.

Ι. Κοντούρας.

Γιαν. Χ. Πέτρου.

Τοῦ Εἰσηγητοῦ ἐνταῦθα τὴν ἀνάγνωσιν ἀποπεράναντες, ἀπεφασίσθη παρὰ τῆς Γερουσίας, λιθογραφηθῆναι νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη καὶ εἰρημεῖναι ἐκθέσεις ἀμφοτέραι, τὰ δὲ περὶ ὧν αὐταὶ πραγματεύονται Νομοσχέδια νὰ συζητηθῶσιν τὴν ἐπιούσαν.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Αἰνιά.

Β. Χριστακίπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 15 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας
τῆς ἐβδομάδος Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπακυρώθησαν.

Ἡ ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως ἀπηγγέλλθη κατόπιν ἡ συζήτησις τῶν Νομοσχεδίων, 1) Περὶ παραχωρήσεως τριμήνου πιστώσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους. 2) Περὶ ζωοκλοπίας, καὶ 3) Περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι εὐρισκομένων καὶ εἰς ὑπαρχούσας ἐν Τουρκίᾳ εὐαγεῖς μονὰς ἀνηκόντων Μετοχιῶν.

Προηγουμένης κατὰ συνέπειαν τῆς συζητήσεως τοῦ ἀποτελοῦντος τὸ πρῶτον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀντικείμενον Νομοσχεδίου, ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, ἀμέσως παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο δεκτὴ παμψηφεί.

Ἐπιλαβούσας ὑστερον τῆς ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἀρθροῦ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου συζητήσεως, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησε τὰ ἑξῆς:

Ἐπιπολαίως παντοτε τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ψηφίζει ἡ Γερουσία, ὡς μὴ ἐγκαίρως ἐννόμιον αὐτῇ, ἀλλ' αἰτίποτε περὶ τὸ τέλος ἐκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ὑποβαλλόμενον, ὅτε ὁ χρόνος δὲν ἐπιτρέπει πλέον τὴν ἀπαιτουμένην, καὶ ὠρίμως λαμβάνουσαν χώραν συζήτησιν. Ἐνῶ δὲ πολλάκις ἐλέγχθη, καὶ ἐπὶ τῆς ληξάσης Βουλευτικῆς Συνόδου ἀπερρατίσθη, ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους δὲν πρέπει νὰ ἐνεργῶνται διὰ πιστώσεων, τὸ αὐτὸ ἄτοπον παρουσιάζεται σήμερον αὖθις, καὶ οὐδεμίᾳ θεραπείᾳ ἐγένετο. Ἐκτὸς δὲ τούτων, ἐνῶ πρὸς συζήτησιν ἀκριβῆ τοῦ προϋπολογισμοῦ μόνος καὶ κατάλληλος ὁδηγὸς ὑπάρχει ὁ ἀπολογισμὸς, καὶ ἐνῶ αὐτὸς δυνάμει τοῦ Νόμου ἀπαιτεῖται

Σ. Γ.

11.

νά υποβάλληται ενώπιον τῶν Βουλῶν προσωρινῶς μὲν κατὰ τὸν Μάρτιον ἐκάστου ἔτους, ὁριστικῶς δὲ κατὰ τὸν Δεκέμβριον, δὲν ὑπεβλήθη εἰσέτι οὐδ' ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1844, καὶ τοι τὸ Ὑπουργεῖον ὀρεῖται νὰ σέβηται καὶ νὰ δεικνῇ ἑαυτὸ μᾶλλον, ἢ τις ἄλλος συμμορφούμενον μετὰ τοῦ Νόμου. Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ σύστημα, οὐδεὶς Ὑπουργὸς λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ πράξεων Ὑπουργοῦ ἄλλου, ἂν καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν περὶ παντὸς ἀντικειμένου ἀγορεύῃ συνήθως, δὲν ἀπαιτεῖται τὰς εἰρημένας παρατηρήσεις εἰς τοῦτον ἀναφορικῶς εἰς τὰ προηγουμένα ἔτη, ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὸ ἔτος 1845, ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον οὐδ' ὁ προσωρινός, οὐδ' ὁ ὁριστικὸς ἀπολογισμὸς ὑπεβλήθη μέχρι τοῦδε ὡσαύτως. Ἰσως εἴπει τις, ὅτι αἱ τοιαῦται παρατηρήσεις εἰσὶ περιτταί, ἐπειδὴ δὲν πρόκειται σήμερον περὶ δίκης τοῦ Ὑπουργείου. Συμφωνῶ καὶ ἐγώ, Κύριοι, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ δίκης, ὡς μὴ ὑπαρχούσης τῆς πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἀπαιτούμενης κατηγορίας ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἀπ' ἐτέρου δὲν δύναμαι νὰ παραλείψω, ὅτι, τῆς Γερουσίας ὑπαρχούσης τοῦ κυριωτέρου φύλακος τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τηρήσεως τῶν Νόμων, ἡ καταπάτησις αὐτῶν οὐδέποτε πρέπει νὰ μὴν ἐξελέγχεται ἐν παντὶ χρόνῳ, καὶ μετὰ ταῦτα μεταβαίνω εἰς τὸ προκείμενον.

Ζητεῖται, Κύριοι, παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τήλικος πίστωσης, ἀλλὰ διὰ τοῦ πρὸς ἐπιψήφισιν αὐτῆς προκειμένου Νομοσχεδίου ζητεῖται πραγματικῶς ἡ παραδοχὴ τοῦ τεταρτημρίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, καὶ ἂν ἤδη ἐπιψήφισωμεν ταύτην συμφώνως μετὰ τὸ γράμμα τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου, μετὰ δὲ δύο μῆνας παραχωρήσωμεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὁμοίαν πίστωσιν, παρ' αὐτοῦ τυχόν ζητηθεσμέναν, θέλωμεν κατ' ἀνάγκην ἐπιψήφισαι οὕτω τὸ ἥμισυ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐπομένως, καθ' ἣν περίπτωσιν ὑποβληθήσμενος οὗτος ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, τεθῇ εἰς συζήτησιν, δὲν θέλωμεν δυνήθῃ νὰ ἐπενέγκωμεν ἐλάττωσιν τινὰ τῶν ἐξόδων, καὶ τοι θεωροῦντες αὐτὴν ἀναγκαίαν, εἰμὲ μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἥμισυ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπειδὴ δικαίως τὸ Ὑπουργεῖον θέλει δύνασθαι νὰ παρατηρῇ, ὅτι τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐγένετο ἤδη δεκτὸν διὰ τῶν πιστώσεων, καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται μεταβολὴν ἐπὶ ἐλαττον. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦ νὰ καταστήτῃ σαφεστέρως τὰς τοιαύτας παρα-

τηρήσεις, ἀναγκάζομαι νὰ μεταβῶ ἤδη εἰς ἀντικείμενα προσωπικά, ἐνθ' περὶ τοιούτων ἀπορεύω πάντοτε νὰ λαμβάνω τὸν λόγον. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπάρχει κεφάλαιον τι ἐκ δραχμῶν 1,000 προοριζόμενον νὰ δοθῇ εἰς τινὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, λόγῳ δόθεν ἀποζημιώσεως αὐτοῦ, ὡς ἐξ ἐνὸς Στρατιωτικοῦ Σωματος μετατεθέντος εἰς ἄλλο, καὶ ἀναγκασθέντος οὕτω νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς στολῆς διαφόρου ἐκείνης, ἣν εἶχε πρότερον, τὴν δὲ χορήγησιν τῆς τοιαύτης ποσότητος μὴ θεωρεῖν δικαίαν, δὲν θέλω δυνήθῃ μετὰ ταῦτα νὰ ἐπενέγκω παρατήρησιν τινὰ, ἂν ἤδη παραχωρήσωμεν τὴν πίστωσιν κατὰ τὸ γράμμα τοῦ Νομοσχεδίου. Ὑπάρχει προσετι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κεφάλαιον ἄλλο ἐκ δραχμ. 60,000, αἵτινες προσδιορίζονται διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς ἐλπί' ἐπειδὴ δὲ συνέλαβον ὑπονοίας περὶ τῆς χρήσεως τοῦ τοιούτου κεφαλαίου, προτίθεμαι νὰ προτείνω ἐλάττωσιν αὐτοῦ ἐν θέοντι χρόνῳ, καὶ διὰ τὸ ἀποδείξω, ὅτι ἐν γνώσει λαλῶ, παρατηρῶ ἐν συντόμῳ, ὅτι διάφοροι χῆραι καὶ ὄρφανοί, λυτρωθέντες ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ αἰχμαλωσίας αὐτῶν, καὶ πρὸ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου, ὅτε ἡ δι' ἐλπίθ δαπάνη προσδιορίζετο ἐτησίως εἰς 12,000 δραχμὰς, λαμβάνοντες ἐνίοτε 10, καὶ ἄλλοτε 20 δραχμὰς ἑκάστος, λαμβάνουσι μόλις 50 λεπτά, ἐνῷ πρὸς τυχούτην δαπάνην ὑπολογίζονται, ὡς προεῖπον, 60,000 δραχμαί. Ἐντεῦθεν ἐξάγεται, ὅτι τὸ δεύτερον τοῦτο κεφάλαιον ὑπόκειται εἰς συζήτησιν, καὶ χρῆζει πολλῆς ἐλαττώσεως, ἥτις δὲν θέλει κατασταθῇ δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ, ἂν σήμερον ἐπιψήφισωμεν τὸ περὶ ἧς πρόκειται Νομοσχέδιον κατὰ γράμμα· πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις ἡ τοιαύτη ἐπιψήφισις ἐπιφέρει καὶ ἄλλο ἀτίμημα· τὸ ἐξῆς.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον συζητήσαντες ἐψηφίσκαμεν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους· ἂν δὲ παρεδεδήμεθα τυχόν κεφάλαιόν τι, μὴ ἀκριβῶς δικαιολογούμενον, πρὸς ἀπόκρουσιν πάσης κατακρίσεως, δυνάμεθα δικαίως ν' ἀντιπαρατηρήσωμεν, ὅτι ὁ χρόνος δὲν ἐπέτρεπεν εἰς ἡμᾶς συζητήσιν διεξοδικήν, καὶ διάσκεψιν ὤριμν. Ἀλλ' ἤδη, ὅτε δὲν στερούμεθα τοῦ ἀπαιτούμενου χρόνου πρὸς ἐξέτασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, πῶς δυνάμεθα νὰ ἐπιψήφισωμεν τὸ τεταρτημρίον αὐτοῦ, μὴδὲ γινώσκόμενον καὶ παρ' ἡμῶν παντελῶς, μετὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου εἰς

τὴν Γερουσίαν υποβλήθentos· εἰσέτι· Ἐπειδὴ δὲ δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπιψηφίσωμεν προϋπολογισμόν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ παραχωρήσωμεν πίστωσιν, παραλαμβάνων ἀντιπαράκλησιν, ὅτι ἡ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἔκφρασις, μὴ ἐπιβαίνουσα τῷ τεταρτημόριον αὐτοῦ, χορηγεῖ ἐναργῶς εἰς τὸ ὕπουργεῖον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δαπανήσῃ ὁλόκληρον τὸ τεταρτημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. Τοῦτων οὕτως ἐχόντων, τὸ ἀνεξάρτητον τῆς Γερουσίας Σώμα συμφέρει νὰ θεωρηθῇ ὡς παραδεχόμενον ὅμματα κεκλεισμένους προϋπολογισμὸν, τὸν ὅποιον οὐδὲ τοῦλάχιστον εἶδε· Δὲν θέλει βεβαίως ὑφωθῇ γενικὴ τις φωνή, κηρύττουσα, ὅτι ὑπάρχει περιττὴ ἡ ὑπαρξίς τῆς Γερουσίας, ἂν αὕτη παραδεχθῇ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον κατὰ γράμμα· Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐπὶ τῆς παρελθούσης Συνόδου παρεχωρήσαμεν εἰς τὸ ὕπουργεῖον ὡσαύτως πίστωσιν ζητηθεῖσαν διὰ Νομοσχεδίου ἀπαρράλλακτου καθ' ὅλα μὲ τὸ περὶ οὗ σήμερον πρόκειται, ἀλλὰ καὶ τότε παρετηρήθησαν τὰ αὐτά, ἴσχυσε δὲ τὸ γράμμα τοῦ Νομοσχεδίου, μὴ γενομένης δεκτικῆς τῆς ἐπὶ τούτου προταθείσης τροπολογίας διὰ τὴν συμβάσαν διχοφυρίαν ἐπὶ ψήφων 18 ἐκατέρωθεν.

Δι' ὅλα λοιπὸν, ταῦτα μὴ ἐναντιούμενος ἀφ' ἐνός εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς πιστώσεως καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου μὴ ἀγορεύσας, θεωρῶ ἀρ' ἑτέρου κατάλληλον αἱ μὲν λοιπαὶ ἀμφίβολοι καὶ συζητήσιως ἐπιδεκτικαὶ δαπαναὶ νὰ ἐνεργηθῶσιν, ἂν γένωσι δεκταί, ὅταν θέλῃ συζητηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς, εἰς δὲ τὸ ὕπουργεῖον νὰ παραχωρήσωμεν ἤδη πίστωσιν καθ' ὅσον μόνον ἀρῶν τὴν πρὸς ἐνέργειαν τῆς κανονισμένης καὶ τρεχούσης ὑπηρεσίας δαπάνην, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προφυλάξωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μίσθου ἢ κατακρίσεως, χωρὶς νὰ παράσχωμεν ταῦταχρόνως δυσκολίαν τινὰ εἰς τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπομένως, παύων τὸν λόγον μου, γνωμοδοτῶ τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἑξῆς.

• Τὰ ὕποργεῖα θέλουν πληρώσει, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ κανονισμένα ἐξοδα τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐγκριθεμένου προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει ἐκείνου τοῦ 1846, καθ' ὅσον

ταῦτα σταθρίζονται ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, καὶ τῶν ἐσχὺν Νόμου ἐχόντων Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν, ἐξαιρουμένου τοῦ κονδυλίου τοῦ ἑδαφίου δευτέρου τοῦ ἁρθρου πρώτου τοῦ κεφαλαίου τρίτου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἱσωτερικῶν Ὑπουργείου. *

Μὴ παραδεχόμενος ἕτερος τὴν τροπολογίαν εἶπεν, ὅτι παρεξηγήθη, ὡς νομίζει, παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος τὸ γράμμα τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου, δι' οὗ ζητεῖται πίστωσις ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν κεφαλαίων καὶ ἁρθρῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846, τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἂν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους περιέχεται κεφάλαιον, μὴ συναδόν μετὰ τὸν τοῦ παρελθόντος, ἢ μὲ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, Διατάγματα καὶ Κανονισμοὺς, ἡ δαπάνη τοῦ κεφαλαίου τούτου δὲν ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου τὸ γράμμα ὑπάρχει σαφέστατον· ὅτι αἱ λοιπαὶ παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος λεγθεῖσαι παρατηρήσεις εἰσὶν ἐπανάληψις τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας Συνόδου λεγθεισῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ὅτε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπερήνато ἡ Γερουσία, ὅτι ἡ πίστωσις οὐδέποτε προδικάζει προϋπολογισμόν καὶ ἐπομένως τοιαύτης ὑπαρχούσης ἀποράσεως, ὅτι πᾶσα ὑπόνοια καθίσταται περιττή, καὶ πᾶσα περαιτέρω συζήτησις ματαία.

Ὑποστηρίζων ἄλλος τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας, παρετήρησεν, ὅτι διὰ τοῦ γραμματός τοῦ Νομοσχεδίου πάντα τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους κεφάλαια ὡς ἐγκριθόμενα θεωροῦνται, ἐνῶ ἐνδέχεται τινὰ τούτων νὰ μὴ ψηφισθῶσι κατὰ τὸ ἐνεστῶτος ἔτος· ὅτι πρὸς τούτοις ἡ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἔκφρασις, μὴ ἐπιβαίνουσα τῷ τεταρτημόριον αὐτοῦ, χορηγεῖ εἰς τὸ ὕπουργεῖον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δαπανήσῃ ὁλόκληρον τὸ τεταρτημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, καὶ ὅτι ἡ περὶ ἧς εἰρηται τροπολογία, πᾶσαν ἀραιωθεῖσα ὑπόνοια ἀπαλλάττει συνάμα τὰ μέλη τῆς Γερουσίας ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἢ κατηγορίας.

Συμμεριωνήσας ἄλλος κατόπιν μετὰ τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος, ἐκ τῆς ἀνάγκης, εἶπε, ζητεῖται ἡ πίστωσις, ὡς μὴ ψηφισθέντος εἰσέτι τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο, οὐδ' ἐγώ, οὐδέ τις ἄλλος κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ἐλάλησεν, ἐνῶ καὶ συμφέρον καὶ ἀρμόδιον τούτοις χρόνως ὑπῆρχε νὰ μὴ γένῃ

οὐκ ἄπαξ δεκτὴ, ὅπως κατορθωθῇ τοῦ λοιποῦ ἡ ἐνήμερος ἐπιφάνεια τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰσπραγμένου παρὰ τοῦ Ἰπουργείου ἐγκαίρως, καὶ ἡ μὴ διὰ πιστώσεων ἐνέργεια τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους. Παραλείπω ὁμῶς τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, καὶ μεταβαίνων εἰς τὸ προκείμενον παρατηρῶ, ὅτι διὰ τοῦ γραμματος τοῦ Νομοσχεδίου, οὐ μόνον τὰς πρὸς ἐνέργειαν τῆς κανονισμένης καὶ τρεχούσης ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄπαξ ἐνεργουμένας θέλει ἔχει δικαίωμα τὸ Ἰπουργεῖον νὰ δαπανήσῃ, καὶ ὅτι τοῦ τεταρτημρίου τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τῆς πιστώσεως ζητούμενον, φοβόμην μὴπως τὸ Ἰπουργεῖον δαπανήσῃ τὴ τεταρτημρίον ἅπαν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κεφαλαίου, τὸ ὅποιον προσδιορίζεται πρὸς ἀπόττιν τῶν εἰς τὰς δυνάμεις ὀφειλομένων τόκων καὶ χρεωλῆστου. Ἐνταῦθεν ἐξάγεται, ὅτι ἂν καθ' ὑπόθεσιν αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὀριζόμεναι δαπάναι προβαίνουν εἰς τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια, τὸ Ἰπουργεῖον ζητῶν καὶ λαμβάνον παρὰ τῶν Βουλῶν πίστωσιν ὁμοίαν μετὰ τὴν περὶ ἧς σήμερον πρόκειται, ἤθελε δύνασθαι νὰ διαλύῃ εὐκόλως τὰς Βουλὰς, ὡς δυνάμενον νὰ ἐνεργῇ τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους διὰ τοῦ τεταρτημρίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ ὅποιον ἤθελεν ἐπιψηφίσαι τοιαύτη πίστις. Ἴσως θεωρήσει τις τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις ὡς ὑπερβολὴν ὑπονοίας· ἀλλὰ, Κύριοι, τὴ γραμμὰ τοῦ Νομοσχεδίου τὴν ὑποψίαν παράγει, καὶ ἂν ἤδη δὲν ἔχομεν λόγον νὰ ὑποπτεύωμεν ἀποτελοῦντα τὸ Ἰπουργεῖον πρόσωπα, ἄλλοτε ἄλλως τὰ πράγματα περιστρέφονται, καὶ δύναται μετ' εὐκολίας νὰ συμβῇ μεταρρύθμισις τῶν προσώπων τούτων. Εἰς δὲ τὸν δυνάμενον νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι διὰ τῆς πιστώσεως θέλει ἐνεργῇ τὰς δαπάνας τὸ Ἰπουργεῖον ἐπὶ ἓνα μῶλις καὶ ἥμισυ μῶνα εἰσέτι, καὶ ὅτι ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ χρονικῷ διαστήματι δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν πιθανῶς ἡ μεταρρύθμισις αὕτη, ἀντιπαρατηρῶ, ὅτι ὀφείλομεν νὰ προλάβωμεν τὸ ἐνδεχόμενον κακὸν ἀποτέλεσμα, ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος τοῦλάχιστον ἐνδέχεται ν' ἀνατιθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς πρόσωπα μὴ ἀπολαύοντα τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Βουλῶν, καὶ ἐπομένως ἂν ἐπὶ τοιαύτῃ ὑποθέσει, ὁ ἀρμόδιος Ἰπουργός, ζητήσας πίστωσιν ὁμοίαν μετὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται, εὖρῃ ἐναντιόχρητος εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως αὐτοῦ, θέλωμεν ἀκούσει καὶ τότε ἀναμφιβόλως, ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐπιφέρωμεν τὴν πίστωσιν, ὡς ὅμοιαν ἐπιφέρουσιν ἐπὶ τῶν παρελθόντων ἔτων. Πρὸς

ἀπεφυγὴν λοιπὸν τῶν τοιούτων ὑπονοιών, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ παραδεχθῶμεν τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν.

Ζητήσας αὖθις τὸν λόγον ἡ μὴ παραδεχάμενος τὴν τροπολογίαν, δὲν πρόκειται, εἶπε, σήμερον περὶ μεταβολῆς τῶν προσώπων τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ νὰ παύσωσι δὲ τοῦ λοιποῦ αἱ τοιαῦται ἀμφισβητήσεις τὸ μόνον κατάλληλον μέσον ὑπάρχει ἡ ἐν μιᾷ Συνόδῳ δύω ἔτων προϋπολογισμῶν ἐπιψήφισις. Θεωρῶν ὁμῶς ἐκτὸς τοῦ προκειμένου τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, περιορίζομαι παρατηρῶν, ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου δὲν θέλει δύνασθαι τὸ Ἰπουργεῖον νὰ ἐνεργήσῃ δαπάναν τινὰ, εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ παρελθόντος ἔτους, τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, Διατάγματα καὶ κανονισμοὺς ἀντιβαίνουσαν· καὶ ὅτι αἱ ὑπόνοιαι τοῦ προαγορεύσαντος ἡδυνάντο μάλιστα νὰ ἔχωσιν ὑπόστασιν, ἂν διὰ τῆς πιστώσεως παρεχωρήτῃ ἐν γένει τὸ ἐν τέταρτον ἐκ τῆς ὅλης ποσότητος τοῦ εἰρημένου προϋπολογισμοῦ.

Ἐνιστάμενος ἔπειτα εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργός, παρετήρησεν, ὅτι θεωρῶν περιττὸν ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ προτείναντος τροπολογίας παρατηρήσεις, ὡς ἀπαντήσας εἰς ταύτας ἐπὶ τῆς παρελθούσης Συνόδου λεγθεῖσας ἐπίσης, νομίζει κατάλληλον νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὸ προκείμενον· ὅτι οὐδεὶς τῶν προαγορευσάντων ἀντέτεινεν εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς πιστώσεως, ἀλλ' ἅπαντες ἐξ ἐναντίας ἐπιθυμοῦσι μὲν ἄρ' ἐνὸς νὰ εὐκολύνωσι τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, φοβοῦνται ὁμῶς ἄρ' ἑτέρου μὴπως διὰ παρεξηγήσεως τοῦ γραμματος τοῦ Νομοσχεδίου ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ Γερουσία ἐπιφέρει τὴν τεταρτημρίον τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τῶν λήξεων, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τεταρτημρίον αὐτοῦ. Ὅτι, ἂν τούναντιον τῶν λήξεων τούτων ἐγένετο χρῆσις, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ βεβαιωθῶσι τὰ Βουλευτικὰ Σώματα, ὅτι μετ' εὐκρινείας ζητεῖται ἡ πίστις, καὶ δι' αὐτῆς τὸ Ἰπουργεῖον προτίθεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀναλογούσαν ὡς πρὸς τοὺς τρεῖς περὶ ὧν πρόκειται μῆνας δαπάνην, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν, ὅτι αἱ λήξεις αὗται ἀπαραλλάκτως εἶχον εἰσέτι τεθῇ ἐν τοῖς ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους περὶ πιστώσεων Νομοσχεδίοις, κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὁποίων ἐξήφρασαν, ὅτι οὐδέποτε ἡ πίστις τὸν προϋπολογισμὸν προδικάζει· καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη ἑκκράσις, εἰς τὰ τῆς

ληξάσας Συνόδου Πρακτικά τῆς Γερουσίας περιεχομένη, ἐξαλείφει πᾶσαν ὑπόνοιαν ἢ ἀμφιβολίαν, καὶ καθιστῇ περιττὴν πᾶσαν παραιτέρω συζήτησιν.

Περὶ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης Συνόδου, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὁ Κύριος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐβεβαίωσεν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους δὲν θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι διὰ πιστώσεων τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐχ ἥττον κατὰ κακὴν τύχην θεωρῶ αὐτὴς συμβαίνειν τὸ αὐτὸ αἶτοπον. Δὲν ἀρνοῦμαι ἐντούτοις, ὅτι ὀρείλομεν νὰ παραχωρήσωμεν τὴν ζητούμενην πίστωσιν, διὰ νὰ μὴ ἐμποδισθῶσιν εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν αἱ πληρωμαὶ τῶν διδωμένων εἰς τοὺς ὑπηρετούντας τὸ Δημόσιον ἀμοιβῶν. Δὲν ἀρνοῦμαι προσέτι, ὅτι ἀληθῶς ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶς ἐξέπραξεν ἐπὶ τῆς ληξάσας Συνόδου, ὅτι ἡ πίστωσις δὲν προδικάζει τὸν προϋπολογισμόν, καὶ ἤθελον θεωρήσει μάταιον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ προκειμένη συζήτησις, ἂν ἀπὸ στόματος Ὑπουργοῦ ἄλλου ἄλλοτε δὲν ἐλέγετο, ὅτι ἡ Γερουσία δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ συζητήσῃ τὰς διὰ τῶν πιστώσεων ἐπιτροπείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον δαπάνας, ὡς παρ' αὐτῆς προθεδικασμένας. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους, ἐπειδὴ αἱ ἐκφράσεις, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει κ.λπ. φαίνονται διὰ τοῦ συνδέσμου, καὶ, συμπλεκόμεναι μὲ τὰς προηγουμένας, ἐντεῦθεν δὲ δύναται νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι διὰ τῆς πιστώσεως παραχωρεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ τεταρτημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἐξαλήθῃ πᾶσα ὑπόνοια καὶ ἀμφιβολία, τοῦ συνδέσμου, καὶ ἀντικατασταμένου διὰ τῆς λέξεως, π.λ/ρ.

Λαθὼν ὕστερον ἄλλος τὸν λόγον, δίκαια ὑπάρχουσιν, εἶπεν, ἐν μέρει τὰ παρὰ τοῦ προτείναντος τὴν τροπολογίαν λεχθέντα, περὶ τῆς μὴ ἐγκαίρου ἐνώπιον τῆς Γερουσίας εἰσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἤθελον καλῶ παρατηρήσει τὰ δεόντα, ἐὰν δὲν ἐθεώρουν τὰ περὶ τούτων ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, εἰς τὸ ὅποιον περιοριζόμενος κατ' ἀνάγκην, παρατηρῶ, ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων, δύο ὑπάρχουσι κίνδυνοι, καὶ 1) Ὁ κίνδυνος μάλιστα διὰ τῆς πιστώσεως ἐπιφύκειται δαπάναι περιεχόμεναι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους καὶ μὴ ὑπολογισθεῖσαι ἐν τῷ τοῦ ληξάντος. 2) Μάλιστα ἐν τῇ συζητήσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους δὲν ἐβλήμεν δυναθῆναι νὰ ἐκπέσωμεν κεφαλαιὰ τινὰ μὴ θεωρηθ-

σόμενα τυχόν δικαιολογημένα ἢ νόμιμα, καὶ τοὶ περιεχόμενα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος κίνδυνος δὲν ἔχει ὑπόστασιν, ἐπειδὴ, ὡς ἐκ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου δηλοῦται, ἀπαγορεύεται πᾶσα δαπάνη, ἀντιβαίνουσα εἰς Νόμους, Διατάγματα καὶ Κανονισμούς, ὁ δὲ δεύτερος καθίσταται μᾶλλον ἐπιρροῆς. Ὁμολογήσαντος τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ πίστωσις δὲν προδικάζει τὸν προϋπολογισμόν, καὶ ὁ κίνδυνος αὗτος ἤθελε θεωρηθῇ μάταιος, ἀνεὶ τῶν παρατηρήσεων τοῦ προαγορεύσαντος. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους συμμεριζόμενος τὴν ὡς πρὸς τὸ γράμμα τοῦ Νομοσχεδίου ἀμφιβολίαν, θεωρῶ ἀναγκαῖον, ὡς μὴ περὶ τῆς εἰς τὴν Συνεδρίασιν, καθ' ἣν Ὑπουργὸς ἄλλος ἐξέπραξεν, ὅτι αἱ διὰ τῶν πιστώσεων ἐνεργηθεῖσαι δαπάναι ὑπάρχουσι προθεδικασμέναι, ν' ἀναγνωσθῶσι τὰ πρακτικά τῆς Συνεδριάσεως ταύτης.

ὑποστηρίξας ἐπειτὰ ἄλλος τὴν τροπολογίαν, παρετήρησεν, ὅτι δὲν πρόκειται δι' αὐτῆς, νὰ μὴ παραχωρηθῇ πίστωσις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐπειδὴ οὕτω πράττουσα ἤθελον ἀμαρτῆσαι ἡ Γερουσία, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ἐκλείψῃ πᾶσα ὑπόνοια, καὶ μάλιστα καθότι, Ὑπουργοῦ τινος ἐκφράσαντος ἄλλοτε, ὅτι αἱ διὰ τῶν πιστώσεων ἐπιτροπείαι δαπάναι δὲν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς συζήτησιν, ὡς προδικασθεῖσαι παρὰ τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, ἡ πεῖρα τῶν παρελθόντων πρέπει νὰ συντελῇ ὡς μέτρον εἰς τὸ μέλλον.

Ζητήσαντων τινῶν ἐπομένως, ν' ἀναγνωσθῶσι τὰ περὶ ὧν ἐγνωμοδότησε πρακτικά ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, ἀνεὶ τούτων, ἀπήντησεν ὁ προτείνας τὴν πρώτην τροπολογίαν, ὅτι δύναται ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀσφαλῆς τοῦ γραμματος τοῦ Νομοσχεδίου, ὅτι δικαίως καὶ ἀκαταγρητῶς τὸ Ὑπουργεῖον δύναται διὰ τῆς πιστώσεως, ἣν ζητεῖ, νὰ δαπανήσῃ ἅπαν τὸ τεταρτημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀδικαιολογητῶν μὴ ἐβλῶν κενδυλίων ὅτι δικαίωμα ἔχει ἡ Γερουσία, συζητοῦσα τὸν προϋπολογισμόν, νὰ ἐκπτώσῃ τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους, ἂν θεωρῇ ἀναγκαῖον, οὐδέποτε ὅμως νὰ ἐπιτέλῃ ἐκπτώσας ἐπὶ δαπάνας, τὴν ὅποιαν ἐπέτρεψεν ἡδὴ, καὶ ἐπομένως τοῦ συνδέσμου, καὶ, συμπλέκοντος, ὡς τις τῶν παραγορευσάντων λογικῶς παρετήρησε, τὸν προϋπολογισμόν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

μέ τὸν τοῦ ἐνιστάτου, ἡ παραδοχὴ τοῦ γράμματος τοῦ Νομοσχεδίου θέλει ἀποδώσει τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Ἰπουργεῖον νὰ δαπανήσῃ ὀλίγηληρον τὸ τεταρτημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνιστάτου ἔτους· ὅτι, ἂν ὡς ἄλλος τῶν προαγορευσάντων παρετήρησεν, εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ πίστωσις δὲν προδικάζει τὸν προϋπολογισμὸν, καθίσταται ἀναγκαστικὸν νὰ γένῃ σαφέστερον τοῦ Νομοσχεδίου τὸ γράμμα, ἐξ οὗ ἐπικεῖται κίνδυνος νὰ κατακριθῇ τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας· ὅτι ἂν προσέτι τὰ παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν λεχθέντα ἐπίσης ὑπάρχουσιν ἀληθῆ, καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ διόρθωσις τῆς ἀσφαλείας τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ εἰς τὸ γράμμα τοῦ ὁποίου ἐπιμονὴ ἐπισφραγίζει ἀπάσας τὰς λεγθείσας ἀμφιβολίας, καὶ ὅτι πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ὑπονοιῶν κατ' ἀνάγκην ἀπαιτεῖται νὰ γείνη δεκτὴ ἡ περὶ ἧς εἴρηται τροπολογία.

Ἀναστὰς μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργῶν, καὶ εἰπὼν, ὅτι μὴ παρευρισκόμενος εἰς τὰς ἀρχάς εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν ἤκουσε μόνον τὰς περὶ τῆς μὴ ἐγκαίριου εἰσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ παρατηρήσεις τῶν δύο προαγορευσάντων, καὶ τὴν παρὰ τινος προταθεῖσαν ἐξάλειψιν τῶν ἀμφιβολιῶν διὰ τῆς λέξεως, *π.λὴν*, ἀντικαθιστάσης τὴν λέξιν, *καὶ*. ἀπήντησεν, ὅτι παραδέχεται ν' ἀντικατασταθῇ ἡ δευτέρα αὕτη λέξις διὰ τῆς πρώτης, ἂν καὶ τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον θέλει ἐπανέλθει κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν Βουλὴν· ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ ἔτους 1845 ὁ προϋπολογισμὸς ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν 18 Μαΐου, ἐπὶ δὲ τοῦ 1846 κατὰ τὴν 15 Μαρτίου, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας ἐπὶ τοῦ ἐνιστάτου ἔτους εἰσῆχθη κατὰ τὸν μῆνα Νοεμβρίου, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συζητηθῇ παρὰ τῆς Γερουσίας μετὰ πλείονος τάξεως, καὶ ἐπομένως, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον εἶναι ἀνεύθυνον, ἂν ἡ Βουλὴ ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων δὲν ἡδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ συζητήσῃ τὸν προϋπολογισμὸν, ἐνῶ πρὸ τοσούτων μηνῶν εἰς αὐτὴν ὑπεβλήθη.

Τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργῶν τὸν λόγον ἐνταῦθα περάναντος, πολλῶν δὲ γνωμοδοτησάντων κατόπιν περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς διὰ τῆς λέξεως, *π.λὴν*, τροπολογίας, καὶ προτρεψάντων τὸν προτείνοντα τὴν πρώτην τροπολογίαν ν' ἀνκαλέσῃ αὐτὴν, δὲν συνέστησεν οὗτος, παρατηρήσας, ὅτι καὶ διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς λέξεως, *π.λὴν*, θέλει ἐπανέλθει τὸ

προκειμένον Νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν· ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ἰπουργεῖον νὰ δαπανήσῃ πάντα τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους κεφάλαια, ἐνῶ τινες τούτων ἐπιτρέπη νὰ δαπανηθῶσι μέχρι τέλους μόνον τοῦ λήξαντος μηνὸς Δεκεμβρίου, καὶ ὅτι ἡ Γερουσία, παραχωροῦσα πίστωσιν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, πρέπει νὰ περιορίσῃ αὐτὴν ἐντὸς τῆς ἀναμφιβάλλου δαπάνης, καὶ μὴ ἐπιτρέποντα τὰς δαπάνας ἐκείνας, αἵτινες, συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀμφιβάλλεται ἂν θέλωσιν ἐπιψηφισθῇ.

Αἱ παρεκτελέσεις τοῦ προαγορευσάντος, ἀντίλεξεν ὁ προτείνων τὴν δευτέραν τροπολογίαν, δὲν ὑπάρχουσι σύμφωνα μὲ τὴν παρ' αὐτοῦ προταθεῖσαν τροπολογίαν, καθότι καὶ ἡ δι' ἐλὼν δαπάνη, καὶ πᾶσα ἄλλη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ περιεχομένη, θεωρεῖται ὡς κανονισμένη ὡσαύτως, καθὼς ἡ πρὸς ἐνέργειαν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας, ἐντεῦθεν ἐξάγεται, ὅτι ἡ τροπολογία αὕτη πρέπει νὰ ὑποβληθῇ προηγουμένως εἰς τὴν ἀπαιτούμενην διόρθωσιν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ψηφισθῇ περὶ αὐτῆς ἕκαστος ἐν γνώσει καὶ οὐχὶ ἐν ἀγνοίᾳ.

Ἐπαναλαβάντων τινῶν ἐπὶ τούτοις, ὅτι πᾶσα ὑπόνοια ἐξαιρίζεται, ἂν ᾗ λέξις, καὶ ἐπὶ τῇ *ρίσει* κτλ. ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως, *π.λὴν* ἐπὶ τῇ *ρίσει* κτλ. καὶ προτρεψάντων αὐθις τὸν προτείνοντα τὴν πρώτην τροπολογίαν ν' ἀνκαλέσῃ αὐτὴν, συνέστησεν οὗτος ἐπὶ τέλος, καὶ ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα παρὰ τὴν ἐπίσαν τροπολογίαν, δι' ἧς ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ τῇ *ρίσει* κτλ. ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως, *π.λὴν* ἐπὶ τῇ *ρίσει* κτλ.

Ἐκφορεθὲν τελευταῖον τοῦ Νομοσχεδίου τὸ σύνολον καὶ γενόμενον δεκτὸν διὰ ψήφων, 29 κατὰ 9, ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ο Θ Ω Ν.

— Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηλοτάτην ὁμοθυμῶν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἀριθ. 1.

Τὰ Ἰπουργεῖα θέλουσι πληρῶσαι μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς δια-

τυπώσεις τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους εἰς λογαριασμὸν τοῦ υποβληθέντος προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τεταρτημόριον αὐτοῦ, πλὴν ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1846 ἔτους, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων, ἐξαιρουμένου τοῦ ἀναλόγου τῆς πιστώσεως τοῦ ἔδαφλου Β' τοῦ ἄρθρου 1, τοῦ Κεφαλαίου Γ' τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ὁ Εἰσρηγὴς τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποτίσεως ποσοῦ τινός εἰς λογαριασμὸν τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλῦτρου τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου ἀνέγνω ἔκθεσιν ὡς ἑξῆς.

Ἐκθέσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ, τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἑξωτερικῶν υποβληθὲν Νομοσχέδιον « περὶ χορηγήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικῆς πιστώσεως δραχ. 466,000:66/00, τὰ δύο τρίτα ἐκ τῶν περισσευμάτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845, διὰ νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰς δύο Δυνάμεις Ἀγγλίας καὶ Ῥωσίας, εἰς λογαριασμὸν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλῦτρου τοῦ Ἑξωτερικοῦ Δανείου: Τὰς περὶ τούτου αἰτιολογικὰς Ἐκθέσεις τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ πρὸς τε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν: Τὴν ἔκθεσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1845 τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἀποφαίνεται, ὅτι θέλει ὑποβάλλει εἰς τὰς Βουλὰς ἐν καιρῷ τὰ περὶ τῆς χρήσεως τοῦ περισσεύματος τούτου, (ἴδε Σελ. Ζ' τῆς ἐκθέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ): Καὶ τὴν περὶ τούτου παραδοχὴν τῆς Βουλῆς (ἴδε Σελ. 2,156 τῶν Πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τῆς Α' Συνόδου), καὶ ἐπειδὴ πᾶν περίσσευμα προϋπολογισμοῦ θεωρεῖται ἀδιάθετον, καὶ ἐπομένως εἰδικός

Νόμος ἀπαιτεῖται νὰ κανονίσῃ τὰ περὶ τῆς διαθέσεως αὐτοῦ: Παρεδίχθη κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν τε ἀρχὴν καὶ τὰ καθ' ἑκάστα τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας.

Ἐν Μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Κύριος Μαγγίνας, θεωρεῖ περιττὴν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ Σύνολον τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας λόγους.

α.) Εἰς τὸν ψηφισθέντα Προϋπολογισμὸν τοῦ 1845 ὑπάρχει παρεδεδεγμένον κονδύλι ἐκ Δραχ. 4,022,686, διὰ τόκους καὶ χρεωλύσια τοῦ Ἑξωτερικοῦ Δανείου τοῦ Ῥοταχίλδ, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἔχει τὸ δικαίωμα τὸ Ὑπουργεῖον νὰ πληρώσῃ, εἴτε τὸ ὅλον, εἴτε μέρος αὐτοῦ ἀνευ ἀνάγκης νέας πιστώσεως, ἐκτὸς ἂν ὁ λόγος ᾔῃ νὰ πληρώσῃ περὶ πλεόν τῆς εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ 1845 ἐπιψηφισθείσης ποσότητος τῶν δραχ. 4,022,686.

β.) Ἐὰν ὁ λόγος ᾔῃ, ὅτι ἐπειδὴ μέλλει νὰ θώσῃ ὀλιγωτέραν ποσότητα ἀπὸ τὴν ἐπιψηφισθεῖσαν εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ 1845, καὶ διὰ τοῦτο ζητεῖ νέαν πίστωσιν, ὁ λόγος οὗτος εἶναι ἀνίσχυρος, ἐπειδὴ τούτου δοθέντος, ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ νέαν πίστωσιν καὶ διὰ τὰ ὀλιγώτερα τῶν 312,000 δραχμῶν ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἔκαμε διὰ τὸ προσωπικόν τοῦ Διοικητικοῦ συστήματος ἐκ τοῦ μὴ διορισμοῦ τινῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν. Ἀλλὰ καλῶς ποιῶν δὲν ἐζήτησε τοιαύτην πίστωσιν.

γ.) Ἐὰν δώσωμεν ἤδη νέαν πίστωσιν, εἴτε διὰ τὸ ὅλον, εἴτε διὰ μέρος ἐνὸς κονδυλίου ὑπάρχοντος εἰς τὸν ἐγκριθέντα Προϋπολογισμὸν τοῦ 1845, καταδεικνύομεν μὲ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐπιψηφισθεὶς οὗτος Προϋπολογισμὸς εἶναι ἀνίσχυρος, καὶ διὰ τοῦτο δίδομεν νέαν πίστωσιν ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ κονδυλίου.

δ.) Ἐάν ὁ λόγος ᾗναι, ὅτι ἐπειδὴ δὲν ἐγένετο χρήσις τοῦ ἐγκριθέντος τούτου ποσοῦ ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, δηλ. μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1846, ὅποτε κλείονται ὀριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὧτων τῶν Ὑπουργείων, ὁ λόγος οὗτος δὲν στηρίζεται εἰς τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν, καθότι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχέδιον τῆς πιστώσεως ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Βουλὴν τὴν 25 Ἰουλίου 1846, δηλ. τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς νομίμου ταύτης προθεσμίας, ἐκ τοῦ ὁποίου τούτου ἀποδεικνύεται σαφῶς, ὅτι ἡ ζητηθεῖσα πίστωσις δὲν ὑπαγορεύθη ἀπὸ τὸν λόγον τοῦτον. Ἀλλὰ καὶ ἂν ᾗθελε παρέλθῃ ἡ ρηθεῖσα νόμιμος προθεσμία, πάλιν ἡδύνατο νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1845, Νόμου (τοῦ ὁποίου ἀγνοῶ τοὺς ἰσχυροὺς λόγους, διὰ τὴν ἐπὶ ἀορίστῳ χρόνῳ παράτασιν τῆς ἰσχύος του), τὸ ὁποῖον λέγει «Ὅσαι πιστώσεις τῆς χρήσεως ταύτης μείνουσιν ἀπραγματοποιήται κατὰ τὴν 31 Φεβρουαρίου 1846 θέλουν μὲν ἀκυρωθῇ ἐπὶ τῶν βιβλίων τῶν Ὑπουργείων, ἀλλ' οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτάς, διὰ δικαιώματα κεκτημένα ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς χρήσεως τοῦ 1845, μεταχειρίζοντες τὰς δαπάνας ἐπὶ τῶν βιβλίων τῆς ἐπομένης χρήσεως εἰς «εἰδικὸν Κεφάλαιον ἐπονομαζόμενον, ἔξοδα κλεισμένων ἔτη». » Προσθέτει δὲ ὡς ἐκ περισσοῦ, ἂν ὑποθέσωμεν διὰ μίαν στιγμὴν, ὅτι ἀνώτεροι ἐξωτερικοὶ λόγοι ὑπηγόρευσαν τὸ δικαιολογηματικὸν τοῦτο μέτρον τῆς πιστώσεως, ὅπερ ἐγένετο τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, ἔπρεπε τοῦλάχιστον πρὸς δικαιολόγησιν τῆς καλῆς πίστεως νὰ παρουσιασθῇ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

ε.) Τὸ ποσὸν τῆς ζητουμένης πιστώσεως ἐκ δραχ. 466.000: 66/100 ἔπεται νὰ πληρωθῇ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον εἰς λογαριασμὸν τοῦ τόκου καὶ χρεωλῦτρου τοῦ 1845, ἀλλ' ὁ Τραπεζίτης Ροτσλὶλδ οὔτε ἔχει νὰ λάβῃ, οὔτε δέχεται τοιαύτην πληρωμὴν, καθότι ἐπλη-

ρώθη ὁλόκληρον τὸ ἐτήσιον ποσὸν ἀπὸ τὰς τρεῖς ἐγγυητρίας Δυνάμεις, τὸ ὁποῖον ἀπεκατέστη ἤδη κατὰ δυστυχίαν τοῦ ἔθνους δάνειον νέον, ἐκτὸς ἂν τὰ λάβῃ ἀπέναντι τοῦ τόκου καὶ χρεωλυσίας τοῦ 1847, ἢ ἂν δοθῶσι κατ' εὐθείαν εἰς τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις ἀπέναντι τοῦ νέου δανείου, ἀλλὰ τότε δὲν συμφωνεῖ τὸ γράμμα τοῦ Νόμου μὲ τὸ πρᾶγμα.

ς.) Ἐάν εἴπῃ τις πρὸς δικαιολόγησιν, ὅτι δὲν βλάπτει ἡ παραδοχὴ ἑνὸς περιττοῦ πράγματος, ὅποτεν τοῦτο δὲν φέρει ζημίαν, ἀπαντᾷ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα δὲν πρέπει νὰ κάμνουν περιττοὺς καὶ ματαίους Νόμους διὰ νὰ μὴ σύρουν εἰς ἑαυτὰ ἠθικὴν βλάβην.

Ἐπὶ τέλους παρατηρεῖ, ὅτι ἐπειδὴ αἱ ἐγγυήτριαι τοῦ δανείου Δυνάμεις γνωρίζουν κάλλιστα τὴν ἰσχύν τοῦ ἐπιψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ ἑνὸς Συνταγματικοῦ Κράτους, εἶναι ἀσυγκρίτῳ λόγῳ ὠφελιμωτέρα ἡ εἰλικρινὴς ὁμολογία τῆς ἀληθοῦς καταστάσεώς μας, ἀπὸ τὰς ἀδικαιολογήτους προσάσεις, αἵτινες καταντοῦν ἐπιβλαβεῖς διὰ τὸ μέλλον. Ἀφ' ἑτέρου δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ἐπειδὴ αἱ σκέψεις καὶ ἀποφάσεις τῆς Γερουσίας εἶναι καὶ πρέπει νὰ ᾗναι περιβεβλημέναι μὲ τὴν ἀπαιτούμενην σοβαρότητα καὶ μὲ τὸν ὀρθὸν συλλογισμόν, τὰ ὁποῖα φέρουν τὸν σεβασμὸν εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο, πρέπει καὶ νὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν σοβαρότητα ὧτων ἐν γένει τῶν ἀποφάσεών του, διὰ νὰ μὴ χάσῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι εὐκόλῳ ν' ἀνακτήσῃ.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ δι' ὅτους θέλει ἀναφέρει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συζητήσεως, ἂν ἡ χρεῖα τὸ καλῆσθαι, προτείνει τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Φεβρουαρίου 1847.

Π. Ἐπιτροπὴ.
Σ. Θεοχαρόπουλος.
Γ. Δαρειώτης.
Γ. Μαγγίνας.
Γεαν. Χ. Πέτρου.
Γ. Κοντομυζῆς.

Αποπερατωθείς δὲ τῆς ἀναγνώσεως, ἀποφασίζεται ἡ ἐκθεσις λιθογραφηθεῖσα νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη, τὴ δὲ περὶ οὗ αὕτη πραγματεύεται Νομοσχέδιον νὰ συζητηθῇ τὴν προσεχῆ τρίτην.

Μετὰ ταῦτα ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Ι. Κολοκοτρώνης ζητήσας τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἀπευθύνας ἐρώτησιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Οἰκονομίας περὶ ἀντικειμένου τινος, οὗτος ἀπήντησεν, ὅτι δὲν εἶναι ἀρμόδιος, ὡς ὑπαγομένως τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν. Παρατηρεῖ ἐπομένως, ὅτι ἀπαντες οἱ παρευρισκόμενοι Ὑπουργοὶ εἶναι ἐπίσης ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι πληροφορίας εἰς τὸ σῶμα, ὡς ὅτις θέλον ἐρωτηθῇ, ἂν καὶ ἡ ὑπόθεσις δὲν ὑπάγεται εἰς τὸν κλάδον, τὸν ὅποιον ἐκαστος ἰδιαιτέρως διέπει. Προστίθει δὲ, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ πληροφορηθῇ παρὰ τοῦ ἤδη παρευρισκόμενου Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἂν ᾖ ἀληθὲς, ὅτι πληρώνεται ἐνοίκιον διὰ τὸ κατάστημα τῆς μήπω συνεδριασάσης Ἐπιτροπῆς τῶν στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων.

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπαντᾷ, ὅτι ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς δύναται νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸν Ταμίαν, ἂν ἐπιθυμῇ τοιαύτην πληροφορίαν.

Ὁ ἀπευθύνας τὴν ἐρώτησιν λέγει, ὅτι καθῶν εἶναι τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ δώσῃ τὴν πληροφορίαν ταύτην, καὶ ἂν ἀγνοῇ τὰ περὶ τούτου, ἃς στείλῃ ὁ ἴδιος ὑπάλληλόν του διὰ νὰ πληροφορηθῇ.

Ἄλλος παρατηρεῖ, ὅτι τοιαύτη ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι ἄτοπος καὶ ἀνοίκειος, καθότι κατὰ τὸ Σύνταγμα αὐτὸ, οἱ Ὑπουργοὶ ὀφείλουσι νὰ δίδωσι εἰς τὸ σῶμα ὅσας πληροφορίες ζητήσῃ Γερουσιαστὴς ἢ Βουλευτὴς, δυνάμενοι μόνον ἐν περιπτώσει ἀγνοίας, ἢ τὸ πολὺ κρίνοντες ἀκατάλληλον τὴν στιγμήν, νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀπαντήσεώς των.

Ὁ Κύριος Ὑπουργὸς λέγει, ὅτι ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, Κύριοι, σὰς ἀπαντᾷ, ὅτι τὸ νέον ἐνοίκιον δὲν ἐπληρώθη μέχρι σήμερον, ἐπομένως ἀναγκινώσκει ἔκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ ἔτος 1847.

Ἐκθεσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν ἐξελέχθησαν εἰς ὅλας τὰς Ἐπαρχίας Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι, διὰ νὰ ὀνομάσωμεν τοὺς

Ὀρκωτοὺς Κριτὰς, κατὰ τὸ 51 ἄρθρον τοῦ περὶ ἑπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου.

Ἐπειδὴ μέχρις οὗ περαιωθῶσιν ἀπασαι αἱ ἐκλογαί, καὶ παρέλθῃ ἡ ὠρισμένη προθεσμία, καὶ μέχρις οὗ συγκροτηθῶσι τὰ Δικαστήρια τῶν ἐνόρκων πρὸς ἐκδικασιν τῶν ἐνώπιόν των παραπεμφθέντων κακουργημάτων, δύναται νὰ παρέλθῃ ἀρκετὸς καιρὸς, ἐνόμισα δικαίον καὶ φιλόανθρωπον, διὰ νὰ μὴ μένῃ μεταίωρος ἡ τύχη τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων ὑποδίκων, νὰ ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐγκρισίν σας τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ πλ. ἡ ρω. σ. τ. τῶν διὰ τὴν πρώτην Σύνοδον τοῦ παρόντος ἔτους ἐνόρκων ἐκ τῶν καταλόγων τοῦ 1845.

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς ἐνόρκους τῶν Κακουργιοδικείων τῶν ἀχολούθων Συνόδων τοῦ παρόντος ἔτους, τὸ Νομοσχέδιον διαλαμβάνει, ὡς παρατρεῖτε, ὅτι θέλουν ὀνομασθῇ ἀπὸ τὰ προσεχῆ ἑπαρχιακὰ Συμβούλια, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ περὶ τούτων Νόμου.

Φέρω δὲ ὑπ' ὄψιν τῆς Γερουσίας καὶ τὸ ἐγκλειστον ψήφισμα τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, γυνόμενον συμφώνως μὲ τὸ ὑποβληθέν αὐτῇ Νομοσχέδιον.

Τῇ.... Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Θ. Ν. κ. τ. λ.

Νόμος περὶ συστάσεως Κακουργιοδικείων κατὰ τὴν Α'. Σύνοδον τοῦ 1847.

Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον διατάσσεται νὰ ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν, ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐνώπιόν τῆς ὁποίας θέλει τὸ ὑποστηρίξει.

Σ. Γ'.

12.

Υψηλισμένοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

Διὰ τὴν πρώτην Σύνοδον τῶν Κακουργιοδικῶν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους 1847 θέλουν χρησιμεύσαι οἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1845 κατάλογοι τῶν ἐνόρκων, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς Συνόδους τοῦ αὐτοῦ ἔτους θέλουν συνταχθῇ οἱ κατάλογοι τῶν ἐνόρκων κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ Ὀρκωτῶν Κριτῶν Νόμου, καὶ τὸ 41 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1836, περὶ ἱπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου, ὑπὸ τῶν Ἐπαρχίων καὶ τῶν συγκροτηθεσομένων Συνόδων Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

Ἀθῆναι τὴν 11 Φεβρουαρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

ΙΟ. ΚΩΑΕΤΤΗΣ.

Ἡ ἐκθεσις καὶ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἀπερξάσθη λιθογραφηθέντα νὰ διανεμηθῶσι, νὰ συνέλθωσι δὲ τὰ τμήματα εἰς προσέτασιν καὶ ἐκλογὴν εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Α. Λόντος παρατηρεῖ, ὅτι πρὸ ἡμερῶν διευθύνθη παρὰ τῆς Γερουσίας εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναφορά τις τῶν κατοίκων Αἰγίου, ἀντικείμενον ἔχουσα τὰς ἐκεῖ γενομένας δημαρσιῶς, καὶ ἐζητήθη ὁ Κύριος Ἰπουργὸς νὰ διευθύνῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὰ ἀφορῶντα τὴν δημαρσίαν ταύτην ἐγγράφα, καὶ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἴδιος διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες. Ἐπειδὴ δὲ πολὺς καιρὸς παρῆλθε καὶ οὐδὲν τούτων ἐγένετο, ζητεῖ νὰ προσδιορισθῇ ἡ προσεχὴς δευτέρα, διὰ νὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος Ἰπουργὸς καὶ δώσῃ τὰς πληροφορίες ταύτας.

Ὁ Κύριος Ἰπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαντᾷ, ὅτι τὰ ἀφορῶντα τὴν δημαρσίαν ταύτην ἐγγράφα ἀκόμη δὲν ἐτίθησαν ὑπ' ὄψιν του, ἀλλ' ὅτι θέλει φροντίσει νὰ τὰ παρουσιάσῃ, καὶ νὰ δώσῃ καὶ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες εἰς μίαν τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων, ἀλλ' οὐχὶ ῥητῶς τὴν προσεχῇ δευτέραν.

Ἀργεταὶ ἐνταῦθα ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Μετοχιῶν, εἰς τὰς ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Ἐπικρατείᾳ ὕρισταμένας Μονάς.

Ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν ἀρχὴν του.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς γνωμοδοτούσης νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ λέξις, ἀμέσως, ἡ Γερουσία δὲν παραδέχεται τὴν ἐξαλείψιν ταύτην.

Υψηλοφρονηθέντος τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἡ Γερουσία παραδέχεται αὐτὸ διὰ ψήρων τριάκοντα τριῶν λευκῶν ἀπέναντι μιᾶς μελαίνης.

Ἐπομένως προσδιορισθείσης ἡμέρας συνεδριάσεως τῆς προσεχούς τρίτης, πρὸς συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων περὶ ζωσιλοπίας καὶ περὶ εἰδικῆς πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρεωλύτρου τοῦ Ἐξωτερικοῦ δανείου, ὁ Κ. Πρόεδρος λήγει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΝΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Αἰνιάρ.

Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 18 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Τρίτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλεῖρις ἀποτελεῶντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαιμένην τὴν Συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως ἐγγράφου τινος, δι' οὗ ὁ Κύριος Ἰπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰδοποιῶν ὅτι διὰ κατεπείγου-

γούσαν τῆς ὑποθέσεως ἀνάγκην δὲν δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν σημερινὴν Συνεδρίαν, παρκαλεῖ ν' ἀναβληθῇ εἰς τὴν ἐπιούσαν ἡ συζήτης τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποτίσεως ποσούτινος ἀπέναντι τοῦ ἔξωτερικοῦ δανείου, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ὡς πολλάκις παρὰ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσθη, ἡ συζήτης παντὸς Νομοσχεδίου δὲν ἀναβάλλεται διὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς τοῦ ἀφείλοντος νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ ἀρμοδίου Ἱπουργοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀπουσία τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν Ἱπουργοῦ δὲν δύναται νὰ ἐπενέγκῃ τὴν ἀνάβολὴν τοῦ περὶ οὗ εἰρηται Νομοσχεδίου. Ἀλλ' ὅτι δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἀνάβολὴν ταύτην, θεωρῶν τὴν ἀντικείμενον οὐσιώδεις, καὶ μὴ θέλων νὰ λαβῇ τυχὴν, ὅτι δὲν εἰδῇται καὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον Ἱπουργὸν νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου, καὶ δοῦν τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας, ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰλλῶς.

Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν μὴ ἐνστησάμενος ἔπειτα ἕτερος εἰς τὴν ἀνάβολὴν τῆς περὶ τῆς πρόκειται συζήτησεως, προσέθηκεν, ὅτι τὸ παρελθὼν Σάββατον ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν Ἱπουργὸς παρεκάλεσεν, ἡ συζήτης τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχεδίου νὰ ἐνεργηθῇ σήμερον, εἰπὼν, ὅτι τὴν δευτέραν δὲν δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν συνεδρίαν, ὡς οὕσαν ἡμέραν γενικοῦ Ταχυδρομίου· ὅτι ἐνδέχεται πιθανῶς καὶ σήμερον νὰ κοιλύται ὁ εἰρημένος Ἱπουργός διὰ τινὰ κατεπείγουσαν καὶ σπουδαίαν ὑπόθεσιν. Ἀλλ' ὅτι ὥφειλε νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Γερουσίαν ἐγκαίρως, ἐπειδὴ εἶναι ἀτοπὸν, συναλθούσα εἰς Συνεδρίαν αὐτὴ, νὰ διαλυθῇ παρὰ γράμμα, χωρὶς ἀποτελέσματος.

Παρατηρήσαντος ὕστερον τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων, ὅτι ὡς πρῶτον ἡμερησίως διατάξας ἀντικείμενον τὸ περὶ ζωοκλοπίας Νομοσχεδίου ὑπάρχει, καὶ ὅτι πρέπει νὰ συζητηθῇ τοῦτο πρότερον, παύσας πᾶσης συζήτησεως ἄλλης, ἡ Γερουσία ἐκέλευε τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἀποφασίσασα ταῦτο χρόνως ν' ἀναβληθῇ εἰς τὴν ἐπιούσαν ἡ συζήτης τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποτίσεως ποσούτινος ἀπέναντι τοῦ ἔξωτερικοῦ δανείου. Ἀργημένης λοιπὸν ἐπομένως τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ περὶ ζωοκλοπίας Νομοσχεδίου, καὶ τούτου ἀμέσως παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων ἀπαγγελομένου, ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸν λόγον ζητήσαν, ἔλεγε ταῦτα:

Τὸ προκείμενον Νομοσχεδίον κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν Γερουσίαν ἐπαναφέρεται, ἂν οὐ παρ' αὐτῆς μὲν εἰρητάθη κατὰ

τὴν πρῶτην Βουλευτικὴν Σύνοδον, παρὰ δὲ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν δευτέραν Σύνοδον, καθ' ἣν καὶ εἰς αὐτὴν ὑπεβλήθη. Δὲν βλέπω δὲ παρόντα τὸν ἀρμοδίον Ἱπουργόν, ὅπως ἐρωτήσας πληροφορηθῶ παρ' αὐτοῦ, ἂν τὸ Νομοσχεδίον τοῦτο εἰσάγεται ὡς νέον καὶ κατὰ πρῶτον ἐνώπιον τῆς Γερουσίας ὑποβάλλομενον, καθότι ὁ εἰρημένος Ἱπουργός παρευρισκόμενος ἐν τῇ συνεδρίᾳ, καθ' ἣν τὸ Νομοσχεδίον παρὰ τῆς Βουλῆς εἰρητάθη, παρεδίδετο τὰς παρ' αὐτῆς εἰς τοῦτο ἐπανεγχείσεως τροπολογίας, καὶ ἐπομένως ὥφειλεν, ἢ νὰ ἐπανεισαγάγῃ αὐτὸ εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅπως παρὰ τῆς Βουλῆς ἐτροπολογήθη, ἢ νὰ τὸ ὑποβάλῃ ὡς νέον, καὶ τότε νὰ μεταρρυθμισθῇ τὰς περὶ αὐτοῦ τοῦ λόγου τροπολογίας. Ἐπειδὴ ὅμως ὡς νέον δὲν ὑποβάλλεται, καὶ τοι τῶν τροπολογιῶν τῆς Βουλῆς μεταρρυθμισθεισῶν, θεωρῶ μάταιον νὰ συζητήσωμεν τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίον, καθότι, ἂν παρὰ τῆς Γερουσίας τροπολογηθῇ ἥδη, θέλει ἐπανελθεῖν αὐτὸς εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἂν αὕτη ἐπιμείνῃ εἰς αὐτὴν ἐπένεγκεν προηγουμένως τροπολογίας, ἐκ τρίτου κατ' ἀνάγκην θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐπομένως οὐδέποτε θέλει παύσει παρὰ τῶν Βουλῶν συζητούμενον, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἐπικείται κίνδυνος νὰ κατασταθῇ ἡ συζήτης ἐπαναλαμβανομένη ἐπ' ἀπειρον, καὶ οὕτως, ἂν οὐχὶ εἰς τὸ ὑπάρχον σήμερον, τοῖς ἑσπέραις εἰς ἐπόμενον ἄλλο Ἱπουργεῖον νὰ δοθῇ μερίστη λαοῦ πρὸς μὴ πραγματοποιήσιν παντός Νομοσχεδίου, παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης ἐπιδοκιμαζομένου.

Παρατηρήσαντος τινος ὕστερον, ὅτι τὰ παρὰ τοῦ ἥδη ἀγορευόντος λαγθέντα ἀφορῶσι τὴν Κανονισμὸν τοῦ τρόπου τῆς ἐνώπιον τῆς Γερουσίας εἰσαγωγῆς τῶν Νομοσχεδίων, καὶ ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος Κανονισμοῦ περὶ τῆς ταιαύτης εἰσαγωγῆς, ἀπαίτεται νὰ ὑποβληθῇ κατ' ἀνάγκην ἡ προσήκουσα περὶ αὐτῆς πρότασις, ὅπως ψηφισθεῖσα παρὰ τῆς Γερουσίας προηγουμένως τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἔπειτα, συνεφωνήσεν ἄλλος μὲ τὰ παρὰ τοῦ πρώτου ἀγορευόντος εἰρημένα, προσθεῖς, ὅτι τὸ ἐν μᾶθ συνόδῳ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφίζομενον Νομοσχεδίον, δὲν εἶναι ἀτόπημα, ἂν εἰς τὴν Γερουσίαν ὑποβάλληται εἰς Σύνοδον ἄλλην. Ὅτι δὲν ἐναντιοῦται εἰς τὰ ἐν τῷ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίῳ περιεχόμενα, ἀλλ' ὅτι ὡς ματαιοπониάν θεωρεῖ τὴν ἐπ' ἀπειρον ἐξακολουθεῖν τῆς συζήτησεως αὐτοῦ, ὡς προείπεν ὁ πρῶτος λαλήσας· καὶ ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἔσωτερικῶν Ἱπουργός, ἢ ὥφειλε ν' ἀντιτείνῃ εἰς τὴν παρὰ τῆς

Βουλῆς ἐπενεχθεῖσαν τροπολογίαν, ἥ παραδεξάμενος ἀπαξ αὐτήν, νά υποβάλλῃ τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅπως ἐτροπολογήθῃ παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ οὐχὶ τὰς τροπολογίας αὐτῆς μεταρρυθμίζων ἐν μέρει κατόπιν.

Λαθὼν εἶτα τὸν λόγον ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἰσχύουσαν τάξιν τὰ παρὰ τῆς μιᾶς τῶν Βουλῶν ψηφισθέντα, καὶ παρὰ τῆς ἑτέρας τροπολογηθέντα Νομοσχέδια ἐπαναφέρονται εἰς τὴν πρώτην, ὅπως ἐτροπολόγησεν αὐτὰ ἡ ἑτέρα ἀπαραλλάκτως. Ὅτι ὁ ἄλλοτε Ὑπουργὸς Κύριος Μεταξᾶς ἐρωτηθεὶς, ἀπήντησεν, ὅτι μὲ τὴν τάξιν ταύτην συμμορφούμενος, εἰς χρῆσιν ἔθηκε τὴν ἐκφράσιν: *Μεταφέρω τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν ἀπαραλλάκτως*, ὅπως παρὰ τῆς Βουλῆς ἐτροπολογήθῃ· ὅτι καὶ Ὑπουργοὶ ἄλλοι ἐρωτηθέντες ὡσαύτως ἐπὶ ὁμοίων περιπτώσεων: *Πῶς ἐπαναφέρουσι τὰ Νομοσχέδια εἰς τὴν Γερουσίαν*, ὅπως παρὰ τῆς Βουλῆς ἐτροπολογήθῃσαν· εἰς ἀπάντησιν εἶπον· καὶ ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὰ λοιπὰ ἔχει ἐν τῇ Ἑλλάδι ὁ Κανονισμὸς τῆς Γαλλίας ἐν γένει, ὥφειλε νά συμμορφωθῇ μὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, υποβάλλων τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν ὡς νέον, ἢ μεταφέρων αὐτὸ καθ' ὅν τρόπον παρὰ τῆς Βουλῆς ἐτροπολογήθῃ.

Γνωμοδοτησάντων τινων ἐπὶ τούτοις ν' ἀναβληθῇ εἰς τὴν ἐπιούσαν ἡ συζήτησις τοῦ προκειμένου ζητήματος, ὡς ὄντος σπουδαίου, καὶ ἀπαιτοῦντος προηγουμένην ὥριμον σκέψιν, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ τρόπος, δι' οὗ υποβάλλεται εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχέδιον ὑπάγχει νεοφανές, μὴδὲ μὲ τὴν ἐν Γαλλίᾳ, μὴδὲ μὲ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ ἰσχύουσαν τάξιν συμβιβάζομενος· ὅτι κατὰ συνέπειαν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, παραδεξάμενος τὰς παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπενεχθείσας τροπολογίας, ὥφειλε νά μεταβιβάσῃ τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅπως ἐτροπολόγησεν αὐτὸ ἡ Βουλὴ, ἢ μὴ θεωρῶν καταλλήλους καὶ μὴ παραδεχόμενος τὰς τροπολογίας ταύτας ν' ἀντιτείνῃ εἰς τὴν παραδοχὴν αὐτῶν, συζητουμένων ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ, ἂν τὸ γράμμα τοῦ Νομοσχεδίου δὲν ἔσχε, νά παραιτηθῇ τῆς Ὑπουργικῆς θέσεως, ἢ ν' ἀποσύρῃ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπιστηρίζαντός τινος μετὰ ταῦτα τὴν πρότασιν τῶν ζητημάτων ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις εἰς τὴν

ἐπιούσαν, καὶ τῆς Γερουσίας τὴν ἀναβολὴν παραδεξαμένης, ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Λ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Αἰριάν.

Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδρίασις

Τῆς 20 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1847,
ἡμέρας Πέμπτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ σῶμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν, κατὰ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργός ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰπὼν μετὰ ταῦτα, ὅτι κατ' ἀνάγκην ὀφείλει νά παρευρεθῇ εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς Βουλῆς, ἐν ἣ συζητηθήσεται σήμερον ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ παρ' αὐτοῦ διεπομένου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὴν ἀδειαν ν' ἀνχωρήσῃ ἐξαιτησάμενος, παρεκάλεσε ν' ἀναβληθῇ εἰς τὴν ἐπιούσαν ἡ συζήτησις τῶν ἐν τῇ Γερουσίᾳ Νομοσχεδίων, ὡς ἦσαν σπουδαία ἢ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν Κύριον Πρωθυπουργὸν ἀπιοχόμενον, παρετήρησέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι οὐδέποτε θέλει εἶ-

σθαι ή Γερουσία έν καταστάσει νά συζητήσει τά ένώπιον αὐτῆς έκκρεμῆ καί παρὰ τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπιστραφεύοντα Νομοσχέδια, ὡς ὁρῶντος νά παρευρίσκηται εἰς τὰς συζητήσεις τῶν προϋπολογισμῶν τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, τά ὅποια δίδει, καί μελλόντος πάντοτε νά προτείνῃ ἀναβολήν ἐπ' ἀναβολῆς ἀλληλοδιαδόχως.

Μετά τοῦτον ζητήσας τὸν λόγον ἄλλος, δὲν δύναμαι εἶπεν, εἰμὶ νά κατακρίνω τὴν τρόπον, δι' οὗ ὡς πρὸς τὴν Γερουσίαν ὁ Κύριος Πρωθυπουργός προσέρεται, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἡ συζήτηση τῶν Νομοσχεδίων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἡμέραν ν' ἀναβληθῇ ἐξακολουθῶν, καί ἀναγκάζων οὕτω τὴν Γερουσίαν εἰς Συνεδρίασιν νά συνέρχεται, καί αὕτη παραχρῆμα νά λύεται ἀνευ ἔργου.

Παρατηρῶντος ὕστερον τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων, ὅτι καθ' ἃ παρὰ τῆς Γερουσίας ἀπερραίσθησαν ἄλλοτε, δύναται, ἂν αὕτη εγκρίνῃ, νά προβῇν ἄεποτε εἰς τὴν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων, καί τοι μὴ παρευρισκομένων τῶν ἀφελόντων νά ὑποστηρίζωσιν αὐτὰ Ὑπουργῶν, καί οὕτως πᾶσα συζήτηση ἄλλη πρέπει νά πάσῃ· νά ἐρωτηθῇ δὲ μόνον ἡ Γερουσία, ἂν θεωρῇ ἀναγκαῖον νά συζητηθῇσι τὰ ένώπιον αὐτῆς έκκρεμῆ Νομοσχέδια, μηδένως λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς ἀπουσίας τοῦ πρὸς ὑποστήριξιν τούτων ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὁ παραγορεύσας ἀντέλεξεν, ὅτι ὁ Κ. Πρωθυπουργός ὥφειλε νά εἰδοποιήσῃ ἐγκαίρως τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Γερουσίας περὶ τοῦ αἰτίου, δι' ὃν δὲν δύναται νά παρευρεθῇ εἰς τὴν σημερινήν Συνεδρίαν καί οὐχὶ κατ' αὐτὴν ἀρξαμένην μόλις, παρουσιάζομενος νά ζητῇ τὴν ἀναβολήν τῆς περὶ ἧς εἴρηται συζήτησεως.

Εἰπόντός τις ἐπομένως, ὅτι ἡ συζήτηση τοῦ προϋπολογισμοῦ οὐσιωδেষτέρα ὑπάρχει, καί διὰ τοῦτο, ένώπιον τῆς Γερουσίας ἐμφανισθεὶς ὁ Κ. Πρωθυπουργός, τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναβολὴν ἤτήσατο μετὰ παρακλήσεως, προσέθηκεν ἔτι, ὅτι συνεπῆ ἑαυτὴν ὁρεῖται νά δείξῃ ἡ Γερουσία μὴ ὅσα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων ἀπεφάσιεν ἄλλοτε, περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς προκειμένης ἀναβολῆς ἀποφασίζουσα μόνον, καί ὅτι παντάπασιν περιττὴ ὑπάρχει πᾶσα περὶ τούτου συζήτηση.

Εἰπόντός τις ἐπὶ τούτοις, ὅτι ἐπικρατεῖ κίνδυνος μέχρι τέλους τῆς ἐνεστώσης Συνόδου αἱ ἀναβολαὶ νά παρατείνωνται διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἐνῶ κυριώτερον, ἢ τι ἄλλο κα-

θῆκαν οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσι νά παρευρίσκωνται εἰς τὰς Συνεδριάσεις τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἀναπληροῦντες ἀλλήλους· ἐν τινι καλύματι περιπτώσει· ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως τῶν Νομοσχεδίων, ὅπως ἤδη συμβαίνει, εἰς τε τὸν ὀρθὸν λόγον καί τὴν Συνταγματικὴν τάξιν ἀντίκειται, καί ὅτι ἀγνωστον ὑπάρχει τί διὰ τὰς τοιαύτας ἀναβολὰς μέλλει γενέσθαι μέχρι τέλους, προσέθηκεν ἔτι, ὅτι ὁρθοὶ μὲν εἰσιν αἱ παρὰ τοῦ παραγορεύσαντος Γραμματέως λεγόμεναι παρατηρήσεις, ἀλλ' ὅτι, ὡς ἄλλος τις τῶν προλαλήσαντων ἀντέλεξεν, ὑπάρχει κατὰλληλον νά εἰδοποιῶσιν ἐγκαίρως οἱ Ὑπουργοὶ ὅσους δὲν δύναται νά παρευρίσκωνται εἰς τὰς Συνεδριάσεις τῆς Γερουσίας, διὰ νά μὴ λαμβάνωσι γῶσαν τοιαῦτα παντάπασιν, ὅσας πρὸς συζήτησιν Νομοσχεδίου τινος ἡ παρουσία τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ θεωρεῖται ἀναγκασία καί ἀπαραίτητος.

Ζητήσας ἄλλος τὸν λόγον κατόπιν παρετήρησεν, ὅτι πρὸς Θεραπείαν πᾶντός κακοῦ ἡ αἰτία τούτου απαιτεῖται ν' ἀνασυνάγεται, καί ὅτι ὡς φρονεῖ, δύο ὑπάρχουσι αἱ αἰτίαι, δι' ἃς ἡ συζήτηση τῶν Νομοσχεδίων ἀναβάλλεται συνεχῶς, καί πρῶτον μὲν ἡ μὴ συμπλήρωσις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου, ἐνῶ ἂν ἐπὶ ὑπάρχον Ὑπουργοί, ὅπως ὁρίζει τὸ Σύνταγμα, οὐδαὶς τούτων ἠθέλει διευθῆναι διάφορα Ὑπουργεῖα, καί ἐκ τῶν πολλῶν τῆς Ὑπουργικῆς ὑπηρεσίας ἐργασιῶν ἐμποδίζεσθαι ἀπὸ τοῦ νά παρευρίσκηται εἰς τὰς Συνεδριάσεις τῆς Γερουσίας, καί κατὰ συνέπειαν, ἂν δὲν θεωρεῖται ἡ παρανομία ἢ ἡδὴ πολλῶν Ὑπουργείων εἰς ἓνα Ὑπουργὸν ἀναταθαιμένη διεύθυνσις, θεωρεῖται τοῦλάχιστον τῆς ὑπηρεσίας φανερά βλάβη. Δεύτερον δὲ ἡ ἐσφαλμένη ἀρχή, καθ' ἣν νομίζεται, ὅτι πᾶν Νομοσχέδιον πρέπει νά ὑποστηρίζεται παρὰ τοῦ ὑποβάλλοντος αὐτὸ Ὑπουργοῦ, ὡς ἀρνηθίου μόνου θεωρουμένου, ἐνῶ διὰ τὸ ἀλληλέγγυον τῶν Ὑπουργῶν, τὸν μὴ δυνάμενον νά παρευρεθῇ εἰς τινὰ Συνεδρίασιν ἀπαιτεῖται ν' ἀναπληρῇ Ὑπουργός ἄλλος, καί ἐνῶ καθ' ὅσον μάλιστα ἀφορᾷ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποδόσεως ποσοῦ τινος ἀπέμνεντι τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου, καταλληλότερος ὑπάρχει ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὡς προκειμένου νά ἐξέλθῃ χρηματικῆς ποσότης ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου. Κατάλλων δ' ἐνταῦθα τὸν λόγον προσέθηκεν, ὅτι, ἀνευ τῆς τοιαύτης διορθώσεως τῶν αἰτίων τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀναβολῆς τῶν συζητήσεων, πᾶσα ἄλλη Θεραπεία καθίσταται σφαλὲς, καί ἡ ὑπηρεσία πάντοτε θίλει πάσχει.

Μηδενὸς ἄλλου περὶ τούτων λαθόντος τὸν λόγον, ἀναστὰς ὁ Εἰσηγητὴς τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, ἀνέγνω ἐκθεσιν, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

Ἐκθεσις

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν Ζώων Νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἰσαχθὲν εἰς τὴν Γερουσίαν Νομοσχέδιον περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος, καὶ διεξελοῦσα μετ' ἐπιστασίας τὸ τε Νομοσχέδιον, τὴν ἐκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὸν συγκριτικὸν Πίνακα τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων τῶν ἐτῶν 1845 καὶ 1846, παρέτῃρῃσεν, ὅτι τὸ νεοεἰσαχθὲν σύστημα τῶν δηλώσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον στηρίζεται, κατεδείχθη ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐπωφελὲς καὶ διὰ τὸ Δημόσιον καὶ διὰ τοὺς φορολογουμένους, διότι ἡ ἐκ μέρους τῶν κτηνοτρόφων δῆλωσις τῶν ζώων τῶν ἀπαλλάττει τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὰ τῆς ἀπαριθμήσεως ἔξοδα, χωρὶς νὰ ἀφαιρῇ ἀπὸ αὐτὸ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀπαριθμήσεως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε μεσολαβήσῃ ὑπόνοια ὑποκρύψεως, ὑποβαλλομένου τότε τοῦ παρουσιάσαντος ἐλλειπῆ δῆλωσιν κτηνοτρόφου καὶ εἰς τὰ γενησόμενα διὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν ἔξοδα· ἀφ' ἑτέρου ἀπομακρύνει τὰς ἀπείρους δυσκολίας καὶ καταπιέσεις, αἵτινες εὐκόλως ἠδύναντο νὰ λαμβάνωσι χώραν, ὡς ἐκ μέρους τινῶν ἐκ τῶν ἐπιφορτιζομένων τὴν ἀπαριθμῆσιν Ὑπαλλήλων πρὸς βλάβην τῶν κτηνοτρόφων· πολλῶ δὲ μάλλον ἢ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἐπωφελὲς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μέτρον, καθ' ὅσον συμβιβάζομένων, ὡς εἴρηται, καὶ μὲ τὸ

συμφέρον τοῦ Δημοσίου δὲν ὑποθάλπει τὴν χθικὴν διαφθοράν, ἥτις κατὰ δυστυχίαν δύναται νὰ προκύψῃ ὡς ἐκ τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς ἐνεργούντας τὴν ἀπαριθμῆσιν καὶ τοὺς κτηνοτρόφους εὐκολιῶν τοῦ νὰ καταχρασθῶν ἐκ συμφώνου δημόσιον περιουσίαν ἀτιμωρητί.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ διότι τὸ μέτρον τῆς δηλώσεως ἐπογγέλεται διὰ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἐφαρμογῆς του περισσοτέραν τὴν ὠφέλειαν, καταδεικνυομένου τούτου ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρώτης ἐφαρμογῆς του, καθ' ὅσον, μολονότι καὶ ὁ πρὸς δῆλωσιν ὕλικός καιρὸς ἦτο βραχὺς, καὶ γινώσιν ἀκριβῆ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου δὲν εἶχον οἱ φορολογούμενοι, αἱ εἰσπράξεις ἐξισώθησαν μὲ τὰς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους, ἢ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη ὁμοφώνως τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου καὶ συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ Σῶμα.

Ὡσαύτως ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη καὶ τὰ καθ' ἑκαστα, θεωροῦσα μόνον τὴν πρὸς δῆλωσιν προθεσμίαν συντομον, ἀποφεύγουσα δὲ τοῦ νὰ προτείνῃ μεταβολὴν τινα ὡς πρὸς τοῦτο, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἀπακαθίσταται ματαία πᾶσα ἐρικτὴ παράτασις, ὡς ἀπαιτουμένης τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ εὐχεται ὥστε τοῦ λοιποῦ νὰ προλαμβάνωνται αἱ τοιαῦται δυσκολίαι, διὰ τῆς ὅσον ἐνεστί ταχυτέρας εἰσαγωγῆς τοιούτων Νομοσχεδίων.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 20 Φεβρουαρίου 1847.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Ι. Θ. Κολοκοτρώνης.

Δ. Κανελόπουλος.

Ἀθ. Λοιδωρικής.

Δ. Γ. Βούλγαρης.

Γ. Δαρειώτης.

Αποπερατωθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης, καὶ τοῦ Κ. Προέδρου παρατηρήσαντος, ὅτι ἡ ἐκθεσις ἐντὸς τῆς σήμερον ἀπαιτεῖται λιθογραφηθεῖσα νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ Μέλη, ὅπως τὸ περὶ αὐτῆς πραγματεύεται Νομοσχεδίον συζητηθῇ τὴν ἐπιούσαν, ἀντιπαρεταρῇ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι μάταιον ὑπόκειται, ἢ πρὸς συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων ἡμέρα νὰ προσδιορίζεται πάντοτε, ὅταν διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Ὑπουργῶν δὲν δύναται ταῦτα νὰ συζητῶνται. Ἐνστησάμενου δὲ εἰς ταῦτα τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων, ὅτι διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Ὑπουργῶν αἱ συζητήσεις τῶν Νομοσχεδίων οὐδέποτε ἀναβάλλονται, καὶ ὅτι περὶ τῆς ἀναβολῆς, ἢ μὴ, εἰς τὴν Γερουσίαν ν' ἀποραδίση ἀποκρίνεται, συμφώνως μὲ τὴν παρ' αὐτῆς γενομένην ἄλλοτε περὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασιν, ἀπάντησέ τις, ὅτι ἀπ' ὀρχῆς ἐναντίως ὑπῆρξεν εἰς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν, ὡς ματαιοπονίαν ἐπίση, θεωρῶν πάντοτε τὴν ἀνευ τῆς παρουσίας τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων, καθότι ταῦτα ἐνδέχεται νὰ τροπολογῶνται παρὰ τῆς Γερουσίας, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ μὴ ἐκρομίζωνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἂν ὁ τὴν ἀνάγκην διαγινώσκῃ Ὑπουργός, καὶ μετὰ μόρφωσιν πεποιθήσεως προκαλέσας Νομοσχέδιόν τι, δὲν παρευρίσκεται εἰς τὴν Συνεδρίαν, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ καταλλήλως· ὅτι τῶν ἀναβολῶν τῆς συζήτησεως τῶν Νομοσχεδίων ἡ θεραπεία νὰ κατορθωθῇ δύναται τοῦ Ὑπουργείου συμπληρωμένου· ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης συμπληρώσεως αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους κατὰ 2,400 δραχμὰς μόνον αὐξάνουσι κατὰ μῆνα, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας τὸ Δημόσιον σήμερον δαπανᾷ 24,000 δραχμῶν περίπου εἰς μηνιαίας τῶν Γερουσιαστῶν ἀποζημιώσεις, ἡ δὲ Γερουσία οὐδὲν δύναται σχεδὸν νὰ ἐκτελέσῃ Νομοθετικόν, ἔργον διὰ τὰς συνεχεῖς τῶν ὑπαρχόντων Ὑπουργῶν ἀπουσίας, καὶ ἐπομένως, τῆς συμπληρώσεως μὴ ἐνεργουμένης, εἴχεται, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν δύναται, ἢ δὲν γινώσκει νὰ κυβερνήσῃ. Τελειώσας δ' ἐνταῦθα τὸν λόγον προσέθηκεν, ὅτι δὲν ἀγνοεῖ τί μέλλει γενέσθαι διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως τῶν Νομοσχεδίων, ἀλλ' ὅτι παραλείπει τὰ περὶ τούτου, θεωρῶν καταλλήλῳ νὰ λεγῶσιν ἐν ἄλλῃ τινὶ περιστάσει καιριωτέρᾳ.

Ἀντιπαρητήρησαντος ὕστερον τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων, ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ ὀρεῖται νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Γερουσίας, ἀλλ' ὅτι μὴ παρευρισκόμενοι δὲν ἐπιφέρουσι τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως τῶν Νομοσχεδίων, καὶ

ὅτι διὰ νὰ λέγωνται τὰ σήμερον παρατηρηθέντα ἔπρεπε νὰ καταργηθῇ πρότερον ἢ προηγουμένη ἀπόφασις, καθ' ἣν ἡ Γερουσία δύναται ν' ἀναβάλλῃ, ἢ συζητῇ τὰ ἐνώπιον αὐτῆς ἐκρεμῇ Νομοσχέδια, ἀπάντησέ τις τῶν προαγορευσάτων, ὅτι τὰ παρὰ τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος Γραμματέως, παρατηρηθέντα ὑπάρχουσιν ἐν γένει ὁρθὰ, ἀλλ' ὅτι, ἂν τὰ Νομοσχέδια ὑποβάλλωνται, ἢ συζητῶνται, ἀπὸ τῶν μόνων οἱ Ὑπουργοὶ θέλωσιν, ἐπικεῖται κίνδυνος, τὰ μὲν φορολογικὰ Νομοσχέδια νὰ ὑποβάλλωνται καθ' ἣν στιγμὴν πρόκειται νὰ ἐκρομωθῶσι, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, περὶ τοῦ τέλους ἐκείνης Βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ οὕτω διὰ τὴν ἀνάγκην νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι δὲν δύναται νὰ λαβῇ χώραν μακρὰ καὶ ἀκριβὲς συζήτησις, ὡς τοῦ χρόνου τοιαύτην μὴ ἐπιτρέποντας. Παραίτων δ' ἐνταῦθα τὸν λόγον, προσέθηκεν ὁ αὐτός, ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ μόνον τὴν διόρθωσιν τῆς σημερινῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἀναμένει.

Μηδενὸς μετὰ ταῦτα λαθόντος τὸν λόγον καὶ ἀπεφασισθείσης τῆς λιθογραφήσεως τῆς εἰρημένης ἐκθέσεως, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Λεγών.
Β. Αρμετακόπουλος.

Συνοδρίαις

Τῆς 22 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1847,
ἡμέρας Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες αποτελούντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαιμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Ν. Πρασσακάκη, αἰτοῦντος νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτὸν δεκαπενθήμερος ἀδεία ἀπουσίας παράτασις, ἥτις, γνωμοδοτησάντων τινῶν, ἐνεκρίθη νὰ παραχωρηθῇ, θεωρουμένη ὡς τελευταία.

Ζητήσας ἐπομένως τὸν λόγον ὁ Ταμίας τῆς Γερουσίας καὶ εἰπὼν, ὅτι τὸν ἀπολογισμὸν τῶν γενομένων ἐξόδων κατὰ τὴν λήξαν Βουλευτικὴν Σύνοδον, ἔτοιμον ὄντα πρὸ πολλοῦ, δὲν ὑπέβαλε μέχρι τοῦδε, ὡς μὴ πραγματοποιηθεῖσιν εἰσέτι πληρωμῶν τινῶν διὰ δαπάνας τῆς Συνόδου ταύτης, ὡς π. χ. τῆς πληρωμῆς τῶν ἐκτιπωθέντων πρακτικῶν τῆς Γερουσίας ἀπαιτουμένας νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ αὐτῷ ἀπολογισμῷ, παρετήρησεν, ὅτι, ἂν ἐγκρίνῃ τὸ Σώμα, δύναται νὰ υποβάλῃ αὐτὸν τοιοῦτον, ὁποῖος ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπάρχει.

Γνωμοδοτησάντων τινῶν ὕστερον, ὅτι καταλληλότερον εἶναι ν' ἀναβληθῇ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ, μέχρις οὗ κατασταθῇ δυνατόν νὰ συνταχθῇ οὗτος ἐντελῶς, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν γνωμοδότησιν ταύτην.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα παρ' ἐνὸς τῶν Γραμματέων ἐκθεσις παρακατεθείσα εἰς τὸ Γραφεῖον παρὰ τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ Ὁρκωτῶν Κριτῶν Νομοσχεδίου, καὶ ἔχουσα ὡδε :

Ἔκθεσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Διαταχθεῖσα ἡ Ἐπιτροπὴ Σας νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ ὑπὸ τοῦ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ εἰσαχθὲν Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως Κακουργιοδικείων κατὰ τὴν Α'. Σύνοδον τοῦ Ε. Ε. καὶ νὰ φέρῃ γνώμην ἐπ' αὐτοῦ, ἐφρόντισεν ὅχι μόνον νὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ παρομοίου ἀντικειμένου πρακτικά τῆς Γερουσίας, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβῃ ὅσας ἐδυνήθη πληροφορίας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ὑπουργείων τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Τὴν περίληψιν τῶν ἐξετάσεων καὶ πληροφοριῶν αὐτῆς ἐκθέτει ἐνταῦτα πρὸς γνώσιν Σας.

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1845 Νόμου, ἡ ἐκλογή τῶν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο 10 ὑποψηφίων ἐνόρκων ὠρίσθη νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ συγκαλεσθέντων, (εἰς ἅτινα ἔλαβον μέρος καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι, τῶν ὁποίων ἡ νόμιμος προθεσμία εἶχεν ἤδη λήξει)· κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δὲν ἔδυνήθη νὰ προσκαλέσῃ τὴν συγκρότησιν πλεον τῶν δύο Κακουργιοδικείων.

Κατὰ τὸ 1846, μὴ ὑπαρχόντων καταλόγων ἐνόρκων διὰ τὴν σύστασιν Κακουργιοδικείων, ἐπροκαλέσθη Νόμος καὶ ἐκυρώθη, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐπετρέπετο διὰ τὰς δύο πρώτας τριμηνίας καὶ Συνόδους τῶν Κακουργιοδικῶν τοῦ ἔτους τούτου νὰ χρησιμεύωσιν οἱ κατάλογοι τοῦ 1845. Ὁ Νόμος οὗτος ἐκυρώθη τὴν 13 Μαΐου 1846, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης προεκάλεσε τὴν σύστασιν Κακουργιοδικείων διὰ τὴν Α'. Σύνοδον διαρκεσάντων μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

Σημειωτέον δέ, ὅτι γεννηθείσης ἀμφιβολίας, μήπως αἱ ἀποφάσεις ἀναιρεθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, λόγῳ, ὅτι τὸ γράμμα τοῦ Νόμου ταυτίζει τριμηνίας καὶ Συνόδους, τὸ τῆς Β'. Συνόδου Κακουργιοδικεῖον δὲν συνεκροτήθη.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, διὰ τῆς ἀπὸ 2 Μαΐου 1846 ἐγκυκλίου, διέταξε νὰ ἐνασχοληθῶσιν οἱ Ἐπαρχοὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐκλεξιμῶν διὰ τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια καὶ νὰ φροντίσουν νὰ συνταχθῶσιν ὡσαύτως οἱ τῶν ἐκλογέων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐκλογαί. Ἀλλὰ μέχρι σήμερον δὲν ἀποπερατώθησαν αὗται ἐξ

ὀλοκλήρου, καθότι μένουσιν δύο ἢ τρεῖς Ἐπαρχίαι, ὅπου ἡ ἐκλογὴ δὲν ἔλαβεν εἰσέτι πέρας.

Κατὰ συνέπειαν τούτων ἀπάντων, τὰ μὲν τέσσαρα Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Σας, θεωροῦντα ἅρ' ἐνὸς μὲν, ὅτι ἡ συγκρότησις τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ἐμπορεῖ ν' ἀργοπορήσῃ ἐπὶ δύο μῆνας τοῦλάχιστον, ἅρ' ἐτέρου δὲ ὅτι ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ δικασθῶσιν οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι ὑπόδικοι εἶναι κατεπεύγουσα, εἰς ταύτην καὶ μόνην τὴν ἀνάγκην ἐνδίδοντα, προτείνουσι νὰ γείνη παραδεκτὸν τὸ προσκείμενον Νομοσχέδιον. Ἐὰν δὲ ἦναι χρεῖα νὰ σαφηνισθοῦν οἱ λόγοι τῆς ἀργοπορίας τῆς συγκροτήσεως τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, καθὼς καὶ τοῦ διατί κατὰ τὸ ἔτος 1846 μία μόνη Σύνοδος Κακουργιοδικῶν συνεκροτήθη, τούτων ἡ διασάφησις ἐμπορεῖ νὰ δοθῇ ἀπὸ στόματος Ὑπουργοῦ, καὶ αὕτη μὲν εἶναι ἡ γνωμοδότησις τῶν τεσσάρων Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Σας· τὸ δὲ πέμπτον Μέλος, ὁ Κ. Γ. Ψύλλας, διάφορον ἔχον γνώμην παραπερεῖ.

Ὅτι δὲν πρέπει πλέον νὰ κάμωμεν κανόνα τὴν ἐξαίρεσιν, καὶ νὰ στερωῶμεν τοὺς πολίτας τῶν φυσικῶν αὐτῶν δικαστῶν, καθ' ὅσον μάλιστα, ὡς βλέπετε, ἡ συγκρότησις τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων δὲν θέλει ἀργοπορήσῃ ἐπέκεινα τῶν δύο μηνῶν, καὶ πρὸς τούτοις, διότι, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια δύνανται νὰ συγκαλεσθῶσι καὶ ἀπὸ σήμερον, ὡς μὴ ἐλλειπόντων, εἰμὴ δύο, ἢ τριῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἡμισυ μέρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνόρκων, ὅπερ εἶχον δικαίωμα νὰ δώσωσι, δύναται ν' ἀναπληρωθῇ παρὰ τῶν Ἐπαρχίων, ἐξ ἀναλογίας τῆς περὶ τούτου διατάξεως τοῦ περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου. Τέλος δὲ, ἂν ὁ Νόμος γένει δεκτός, γνωμοδοτεῖ νὰ τεθῇ διάταξις ἐντὸς αὐτοῦ, δι' ἧς νὰ ἀφίνεταί ἐλεύθερος ὁ ὑπόδικος, ἂν θέλῃ νὰ περιμεῖναι τὴν κατὰ τὸν σταθερὸν Νόμον, ὅσον οὕτω μείλουνται

νὰ λάβῃ χώραν σύστασιν τῶν Ὀρκωτῶν, ἡ προτιμῇ νὰ δικασθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1847.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Ἰωαννοῦλτος Καραμάνος.

Ἰωάννης Θεοτόκης.

Χαραλαμπος Παππαπολίτης.

Γ. Γλαράκης.

Γ. Ψύλλας.

Ἀποπερατωθεῖσης τῆς ἀναγνώσεως ταύτης, ἀπεφασίσθη, λιθογραφηθεῖσα ἡ ἐκθεσις, νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη.

Εἰς ἀντικείμενον ἡμερησίαις διατάξεως ἀπαγγέλλθη ἐπὶ ταῦτοις ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου. Ἀναγνωσθέντων δὲ κατὰ συνέπειαν τοῦ τε Νομοσχεδίου καὶ τῆς περὶ αὐτοῦ υποβληθείσης ἐκθέσεως παρὰ τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν τῶν μελῶν ταύτης, εἰπὼν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέξατο τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου ἀπάσας, θεωρήσασα τὸ ἐπωφελέστερον τοῦ συστήματος τῆς δηλώσεως ἀπὸ τῆς ἀπαριθμήσεως, ὡς τοῦτο δηλοῦσιν αἱ διὰ τοῦ πρώτου συστήματος ἐνεργηθεῖσαι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσπραξαί, παρατήρησεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐξαίρεθῶσι τῆς φορολογίας οἱ οἰκόσιτοι χοῖροι, τῶν ὁποίων ἡ ἀπαριθμησις θέλει ἐνεργηθῇ ἀπὸ πρώτης τοῦ ἐλευσμένου μηνὸς Νομβρίου, μέχρι τέλους τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, καὶ ἂν διατάσσῃ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου. Ἀπαντήσαντος δὲ εἰς ταῦτα τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργοῦ, ὅτι θέλουσιν ἐξαίρεθῇ τῆς φορολογίας οἱ οἰκόσιτοι χοῖροι διὰ τοῦ κανονισαντος τὴν ἐπιβολὴν καὶ εἰσπραξίν τοῦ φόρου αὐτῶν εἰδικοῦ Νόμου καὶ μηδενὸς εἶτα ζητήσαντος τὴν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, ἐγένετο αὕτη δεκτὴ παμψηφεί.

Ἐπληθούσης ἔπειτα τῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα συζητήσεως τὰ ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου 1 καὶ 2, ἀναγνωσθέντα ἐγένετο δεκτά, ὅπως ἔχουσιν.

Σ. Γ.

13.

Αναγνωσθέντος κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀρθροῦ 3, παρέτθησαν εἰς ἐνέργειαν νὰ τεθῇ πρόκειται, ἐπιστηριχθῆν παρὰ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ διὰ τῆς συνοδευούσης τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ἐκθέσεως, ὡς ἴσθην ἀποδειχθῆν ἐκ τῆς πείρας ὠφελιμώτερον, ἐνῶ δι' ἐτέρας ἐκθέσεως ὁ αὐτὸς Ἰπουργὸς ὑποβαλὼν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, συνέστησε τὸ σύστημα τῆς ἀπαριθμήσεως ὡς ἐκ τῆς πείρας ὡσαύτως μᾶλλον ὠφελιμὸν καταδεικνύμενον, δικαιολογήσας οὕτω τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρὸς ἀπαρίθμησην ὑπολογισθεῖσαν ποσότητα καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ὁ εἰρημένος Ἰπουργὸς ἀπαιτεῖται νὰ πληροφορήσῃ πῶς δύνανται ἀμφότερα τὰ περὶ τὸν εἰρημὸν συστήματα ν' ἀποδείκνυνται ἐκ τῆς πείρας τὸ ἐν τοῦ ἐτέρου ὠφελιμώτερον ταῦτοχρόνως.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸς εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἀπῆντησεν, ὅτι ἐκ τῆς ἀντιπραθέσεως τῶν πινάκων, οἵτινες ἐμφαίνουσι τὰς ἐπὶ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν εἰσπράξεις ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ζώων, ἡ εἰσπράξις τοῦ παρελθόντος ἔτους 1846 ἀποδείκνυται κατὰ πολὺ ἀνωτέρα, καὶ ἐπομένως τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως ὠφελιμώτερον ἢ ἐκεῖνο τῆς ἀπαριθμήσεως· ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον καθ' ἣν ἐποχὴν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν, μὴ ἔχον ὑπ' ὄψιν ὁλοκλήρως τοὺς τῶν δηλώσεων πινάκας, τινὲς τῶν ὀπείων δὲν εἶχον εἰσέτι στικθῇ παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἑρῶν, ἐθεώρει τότε τὴν ἀπαρίθμησην μᾶλλον συμφέρουσαν· ὅτι ὅλων τῶν πινάκων μετὰ ταῦτα εἰς τὸ Ἰπουργεῖον διεμβυνθέντων, ἀπαδείχθη καταλληλοτέρα ἡ δηλώσις, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐθεωρήθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀναγκαῖα τοσούτω μᾶλλον, καθ' ὅσον, προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἡθικῆς τῶν κτηνοτρόφων καταστάσεως ἐπὶ τὰ κρείττω προδαινούσης διὰ τῆς συνεθείας, τὸ σύστημα τοῦτο μέλει παράγει πρόσδοτον ἀνωτέραν εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς ἐκ τῆς πρώτης ἀρχῆς, καθ' ἣν ἐτηρημένη, παρασχὼν πρόσδοτον μείζονα.

Λαθὼν αὖθις τὸν λόγον ὁ πρὸ τοῦ Κ. Ἰπουργοῦ ἀγορεύσας ἀντέλεξεν, ὅτι αἱ ἀπαριθμήσεις ἀποπερατοῦνται κατὰ τὸν Νόμιον, καὶ ἐνῶ κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ὁ προϋπολογισμὸς εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβλήθη, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸς τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως ὡς ὠφελιμώ-

τερον ὀριστικῶς ὑπεστήριξε, χωρὶς νὰ κἀμὲ παντάπασι μνηστὴν περὶ τῆς μὴ ἐντελούς εἰς τὸ Ἰπουργεῖον διαβιβάσεως τῶν πινάκων τῆς δηλώσεως πάντων· ὅτι οἱ πινάκες οὗτοι, τοσούτων βραδέως παρὰ τῶν ἑρῶν πεμπόμενοι, τὸ αἴθλιον τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τοῦ Κράτους παριστᾷσι καταφανῶς· ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἰκοσι τρεῖς χιλιάδες δραχμαὶ περίπου ὑπολογίζονται ὡς εἰσπρακτεῖαι δικαιολογούμεναι, ἐνῶ ἡ ποσότης αὕτη ἔπρεπε νὰ εἰσπραχθῇ, καθ' ἣν στιγμὴν διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως ἀποδείχθησαν δηλώσεις τινες, ὡς ἐσφαλμένως ἐνεργηθεῖσαι, καὶ ἐνῶ διὰ τοιαύτας θάπνας ἀπάντων δύνανται νὰ ἐνεργηθῇ τῶν ποιμνίων ἡ ἀπαρίθμηση· καὶ ὅτι τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἐθεώρησεν ἀναγκαῖας, οὕτως διὰ νὰ ἐπενέγκῃ πρόσκομμά τι εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ περὶ τὸν πρόκειται ἀρθροῦ, ὡς παρελθόντος τοῦ καιροῦ, ἀλλὰ πρὸς μόνον τὴν σκοπὸν τοῦ νὰ παρστήσῃ τὸ αἴθλιον καὶ ἐπισφαλές τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸς μετὰ ταῦτα κατ' ἐπανάληψιν ἀναστὰς, ἀντιπαρήρην, ὅτι ἡ διὰ τοῦ συστήματος τῆς δηλώσεως γενομένη κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἰσπράξις, ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ ἐκείνην τοῦ ἔτους 1845, ἐνεργηθεῖσαν διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως, ἀποδείκνυσιν ἀριθμῶς, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Κράτους κατάστασις ἐβελτιώθη, ὅ, ὡς εἶπεν ὁ προαγορεύσας, ὑπάρχει ἀθλιωτέρα, καὶ ἐπομένως εἶναι μάταιον νὰ ἐπενέγκῃ τις περὶ τοῦτου παρατήρησιν ἄλλην· ὅτι, ὅν περὶ τῆς ὠφελείας τοῦ συστήματος τῶν δηλώσεων δὲν ἐπέβητο ἡ Κυβέρνησις μέχρι τοῦδε, ὑπάρχον ἐτοιμὴ νὰ προκαλέσῃ τὸ σύστημα τῶν ἀπαριθμήσεων, ἐνῶ ἔτι ἐκ τούτων τοῦ διὰ τοῦ νεωτέρου συστήματος ἐλπίζεται ὠφέλεια μείζων, ἀναλόγως τῆς βαθμυδὸν διὰ τοῦ χρόνου καὶ τῆς συνεθείας ἡθικῆς τῶν κτηνοτρόφων μορφώσεως, καὶ ὅτι ἡ ποσότης τῶν 23,000 δραχμῶν, περὶ ἧς παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος ἐγένετο μνηστὴν, εἰσπραχθῇ κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ ἐντελῶς εἰσπραχθῇ εἰς βραχὺ διάστημα χρόνου, μὴ εἰσπραχθεῖσα καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐσφαλμένον δηλώσεων τινων ἀνεκαλύφθη, δι' ἧς μετὰ ἐνέκονε νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ Ἰπουργεῖον, μὴ ἐγκρίναι νὰ καταδιώξῃ δικαστικῶς τοὺς ἐσφαλμένως δηλώσαντας, ὡς συνεινέσαντας ν' ἀποτίσῃσι τὰς θάπνας τῶν ἀπαριθμήσεων ὅπως πρὶν τὴν ἀπόρριψιν τῶν πρώτων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

Μηδεμιάς άλλης ύστερον γενομένης παρατηρήσεως, ή Γερουσία έρωτηθείσα, τώ άρθρον 3, όπως εν τώ Νομοσχεδίω περιέχεται, παραδεξάτο.

Αναγνωσθέντα κατόπιν τά άρθρα 4 και 5 έγινοντο παραχρήμα δεκτά, άνευ παρατηρήσεως.

Αναγνωσθέντος έπειτα του άρθρου 6, έγνωμοδοτήσά τις να τροπολογηθή τούτο: 1.) εξαλειφόμενων των λέξεων, *αλλά δέν απαγορεύεται να γένη και μετά ταύτα εξακριβώσις*. 2.) προτιθέμενης της λέξεως, *δύο*, πρὸ της λέξεως, *βοηθών*, και εξαλειφόμενων των λέξεων, *ή πλείοντων*, και 3.) της λέξεως, *γρῶν*, αντικαθισταμένης δια της λέξεως, *εξ*. ύπεστήριξε δέ τας τροπολογίας ταύτας, καθ' όσον μὲν άφορᾷ τήν πρώτην, παρατηρήσας, ότι των ποιμνίων μετά των Μάτων αναμιγνυμένων, ή άπαρίθμηση δέν δύναται να ενεργηθῇ, και ουδέν άλλο ήθελε επινέγκει αποτέλεσμα, ειμή βλαπτικόν κατά των κτηνοτρόφων, παρά των Λημοσίων άρχων οικόν, ή εις έχθρικά εισπηγήσεις ενδιδουσών ενεργούμενα, ενώ αν άρ' ενός οι φόροι άνακουφίζονται, δέν πρέπει άρ' έτέρου να διδωσιν άφ' όρημην εις τήν καταπίεσιν των φορολογουμένων καθ' όσον δ' άφορᾷ τήν δευτέραν είπόν, ότι τώ άπερίοριστον του αριθμού των συνακολουθούντων τώ άπαριθμητῇ βοηθών άποκαθιστάσι μάταιον τώ εις τούς κτηνοτρόφους χορηγούμενον δικαίωμα του να συμπεριλαμβάνωσιν ούτοι δύο μάρτυρας, έπειδή ενώπιον του δικαστηρίου ή κατάθεσις των πολλών λογίζε-ται πιθανώς μάλλον ισχυρά, και παρέχει πλείονα πίστιν ή ή κατάθεσις των δύο, και ότι κατά συνέπειαν ή τροπολογία φαίνεται άναγκαιοτάτη, ως εξ αύτης των μαρτυριών καθισταμένων έκαστέρωθεν ισχυρίσμων, και καθ' όσον άφορᾷ τήν τελευταίαν διωχυρισάμενος, ότι τώ παραχωρούμενον δια του Νομοσχεδίου εις τούς κτηνοτρόφους τριών ωρών χρονικόν διάστημα πρὸς προσαγωγήν μαρτύρων είναι βραχυτάτον, καθότι εν πλείστοις τύποις τά ποιμνία και τρις και τέσσαρες ώρας από τας πόλεις ή τά χωρία απέχουσι, και επομένως πρὸς τοιαύτον σκοπόν κατ' ανάγκην απαιτείται να κανονισθώσιν εξ' τούλάχιστον ώραις τελευτών δέ τόν λόγον ένταύθα, τήν μαρτυρίαν επεκάλεσάτο του Γερουσιαστού Κ. Ιωάννου Κολοκοτρώνη, ως μέλους όντος της διορισθείσης επί του προκειμένου Νομοσχεδίου Εισηγητικής Επιτροπής, και δι' ής έχει έλαβείς γνώσεις περί των ποιμνίων γινώσκον-

τας τήν ανάγκην των προτεινομένων τροπολογιών.

Απαντήσαντος δ' άμέσως του Κ. Κολοκοτρώνη, ότι παρ' αυτού ή τοιαύτη ανάγκη εις τήν Επιτροπήν παρεστάθη, άλλ' ότι δια τώ κατεπείγον του χρόνου δέν ένεκρίθη να τροπολογηθῇ τώ Νομοσχεδίον, ως εις ένάντιαν περίπτωσιν μέλλον να επανέλθῃ εις τήν Βουλήν, έτερον της αύτης Επιτροπής Μέλος, μη παραδεχόμενον τας τροπολογίας, άντιπαρατήρησεν, ότι, αν έντός του Μαΐου μόνον περιορισθῇ ο πρὸς εξακριβώσιν των ποιμνίων δια της άπαριθμήσεως χρόνος, ενώ τώ άπερίοριστον του χρόνου εξασφαλίζει τά συμφέροντα του Λημοσίου, και παρά της Επιτροπής ήθελε προταθῇ ως ωρέλιμον, αν εν τώ Νομοσχεδίω δέν περιέχεται, ότι τώ Νομοσχεδίον δέν ύποχρεοῖ τούς κτηνοτρόφους να προσάγωσι δύο μόνους μάρτυρας, αλλά και πλείονας κατ' ιδίαν αυτών θέλουν· ότι βοηθοί δύο ή πλείονες θέλουσι διορίζεσθαι κατά λόγον της ανάγκης, εμφανιζόμενης εκ της μικράς ή της μεγάλης ποσότητος των κτηνών, εξ ών θέλει σύγκεισθαι πᾶν καταμετρηθησόμενον ποιμνιον· και ότι δια ταύτα δέν πρέπει να γίνωσι δεκταί αι προταθείσαι τροπολογίαι.

Απαντήσας εις τούτον ο προτείνας τήν τροπολογίαν, αν τώ άπερίοριστον του χρόνου πρὸς ενεργίαν της άπαριθμήσεως ύπάρχει ωρέλιμον, είπε, διατί τώ αὐτῷ σύστημα να μη εφαρμόζεται και ως πρὸς τούς εισπραττούμενους τελωνιακούς φόρους, άλλ' ήμας έμπαρὸς τις μεταβιβάσῃ εις τήν έμπορικὴν ἀποθήκην τά εις τελωνισμὸν ύποκείμενα έμπορεύματα, και ται διαλαθόντα του Τελωνείου τήν προσοχήν, να μη ύπόκειται εις φορολογίαν; δέν έπαται λοιπόν έντεύθεν, ότι τώ σύστημα της φορολογίας των ζώων δέν πρέπει να κατασταθῇ επάχθίστατον, καθότι άνθρωποι τινες της κοινωνίας εκ μόνων των ποιμνίων τά πρὸς το ζῆν προσπορίζονται, και μάστις, καθότι, αν ούχι εκ του δολίου σκοπού του γράμματος του Νομοσχεδίου, τούλάχιστον δια τώ ασυμβίβαστον αὐτοῦ με τόν όρθόν λόγον, επίκειται κίνδυνος κατὰ θέλησιν των άρχων οι κτηνοτρόφοι να καταστρέφονται, της άπαριθμήσεως εις άπερίοριστον χρόνον διάστημα ενεργουμένης; Θεωρών περιττόν να προσθέσω άλλο τι πρὸς ύποστήριξιν των τροπολογιών, περαινῶ τόν λόγον, παρατηρών επί τέλους, ότι οι Νομοθέται ού μόνον όφείλουν να κήδυνται περί της εξασφαλίσσεως των συμφερόντων του

Δημοσίον, ἀλλὰ καὶ νὰ προνοῶσι πολλῶ μᾶλλον τοὺς τρόπους, δι' ὧν οἱ φορολογούμενοι θέλουσιν ἀπαλλάττεσθαι τῶν καταπίψεων.

Τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως, εἶπεν ἄλλος, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν πρώτοις τεθεῖν εἰς ἐνέργειαν, παρὰ τε τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς παρίσταται ὡς ὠφελιμώτερον, καὶ συνάμα ὡς μὲν μίαν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους ἐπενεγχὸν καταπίεσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο περιέχει διατάξεις τινάς, ἐχούσας μεγίστην ἐλαστικότητα, καὶ παραγούσας τὰς ὑπονοίας, περὶ ὧν ὁ προτείνων τὴν τροπολογίαν ἐλάλησε, γνωμοδοτῶ νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὸ ἐνεστὶς ἔτος· ὁ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ψηφισθεὶς φορολογικὸς Νόμος, τὸν ὅποιον θεωρῶ καταλληλότερον, μεχρὶσθὺ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός· δὲν ἀποδείξῃ δι' ἰσχυρῶν λόγων, διὰ ποίαν ἀνάγκην 1) αἱ ἐν τῷ παρελθόντι Νόμῳ λέξεις, δύο ὁποιοῦντων, ἀντικατεστάθην ἤδη διὰ τῆς λέξεως, βοηθῶν εἰς ἀριθμὸν ἀπροσδιόριστον, καὶ 2) διατὶ ἐκανονίσθη τὸ ἀπεριόριστον τοῦ χρόνου ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπαριθμώσεως, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ὑποκρυπτομένων ποιμνίων.

Ἡ λέξις, ὁποιοῦντων, ἀπάντησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός· ἀντικατεστάθη διὰ τῆς λέξεως, βοηθῶν, ὡς οὕτως εὐφημότερα, δὲν περιορίσθῃ δ' ὁ ἀριθμὸς τούτων, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διορίζωνται βοηθοὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην δύο ἢ πλείονες, ἐπειδὴ ὡς ἐπληροφορήθη τὸ Ὑπουργεῖον παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, οἱ δύο μόνον δὲν ἐπαρκοῦσι, μάλιστα δὲ ὁσάκις πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαριθμῶσι μεγάλου ποιμνίου, καὶ ἐπειδὴ, ἐνεργουμένης ἀπαριθμώσεως τινος, αἱ λοιποὶ κτηνοτρόφοι τὰ κτήνη αὐτῶν ἀποκρύπτουσιν εἰς τὰ δάσκη, ἐνῶ, ἂν διορίζωνται πλείονες βοηθοὶ, πολλάκι ἀπαριθμῶσι· δύνανται ταῦταχρόνως νὰ ἐνεργῶνται καὶ οὕτω τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου νὰ ἐξασφαλίζωνται· τὸ δὲ ἀπεριόριστον τοῦ χρόνου πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἀπαριθμώσεως ἐκανονίσθη, καθὼς τὸ Ὑπουργεῖον, πληροφορηθὲν ὡσαύτως παρὰ τῶν Ἐφόρων, ὅτι αἱ εἰσπραξαὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἤθελον εἶσθαι ἐπὶ πολὺ μείζονες, ἂν ἡ ἀπαριθμῶσι δὲν περιορίζετο ἐντὸς τῶν δύο μηνῶν, κατὰ τὴν ὁποιονδήποτε εὐκλίαν ἐπὶ τούτων πολλοὶ κτηνοτρόφοι τὰ ποιμνία των, γι-

νώσκοντες, ὅτι μετὰ τὸ βραχυτάτον τοῦτο χρονικὸν διάστημα δὲν ὑπέκειντο εἰς ἀπαριθμῶσι καὶ καταδιώξιν, προσέθετο μόνον νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐπίσης τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου· ὁ δὲ λόγος τοῦ προτείναντος τὴν τροπολογίαν, εἰπόντος, ὅτι μετὰ τὸν Μάϊον ἡ ἀνάμιξις τῶν διαφορῶν ποιμνίων ἀποκαθίστησιν ἀκατόρθωτον τὴν διὰ τῆς ἀπαριθμώσεως ἐξακρίβωσιν, καὶ βεβαιώσασιν τοὺς κτηνοτρόφους δὲν εἶναι ἰσχυροὺς, ἐπειδὴ ἕκαστος κτηνοτρόφος ἔχει ἴδιον δηλώσεως ἔγγραφο, καὶ ἐπομένως ἡ ἐξακρίβωσις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ, χωρὶς οἱ κτηνοτρόφοι νὰ καταπίεζονται παντελῶς. Εντεῦθεν ἐναργῶς ἐξάγεται, ὅτι τὸ ἀπεριόριστον τοῦ τε ἀριθμοῦ τῶν βοηθῶν καὶ τοῦ πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἀπαριθμώσεως χρόνου, ἐξασφαλίζον ἀπ' ἐνὸς τὸ δημόσιον συμφέρον, δὲν βεβαιώνει ταῦταχρόνως οὐδὲ καταπίεσιν τινὰ παρέχει εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, ἐπειδὴ οὗτοι οὐδέποτε θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς ἐκ τῆς ἀπαριθμώσεως προερχομένας δαπάνας, ὁσάκις δὲν ἀποδείκνυται σαφερὰ ἡ παρ' αὐτῶν γενομένη δηλώσις· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν τελευταίαν τροπολογίαν ἀντιπαράτρῳ, ὅτι αἱ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου παραχωρούμεναι εἰς τοὺς κτηνοτρόφους τρεῖς ὥραι πρὸς τὴν σκοπὸν τοῦ νὰ προταγῶσιν οὗτοι μάρτυρας εἶναι ἱκαναί, καὶ δύο ἢ μία μόνη ὥρα ἤθελε μάλιστα ἐπαρκεῖ, ἐπειδὴ ὡς μάρτυρες θέλουσι παρίστασθαι κτηνοτρόφοι ἄλλοι, ἐγγὺς εὐρισκόμενοι, καὶ πρὸ πάντων, ἐπειδὴ, ἂν οἱ κτηνοτρόφοι θεωρῶσιν ἀναγκασίον νὰ προσαγάγῃσι μάρτυρας, δύνανται νὰ ἔχωσι τούτους ἐτοιμούς, γινώσκοντες, ὅτι πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαριθμῶσι. Περαινῶν ἐνταῦθα τὴν λόγον, εἰς τὴν εἰπόντα, ὅτι ὁ κανονίζων τὴν φορολογίαν τῶν ζώων Νόμος ὑπάρχει ἐπαχθέστερος ἀπὸ τὸν κανονίζοντα τὴν εἰσπραξὶν τῶν τελωνιακῶν δικαιοματίων, ἀντιπαράτρῳ, ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἀποδίδεται μείζων ἐμπιστοσύνη καὶ χορηγούνται εὐκολίαι πλείονες εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, ἢ εἰς τοὺς καλλιτέρες τῶν ἐμπορῶν, ἐπειδὴ τὰ μὲν ἐμπορεύματα ἐν ταῖς τελωνεῖσι καταμετροῦνται χωρὶς ἐξαίρεσιν, ἂν καὶ οἱ ἐμποροὶ παρουσιάζωσι περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς ποιότητος τῶν ἐμπορευμάτων δηλώσεις ἐγγράφους, τὰ δὲ ποιμνία δὲν ἀπαριθμοῦνται, εἰμὴ ὁσάκις ἀναφύεται τυχὸν ὑπόνοια περὶ ἐσφαλμένως ἐνεργηθείσης δηλώσεως.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθρον, εἶπεν ἄλλος, ὑπάρχον πρό-

τερον σύμφωνον με τὴν προτεινομένην τροπολογίαν παρὰ τῆς Βουλῆς ἐτροπολογήθη, μεταρρυθμισθὲν ὅπως ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὑπάρχει, καὶ ἐπομένως ὁ Κ. Ὑπουργὸς παρὰ τινος τῶν προαγορευσάντων ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς ἀνάγκης, δι' ἣν ὁ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐφαρμοσθεὶς φορολογικὸς Νόμος ἐτροπολογήθη, ἐλησημόνησεν ὡς φαίνεται, τί περιέχεται ἐν ταῖς συνοδευούσαις τὸ Νομοσχέδιον καὶ παρ' αὐτοῦ συνταχθεῖσαις ἐκθέσεσιν, ἐξ ὧν ἡ μὲν μία εἰς τὴν Βουλὴν, ἡ δ' ἑτέρα εἰς τὴν Γερουσίαν ἀπευθύνεται. Παραλείπων ὅμως τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, περιορίζομαι παρατηρῶν, ὅτι ἀναγκαῖα ὑπάρχει ἡ παραδοχὴ τῶν προταθεισῶν τροπολογιῶν, 1.) καθότι τὸ ἀπεριόριστον τοῦ τε ἀριθμοῦ τῶν βοηθῶν, καὶ τοῦ πρὸς ἀπαριθμῆσιν χρόνου, ἐπικεῖται κίνδυνος νὰ παραγάγῃ ἐπιβλαβεῖς συνεπείας, καὶ 2.) καθότι αἱ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὀριζόμεναι τρεῖς ὥραι διὰ νὰ προσχωθῶσιν οἱ μάρτυρες τοῦ κτηνοτρόφου δὲν ὑπάρχωσιν ἱκαναί, ὡς κτηνοτρόφου τινος δυναμένου νὰ διατρίβῃ ἐν ἀπομεμακρυσμένῳ τινι ὄρει, καὶ κατ' ἀνάγκην ὑποχρεωμένου ν' ἀπέλθῃ πρὸς ἀνύρεσιν μαρτύρων εἰς τόπον, ἀπέχοντα τρεῖς καὶ τέσσαρες ὥρας ἐκ τῆς θέσεως, ἐν ἣ εὐρίσκεται τὸ ἀπαριθμώμενον αὐτοῦ ποιμνιον.

Μὴ παραδεχόμενος ἄλλος τὴν τροπολογίαν, θεωρῶ μάταιον, εἶπεν, νὰ ἐξετάσω κατὰ τινα τρόπον εἰσέλθῃ ἐν πρώτοις εἰς τὴν Βουλὴν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, παρατηρῶν μόνον, ὅτι τοῦτο ὑπάρχει ὠφελιμώτερον, ὡς μείζονος προσόδου ἐπελούσης εἰς τὸ Δημόσιον κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἢ τὸ 1845, διὰ τοῦ συστήματος τῆς δηλώσεως, καὶ ὅτι, ἂν ἡ ἀπαριθμῆσις δὲν περιορίζετα ἐντὸς τοῦ Μαΐου, ἡ πρόσδος αὕτη ἔθελεν εἶσθαι βεβαίως πολὺ ἀνωτέρα ἐντεῦθεν ἐμφαίνεται, ὅτι, ἀνὰρ' ἐνός παραχωρήσεις πλείστων ἐυκολιῶν ἀπονέμονται εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, πρέπει ἀρ' ἑτέρον νὰ κανονισθῇ τὸ ἀπεριόριστον τοῦ χρόνου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπαριθμώσεως, ὡς συντελοῦν εἰς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου καὶ δὲν δύναται νὰ εἴπῃ τις, ὅτι τοιαύτη διάταξις ἐτέθη ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καταπιέζωνται οἱ κτηνοτρόφοι παρὰ τῶν δημοσίων υπαλλήλων, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ κατὰ συνέπειαν διὰ τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου προταθείσαν τροπολογίαν, ἐπειδὴ οἱ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ θεωρῶνται, ὡς μετ' ἀκριβείας καὶ τιμιότητος τὸ καθήκον αὐτῶν ἐκπληροῦντες, καὶ ἂν τινες, ὡς ὑπάρ-

χει πιθανόν, παρεκτρέπομενοι, ἐξωκέλλωσιν εἰς παρανομίας, δύναται, καταμνησθέντες, νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζόμενας ποινάς· ὡς πρὸς δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθῶν παρατηρῶ, ὅτι ἂν τοιοῦτοι δύο μόνον διορίζωνται πάντοτε, ἐπικεῖται κίνδυνος νὰ κακοποιηθῶσιν, ὡσάκις πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαριθμῆσις μεγάλου ποιμνίου παρὰ πολλῶν ἀνθρώπων φυλαττομένου, καὶ τελευταῖον τὴν τρίτην τροπολογίαν ὡπαύτως δὲν θεωρῶ ἀναγκαίαν, ἐπειδὴ ὡς μάρτυρες ὁ κτηνοτρόφος θέλει προσαγάγῃ κτηνοτρόφους ἄλλους, παραλαμβάνων αὐτοὺς ἐκ τῶν περὶ ποιμνίων, τὰ ὅποια, ὡς γινώσκουσιν ἅπαντες, ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων καθ' ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, ἢ ἡμίσειαν τὸ πολὺ ὥραν, καὶ ἐπομένως διὰ τῶν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ προσδιοριζομένων τριῶν ὥρῶν, ἡ προσαγωγὴ τῶν μαρτύρων δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἀνευ δυσκολίας.

Ἄπαντα τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ φρικωδέστερα μεταξὺ τούτων, ἀντιπαρετέθησάν τις τῶν προαγορευσάντων, ὑπόκεινται εἰς παραγραφήν, κανονισθεῖσαν παρὰ τῶν Νομοθετῶν ὧν, γινωσκόντων, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις δύναται νὰ περαιπέσωσιν εἰς παρεκτροπὴν καταχωρήσεων, καὶ ἐπομένως ἔθελεν εἶσθαι ἄδικον, ἂν δὲν ὀρίσθῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον παραγραφή ὡς πρὸς τὸ ἐλάχιστον ἐγκλημα τῆς μὴ ἀκριβοῦς δηλώσεως τῶν ποιμνίων, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἀπὸ τοῦ τέλους Μαρτίου μέχρι τέλους Μαΐου ὑπάρχει ἱκανὴν διάστημα χρόνου, πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀπαριθμώσεων. Εἶπεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργός, ὅτι παραγροῦνται εἰς τοὺς κτηνοτρόφους μείζοντες ἐυκολίαι ἢ εἰς τοὺς ἐμπόρους, ἀλλ' ἐγὼ παραδέχομαι ν' ἀπονεμηθῶσιν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους παραχωρήσεις ἐλάσσονες, μέχρι τέλους Μαΐου περιοριζομένης τῆς ἀπαριθμώσεως, ἐνῷ αἱ πραγματαίαι τῶν ἐμπόρων, καὶ τοὶ τὴν προσοχὴν τοῦ τελωνείου διαφεύγουσαι, δὲν ὑπόκεινται εἰς τελωνισμόν, ἅμα εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἀποθήκας μεταβιβαζόμεναι· ὡς πρὸς δὲ τοὺς βοηθοὺς θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ διορίζωνται τοιοῦτοι δύο μόνον, ἐπειδὴ ἄλλως οἱ κτηνοτρόφοι θέλουσι ζημιουθῆναι, ὡς μέλλοντες νὰ πληρώσωσιν ἀντὶ δύο πολλοὺς βοηθοὺς, ἂν ἡ δηλώσις ἀποδειχθῇ μὴ ἀκριβῶς γενομένη. Διὰ τοῦ λόγου λοιπὸν τούτου ἀρ' ἐνός μὲν θεωρῶ ἀναγκαῖαν τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας· ἐπειδὴ ὅμως δι' αὐτῆς, δεκτῆς γενομένης, τὸ Νομοσχέδιον θέλει κατ' ἀνάγκην ἐπανέλθῃ εἰς

τὴν Βουλὴν, ὁ δὲ χρόνος τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ καταπεῖγει τὰ μέγιστα, γνωμοδοτῶν ἄρ' ἑτέρου ἐν τοῖς Πρακτικαῖς μόνον νὰ συμπειληθῇ ἡ τροπολογία, ὑποσχεμένου ταυτοχρόνως τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ, ὅτι θέλει συμμορφωθῇ με αὐτὴν, ἂν δὲν θεωρῇ ταύτην ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸ γράμμα τοῦ Νόμου.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως, εἶπεν ἄλλος, δι' ἧς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν, ἀποδείκνυται διὰ ποίους λόγους τὸ Ἰπουργεῖον ἀναγκάσθη νὰ μεταρρυθμίσῃ τινὰς διατάξεις τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ψηφισθέντος Νόμου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τοῦ προστυχοῦς τῆς τοιαύτης μεταρρυθμίσεως, ὡς πρὸς τὸ ἀπεριόριστον τοῦ χρόνου τῆς ἐξακριβώσεως, ἐκτὸς τοῦ περὶ τελωνείων παραδείγματος, δύναται τις ν' ἀνενέγκῃ ὡσαύτως καὶ τὸ παράδειγμα τῶν αἰώνων, ἐν τοῖς ὁποίοις εἰσπράττονται οἱ ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν φόροι, μηδεμίαν ἄλλαν ἐνεργουμένην ἐρευνὴν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν φορολογουμένων, καὶ ἂν ἀνακρούσιν ὑπόνοιαι, ὅτι οὗτοι ἀπακρούσαντες καρποὺς, τοῦ ἐπ' αὐτῶν φόρου τὸ Δημόσιον ἀπεστέρησαν. Περὶ δὲ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ παραχωρηθῇ προθεσμία μείζων τῶν τριῶν ὥρῶν διὰ νὰ προσάγῃσι μάρτυρας οἱ κτηνοτρόφοι, παρατηρῶν, ὅτι ὑπάρχουσι ποιμνία εἰς λειβάδια, τὰ ὅποια ἀπέχουσι τρεῖς τοῦλάχιστον ὥρας τοῦ πλησιεστέρου χωρίου, ὅθεν οἱ μάρτυρες θέλουσι προσκληθῇ, καὶ ὅτι ἀπαιτοῦνται κατὰ συνέπειαν ἑξ ὥραι, διὰ νὰ παραλάβῃ τοιοῦτους καὶ εἰς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ἐπανεῖλθῃ ὁ κτηνοτρόφος· καὶ τελευταῖον φρονῶν, ὅτι καταλλήλοτερον ὑπάρχει νὰ προσδιορίζηται ὁ ἀριθμὸς τῶν βοηθῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας, ὅπως συμβαίνει καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς διοριζομένους ἐπιστάτας πρὸς εἰσπράξιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς φόρων, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ γείνη δεκτὴ ἡ γνωμοδότησις τοῦ προαγορεύσαντος, ἂν τὴν ὁποίαν οὗτος εἶπεν ὑπόσχεσιν δώσῃ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργός.

Εἰπόντος τινὸς μετὰ ταῦτα, ὅτι αἱ γινόμεναι εἰς τοὺς κτηνοτρόφους παραχωρήσεις, εὐκολίαι ὑπάρχουσι πολὺ μείζονες τῶν χορηγούμενων εἰς τοὺς ἐμποροῦς, ἐπειδὴ οὗτοι ὑπόκεινται εἰς βαρυτάτην ποινὴν, ὡσάκις ἀνακαλύπτεται ποσὸν τι ἐμπορευμάτων ἀνώτερον τοῦ ἐμφαινομένου διὰ τῶν δηλώσε-

ων, τὰς ὁποίας εἰς τὸ Τελωνεῖον παρουσιάζουσι, λαβὼν αὐθις τὸν λόγον ὁ τὰς τροπολογίας προτείνας, ἂν εἰς τὰς θεωρίας ἐσοκῇ, εἶπεν, ἡ ἐνέργεια τῆς ἀπαριθμήσεως λάβῃ χώραν, ἡ ἐξακριβώσις δὲν θέλει πραγματοποιεῖσθαι διὰ τῶν γενομένων δηλώσεων παρὰ τῶν κτηνοτρόφων, ἐπειδὴ ἕκαστος τούτων, δι' ὀχυρίζομενος, ὅτι δὲν ἀνέκει εἰς αὐτὸν τὸ προκείμενον ν' ἀπαριθμηθῇ ποιμνιον, θέλει ἐμποδίζει τὸν ἀπαριθμητὴν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐξακριβώσιν, ὡς μὴ δυνάμενον ν' ἀνακαλύπτῃ τὸ ἀπαριθμητέον ποιμνιον τοῦτο, καθ' ὁμιγμένον μετ' ἄλλα. Τὸ ἀπεριόριστον λοιπὸν τοῦ χρόνου οὐδεμίαν ὠφέλειαν παράγει εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ προταθεῖσα πρώτη τροπολογία ἀποδείκνυται ἀναγκαιότητα.

Ἐπειδὴ δὲ δὲν πρόκειται νὰ καταμετρηθῶσιν αἱ ἐντὸς τῶν ὡρῶν ἑλκτροί, ἀλλὰ τὰ ἐν τοῖς πεδίοις ποιμνία, οὐδὲ νὰ ἐνεργηθῇ γενικὴ τῶν ποιμνίων ἀπαριθμῆσις διὰ νὰ ὑπάρχῃ τυχὸν ὁ κίνδυνος, μήπως ἐνεργουμένης μιᾶς, οἱ λοιποὶ κτηνοτρόφοι, λαμβάνοντες γνώσιν, τὰ ποιμνία αὐτῶν ἀποκρύπτουσιν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ἀπαριθμηθῇ ποιμνιον ὠρισμένον, ἔπαται ὅτι πρὸς καταπίεσιν μόνον συντελοῦσιν οἱ πολλοὶ βοηθοί, καὶ ἀπαιτεῖται νὰ περιορισθῶσιν οὗτοι εἰς δύο.

Δεκτῶν τῶν δύο τούτων τροπολογιῶν γινόμενων, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ γείνη ὡσαύτως δεκτὴ καὶ ἡ τρίτη, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παραχωρηθῇ εἰς τοὺς κτηνοτρόφους ὁ ἀπαιτούμενος εἰς προσαγωγὴν μαρτύρων χρόνος, καὶ περαινῶ τὸν λόγον παρατηρῶν, ὅτι οὐδεμία διὰ τῶν Πρακτικῶν παράγεται θεραπεία, ὡς μὴ ἐχόντων ἰσχὺν τινα ἀπέναντι τοῦ Νόμου.

Ἀπαντες οἱ Νομοῖται τῶν εὐνοουμένων ἐθνῶν, παριτήρησεν ἄλλος, ὅσον εἶον τε προσπαθεῖν νὰ καταστήσωσι τοὺς φορολογικοὺς Νόμους ἥτιον ἐπαχθεῖς, οἱ δὲ ὑποστηρίζοντες τὸ Νομοσχέδιον φροντίζουσι μόνον περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, ἀδιαφοροῦντες ἂν, καὶ τοὶ ἐπαχθὲς ὑπάρχον, ἐτι καθίσταται ἐπαχθέστερος ὁ κανονίζων τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον νόμος. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῶν καταπίεσεων θεωρῶ ἀναγκαῖον ἡ ἐνέργεια τῆς ἀπαριθμήσεως νὰ περιορισθῇ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἐπειδὴ ἄλλως εἶναι ἀνάγκαστον, τῆς δηλώσεως γενομένης, νὰ ὑπόκειται πᾶς κτηνοτρόφος ἐπ' ἀπειρὸν εἰς τὴν ἀμφιβολίαν καὶ τὸν φόβον τῆς ἀπαριθμή-

σεως, δυναμένης να ενεργηθῇ πάντοτε, εἴτε διὰ ψευδῆ ἐχθροῦ τινὸς μὴνυσιν, εἴτε διὰ τὸ δέλεαρ τῶν διδομένων εἰς τοὺς μνηνύοντες ψευδεῖς δηλώσεις ἀμοιβῶν. Ἐκτὸς τούτων οἱ βοηθοὶ πρέπει νὰ περιορισθῶσιν εἰς δύο, ἐπειδὴ ἐκ τῶν πολλῶν θέλει καταπιεῖσθαι ὁ κτηνοτρόφος, ἀπ' ἐνὸς μὲν υποχρεούμενος νὰ τρέφῃ τοὺς βοηθούς καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ υποβάλληται εἰς ζήμιας, καὶ τοι μὴ ἀποδεικνυμένης σφαλερᾶς τῆς δηλώσεως, ἀπ' ἑτέρου δὲ νὰ πληρώνῃ ἀντὶ δύο πολλοὺς βοηθούς, ἂν ἡ δηλώσις ἀποδειχθῇ πραγματικῶς ἐσφαλμένη. Περὶ δὲ τῆς προθεσμίας τῶν παραχωρουμένων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους τριῶν ὥρων διὰ νὰ παραγάγῃ μάρτυρας, παρατηρῶ, ὅτι πολλὰ τῶν εἰς Νήσους ποιμνίων ἀπέχουσι δύο καὶ τρεῖς ὥρας ἐκ τῶν πλησιεστέρων χωρίων, καὶ, ὅτι κατὰ μείζονα λόγον πρέπει νὰ υποτιθῶσι τὰ ἐν τῇ Στερεᾷ ποιμνία εὐρισκόμενα εἰς ἀπόστασιν πλείονα ἐκ τοῦ τόπου, ἐξ οὗ θέλουσι προταλῆθαι οἱ μάρτυρες, διὰ τοὺς λόγους δὲ τούτους, καὶ μάλιστα, καθότι πᾶσα ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἐκρεμῆς δίκη ἀνακόπτεται πάντοτε, προτείναντος τινὸς τῶν δικδίκων τὴ μέτρον τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως, θεωρῶ ἀναγκαῖον ν' ἀνακόπτεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ ἐνέργεια τῆς ἀπαριθμήσεως, παραχωρουμένης εἰς τοὺς κτηνοτρόφους τῆς καταλλήλου προθεσμίας διὰ νὰ παραγάγῃ οὗτοι μάρτυρας, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ γίνωσι δεκταὶ αἱ προταθείσαι τροπολογίαι, μὴ λαμβανόμενου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐντεῦθεν τὸ Νομοσχέδιον θέλει ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ἐνῶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ καταπιεῖ ὁ χρόνος, ἐπειδὴ ἡ εὐθύνῃ ἐπιβαρύνει μόνον τὸν μὴ υποβάλλοντα ἐνώπιον τῆς Γερουσίας ἐγκαιρῶς τὰ Νομοσχέδια.

Εἰπόντος τινὸς μετὰ ταῦτα, ὅτι τινὰς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος τροπολογιῶν ἡ Βουλὴ παρεδέξατο, δι' αὐτῶν τροπολογήσασα τὰ κατὰ πρῶτον εἰς αὐτὴν υποβληθέν Νομοσχέδιον, καὶ ἐρωτήσαντος, ἂν τοῦτο, τροπολούμενον ἤδη κατ' ἄλλον τρόπον παρὰ τῆς Γερουσίας, δύναται κατὰ τὴν Συνταγματικὴν τάξιν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ γαίῃ δεκτὸν παρ' αὐτῆς, προσέθηκεν ἕτερος, πρὶν ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν, ὅτι οὐδεμία ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε κατηγορία κατὰ δημοσίων ὑπαλλήλων, διὰ νὰ υποτεθῇ, ὅτι οὗτοι καταπιεζοῦσι τοὺς φορολογουμένους, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον νὰ θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖαι αἱ προταθείσαι τροπολογίαι· ὅτι, ὡς ἀπαν-

τας τοὺς ἔχοντας γνῶσιν τῶν ἑπαρχιῶν, ἐν αἷς ὑπάρχουσι ποιμνία, δὲν λανθάνει, ἀπέχουσι ταῦτα τὸ ἐν τοῦ ἄλλου μόλις καθ' ἡμίσειαν ὥραν, καὶ ἐπομένως τὸ χορηγούμενον εἰς τοὺς κτηνοτρόφους διάστημα τῶν τριῶν ὥρων πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀποχρῶν, καθότι, ἂν παραδειχθῇ τις, ὅτι τὰ ποιμνία τοποθετοῦνται 3 καὶ 4 ὥρας τὸ ἐν μακρὰν τοῦ ἄλλου, ἔπρεπε πρὸς πραγματοποίησιν τῆς τοιαύτης τοποθετήσεως νὰ ὑπάρχῃ διπλοῦς ἡ ἑκτασις τῆς Ἑλλάδος, καὶ καθότι ὡς μάρτυρες θέλουσι προσκαλεῖσθαι ἄλλοι ἐγγύς εὐρισκόμενοι κτηνοτρόφοι καὶ δὲν θέλουσι παραλαμβάνεσθαι ὡς τοιοῦτοι ἐκ τῶν χωρίων ἢ πύλων· ὅτι, ἂν ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τροπολογία γένη δεκτὴ, κατ' ἀνάγκην προξενεῖται ζημία μεγίστη εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, ὡς υποχρεωμένους νὰ τρέφωσι τοὺς βοηθούς ἐπὶ μείζονα χρόνον, ἐνῶ, καθ' ἃ ὑπάρχουσι παραδείγματα, προκειμένου νὰ ενεργηθῇ ἀπαριθμητικῆς, οἱ κτηνοτρόφοι διημιλογοῦσιν οἰκοθεν ἂν ἐσφαλμένως αἱ δηλώσεις ἐγένοντο, προσέλιποντες, ὅτι θέλει ὅσον οὕτω πραγματοποιηθῇ ἡ ἐξακρίβωσις ἐντελῶς καὶ τελευταίον κατ' ἀνάγκην απαιτεῖται νὰ διορίζωνται πολλοὶ βοηθοὶ, ἐπειδὴ, ὡς ἀπέδειξεν ἡ πείρα, οἱ διοριζόμενοι πρότερον δύο ἐκακοποιοῦντο ἐνίοτε παρὰ κτηνοτρόφων ὑπαρχόντων περισσοτέρων.

Ἰκανὴν θεωρῶν τὴν περὶ τοῦ προκειμένου γενομένην μέχρι τοῦδε συζήτησιν, εἶπεν ἄλλος, λαμβάνων μόνον τὸν λόγον διὰ ν' ἀπαντήσω εἰς τοὺς εἰπόντας, ὅτι οἱ ὑπαλλήλοι πρέπει νὰ θεωρῶνται, καὶ νὰ υποτίθενται πάντοτε ὡς μετ' ἀκριβείας τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐκπληροῦντες, καὶ ὅτι, ἂν τινες παρανομήσωσι, δύναται νὰ υποβάλλωνται εἰς τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζόμενας ποινάς, καθότι δὲν ἔπρεπε ν' ἀγνοῇ τις, ὅτι ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργῶν διεβασαίωσε περὶ καταγρήσεων καὶ πλαστογραφιῶν, ἐνεργηθειῶν παρ' ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν δὲν πρέπει ν' ἀρεθῇ ὁ πέλεκυς ἀρρίστως ἐπικρεσάμενος κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν κτηνοτρόφων, υποκειμένων εἰς καταθλίψεις ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως. Τὰς παρατηρήσεις δὲ ταύτας ἀπευθύνων εἰς τοὺς ὑποστηρίζοντας τὸ Νομοσχέδιον, προσέτιθην, ὅτι ἡ ἐπιψήφισις τῶν Νόμων παρὰ τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων ὑπάρχει ἀποτέλεσμα δυσπιστίας κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ τὸ αἴτιον τοῦτο καθιερύθη τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα, ἐνῶ ἂν ἀπ' ἐναντίας ἡ Κυβέρνησις ἀπῆ-

λαυς πλήρους έμπιστοσύνης, και ύπόνοια καταπίεσεων εν μέρους αυτης δεν υπήρχε, τό τε Σύνταγμα περιττόν ήθελε θεωρείσθαι, και μάταιον επίσης ήθελεν ύπάρχει εκ των διαφόρων της Ελλάδος μερών να συνερχώμεθα ένταυθα, δια να επιψηφίζωμεν Νόμους, και επιτηρώμεν αν εις αυτούς αι πράξεις της Κυβερνήσεως δεν αντίκηνται.

Είναι αλήθεια, ότι, δεκτής της τροπολογίας γενομένης, τό Νομοσχέδιον θέλει επανέλθει εις την Βουλήν, και ότι ενδέχεται να ζημιωθί το Δημόσιον, ως του χρόνου κατεπείγοντος την εισπραχίν του επί των ζώων φόρου. Αλλ' όταν πρόκειται να ζημιώνται οι πολίται, καταπιεζόμενοι, και δια Νόμων επαχθεστάτων καταδυναρμόμενοι, προτιμώτερον είναι να ζημιωθί το Δημόσιον, ως δυνάμενον βαθμυδόν να επανορθώσθ την τοιαύτην ζημίαν, και εκτός τούτων θεωρώ αναγκαίον να εκφρασθί παρά της Γερουσίας, ότι η Κυβέρνησις άγνοεί, ή δεν δύναται να κυβερνήσθ, έπειδή εις έναντίαν περίπτωσιν ώρειλε να εισάγῃ έγκαιρως κατάλληλα Νομοσχέδια, και ουχι περιέχοντα καταθλιπτικώς διατάξεις, τροπολογούμενας παρά της Γερουσίας. Τελευταίων δ' ένταυθα τον λόγον, δεν θεωρώ περιττόν να προσθέσω, ότι πρέπει να εξετάζηται πάντοτε, αν Νομοσχεδιόν τι ύπάρχῃ δίκαιον και συνάμα έπωρελές, και ουχι, αν τούτο, τροπολογούμενον παρά της Γερουσίας, δύναται κατά την Συνταγματικήν τάξιν να γείνη δεκτόν παρά της Βουλής, ως τροπολογούμενων των διατάξεων, τας οποίας αυτη προσέθεκεν εν τῷ Νομοσχεδίῳ, και ται μή εν αὐτῷ πρότερον ύπαρχούσαι.

Ο προαγορεύσας, άντέλεξεν ο Κύριος επί των Οικονομικών Υπουργός, υπέπεσεν εις πολιτικόν λάθος είπών, ότι πάντοτε πρέπει να δυσπιστῇ τις περί των δημοσίων υπαλλήλων, έπειδή οὔτοι, κατά πρόληψιν πρέπει να θεωρῶνται ως άκριβεῖς των Νόμων εκτελεσταί, και έπειδή άνευ της προληψείας ταύτης οὐδέ Κυβερνήσις δύναται να ύπάρξῃ, οὐδέ Νόμοι πρέπει να ψηφίζωνται παρά των Βουλών. Είναι αλήθεια, ότι τα Νομοθετικά σώματα ύπάρχουσιν οι επιτηρηταί της έφαρμογής των Νόμων, αλλ' οὐδέποτε πρέπει να ψηφίζωσι τούτους υπό την επενέργειαν των κατά των υπαλλήλων ύπονοιών, έπειδή άλλως δια των οὕτω ψηφιζομένων Νόμων, προσκόμματα θέλουσι παρεμβάλλεσθαι εις την πορείαν της Κυβερνήσεως, ενώ οι εις κατάχρησιν περιπίπτοντες υπάλληλοι δύνανται να

καταδικάζωνται ποινικῶς, είτε παρά της Κυβερνήσεως την κατάχρησιν άνακαλυπτούσας, είτε καταμνηνόμενοι προηγουμένως παρά τινος, καθώς ως εν άλλη τινι συνεδριάσει της Γερουσίας παρετήρησα, πολλοί των Οικονομικών υπαλλήλων υπεβλήθησαν ήδη εις ποινικήν καταδίωξιν. Καθ' όσον δ' άφορᾷ τας περί των λεγθέντων εν τη Βουλῇ περί καταχρήσεων των υπαλλήλων γενομένας παρατηρήσεις παρά του προαγορεύσαντος, άπαντῶ, ότι ώρειλεν οὗτος να μη εκφράσῃ γνώμην τινά, επί του παρόντος, όπως δυνηθί μετά ταῦτα να δικάσῃ μετ' έλευθέρης συνειδήσεως περί των καταχρήσεων τούτων, αν θεωρηθῶσιν αληθεῖς. Επειδή δέ πιστεύω, ότι ο προαγορεύσας δεν έπιθυμεί να γίνωνται καταχρήσεις, εύχαρίστως διαβεβαιῶ αὐτόν, ότι αι κατά υπαλλήλων προσαφθεισαι εν τη Βουλῇ κατηγορίαι όσον οὐπω θέλουσιν άποδειχθί ύβρασμα κοινῆς και παχυλῆς συκοφαντίας.

Περαιῶν ένταυθα τον λόγον, θεωρώ αναγκαίαν την παραδοχήν των διατάξεων του Νομοσχεδίου, μή δυνάμενος οὐδέ να ύποσχεθῶ, ότι θέλω συμμορφωθί με τας προταθείσας τροπολογίας, ως τις των προαγορευσάντων έγνωμοδότησεν, έπειδή αὗται δεν συνάδουσι με τῷ γράμμα του Νόμου.

Μή γενομένης άλλης τινός παρατηρήσεως, τεθείσαι εις μυστικήν ψηφοφορίαν αι περί των ειρηται τροπολογίαι έγένοντο δεκταί δια ψήφων 19 κατά 17.

Αναγνωσθέντα κατόπιν τὰ άρθρα 7, 8, 9 και 10 έγένοντο δεκτά όπως έχουσιν.

Αναγνωσθέντος έπομένως του άρθρου 11, λαβών τις την λόγον παρετήρησεν, ότι τούτο ούσιωδώς παρά της Βουλής έτροπολογήθη, και οὐδεμία μ' ύλα ταῦτα παράγεται θεραπεία ως προς τας γενομένας, καθ' όσον άφορᾷ την τοποθέτησιν των ποιμνίων άδικίας παρά των δημοσίων αρχών, αίτινες τὰ μέν εξ άλλων τόπων ποιμνία, λαμβάνουσαι δωρα, καταλλήλως τοποθετοῦσιν, τα δ' έγχώρια περιορίζουσιν εις στενοτάτας θέσεις, ως π. χ. ποιμνία εκ 5,000 προβάτων συνιστάμενα εις τόπον χωρητικότητος 3,000, ότι του άδικήματος τούτου παράδειγμα ύπάρχει η Εύρυτανία, εξ ης αναφοραί παρά των κτηνοτρόφων εις τας Βουλὰς διεβλήθησαν, ζητούντων να συντελέσωσιν αὗται εις την θεραπείαν των γενομένων παρά των υπαλλήλων της Κυβερνήσεως παρανομιών, ότι πάν

ιδιοκτητον χωρίον, πρὶν τοιοῦτον κατασταθῇ, ἀνέχεν εἰς τὴν κυριότητα τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου, καὶ ἐπομένως ἂν ιδιοκτητὴς δύναται κατὰ θέλησιν ἰδίαν νὰ τοποθετῇ ποιμνία ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ιδιοκτησίας αὐτοῦ, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον οἱ κάτοικοι χωρίου τινὸς δὲν πρέπει νὰ ὑποκρίνται εἰς τὴν θέλησιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως ἐνεργούντων τὰς τοποθετήσεις κατὰ τὸ δοκούν αὐτοῖς· ὅτι κατὰ συνέπειαν, ἢ πρέπει αἱ τοποθετήσεις νὰ ἐνεργῶνται δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συλλόγου, μηδὲως ἐπιμεθευνούσης τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ τὸ προκείμενον ἄρθρον νὰ περιορισθῇ μέχρι τῆς λέξεως ὁ πρεσβύτερος, τῶν λοιπῶν διατάξεων ἐξαλειφόμενων, ἢ νὰ ἐξαλειφθῇ ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς μηδεμίαν ἔχον σχέσιν μετὰ τὸν φορολογικὸν Νόμον, καὶ ἄρθρων ἀντικείμενον ἄλλης φύσεως, τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖται νὰ κανονισθῇ διὰ Νόμου ἰδίου.

Τὰ μετὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου εἰς τὴν Γερουσίαν υποβληθέντα Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, ἀντιπαρετήρησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἐμπερίνουσιν ἐναργῶς τὴν γυναιμένην μακρὰν συζήτησιν παρὰ τῶν ἀντιπροσωπευόντων ἐκάστην ἐπαρχίαν τοῦ Κράτους Βουλευτῶν, οἵτινες θελήσαντες νὰ ἐξασφαλίσωσι τοὺς κτηνοτρόφους ἀπὸ πᾶσαν ἐπὶ τῆς τοποθεσίας παρανομίαν, ἐκάνονισαν νὰ καταφύγωσιν οἱ ἀδικούμενοι εἰς τὰς Διοικητικὰς ἀρχάς. Ἐντεῦθεν συνάγεται ἀναμφισβητήτως, ὅτι ἡ γνωμοδότησις τοῦ προχωρευόντος, ἀντὶ νὰ παρχάγῃ ὠφέλειαν, θέλει ἐκ τοῦναντίον ἐπενέγκῃ ζημίαν μερίστην διὰ τὰς ὑπάρχουσας δημοτικὰς συμβουλίας καὶ ἀντιπαθείας, κανονίζοντας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τὴν τοποθέτησιν, καταλλήλως μὲν ὡς πρὸς τινες, ἐπιζημίως δὲ ὡς πρὸς ἄλλους, καὶ πάντοτε προτιμώντος τοὺς ἐγγωρίους κτηνοτρόφους. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν θέλει δύνασθαι τις νὰ προσφύγῃ εἰς ἄλλην ἀρχὴν διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπονουμὴν τῆς Δικαιοσύνης, ἐπικρατεῖ κίνδυνος νὰ συνέρχωνται εἰς γείρας οἱ κτηνοτρόφοι, τὴν τοποθέτησιν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητοῦντες, καὶ νὰ συμβαίνωσι δυσάρεστοι καὶ ἀπεικταῖαι συνέπειαι. Προκειμένου λοιπὸν νὰ πληρωθῶσιν αἱ κατασχέσεις, καὶ τοῦ Ὑπουργείου μὴ ἔχοντος ἄλλο συμφέρον, εἰμὴ νὰ κανονίζηται συμφώνως μετὰ τὴν δικαιοσύνην ἡ τοποθέτησις, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ γίνωσι δε-

καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ τούτου ἀντὶ τροποποιήσεως.

Παρατηρήσας τις μετὰ ταῦτα, ὅτι τὸ περὶ αὐτοῦ πρόκειται ἄρθρον δὲν ἔχει σχέσιν τινὰ μετὰ τὸ Νομοσχεῖον, καὶ ὅτι ἂν εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἡ τοποθέτησις ἀνατεθῇ, θέλουσι λῆθαι χώρων πολλὰ κατασχέσεις, δι' οὓς λόγους ἐξέθεκεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἐγνωμοδότησε νὰ κανονισθῇ ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων, δι' ἰδίου καὶ καταλλήλου Νόμου, ὁλοτελῶς ἐξαλειφόμενου τοῦ 12 ἁρθρου ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου.

Μετὰ τούτων ἀπαντήσας ἄλλος εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος, ἐν τῇ Στερεῇ Ἑλλάδι κατὰ πρότερον, εἶπεν, ἀνεφύησαν διὰ τοὺς βλαχνοποιμένους τὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ποιμνίων ἀφορῶντα παράπονα, καὶ τοῦτο ὅπου ἐπηυζήσαν τὰ ἐγγώρια ποιμνία. Θελήσασα δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ θεραπεύσῃ τὰ γινόμενα παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἀδικήματα, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον αἱ κατασχέσεις νὰ περιστῇλονται, τῶν ἀδικουμένων ἀναφερόντων αὐτὰς εἰς τὰς ἀρχαίους Διοικητικὰς ἀρχάς.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τινες τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν διὰ συμπάθειαν ἢ ἄλλον τινα λόγον ἐνδέχεται μηδεμίαν νὰ ἐπιφέρωσιν ἐπ' αὐτοῖς τῶν πιθανῶς δυναμένων νὰ γίνωσιν παρανομιῶν ὑπὸ τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων, καὶ τοῦ αὐτοῦ τούτου ἡ θεραπεία προβλέπεται διὰ τοῦ Νομοσχεδίου, κανονίζοντας, ὅτι τὰ ἀποδιδόντες τὴν ἀπαρίθμησην παράπονα θεραπεύονται δι' Ἐπιτροπῆς, συγκασιμένους ἐκ τοῦ Νομάρχου, ἢ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Κράτους καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς Πρωτεύουσας τῆς ἑκπαρχίας, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἀνέκουσιν αἱ βροκαί· ἐκτὸς δὲ τούτων, ἐπειδὴ τὸ δημόσιον δικαίωμα ἔχει νὰ κανονίζῃ τὴν τοποθέτησιν ἐντὸς τῆς ιδιοκτησίας αὐτοῦ, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ περὶ αὐτοῦ πρόκειται ἄρθρου προλαμβάνεται πᾶσα κατάχρησις τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ γένῃ τοῦτο δεκτὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ κατόπιν νὰ προταθῇ ἰδίον Νομοσχεῖον, κανονίζον τὸν τρόπον τῆς τοποθέτησεως τῶν ποιμνίων.

Οἱ λειμῶνες, ἀντίτεξεν ἄλλος, μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ αἰμυμήτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, κατεῖχοντο παρὰ τῶν

κοινοτήτων, καὶ εἰς τὴν κυριότητα τούτων ἀνῆκον, ὡς ἀπαρτι-
σθέντες διὰ παραχωρήσεως μέρους τινος τῶν καλλιεργουμένων
γαίων παρὰ τῶν κατοίκων ἐκάστης τῶν κοινοτήτων, εἰς τὴν
κατοχὴν τῶν ὁποίων ὑπῆρχον ὡσαύτως· καὶ οἱ μὴ καλλιεργού-
μενοι ὑπάρχοντες εἰς τὰ ἔρη λειμῶνες, δι' οὗς μικρὸς τις
φόρος ἐπληρόνεται ἐτησίως.

Ἀλλ' ἐπελθούσα μετὰ ταῦτα Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας αἱ
πράξεις οὐδόλως ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐστηρίζοντο, ἀρεῖλεν
ἀδίκως τοὺς λειμῶνας ἐκ τῆς κατοχῆς τῶν κοινοτήτων,
καὶ εἰς μὲν τὸ δημόσιον οὐδεμίαν προήλθεν ὠφέλεια, ὀλίγοι
δὲ τινες ὑπάλληλοι μὲ πλάγιον τρόπον ὠφελήθησαν μόνον.
Θεωρῶν λοιπὸν διὰ ταῦτα τοὺς λειμῶνας ὡς ἰδιοκτησίαν τῶν
κοινοτήτων γνωμοδοτῶ νὰ εἰσκαθῇ ἰδιὸν Νομοσχέδιον, προσ-
διορίζον καταλλήλως τὸν τρόπον τῆς τοποθετήσεως τῶν
ποιμνίων.

Μετὰ τοῦτον ὁ πρῶτος περὶ τοῦ προκειμένου ἀγορεύσας,
παρετήρησεν, ὅτι κατάλληλον ὑπάρχει τῶν ποιμνίων ἡ το-
ποθέτησις, ὡς παρασχούσα μέχρι τούδε συγχύσεις καὶ δυ-
σαρέστους συγκρούσεις μεταξὺ τῶν κτηνοτρόφων, καὶ ἐπομέ-
νως χρῆζουσα σέψιν ὥριμον, νὰ κανονισθῇ δι' ἰδίου Νομο-
σχεδίου, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ἐξαλειφθῇ ὁλοτελῶς τὸ περὶ
οὗ πρόκειται ἄρθρον ὡς μὴ ἔχον συνάρειάν τινα μὲ τὸ Νομο-
σχέδιον, καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ μὴ παρέχον ἐμπόδια,
ἂν ἡ ἐξάλειψις λάβῃ χώραν.

Οὐδεὶς τῶν προαγορευσάντων, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος,
κατέκρινεν ὡς ἀδίκον τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθρον, ἡ δ' ἐξά-
λειψις αὐτοῦ ἀναγκαία μόνον ἐθεωρήθη παρὰ τινος, ὡς μὴ
ἔχοντος σχέσιν μὲ τὸ φορολογικὸν Νομοσχέδιον· ἀλλ' ἂν ἀφ'
ἐνός ἡ τοποθέτησις δὲν ἔχῃ ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν φορολογίαν,
ὑπάρχει ἀφ' ἑτέρου μεταξὺ τούτων ἐμμετος καὶ ἰσχυρὰ συ-
νάφεια, ἐπειδὴ πᾶσα ὑποχρέωσις συνδέεται κατ' ἀνάγκην μὲ
τι δικαίωμα, καὶ ἐπομένως τῶν κτηνοτρόφων εἰς πληρωμὰς
φόρων ὑποκειμένων, ἔπρεπε νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ
δικαίωμα τῆς τοποθετήσεως, καὶ κατάλληλον ὑπάρχει νὰ
κανονίζηται αὕτη παρὰ τῶν Δημοσίων ἀρχῶν, καθότι ἄλλως,
ἂν τὸ προκείμενον ἄρθρον ἐξαλειφθῇ, θέλουσι λάβει χώραν
συγκρούσεις μᾶλλον δυσάριστοι, καὶ [ἀποτελέσματα πολὺ
χειρῶς, ἢ τὰ μέχρι τούδε συμβαίνοντα, περὶ ὧν ὁ προαγορευ-
σας ἐλάλησε. Μὴ ὑπάρχοντος λοιπὸν ἄλλου Νόμου περὶ το-

ποθετήσεως τῶν ποιμνίων, καὶ βιβαίου ἀντος, ὅτι ἡ παραδοχὴ
τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ προαγορεύσαντος ἀντὶ νὰ περιστείλῃ
τὰ ἀδικήματα καὶ τὰς μεταξὺ κτηνοτρόφων συγκρούσεις, θέ-
λει κατασταθῇ πρόξενος ἀποτελεσμάτων λυπροτέρων, θεωρῶ
ἀναγκαῖον νὰ γείνη δεκτὸν τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθρον ὅπως
ἔχει ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ.

Εἰπόντος τινος μετὰ ταῦτα, ὅτι οἱ ἐν λειβαδίαις ἐθνικοῖς τὰ
ποιμνία νέμοντες κτηνοτρόφοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ὑποχρεώσεις
δικηφόρους τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς νέμοντας ταῦτα ἐν ἰδιο-
κτησίᾳ, διὰ νὰ ἐπιστηρίξῃ τις οὕτω τὸ εἰς τοὺς πρῶτους ἀνῆ-
κον δικαίωμα τῆς τοποθετήσεως, προσέθηκεν ἑτεροῖς ἡ τοπο-
θέτησις τῶν ποιμνίων ἐνεργεῖται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ
τῶν δημοσίων λειμῶνων, ἐνῶ ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ περὶ
οὗ πρόκειται ἄρθρου φαίνεται αὕτη ἐνεργουμένη καὶ ἐπὶ
τῶν ἰδιοκτησιῶν ἀνευ διακρίσεως, ὅτι ἐνῶ οἱ ἔχοντες πολί-
ται ἰδιοκτητοὺς λειμῶνας ἐνοικιάζουσιν αὐτοὺς, παρὰ τῶν
κτηνοτρόφων λαμβάνοντες διὰ τὰς αἰγὰς ἡ πρόβατα ἐτησίως
ἀνὰ μίαν δραχμὴν κατὰ κεφαλὴν, ἡ Κυβέρνησις δωρεὰν ἀπο-
νέμει ἐθνικὰ βοσκήματα, εἰσπράττουσα μόνον 25 λεπτά
ἐτήσιον φόρον ἐπὶ τῶν αἰγῶν ἡ προβάτων, ἀδιακρίτως ἂν
ταῦτα νέμονται εἰς δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν γῆν, καὶ οὕτως
εἰσάγουσα τὸ ἀνιστον εἰς τὴν φορολογίαν, μὴ τηρουμένων
τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος, καθ' ὃ ἅπαντες ὀρεῖλουσι νὰ
συνεισφέρωσι εἰς τὰ δημόσια βάρη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον
ἀδιακρίτως· ὅτι αἱ περὶ τῆς αὐτῆς αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῆς ληξά-
σης Συνόδου, τοῦ αὐτοῦ φορολογικοῦ Νόμου ψηφισθέντος,
ἐγένοντο, ἀλλ' ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸς ἀπῆν-
τησε τότε, ὅτι ὑπῆρχε δύσκολος ἡ σχεδὸν ἀκατόρθωτος εἰς
μικρὸν διάστημα χρόνου ἡ ἀνακάλυψις καὶ διακρίσις τῶν
ἐθνικῶν ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν λειμῶνων, διὰ νὰ ἐνοικιάζωνται
οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ ἔθνος, ἢ νὰ ἐπιτίθεται φόρος ἐπὶ μό-
νων τῶν εἰς ἐθνικὴν γῆν νεμομένων ποιμνίων· καὶ, ὅτι οὐ-
δεμίᾳ μέχρι τούδε τοιαύτῃ ἀνακάλυψις κατορθώθη, ἐπειδὴ
ἄλλως περὶ αὐτῆς ὤφειλεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ἰπουργὸς νὰ πράττῃ τὰς ἀποχρώσας πληροφορίες, ὅπως
τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ψηφισθῇ ἐν γνώσει καὶ μετὰ
πεισιθύνσεως.

Μετὰ τοῦτον ὁ προτείνας τὴν ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ ἐξά-
λειψιν τοῦ ἄρθρου 11, παρετήρησεν, ὅτι, ἂν ἐπειδὴ οἱ κτη-

νοτρόφον εις φόρων απότισιν υποβάλλονται παρά τῆς Κυβερνήσεως ενεργεῖται ἡ τοποθέτησις, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπρεπεν ὡσαύτως νὰ τοποθετῶνται οἱ χοῖροι καὶ τὰ λοιπὰ κτήνη, ὡς καὶ ταῦτα ἐπίσης εἰς φορολογίαν υποβάλλόμενα· ὅτι ἡ Κυβέρνησις δικαίωμα καὶ καθήκον ἔχει συνάμα νὰ καταπαύῃ πᾶσαν ἐκ τῆς τοποθετήσεως προερχομένην διένεξιν, οὐδέποτε ὅμως νὰ ἐπιβαθινῇ εἰς τὰς ιδιοκτησίας τῶν κοινοτήτων, καὶ ἐπιβάλλουσα φόρους ἀνίσους, καθότι τὰ ἐν ιδιοκτητοῖς λιδικαῖσι βόσκοντα ποιμένα ὑπόκεινται εἰσέτι καὶ εἰς φόρους βοσκήματος, νὰ καταστρέφῃ τοὺς κτηνοτρόφους, ἂν θέλῃ, καὶ εἰς ἀποτελέσματα λυπηρὰ νὰ διδῇ αἰτίαν, ὡς ἀποδίδεται τοῦτο ἀπὸ τὰ ἐν τῇ Στερεῇ Ἑλλάδι κατὰ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν ἐγερθέντα παράπονα, καὶ ὡς τὴν τοιαύτην ἀλήθειαν ἐπιμαρτυροῦσι πρὸς τοὺς αἰ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ Γερουσίαν περὶ θεραπείας τῶν περὶ αὐτῶν διευθυνθεῖσαι παρά τῶν κτηνοτρόφων ἀνηρηκί, καὶ ὅτι διὰ τοὺς λόγους τούτους τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθρον, μὴ ἔχον συνάρειάν τινα μετὰ τοῦ Νομοσχεδίου, κατὰλληλον ὑπάρχει ὁλοτελῶς νὰ ἐξαλειφθῇ, καὶ ἄλλοτε δι' ἰδίον Νόμου μετ' ἀκριβοῦς ἐπιστολαῖς καὶ σκέψεως ὀρίμου ψηφισομένου, νὰ κανονισθῇ κατὰλλήλως ὁ τρόπος τῆς τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων.

Εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος ἐναντιούμενός τις τῶν προαγορευσάντων κατ' ἐκπάλειψιν ὑστερον ἀντέτεινεν, ὅτι ἐπὶ τῶν ποιμνίων φόρους ἡ Κυβέρνησις ἐπιβάλλουσα, ὥρκει νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς μεταξὺ τῶν κτηνοτρόφων εἰρήνης καὶ ἁρμονίας, καὶ ἐπομένως τὸ μέτρον τῆς τοποθετήσεως, ὅπως παρὰ τοῦ περὶ οὗ ἡ συζήτησις ἄρθρου προβλέπεται, καθίσταται ἀπαραίτητον, ἐπειδὴ ἄλλως θέλουσι λαμβάνει χώραν ἀνυπολόγητος καὶ παρὰ τῶν Νόμων τιμωρούμεναι αὐτοθικίας, καὶ αἱ ταύτας δυνάμει νὰ ἐπακολουθήσῃσι δυσάρεστοι καὶ λυπηραὶ συνέπειαι, αἵτινες θέλουσιν εἶσθαι κατὰ πολὺ χειρόναι τῶν συμβασάντων μέχρι τοῦδε περὶ αὐτῶν καὶ συγκρούσεων· ὅτι οὐδόλως πρέπει νὰ ληρῇ ὅπ' ὅψιν ἡ ἰσότης τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου εἰς τε τὰ ἐν δημοσίαις καὶ εἰς τὰ ἐν ιδιοκτητοῖς λιδικαῖσι βόσκοντα ποιμένα, ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἀφορῶντος τὰς βοσκὰς Νόμου κανονίζεται, ὅτι οὐδεὶς φόρος βοσκήματων εἰσπραττεται· ὅτι τὰ λιδικαῖα δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ἀνά-

κοντα εἰς τὴν ιδιοκτησίαν τῶν κοινοτήτων, ἐπειδὴ πρὸ ἀμνημονεῦτων χρόνων αἱ ἀκαλλιέργηται γαῖαι ἐθεωρήθησαν πάντοτε ὡς ιδιοκτησία τῶν Κυβερνήσεων, καὶ μόνον ὀλίγαι κοινότητες, τὰ λεγόμενα τούτῃσι κεφαλοχώρια ἐπὶ τῆς Ὀθωμανικῆς δυναστείας εἶχον δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τοιούτων γαιῶν· ὅτι ἡ τοποθέτησις δὲν πρέπει ν' ἀνατεθῇ εἰς μόνον τὴν ἀπόφασιν τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων, θεωρουμένην ὀριστικὴν καὶ ἀμετάστροφον, ἐπειδὴ ἐντεῦθεν θέλει προκύψει τὰ αὐτὰ πρόσωπα καὶ διακταί καὶ διαδικοὶ νὰ ὑπάρχωσιν, ἐνῷ τοῦτο εἰς τε τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀντίκειται, καὶ τελευταῖον, ὅτι κατὰλληλον καὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχει ἐπὶ μὲν τοῦ παρόντος νὰ γένη δεκτὸν τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθρον, ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, βραδύτερον δὲ νὰ υποβληθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἰδίον Νομοσχεδίον κανονίζον τὸν τρόπον τῆς τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων.

Ἰκανῆς ἐνταῦθα θεωρηθείσης τῆς περὶ τοῦ προκειμένου συζητήσεως, ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα, παρεδέξατο δι' ἀναστάσεως, τὸ ἄρθρον 11 ὅπως ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ περιλαμβάνεται.

Ἀναγνωσθέντα κατὰ συνέπειαν τὰ λοιπὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρα 12, 13 καὶ 14 ἐγένοντο δεκτὰ παραχρῆμα χωρὶς τινὸς παρατηρήσεως.

Υψηφορῆθ' ἐπὶ τέλους τὸ Σύνολον καὶ δεκτὸν γενόμενον διὰ ψήφων 32 κατὰ 4, ἔχει ὡς ἐξῆς.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1847 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υπηρεσάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1847 κανονίζεται ὡς ἀκολουθῶς :

- α.) Διὰ τὰς αἰγας καὶ πρόβατα λεπ. 25 κατὰ κεφαλὴν.
- β.) Διὰ τοὺς ἄνους λεπ. 50.
- γ.) Διὰ τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν.

Άρθρ. 2.

Εξαίρονται τοῦ ἀνωτέρου φόρου:

- α.) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων·
- β.) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μῦσοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἐτῶν, συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν, εἴτε μή.
- γ.) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἀγελάδες καὶ βοῦδαλια.

Άρθρ. 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοὺς Ταμίους σταλλισομένων πινάκων τῆς εἰσπραξέως ἀπὸ τοῦ κατ' ἑπαρχίαν Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, στηριζομένων εἰς τὰς δηλώσεις ἢ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 ἀποφάσεις.

Άρθρ. 4.

Ἡ ἐξακριβώσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἐξῆς:

Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει ἀπὸ τὰς 20 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου μέχρι 20 τοῦ μηνὸς Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαιτῶνται τὰ ζῶα τοῦ ἢ παραχειμαζοῦν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὀλογράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, ὅσον αἰγας, πρόβατα, ὄνους, ἵππους κλπ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἐνθα εὐρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του. Ἄν κτηνοτρόφος δὲ τις τυχὸν ἔχῃ σμίκτας, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παραπόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ὁ καθείς τούτων ἔχει, διακεκριμένως κατὰ γένος· ἕκαστος δὲ τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἰδιά του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μὲ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἐνωμένα καὶ τὰ ἐδικά του.

Τὰ ἀγωγιατικὰ ζῶα θέλουν δηλοῦσθαι κατ' ἐξαιρέσιν ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ κύριος αὐτῶν ἔχει τὴν διαμονὴν του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου κατὰ τὸν δοθησόμενον τύπον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ παραδίδονται εἰς τὸν Δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόπον ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ Δημάρχου.

ἕκαστος τῶν Δημάρχων κρατεῖ βιβλίον κατὰ τὸν τύπον, τὸν ὁποῖον θέλει δώσει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνθὺ γράφει τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα κατὰ χωρίον, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνῃ τὰ τυχόν παρὰ πύδας τῆς δηλώσεως σημειωμένα· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείσται τὸ ἑσπέρας τῆς 20 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡμέρας καὶ παραπέμπεται ἐντὺς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ παρὰ τοῦ Δημάρχου πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορόν, συνωδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις· ἀποσπασμα δὲ αὐτοῦ, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων του, τοιχοκολλᾶται ἐπιμελείᾳ τοῦ Δημάρχου εἰς ἕκαστον Παρεῖρητον.

Ὅστις τῶν Δημάρχων ἀρνήσῃ νὰ δεχθῇ καθ' ὅποιον ὥραν τῆς ἡμέρας τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόπον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην, ἀμελήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπάσματος, ἢ βραδύνῃ τὸ κλείσιμον τοῦ βιβλίου παρὰ τὴν κανονισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορόν, καταδικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἀπὸ τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν.

Άρθρ. 5.

Ὅσάκις ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ ἢ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος συλλάβουν ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι κτηνοτρόποι τινὲς δὲν ἐδήλωσαν τὰ ζῶά των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἑλλειπῶς, διατάττουν ἐκ συμφώνου νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησης τῶν ποιμνίων αὐτῶν, ῥητῶς ὀνομαζομένων, συντάσσοντας ἐπὶ τούτου τὸ ἀνήκον πρωτόκολλον· οἱ δὲ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ὀρχ. 100.

Άρθρ. 6.

Ἡ ἀπαρίθμησης ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου ἀπὸ ἀπαριθμητῆς καὶ βοηθοῦ διοριζομένου παρὰ τῆς κατ' ἑπαρχίαν Διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐὰν ἔγερθῶσιν ὑπόνοιαι, ἢ δοθῶσι πληροφορίες περὶ ὑπεκφυγῆς. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησης συντάσσεται πρωτόκολλον

υπογράφοντες παρά του άπαριθμητοῦ καὶ τῶν συνακολούθουντων αὐτῷ δύο βοηθῶν καὶ δύο μαρτύρων, προσκαλημένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου, ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν ἐντός ἑξ ὥρων τὸ βράδυτερον, τὸ ὅποιον ἔχει πλήρη ἰσχύν, ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ὡς πλαστόν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν, ὅστις οφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν, κοπαπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδικαῖς Εἰσαγγελεῖα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ εἶναι ὡς δημόσιοι ὑπηρεταὶ καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἡ ἔκθεσις τῆς ὀρκοδοσίας συντάσσεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν προσδιορίζεται παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἥτις οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμ. διὰ τοὺς ἀπαριθμητάς καὶ δύο διὰ τοὺς βοηθοὺς πληρονομήνους ἀπὸ τοὺς Ταμίᾱς μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἄρθρ. 9.

Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείπει νὰ δηλώσῃ ἐντός τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρου 4 ὀριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶα του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἑλλειπῶς, υποβάλλεται ἐκτός τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν σχετικῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζῶων τούτων καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσων μὲ τὸ τριπλὸν τοῦ φόρου τῶν ζῶων, τὰ ὅποια ἐπρόσπαθῃ νὰ ὑποκρύψῃ· καὶ τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὡςάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζῶων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἰκοσιν· ἡ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὡςάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον· τὸ τρίτον τῆς ποινῆς ἢ τῶν προστίμων δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτὴν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζῶων φόρος πληρόνεται ἐντός τῶν μηνῶν Ἀπριλίου καὶ Μαΐου· τῶν δὲ ἐξερχομένων τοῦ Κράτους ὁ φό-

ρος θέλει πληρόνεσθαι πρὶν τῆς ἐξόδου αὐτῶν, καὶ ἂν προηγήται αὕτη τῶν ἀνωτέρω μηνῶν· ἐπομένως αἱ Τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἐξοδον, πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτάς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου· ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἢ ἀπὸ ἑπαρχίας εἰς ἑπαρχίαν δικάσαι· τῶν ζῶων, τῶν ὁποίων αἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὴν διαμονὴν εἰς ἓνα τῶν Δήμων τοῦ Βασιλείου, ἂν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὴν εἰς αὐτοὺς ἀνέκοντα φόρον, ἢ ἂν δὲν δόσωσιν ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἰς τὰ θέρινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκάς, λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐπιστάσεων τῆς χωρτικότητος πινάκων, ἐπὶ τῇ βάρει δὲ τῶν δαλώσεων καὶ προτιμωμένων πάντοτε τῶν κατοίκων καὶ συνεπαργιωτῶν, γίνεται παρὰ τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων ἐκάστης ἑπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν κατὰ μόνον τὸν Ἀπρίλιον καὶ Αὐγουστον κατὰ βετὴν ἡμέραν προαριθριζομένην παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς· τὴν σύλλογον τούτων θέλει προεδρεῖν ὁ πρεσβύτερος, τὰ δὲ περὶ τοποθετήσεως παράπονα κρίνει καὶ ἀποφασίζει αἰτιολογημένως καὶ τελεσιδικίᾳ· ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ ἑπαρχον, ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν καὶ τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς πρωτεύουσας τῆς ἑπαρχίας, εἰς τὴν ὑποῖαν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ βοσκαί, ἐντός δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου υποβληθῶσιν εἰς αὐτὴν.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ δέλωσις τῶν χοίρων διὰ τὸ ἔτος 1848 θέλει ἐνεργηθῇ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ ἢ δὲ ἀπαριθμητικῆς καὶ ἐξακριβώσεως αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τοῦ τρέχοντος ἔτους, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· ἡ δὲ ἐπιβολὴ καὶ εἰσπραξίς τοῦ φόρου τῶν ζῶων τούτων θέλει γίνεσθαι καθ' ὅν θέλει κανονίσει τρόπον ὁ φορολογικὸς νόμος τοῦ ἐπὶ τούτου ἔτους.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπὶ ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δαλώσεων.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον καὶ δώσει τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαίαις ὁδηγίας καὶ τύπους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Φεβρουαρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Κ. Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὁ Προεδρεύων
Ἀντιπρόεδρος
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Αἰνάν.
Β. Χρηστακόπουλος.

Σ υ ν ε δ ρ ί α σ ι ς

Τῆς 25 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1847

ἡμέρας Τρίτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Κυρίου Προέδρου προεδρεύων ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικoupης ἐκήρυξεν ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ κυρίου Ι. Κοντουμά, ἐξαίτουμένου δεκαπενθήμερον ἀδειαν ἀπουσίας, τῆς ὁποίας ἡ παραχώρησις ἐνεκρίθη.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς διορισθείσης

Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ ἔκθεσις, ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τῆς ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ περὶ τῆς συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ Νομοσχέδιον, καὶ τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ἐπεξεργασθεῖσα ἐσκεμμένως ἀμφοτέρω.

Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου, καὶ συνίστησι τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ εἰς τὴν ὀλομέλειαν τοῦ Σώματος. Παρατηρεῖ δὲ μόνον, ὅτι, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, λαμβάνουσι χώραν καταχρήσεις καὶ παράπονα, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ νεοσυλλεξίας Νόμου, καὶ τούτων ἐνεκα θεωρεῖ ἀναγκαῖον ν' ἀπευθυνθῇ παρὰ τῆς Γερουσίας σύστασις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως τοῦτο λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ῥηθειςῶν καταχρήσεων, καὶ κατάπαυσιν τοῦ λοιποῦ τῶν ἐντεῦθεν προερχομένων δικαίων παροπόνων τῶν πολιτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Φεβρουαρίου 1847.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.
Κ. Μπότζαρης.
Σ. Παπαλεξόπουλος.
Ἀδὰμ Δούκας.
Ἀθανάσιος Λοιδωρίκης.
Γ. Καρακατσάνης.

Εἰπόντος ἔπειτα τοῦ κυρίου Προέδρου, ὅτι οὐδὲν ἐτέθη ἐν τῇ προλαβούσῃ Συνεδριάσει ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως, καὶ ὅτι πρέπει νὰ βρισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ὀρκιστῶν κριτῶν Νομοσχεδίου, ἀπερασίσθη νὰ συζητηθῇ τοῦτο σήμερον, κατὰ γνωμοδότησιν τινων, εἰπόντων, ὅτι κατ' ἀνάγκην ἀπαιτεῖται νὰ δικασθῶσιν οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς πλείστοι ὑπόδικοι, διὰ νὰ ἀπαλλαγῶσιν ἐκ τῶν βα-

σάνων οι άθωοι και υποδληθώσιν εις τας παρά του Νόμου ορίζομενας ποινάς οι κηρυχθησάμενοι ένοχοι των εις αυτούς προσεκπομένων εγκληματικών πράξεων.

Άρξαμένης κατά συνέπειαν τής συζητήσεως του Νομοσχεδίου τούτου, και αναγνωσθέντος αυτού παρά του ενός των Γραμματέων, τό με τά λοιπά διαφωνήσαν Μέλος τής Επιτροπής εξέθηκεν, ότι τό περί έκλογής όρκωτών κριτών Νομοσχέδιον, κατά πᾶσαν Βουλευτικήν Σύνοδον ενώπιον των Βουλών εισαγόμενον παρά του Υπουργείου, δύναται πλέον νά θεωρηθῇ όρκιον μέ τους φορολογικούς Νόμους, των όποιων ή επιψηφισις έτησίως επαναλαμβάνεται πάντοτε· ότι οι Νόμοι ενώ συντάσσονται διά νά υπάρχωσιν αιώνιως, ενώ πολλάκις παρετηρήθη, ότι οι τύποι τής ούσιας εἰσιν υπέρτεροι, ενώ δύναμει του Νόμου οι όρκωτοί κριταί εκλέγονται διά καταλόγων, συντασσομένων κατ' έτος· παρά των Δημοτικών Συμβουλίων, κατά τήν Α'. Βουλευτικήν Σύνοδον, ό Κ. επί τής Δικαιοσύνης Υπουργός, υποβαλόν Νομοσχέδιον επιψηφισθέν παρά των Βουλών και κανονίσαν νά συγκροτηθώσιν έκτάκτως Επαρχιακά Συμβούλια συγκείμενα και εκ μελών, του διορισμού των όποιων ή προθεσμία είχε παρέλθει, επί μόνω τῷ σκοπῷ του νά συνταχθώσιν οι προς έκλογήν των ένόρκων κατάλογοι, κατά τήν Β'. Βουλευτικήν Σύνοδον, υπέβαλεν ύστερον Νομοσχέδιον, ώσαύτως επιψηφισθέν παρά των Βουλών και επιτρέψαν νά εκλεχθώσιν οι ένορκοι διά τās δύο πρώτας τριμηνίας και Συνόδους των Κακουργιοδικών, παραλαμβανόμενοι εκ των καταλόγων, τους όποιους συνέταξαν κατά τό έτος 1845 τά έκτάκτως συγκροτηθέντα Επαρχιακά Συμβούλια· ότι κατά συνέπειαν του Νομοσχεδίου τούτου ψηφισθέντος τον παρελθόντα Μάϊον, και τοι μέλλουσα νά λήξῃ κατά τό τέλος του Ιουνίου ή δευτέρα των Κακουργιοδικών του λήξαντος έτους Σύνοδος παρετάθη μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, ως του Νόμου όρίζοντος, ότι αι τοιαύται Σύνοδοι δύνανται νά παρατείνωνται, υπάρχούσης ανάγκης, πέραν τής ώρισμένης περί τής διαρκείας αυτών προθεσμίας· ότι και αύθις ζητείται διά του προκειμένου Νομοσχεδίου, νά εκλεχθώσιν οι όρκωτοί κριταί κατ' εξαίρεσιν εκ των αυτών καταλόγων και επομένως πρόκειται, τής εξαίρεσεως αναπληρώσεως τον Νόμον, οι υπόδικοι νά στερηθώσι των φυσικῶν αυτών δικαστῶν, ενώ τουτο και εις τον

όρθον λόγον αντίκειται, και εις τās διατάξεις του Συντάγματος αντίβαινει, ως απαγορεύοντος ν' αποστερείται τις των φυσικῶν αυτού δικαστῶν· ότι, αν και δέν δύναται τις νά διαβεβαιώσῃ περί κακῶν αποτελεσμάτων, προελθόντων εκ των μέχρι τουτοε συστηθέντων εξαίρετικῶς Κακουργιοδικίων, οι νομοθετοῦντες όρμίσουσι μετά προσοχής νά ψηφίσωσιν εξαίρετικά Νομοσχέδια, επειδή διά των Νόμων απαιτείται νά περιστέλλωνται τά εγκλήματα, και ή άθωότης νά σωζήται. Ότι κατά συνέπειαν τούτων, επειδή εν δύο ή τρισιν Επαρχίαις, ως εν τῇ εκθέσει τής Επιτροπής αναφέρεται, δέν επραχματοποιήθησαν εισέτι αι εκλογαί των Επαρχιακῶν Συμβουλίων, μέχρισού αποπερατωθῶσι και αύται, καταλλήλοτερον υπάρχει ν' αναβληθῇ ή σύστασις τής Συνόδου των Κακουργιοδικίων, και ν' αποτεθῇ ούχι εις τήν θείαν πρόνοιαν, όπως δι' αὐτῆς κατασταθῇ δυνατόν νά υπομείνωσιν επ' όλίγον οι εν ταῖς φυλακῇς υπόδικοι, μέχρισού, εντός δύο μηνῶν τό πολύ, περατωμένης τής εκλογής όλων των Επαρχιακῶν Συμβουλίων, συνταχθῶσι παρά τούτων τακτικοί κατάλογοι προς έκλογήν των ένόρκων· ότι αν εκ τούναντίου εἴς άκρας εύαισθησίας, δι' όσα θεινά πάσχουσιν εν ταῖς φυλακῇς οι υπόδικοι, θεωρηθῇ αναγκάιον νά επισπευσθῇ όσον οἶόν τε ή διάταξις τής Συνόδου των Κακουργιοδικίων, άρμοδιώτερον υπάρχει νά συνταχθώσιν οι προς έκλογήν των ένόρκων κατάλογοι παρά των υπάρχόντων Συμβουλίων, τά δε μή συστηθέντα εισέτι δύο ή τρία ως ειρηται, ν' αναπληρώσωσιν οι άρμόδιοι Επαρχοι εἴς αναλογίας τής περί τούτου διατάξεως του περί Επαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου, μέ τήν όποιαν έπρεπεν οἰκοθεν νά συμμορφωθῇ θαρράλειως τό Υπουργεῖον· ότι αν ούτως οι όρκωτοί κριταί εκλεχθώσιν, επειδή εις πᾶσαν περίπτωσιν ούδεις επιτρέπεται ν' αποστερείται των φυσικῶν αυτού δικαστῶν, πρέπει νά κανονισθῇ ρητῶς, ότι οι προτιμῶντες υπόδικοι νά δικασθῶσι παρά τής έπερχομένης τακτικῆς Συνόδου των Κακουργιοδικίων δέν υποχρεοῦνται νά υποβληθώσιν εις δίχην κατά τήν ᾗδη διά του περί οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου συστησάμενον, και ότι κατά συνέπειαν τό μοναδικόν άρθρον του Νομοσχεδίου τούτου πρέπει νά τροποποιηθῇ, προστιθεμένης ως δευτέρου άρθρου τῆς εἰρη διατάξεως. «Οι κατηγορούμενοι δύνανται ν' αναβάλουν, αν θέλωσι, τήν έκδικασιν των εις τά Κακουργιοδικία τῆς επομένης Συνόδου.»

Γνωμοδοτησάντων τινών μετά τοῦτον, οἱ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου πρέπει νὰ γείνη δεκτὴ, διὰ νὰ μὴ βασανίζονται ματαίως ἐν ταῖς φυλακαῖς οἱ ὑπόδικοι, καὶ μὴ γινόμενης ἄλλης παρατηρήσεως, ἡ γνωμοδότησις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ.

Ἐπελθούσης ὑπερὸν τῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα συζητήσεως, καὶ γνωμοδοτήσαντός τινος, ὅτι ὑπάρχει κατάλληλον νὰ συζητηθῇ ἡ προσθήκη τῆς προταθείσης διατάξεως μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ μοναδικοῦ άρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ γνωμοδότησις αὕτη ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Γερουσίας.

Ἀναγνωσθὲν δὲ κατὰ συνέπειαν τὸ μοναδικὸν τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν παρὰ τὴν Γερουσίαν, χωρὶς τινος παρατηρήσεως.

Ἀρξάμενης ἐπομένως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς διατάξεως, τὴν προσέθηκεν τῆς ὁποίας προέβαινε τὸ προκληθὲν τῆς Ἐπιτροπῆς Μέλος, λαβὼν τὸν λόγον, παρατήρησεν, ὅτι ἅπαντες οἱ ὑπόδικοι θέλουσι προτιμῆσαι ἀναμφιβόλως νὰ δικασθῶσι κατὰ τὴν ἔδη συστηθεῖσαν Σύνοδον τῶν Κακουργιοδικῶν, παρὰ νὰ βασανίζονται καὶ πάσχωσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς μέχρι τῆς προσεχοῦς Συνόδου, ἣτις θέλει συσταθῇ μετ' ἐν ἑτοῦς ὅτι, ἐνῶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νομοσχεδίου κατεπείγει ὁ χρόνος, θέλει ἐπανελεῖν τοῦτο κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ τῆς προσθήκης τῆς περὶ τῆς πρόκειται διατάξεως καὶ ὅτι αὕτη δὲν πρέπει νὰ γείνη δεκτὴ, καθόσον μάλιστα ἡ ἐξ αὐτῆς προερχομένη ὥφελεια δὲν ἐξισοῦται, οὐδὲ δύναται νὰ παραβληθῇ μετὰ τὰς βασάνους, αἵτινες θέλουσιν ἐπιβαρύνει τοὺς ὑπόδικους διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀποδιδόμενων εἰς αὐτοὺς ἐγκλημάτων.

Μετά τοῦτον ὑποστηρίξας ἕτερος τὴν τροπολογίαν, ἀνέλεξεν, ὅτι τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου προκαλουμένου διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν βασάνων οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς ὑπόδικοι, οὐδὲ δικαίον, οὐδὲ ἀρμόδιον ὑπάρχει νὰ δικασθῶσιν οὗτοι παρ' ἀναιρουμένων καὶ ἐξαιρετικῶς διορισθεῖσιν δικαστῶν, ἀλλὰ τὸν οἰκονομικὸν συναινεῖ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκδικασία τῶν ἐγκλημάτων, δι' ἃ ἐφυλακίσθησαν, κατὰ τὴν συστηθεῖσαν εἰς τὸ ἐλευσόμενον ἔτος τακτικὴν σύνοδον Κακουργιοδικῶν, καὶ ὅτι ἡ τροπολογία συνάδει μετὰ τὸν ὁρθὸν λόγον, ἡ δὲ μὴ παραδοχὴ αὐτῆς θέλει ἐπενεγκεῖ τὴν συνέπειαν τοῦ νὰ θεωρηθῇ

τὸ Νομοσχέδιον οὐχὶ παραγόμενον ἐκ φιλελευθέριας, ἀλλ' ὡς βίαιον καὶ προκληθὲν πρὸς κατάθλιψιν.

Εἰπόντος τινὸς ὑπερὸν, ὅτι δὲν ἀντίκειται μὲν εἰς τὴν τροπολογίαν, ἀλλ' ἀπ' ἐτέρου δὲν θεωρεῖ ταύτην παραδεκτέαν, ἐπειδὴ ἄλλως τὸ Δημόσιον θέλει υποβληθῇ εἰς ζημίαν, ἀναγκαζόμενον νὰ πληρώσῃ τὰ εἰς τοὺς μάρτυρας ὀριζόμενα παρὰ τοῦ Νόμου δικαιώματα, καθ' ἣν περίπτωσιν οὗτοι μὲν προσάγονται, οἱ δὲ ὑπόδικοι ζητοῦσι νὰ δικασθῶσι κατὰ τὴν ἐπιρρομένην σύνοδον τῶν Κακουργιοδικῶν, ἀντιτάξεν ἕτερος, ὅτι οἱ ὑπάρχοντες ἐπὶ τοῦ προκειμένου φυσικοὶ δικασταί, διὰ νὰ ᾖναι τοιοῦτοι, ἀπαιτεῖται, κατ' ἔτος ἐκλεγόμενοι παρὰ τῶν Δημοτικῶν συμβουλίων, ὃ ἀπορρέει κατὰ πρῶτον ἐκ τῆς θέλησεως τοῦ λαοῦ, καὶ οὐχὶ νὰ διορίζωνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπ' εὐθείας ὡς οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ὅτι κατὰ συνέπειαν ἡ τροπολογία συνάδουσα μετὰ τὸν ὅρισμόν τοῦ Συντάγματος, καθ' ὃν δὲν στερεῖται τις τῶν φυσικῶν αὐτοῦ δικαστῶν, πρέπει νὰ γείνη δεκτὴ, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς μικρᾶς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Νομοσχεδίου βραδύτητας, καὶ μάλιστα ὅποτεν αὕτη δὲν θέλῃ παραβληθῇ πλέον τῶν 3 ἢ 4 ἡμερῶν, ἐπισπεύδοντας τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ἐπανερχομένου εἰς τὴν Βουλὴν, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας παραβιάζεται ὁ εἰρημένος ὅρισμός τοῦ Συντάγματος, μὴ γινόμενης δεκτῆς τῆς τροπολογίας.

Εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ τελευταίου, λαβὼν ἄλλος τὸν λόγον, ἀνέταξεν, ὅτι οὐδεμία γίνεται παραβίασις τοῦ Συντάγματος διὰ τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς τροπολογίας, ἐπειδὴ οἱ διοριστέοι, καθ' ἃ διαλαμβάνει τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον ἑνορκοί, θέλουσιν ἐκλεγθῇ ἐκ τοῦ καταλόγου, τὸν ὁποῖον συνέταξεν τὰ Δημοτικά Συμβούλια, καὶ δὲν πρόκειται νὰ διορισθῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κατ' ἰδίαν αὐτῆς θέλουν, ὅποιαδήποτε πρόσωπα καὶ ὅτι ἡ τροπολογία ὑπάρχει ματαία καὶ ἐπιζήμιος, καθότι οἱ μὲν αὐτῶς τυχόν ὑπόδικοι θέλουσι πάσχει ἐν φυλακῇ διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νομοσχεδίου, οἱ δὲ ὁμολογουμένως ἐγκληματίαι θέλουσιν ὑπεκρῆναι τὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις, τὴν ἐκδοσὶν αὐτῶν ἐπὶ μίαν σύνοδον ὁλόκληρον ἀναβάλλοντες.

Ὑποστηρίξας ἄλλος τὴν τροπολογίαν κατόπιν, παρατήρησεν, ὅτι ἐκ ταύτης οὐδεμία ζημία θέλει προέλθῃ εἰς τὸ Δημόσιον,

ἐπειδὴ ἐγκαίρως παρὰ τῶν ἀρμοδίων Εἰσαγγελέων οἱ ὑπόδι-
κοι ἐρωτώμενοι, δὲν θέλουσιν εἰσάγεσθαι εἰς δίκην, ἂν δὲν
συγκατατίθενται, καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν θέλει λαμ-
βάνει χώραν ἡ ματαιὰ δαπάνη τῆς προσχώρης τῶν μαρτύρων·
ὅτι κατὰ τὸν Νόμον, ἡ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων σύνταξις
τῶν καταλόγων ἐπαναλαμβάνεται κατ' ἔτος παρὰ τῶν ἑπαρ-
χιακῶν Συμβουλίων, καὶ ἐπομένως οἱ συνταχθέντες κατάλογοι
ἐπὶ τοῦ ἔτους 1845 δὲν δύνανται σήμερον νὰ θεωρηθῶσιν
ὡς νόμιμοι, διὰ νὰ μὴ συμβῇ παραβίασις τοῦ Συντάγματος,
ὡς ἐσφαλμένως ὁ προαγορεύσας ἐξέφρασε, καὶ τελευταίον, ὅτι
ἡ τροπολογία καθίσταται ἀναγκαία, ὡς συνάδουσα μὲ τὸ
Σύνταγμα, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐπικειμένην παραβίασιν θερα-
πεύουσα.

Λαβὼν αὖθις τὸν λόγον εἰς τῶν προαγορευσάντων, κατὰ
τοῦ παραδεκτοῦ τῆς τροπολογίας, ἀνέτεινεν, ὅτι δὲν εἶναι
δυνατὸν ν' ἀναθάλωσιν οἱ ὑπόδιοι τὰς δίκας τῶν κατ'
αὐτῶν κατηγοριῶν, προτιμώντες νὰ πάσχουσιν ἐν ταῖς φυλα-
καῖς, ἐνῷ δὲν δύνανται νὰ γινώσκωσι ποῖα πρόσωπα θέλουσιν
ἀποτελέσει τὴν ἐπερχομένην τῶν Κακουργισθικῶν Σύνεδον·
καὶ ὅτι παραβάλλων τις τὴν ἐκ τῆς τροπολογίας ἐλαχίστην
ὥρῃλειαν, μὲ τὰς ἐσάτους τῶν ἐν φυλακῇ ὑποδικῶν, δὲν
δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν μέλλουσαν νὰ συμβῇ ἀναβολὴν
τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ἂν τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν
ἐπανέλθῃ, παρὰ τῆς Γερουσίας ἥδη τροπολογούμενον.

Μετά τούτων, ὁ προτείνας τὴν τροπολογίαν, ζήτησε τὸν
λόγον, παρετήρησεν, ὅτι μεταξὺ πολλῶν ὑποδικῶν ἐνδέχεται
νὰ ὑπάρχῃ τις τοὺς φυσικοὺς δικαστὰς προτιμῶν, καὶ εἰς τού-
τους τὴν ἐλπίδα ἐπιτυχίας ἀθωωτικῆς ἀποράσεως ἐπερεΐδων,
καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ κατανύγκασις τοῦ νὰ δικασθῇ ὁ ὑπόδικος
οὗτος παρ' ἐξαιρετικῶν δικαστῶν εἶναι ἄδικος, ὡς ἀντιβαίνου-
σα εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ μὴ συνάδουσα ταυτοχρόνως μὲ τὰς
γνωμοδοτήσεις τῶν σοφωτέρων Νομοθετῶν, καθ' οὓς πρέπει
νὰ προτιμᾶται πάντοτε ἡ ἀθωότης ἐννέα κακουργῶν ἀπὸ τῆς
καταδίκης ἐνός ἀθώου· ὅτι οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ διορί-
ζωνται ἐνόρκοι ἀπαιτεῖται νὰ ᾔναι περιβεβλημένοι μὲ τινα
προσόντα, τὰ ὅποια ὀρίζει ὁ Νόμος, καὶ διὰ τοῦτο οἱ κατά-
λογοι τῶν ἐνόρκων συντάσσονται ἐτάσιως, ἐπειδὴ ἐνδέχεται
τις αὐτῶν ἐν δικαστήματι ἐνός ἔτους νὰ στερηθῇ τῶν περὶ ὧν
ὁ λόγος προσόντων· ὅτι κατὰ συνέπειαν, ἂν τις τῶν συμπερι-

ληφθέντων ἐν τῷ συνταχθέντι καταλόγῳ κατὰ τὸ ἔτος 1845
ἐστερήθῃ πραγματικῶς τῶν τοιούτων προσόντων, ὑπόδιοι δὲ
τινες, καὶ τοι γινώσκοντες τὴν στέρεσιν ταύτην καὶ μὴ σι-
ναινοῦντες, διὰ καταναγκάσεως νὰ δικασθῶσι παρὰ δικαστοῦ,
οὐ μόνον ἀναρμοδίου, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀριζόμενα παρὰ τοῦ Νόμου
προσόντα μὴ ἔχοντος, προσβάλλεται διὰ τρόπου βιαίου ἡ προ-
σωπικὴ τοῦ ἀτόμου ἐλευθερία, τὴν ὅποιαν ἐδιώρισεν εἰς τὸν
ἄνθρωπον ἡ θεὰ πρόνοια, καὶ ὅτι προκειμένου περὶ δικτηρή-
σεως τῆς προσωπικῆς ἀνεξαρτησίας, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ
πιστεύσῃ τις, ὅτι θέλει παρατιθῇ περισσότερον τῶν τασάρων
ἢ πάντα ἡμερῶν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου,
ἂν τὴν συζητήσιν αὐτοῦ, ἐπανερχομένου εἰς τὴν Βουλὴν, μετὰ
τὴν παραδοχὴν τῆς περὶ τῆς πρόκειται τροπολογίας, φροντίσῃ
νὰ ἐπιταχύνῃ ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

ὑποστηρίξας τις τῶν προλαλῶντων κατ' ἐπανάληψιν τὴν
τροπολογίαν κατόπιν, προσέθηκεν, ὅτι οὐδέποτε πρέπει νὰ
λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ οἷς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νομο-
σχεδίων βραδύτης, καὶ νὰ ἐπιβραδύνωνται ταῦτα παρὰ τῆς
Γερουσίας, καὶ τοι ὑπάρχοντα ἐσφαλμένα· ὅτι ἐξ ἐναντίας τὰ
Νομοσχέδια πρέπει, ἐπικρινόμενα, συζητούμενα, καὶ κατ' ἐ-
πιστάσις ἐξετάζόμενα, νὰ μεταβιβάζωνται πάντοτε καὶ
τροπολογῶνται, ὥσπερ δὲν στηρίζονται ἐπὶ τοῦ ὁρθοῦ λόγου,
τῆς ἡθικῆς ὠφελείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ὅτι διὰ τοὺς
λόγους τούτους ἡ μέλλουσα νὰ λαβῇ χώραν ἐπέκτασις τοῦ Νο-
μοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ τὴν
μὴ παραδοχὴν τῆς τροπολογίας, ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς βεβη-
μένην διατάξιν τοῦ Συντάγματος.

Μηδενὶς ἐπὶ τούτοις λαβόντος τὸν λόγον, τιθείσα εἰς
μυστικὴν ψηφοφορίαν δὲν ἐγένετο δεκτὴ ἡ τροπολογία διὰ
ψήρων δεκαεννέα κατὰ δεκαοκτώ.

Ἐκρηγορήθην ἐπὶ τέλος τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου,
ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήρων εἰκοσιτισσάρων κατὰ δύναι καὶ
δέκα.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐπομένως ἀνέγγειλεν, ὅτι τὴν ἐπιού-
σαν θέλει συζητηθῇ τὸ περὶ συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ
Νομοσχέδιον.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος, ἂν ἀνεκλήθησαν τὰ παρὰ τοῦ κυ-
ρίου Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰσαχθέντα Νο-
μ. Γ.

μοσχέδια περί ζωοκλοπίας και αποτίσεως ποσού τινος ἀπέ-
ναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου, ἐπεὶ δὲ ἄλλως ἔπρεπε νὰ συ-
ζητηθῶσι ταῦτα κατὰ προτίμωσιν, ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἀ-
νακλήσις μὲν δὲν ἐγένετο, ἡ συζήτησις δὲ τῶν Νομοσχεδίων
τούτων δὲν ἐλαβεν εἰσέτι χώραν, ἕνεκα κωλύματος τοῦ κυρίου
Πρωθυπουργοῦ.

Γνωμοδοτήσαντο ἄλλοι νὰ μὴ συζητηθῶσι τὰ Νομο-
σχέδια ταῦτα, ἀντὶ τοῦ 24 ὥρων τοῦλάχιστον δὲν προειδοποι-
ήσῃ ὁ κύριος Πρωθυπουργός· τὸ γραφεῖον περὶ τῆς ἡμέρας, καθ'
ἣν θέλει δυνήθῃ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Γε-
ρουσίας, τὸ Σῶμα παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν ταύτην.

Μετὰ ταῦτα ὁ Γερουσιαστὴς κύριος Χρυσόγελος λαβὼν
τὸν λόγον λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἀντικείμενον πολλὰ σπουδαῖον ἔρχομαι νὰ υποβάλλω ὑπὸ
τὴν σκέψιν σας, ἀντικείμενον, τὸ ὅποιον, οὐχὶ μόνον ὡς ἐκ
τῆς φύσεώς του ταύτης εἶναι σπουδαῖον, ἀλλ' ἐπιβάλλεται
καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 105 τοῦ Συντάγματός μας.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἡ ἔθνικὴ Συνέλευσις, συνιδούσα
ὁπόθεν ὤφειλεν ἀρξασθαι, διέταξεν, ὅπως αἱ Βουλαὶ λαβῶσι
πρὸ πάντων πρόνοιαν περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων,
καὶ Γερουσιασταὶ καὶ Βουλευταὶ τὴν ἀνάγκην τοιαύτης προ-
νοίας πολλάκις ἐξέφρασαν ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ αὐτὴ ἡ
Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε διὰ τῶν Βασιλικῶν λόγων κατὰ τὴν
ἐναρξιν τῶν Βουλῶν, ὑποσχεθεῖσα πρὸ πάντων τὴν ἐκτέλεσιν
τῶν διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου εἰς τὰς Βουλὰς ἐπιβληθεισῶν ὑπο-
χρεώσεων.

Κατὰ τὴν Α. Σύνοδον εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέ-
διον καταστατικὸν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, μολαταῦτα, ἀν καὶ συ-
ζητηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, εἰσέτι εἰς τὴν Γερουσίαν δὲν εἰσή-
χθη. Κατὰ τὴν ἐναστάσαν εἰσήχθη καὶ ἐσυζητήθη ἐπίσης
Νομοσχέδιον περὶ τῶν Ἐπισκοπῶν τοῦ Βασιλείου, καὶ μὴτε
τοῦτο εἰσήχθη ἀκόμη εἰς τὴν Γερουσίαν, δι' ὃ φρονῶ ἀναγκ-
αῖον διὰ νὰ ἴδωμεν ἐκπληρωμένῃ τὴν κοινὴν τοῦ ἔθνους
ἐύχην, ὅτι ὁρεῖται τὸ Σῶμα τοῦτο νὰ ἐκφράσῃ εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν πρὸς κατάρτησιν τῶν ἀναγκαίων
τούτων Νόμων.

Τὸ Σῶμα τοῦτο, ἐκ γερόντων συγκαείμενον, γνωρίζει πόσον
οἱ πνευματικοὶ ποιμένες συνεισφέρουν εἰς τὴν εὐδωσίαν τῶν

πολιτικῶν μας πραγμάτων, γνωρίζει, ὅτι ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ φύ-
λακες τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης κατὰ τὸ διάστημα τῆς τυ-
ραννίης, καὶ ὅτι ἐκεῖνοι ἐσώσαν τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσ-
σαν, καὶ ἂν δὲν ἀμνησθητῆται, ὅτι ταῦτα εἰσὶ τὰ δύο κύ-
ρια στοιχεῖα πάσης ἔθνικῆς ἐνότητος, καὶ ὅτι ἡ διατήρησις
τούτων εἰς αὐτοὺς ὁρεῖται, λυπηρὸν εἶναι νὰ μὴ λαμ-
βάνηται οὐδεμίαν περὶ αὐτῶν πρόνοιαν, καὶ ἀφοῦ εἰς διάστη-
μα τριῶν ἐτῶν ἀκαταπαύστως νομοθετοῦσιν αἱ Βουλαὶ ἐπὶ
ἀντικειμένων μικρῶν, ἢ μηδενὸς λόγου ἀξίων, τὸ οὐσιωδέ-
στατον τοῦτο νὰ παραμελῇται.

Ενομοθετήσαμεν ἕως καὶ αὐτὸν τὸν φόρον τῶν χοίρων, διὰ
νὰ προφυλάξωμεν τοὺς ἀγροὺς καὶ τοὺς ἀμπελοῦντάς μας, τὴν
δ' ἀμπελον τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν, ἀρί-
στον ἀπερίφρακτον, καὶ ἡ ἀπειλὴ τοῦ Προσφύτου πραγμα-
τοποιεῖται, ἀρθέντων τῶν φραγμῶν τῆς ἀμπελῶς, εἰς νομὴν
ἀνετον εἰς τὸν τυχόντα. Ποῦ οἱ Ἀρχιερεῖς; ποῦ οἱ πνευ-
ματικοὶ ποιμένες, οἵτινες τὸν κειρὸν τῆς δουλείας ἔχον ἡ
παραμυθία μας, οἱ ὁδηγοὶ μας;

Τὰ ἀνώτατα πνευματικὰ καθήκοντα εἶναι ἐμπιστευμένα
εἰς ἀμειβίμους Ἐκκλησιαστικοὺς Ἐπιστάτους. Ὡς τέκνον γνήσιον
τῆς Ανατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὡς ἐκ τῆς Οἰκείας μετ' αὐτὴν
ὁποῖαν ποτὲ ἐτιμήθην, καὶ γνώσεις ἔχω καὶ καθέκόν μου
φρονῶ νὰ ἐρευνῶ πάντοτε τὰ διατρέχοντα. Πληθὺς παρα-
δειγμάτων ἡδυνάμην ν' ἀναφέρω περὶ τῆς ἐλλειπῆς κατα-
στάσεώς μας, θέλω ἀρκισθῆ ὅμως εἰς τὰ ἑξῆς.

Φαυλόδιός τις, ἀφοῦ ἀποπειράθῃ νὰ δολοφονήσῃ τὴν σύζυγόν
του καὶ τὴν ἐβίωσε ν' ἀπέλθῃ εἰς ξένην γῆν, ὅθεν ἐργα-
ζομένη ἔτρεφεν αὐτὸν καὶ τὰ τέκνα, ὑποκριθεὶς θρησκευ-
τικὸν ζῆλον ἀργυρολογοῖ πρὸς ἐπισκευὴν δάθεν παρεκκλη-
σιῶν τῆς συζύγου του. Ἀφοῦ κατεσπατάλευσεν, ὅσα διὰ
τῆς ἀπάτης του συνέλεξε, προσέβαται νὰ γείνῃ μοναχός, καὶ
τοὶ ἐγγαῖοι, καὶ τοὶ πατέρες, τὸ ἐπιτυχάνει πρὸς τοῦ Ἐκ-
κλησιαστικοῦ Ἐπιστάτου, ὅστις τὸν κείρει, καὶ τὸν ἀναγο-
ρεῖαι Μισαὴλ ἐναντίον αὐτῶν τῶν κανόνων.

Πολλὰ τοιαῦτα, περὶ ὧν κρίνω περισσὸν νὰ σας ἐνασχο-
λῶ, δὲν θέλω συμβαίνειν βέβαια, ἀν ἡ Κυβέρνησις ἐλάμ-
βανε τὴν πρόνοιαν νὰ διορισθῶσιν οἱ Ἐπίσκοποι.

Ἀλλ' ἡμεῖς θεωροῦντες, ὅτι ἡ Κυβέρνησις παραμελεῖ τὸ
κυριώτερον καθήκον, δὲν ὁρεῖσθαμεν, ὡς ζήλωται τῆς θρη-
σκείας μας καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ν' ἀπευθύνωμεν τοῦλάχιστον

μίαν εὐχὴν, καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν μας τοῦ νὰ μᾶς καθυποβληθῇ ἀνευ ἀντιθέσεως τὸ ψηφισθὲν ἤδη ὑπὸ τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἐπισκοπῶν.

Ἄς συλλογισθώμεν, ὅτι διὰ τῆς θρησκείας μόνης μορφῶνται θετικῶς τὰ ἔθνη, ὅτι ἡ μερίστη τῶν ἐπιστημῶν σήμερον εἶναι ἡ πολιτικὴ ἐφαρμοζομένη εἰς τὴν ἠθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ὅτι ἀνευ θρησκείας καὶ ἐπομένως ἀνευ ἠθικῆς τὰ ἔθνη, ὅσον μεγάλα, ὅσον ισχυρά καὶ ἂν ᾖσι, καταστρέφονται. Ἐνθυμηθῆτε τὸν Σωκράτην αὐτὸν λέγοντα, ἐπιμνηστέσθαι καὶ προσημνῶσθαι ἡλικίας τῶν θείων, καὶ παρατηρήσατε εἰς τὴν ἱστορίαν, ὅτι οἱ αἰῶνες, οἵτινες παρήλθον λαμπροί, εἶναι ἐκεῖνοι μόνον, καθ' οὓς τὰ ἔθνη ἐσεβάσθησαν τὴν θρησκείαν των. Ἡ θρησκεία εἶναι ἡ εὐσεβὴς κινήσις, ἥτις μόνη δίδωσιν τὰ πολυτίμα σπέρματα, τῆς ἐθνικοῦς καὶ ἐκπληροῦντες λοιπὸν χρόνος ἱερὸν, καθήκον ἐπιπαλθόντων ἐπ' αὐτὸ τὸ Σύνταγμα, ὁρῶμεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἀπαραίτητον ἀνάγκην τοῦ νὰ μᾶς καθυποβληθῇ τὰ Ἐκκλησιαστικά Νομοσχέδια.

Ἄλλος ἀπαντᾷ, ὅτι σέβεται μὲν κατὰ πάντα τὰ αἰσθητά καὶ τὴν ζῆλον τοῦ προαλλήσαντος, δὲν συμεριζέται ὅμως τῆς ἰδέας περὶ παραπολίσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ κλάδου, καθότι καὶ ποιμένες καὶ κληρὸς ὑπάρχουσιν.

Ἐρωτῶντος τινος, ἂν ἡ τοῦ προαλλήσαντος εἶναι πρότασις, ἀπαντᾷ ἄλλος, ὅτι ὁ προαναγγελλόμενος ποιεῖ ἄλλως τὴν Γερουσίαν νὰ ἐκρίνηται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐπιθυμῶντα τοῦ νὰ ἴδῃ εἰσαχθῆναι τὰ Ἐκκλησιαστικά Νομοσχέδια, στηρίχθαι ἐπὶ ἑσάσιον ἰσχυρῶν, ἧτοι ζήτησαι τὴν ἐκπλήρωσιν των παρὰ τοῦ Συντάγματος διατασσόμενων καὶ τῶν παρὰ τὴν Βασιλικὴν λόγων αὐτῶν αναριθμώμενων καὶ ὑποσχθέντων.

Ἄλλος ἀντιπεριτρεῖ, ὅτι τὸ Σύνταγμα ῥητῶς δὲν διαγράφει εἰς ποίαν Σύνοδον πρέπει νὰ τελειώσωσι τὰ Νομοσχέδια ταῦτα, ὅτι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐντελοῦς βυθμίσσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπαντᾷ συναισθάνονται, ἀλλὰ δὲν συμφωνοῦσι μετὰ τὴν παραπολιτικὴν παρεστάνοντα παραλελυμένα ἀπαντᾷ τὰ ἑξῆς Ἐκκλησίαις, ὅτι πλὴν τούτου σήμερον εἶναι αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως νὰ εἰσαγῇ τὰ Νομοσχέδια ταῦτα, πρὶν λαλῇ ἡ Σύνοδος, διότι ἄλλως πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν ἐκ νέου εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἄλλος λέγει, ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι τὸ καταστατικὸν τῆς Συνόδου ἐσχετρίθη κατὰ τὴν α' Σύνοδον εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ μελατωτὰ δὲν εἰσέχθη εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ τοι περιελθόντων δύο ἐτῶν ὅτι πλησιάζει νὰ ληθῇ καὶ ἡ τρίτη Σύνοδος καὶ τὸ εἰς τὴν Βουλὴν ψηφισθὲν Νομοσχέδιον περὶ Ἐπισκοπῶν δὲν εἰσέχθη, ὅτι οὐδεμία πρόνοια ἐλήφθη περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Μοναστηριακῶν ἀγαθῶν, ἂν καὶ τοῦτο παρὰ τοῦ Συντάγματος διετάχθη, ὡς ἐν τῶν πρωτίστων ἀντικειμένων τῆς προσοχῆς τῶν Βουλῶν, ὅτι ἡ κατάστασις τῶν Ἐπισκοπῶν καὶ τοῦ κλήρου εἶναι τῶντοι τοιαῦτα καὶ ἐπὶ χειρὶν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν παρέστησεν ὁ πρῶτος λαλῶν τὸν λόγον, καὶ ὅτι ἂν οἱ ἀρρισκόμενοι εἰς ταῦτα τὸ θέλωσιν, εἶναι ἔτοιμος νὰ συζητήσῃ τὸ θέμα τοῦτο.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος παρατρεῖ, ὅτι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ συζητηθῇ τι, ἀλλὰ νὰ ῥησθῇ ἀπλῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γινομένης ἀγορεύσεως.

Λέγει ἄλλος, ὅτι πλὴν τῶν λεγθέντων ἀπαιτοῦνται καὶ ἄλλα πολλά διὰ νὰ ἐκπληρωθῶσιν οἱ ὅροι τοῦ ἀρθροῦ 105 τοῦ Συντάγματος, πλὴν τούτων δὲ νὰ κανονισθῶσιν αἱ σχέσεις αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας μας μετὰ τὴν πολιτικὴν ἀρχήν, καὶ ἐν γένει νὰ ληθῇ φροντίς περὶ τῆς μορφώσεως τοῦ κλήρου κτλ. δι' ἃ γνωμοδοτεῖ νὰ ἐκφράσῃ ἡ Γερουσία εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς τοῦ νὰ εἰσαχθῶσι τὰ ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς Νομοσχέδια καὶ νὰ ληθῶσι τὰ πλεον πρόσφορα μέτρα, πρὸς βύθμισιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια θεωρεῖ ὡς μὴ ὄντα εἰς εὐχρηστοὶς κατάστασιν.

Ἡ Γερουσία παρεδέξατο ν' ἀποτανθῇ εὐχὴ ἐκ μέρους αὐτῆς, ὅπως τὸ Ἱπποκρίτειον φροντίσῃ νὰ ὑποβάλλῃ ἐντὸς τῆς παρούσης Συνόδου τὰ πρὸς βύθμισιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ψηφισθέντα παρὰ τῆς Βουλῆς Νομοσχέδια, καὶ ἐπομένως ὁ κύριος Πρόεδρος λήσῃ τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΝΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Διονύσιος.

Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 26 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1847.

ἡμέρας Τετάρτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Ὡς ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως ἀπηγγέλθη κατόπιν ἡ συζήτης τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ.

Ἀναγνωσθέντος κατὰ συνέπειαν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, καὶ προταθείσης τῆς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ συζητήσεως, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησε τὰ ἑξῆς:

Κατὰ τὸ 16 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀπαιτεῖται νὰ προσδιορίζεται διὰ νόμου κατ' ἔτος ἢ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατιωτικὴ δύναμις, ἀλλ' ἤδη μόνις, ὡς μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθην, μὲ τὸν ταυτοῦτον ὀρισμὸν τοῦ Συντάγματος συνεμμορφώθη τὸ Ὑπουργεῖον, ἀναγνωρίσαν τὴν ἑλλειψιν, εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ὑπέπεσε, καὶ ὑποβαλὼν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπαιτούμενον Νομοσχέδιον. Ἐπειδὴ δ' ἐνδέχεται καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ λάβῃ χώραν ἡ αὐτὴ ἑλλειψίς, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἐτησίως πρέπει νὰ εἰσάγεται πάντοτε τοῦ λοιποῦ τὸ προσδιορίζον τὴν στρατιωτικὴν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης δύναμιν Νομοσχέδιον, καὶ ἀκολουθῶς τὸ πρὸς στρατολογίαν καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀπογράφων.

Μετὰ δὲ ταῦτα, τὴν παρατήρησιν τοῦ πρώτου καὶ μόνου ἀγορεύσαντος, παρ' ἄλλου τινος μὴ ἀντικρουσθεῖσαν, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε παμψηφεί, συνάμα παραδεξαμένη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐπιβουάσης κατὰ συνέπειαν τῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἑκάστα συζητήσεως, ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, ἐγένοντο παρὰ πλείονα δικτὰ, ὅπως ἔχουσι.

Λαβὼν τις ἐπὶ τούτοις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ὑπάρχει ἀναγκαῖον νὰ ἀφανθῇ ἡ Γερουσία, ὅτι παραδέχεται

τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν, συνιστάσα εἰς τὰ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργεία νὰ λάβωσι τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς θεραπείαν τῶν γινομένων, ὡς πρὸς τὴν στρατολογίαν τῶν νεοσυλλέκτων, πολλῶν καταγνήσεων.

Μικροῦ δὲ ἐνστησασμένου εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην, παμψηφεί ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Γερουσίας ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὰ εἰρημένα Ὑπουργεία ἡ περὶ ἧς ἐγνωμοδότησεν ἡ ἐπιτροπὴ σύστασις.

ὑποφορηθὲν ἐπομένως τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 32 κατὰ 2.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος,

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Αἰνιάρ.

Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδριάσεις

Τῆς 1 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1847,

ἡμέρας Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν, περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπεκυρώθησαν.

ὡς ἀντικείμενον ἡμερουσίας δικτάξεως ἀπηγγέλθη κατόπιν ἡ ἀνάγκης προδουλεύματος διαβιβάσθαι παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου τῆς Βουλῆς, καὶ ἀφορῶντος τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους τῶν σιτηρῶν.

Αναγνωσθέντα κατὰ συνέπειαν τὸ τε προδούλεμα καὶ τὸ ἐγγράφον, δι' οὗ τὸ προδούλεμα τοῦτο διεβιάσθη, ἔχουσιν ἀμφότερα ὡς ἑξῆς:

Πρωτ. 321.
 Ἀριθ. —
 Διεκ. 225.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Ἀποστολὴ προδουλεύματος περί ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας.

Διεβιάζοντες πρὸς ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 53 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, προδούλεμα αὐτῆς, περί ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν, κατὰ πρότασιν τῶν Βουλευτῶν Γ. Δακού, Α. Κυριακοῦ καὶ Α. Λαπουσιάνου, μετ' ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τῶν Συνεδριάσεων ΕΞ' καὶ ΕΙ', καθ' ἃς ἐσυζητήθη καὶ ἐψηφίσθη παρ' αὐτῆς, ὥς παρὰ κλειόμεν ἵνα ἐπεργάσῃτε τὴν κατὰ τὸν κανονισμόν εἰς τὴν Γερουσίαν εἰσαγωγὴν του.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 28 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ Πρόεδρος

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
 Κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περί ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν.

ὡς παρὰ τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθη.

Ἄρθρ. 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων μέχρι τῆς 1 Ἰουνίου Τ. Ε. ἢ καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ᾗθελον ἐκλείπει οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως.

Ἄρθρ. 2.

Πᾶς παραβάτης τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 διατάξεως τιμωρεῖται μετ' ἀποστειμὸν δέκα λεπτῶν ἐπὶ ἐκάστης ὀκάδος, ὃ δὲ πλοίαρχος ἰδίως ὑποβάλλεται εἰς τὴν παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζομένην ποινὴν.

Διὰ τὴν ἀκριβείαν τῆς ἀντιγραφῆς.

Τὴν 28 Φεβρουαρίου 1847 Ἀθῆναι.

Ὁ Πρόεδρος

Ρήγας Παλαμίδης.

Ὁ Γραμματεὺς

Κ. Ἀντωνιάδης.

Ἀποπερατωθείσης δ' ἐνταῦθα τῆς ἀναγνώσεως, λαβὼν τις τὸν λόγον καὶ παρατηρήσας, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ διορισθῇ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ προδουλεύματος, λιθογραφηθέντος προηγουμένως, ὡς τῆς ἀνάγκης τὴν συζητήσιν αὐτοῦ λίαν καταπεινούσης, ἐγνωμοδότησε νὰ λυθῇ μὲν προσωρινῶς ἡ Συνεδρίασις, νὰ συνέλθωσι δὲ παρὰ πρῶτον τὰ τεμήματα, ὅπως προεβιάσθη παρ' αὐτῶν τὸ προδούλεμα συζητηθῇ παρὰ τῆς Γερουσίας ἐντὶς τῆς σήμερον. Γενομένης δ' ἀμέσως δεκτικῆς τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης, μὴ ἀντικρουθείσης παρ' ἑτέρου, ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε προσωρινῶς τὴν Συνεδρίαν, καὶ μετ' ὀλίγον ἐκήρυξεν αὐτὴν ἀρχικῶς κατ' ἐπαναλήψιν, εἰπὼν ὅτι τὸ περὶ οὗ εἶρηται προδούλεμα προεβιάσθη παρὰ τῶν Τμημάτων, πρόκειται νὰ συζητηθῇ.

Ἀναγνώσθη μετὰ ταῦτα ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Α. Νάκου, ἐξαιτουμένου τρίμηνον ἀδειαν ἀπουσίας, ἐνεκρίθη δὲ παρὰ τῆς Γερουσίας νὰ τῷ παραχωρηθῇ ἡμικύβητος.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ περὶ οὗ εἰρήθη ἀνωτέρῳ προδουλεύματος, ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἐγένετο ὡς παρατηρήσεως δικτῆ.

Ἐπομένως ὑστερον τῆς ἐπὶ τῶν καθέκαστα συζητήσεως, τὰ ἄρθρα τοῦ προδουλεύματος 1 καὶ 2, ἀναγνωσθέντα, ἐγένοντο ἀμέσως δεκτά, ὅπως ἔχουσιν.

Εἰς τῶν Γερουσιαστῶν παρατηρεῖ, ὅτι πολλῶν Νομοσχεδίων, καὶ τοι πρὸ ἀκατέργων τῶν σωμάτων ψηφισθέντων, ἔμειναν ἀγνωστοί ἡ τύχη. Διὸ σπουδαιότητος ὄντος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ὁ λόγος σήμερον, παρατηρεῖ, ὅτι ὀφείλει ἡ Γερουσία νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὰς εὐχὰς περὶ τῆς ταχίστης κυρώσεώς του καὶ ἐκτελέσεως.

Ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν γνώμην ταύτην, καὶ ἄλλος προστίθεται, ὅτι διὰ νὰ μὴ προσέλθῃ βραδύτης καλὸν ἦτον αὐθημερὸν ν' ἀναγνωσθῶσι καὶ κυρωθῶσι τὰ πρακτικά, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐπὶ σπουδαίων ἀντικειμένων ἐγένετο.

Ἄλλος παρατηρεῖ, ὅτι ἡ αὐθημερὸν κύρωσις τῶν πρακτικῶν δὲν ἐπιτρέπεται παρὰ τοῦ κανονισμοῦ, ὅτι πλὴν τούτου εἶναι περιττὴ, ὅταν τὸ Σώμα ἀναθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον νὰ διευθύνῃ αὐθημερὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ψηφισθὲν προβούλευμα, συνοδεύον αὐτὸ μὲ τὰς εὐχὰς τῆς Γερουσίας, ὅπως ἄνευ ἀναβολῆς κυρωθῇ καὶ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι πρέπει συγχρόνως νὰ διευθυνθῇ τὸ προβούλευμα καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, διὰ νὰ λάβῃ γνώσιν τῆς ἐπιψηφισέως του.

Ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν γνώμην ταύτην τοῦ νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον νὰ διευθύνῃ αὐθημερὸν εἰς τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ προβούλευμα μὲ τὴν κοινοποίησιν, ὅτι ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Γερουσίας καὶ μὲ τὴν ἐκφρασιν τῶν εὐχῶν τῆς, ὑπὲρ τῆς ταχείας κυρώσεώς του καὶ ἐκτελέσεως. Συγχρόνως δὲ ἀνατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον νὰ διευθύνῃ αὐθημερὸν εἰς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τὸ αὐτὸ προβούλευμα ὡς συζητηθὲν καὶ ἐπιψηφισθὲν παρὰ τῆς Γερουσίας.

Ὁ προτείνων τὴν αὐθημερὸν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν προστίθεται, ὅτι δὲν ἐνίσταται μὲν κατὰ τῶν ἀποφασισθέντων, δὲν παραδέχεται δὲ τὴν γνώμην, ὅτι δὲν δύνανται νὰ κυρωθῶσιν αὐθημερὸν τὰ πρακτικά, καὶ ἐπιφυλάττεται νὰ κάμῃ λόγον περὶ τούτου ἄλλοτε.

Ψηφισθείσας ἐπὶ τοῦ συνόλου γενομένης καὶ τριάκοντα μελῶν ψηφηροκρατῶντων, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί, προσδιορίσας δὲ τὴν αὐριον πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν λύει τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος.

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Αἰνιάρ.
Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδρίασις

Τῆς 2 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1847,

ἡμέρας Κυριακῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυρώθησαν.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε μετὰ ταῦτα τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Αἰνιάρ.
Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδρίασις

Τῆς 3 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1847, ἡμέρας

Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἀναγγέλλει, ὅτι πρόκειται νὰ ἐκλεχθῇ

Ἐπιτροπὴ συγγραφεύς διὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγγιπος Μαξιμιλιανοῦ διαδόχου τοῦ Βασιλικῆς θρόνου.

Κληρωθέντων πέντε ὀνομάτων, ἔλαχον οἱ Γερουσιασταὶ ΚΚ. Βούλγαρης, Ἀντωνόπουλος, Δούκας, Καρακαζάνης καὶ Καλογερόπουλος, οἵτινες μετὰ τοῦ Γραφείου θέλουν συγκροτῆσαι τὴν μεγάλην πρέσβεισιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΑΝΑΣΤ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Διδάκ.

Β. Χρηστακόπουλος.

Συνεδρίασις

Τῆς 8 Ἀπριλίου 1847, ἡμέρας Τετάρτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρεις ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται τὸ ἐρεξῆς διάγγελμα τοῦ Κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας.

Ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, δι' ὕψηλῳ Διατάγματος ὑπὸ χθισινὴν ἡμερομηνίαν εὐχρεστήθη.

Τὸν Κ. Πάτριον Παλαμίδην, Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, νὰ διαβίῃ Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀντὶ τοῦ αἰτησάμενου τὴν

ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαλλαγὴν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Κωλέττη.

Τὸν Κύριον Γεώργιον Γλαράκην, Γερουσιαστὴν, Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Τὸν Κύριον Δημήτριον Βούλγαρον, Γερουσιαστὴν, Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ἀντὶ τοῦ αἰτησάμενου τὴν ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀπαλλαγὴν τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Κανάρη.

Τὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Θ. Κολοκοτρώνην, Βουλευτὴν καὶ Ὑπουργικὸν Σύμβουλον, Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης,

Καὶ τὸν Κ. Νικόλαον Κορριωτάκην, Βουλευτὴν καὶ Ἐλεγκτὴν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἀντὶ τοῦ αἰτησάμενου τὴν ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαλλαγὴν τοῦ Κυρίου Νικολάου Πονηροπούλου.

Ἐκ τῶν νεοδιορισθέντων τούτων Ὑπουργῶν ἐρκίσθησαν ἤδη καὶ ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀνατεθέντων αὐτοῖς Ὑπουργείων, μόνον οἱ ΚΚ. Γεώργιος Γλαράκης Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, Δημήτριος Βούλγαρης Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, Κωνσταντῖνος Θ. Κολοκοτρώνης Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, καὶ Νικόλαος Κορριωτάκης Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Παρακαλεῖσθαι, Κύριε Πρόεδρε, νὰ γνωστοποιήσῃτε ταῦτα εἰς τὸ Νομοθετικὸν Σώμα, τοῦ ὁποίου προέσταθε.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἀπριλίου 1847.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Η. Γ. Παπαηδίουπουλος.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἀναγγέλλει, ὅτι διάφοροι Βουλευταὶ ἀπεύθυνον ἑγγράφον τι εἰς τὴν Γερουσίαν ἀφορῶν τὰς Βουλευτικὰς τῶν ἐργασίας, καὶ ἐρωτᾷ τὴν Γερουσίαν, ἂν θέλῃ ν' ἀναγνώσῃ.

Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τινῶν, ὅτι ἑγγράφον τοιοῦτον Βουλευτῶν περιβεβλημένων μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συνεπαρχιωτῶν τῶν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπλὴ ἰδιωτικὴ ἀνα-

φορά, ἀποξανθείσκει τῆς Γερουσίας περί τῆς ἀναγνώσεως, ἀναγνώσκειται τοῦτο ἔχον ὡς ἐφεξῆς:

Σήμερον τὴν τρίτην Ἀπριλίου 1847, ἡμέραν Πέμπτην, ἐν Ἀθήναις, συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν εἰς τακτικὴν Συνεδρίασιν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ ἀρξαμένης τῆς Συνεδριάσεως, ἐγένετο λόγος περὶ ἀναβολῆς τῆς ἀποπερατώσεως τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νομοσχεδίου, ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ ἐγγράφῳ αἰτῆται τοῦ Πρωθυπουργοῦ Κ. Ι. Κωλέττου, πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς. Ἀπορρίφθεισας δὲ τῆς περὶ ἀναβολῆς προτάσεως διὰ ψήφων 48 πρὸς 42, παρόντος καὶ συμφηρηρορήσαντος καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ τῆς Βουλῆς, παρῶν ἡσάσκει πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου, αἰφνης καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εἰδομεν καὶ ἐκ τρίτου ἐπαναληρθεὶν τὸ αὐτὸ δῶμα, ὅπερ καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν Ἀπριλίου ἔλαβεν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ χώραν ἐκ μέρους τῶν ὑποστηρίζοντων τὸ Ὑπουργικὸν Νομοσχέδιον Βουλευτῶν, ἐπὶ τῇ προθέσει τοῦ νὰ μὴ ἀποπερατωθῇ ἡ συζήτης.

Αἰσθανόμενοι τὴν βαρυτάτην εὐθύνην, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ βλέποντες, ὅτι ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς τοιαύτης διαγωγῆς, δύναται νὰ παραλύσῃ ἡ Συνταγματικὴ πορεία τῶν τε Βουλῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ μάλιστα εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, καθ' ἣν ὡς ἐκ τῆς ὥρας τοῦ χρόνου ἀπαιτεῖται ταχίστη ἡ τοῦ φορολογικοῦ Νόμου ἐπιψήφισις, ἐθεωρήσαμεν ἱερὸν καθκον ἡμῶν νὰ βεβαιώσωμεν ταῦτα πάντα διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας συντακτομένης εἰς τριπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει καθυποβληθῇ εὐσεβῶς εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, τὸ δὲ θέλει διευθυνθῇ εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Γερουσίας πρὸς γνῶσιν αὐτῆς, καὶ τὸ ἄλλο θέλει παρακατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

Θ. Γρίβας.

Α. Μεταξάς.

Α. Λαμπρογιάννης.

Ν. Θέου.

Σ. Στεφανάκης.

Γ. Γουναρόπουλος.

Ν. Μπούκουρας.

Γ. Φεγγαράς.

Β. Παπαδημητράκόπουλος.

Κ. Ζαρερόπουλος.

Κ. Τζερετίδης.

Α. Μαρκόπουλος.

Διομήδης Κυριακός.

Δ. Πολυχρονόπουλος.

Ν. Μαυρομαμάτης.

Σταύρος Πλάγος.

Κ. Χαράμης.

Λύσανδρος Βιλαέτης.

Θ. Μαρκεζίνης.

Εὐθύμιος Κανελοπούλος.

Η. Παρριτζιώτης.

Γ. Δερνιτζιώτης.

Δ. Σακελλαριάδης.

Κ. Οἰκονομόπουλος.

Α. Μαρκόπουλος.

Κ. Προβελέγγιος.

Στ. Δάρας.

Α. Κιζάνης.

Α. Σ. Δανόπουλος.

Ι. Καραγιαννίδης.

Δ. Ζώτος.

Λουκούργος Κρεστενίτης.

Β. Νικολαΐδης.

Κανέλος Δελιγιάννης.

Σ. Παρθενόπουλος.

Κ. Τ. Σαντῆς.

Ιω. Φαρμάκης.

Α. Κηλαμογδαρτής.

Παπᾶ Κ. Τσαμάλας.

Ι. Π. Ταταράκης.

Φ. Σκαρμαγκᾶς.

Δ. Δρόσος.

Γ. Δοκός.

Γ. Ἀποστολίδης.

Δ. Κριεζῆς.

Γ. Γριζάνος.

Δ. Α. Κουντουριώτης.

Τινὲς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐπιφυλάττονται νὰ κάμωσι λόγον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς μίαν τὴν προσεχῶν Συνεδριάσειν.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Τ. Μαγγίνας καθυποβάλλει ἀναφορὰν τοῦ Ἐπισκόπου Ἀκαρνανίας μετ' ἐπισυναπτιόμενά τινα ἐγγράφα' προστίθισι δὲ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἀναφορὰ αὕτη περριτρέφεται εἰς παραδίᾳσις τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ Συντάγματος τοῦ ἀφορῶντος τοῦς ἐκκλησιαστικοῦς κανόνας καὶ τὰς ἐσρὰς παραδόσεις, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς καταπεύγουσα καὶ ὡς τοιαύτη νὰ συσταθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπὴν.

Ἡ Γερουσία συνιστᾷ ταύτην εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὅσον τάχιον ὅπ' ὅφιν καὶ καθυποβάλλῃ τὴν ἐκθέσιν τῆς. Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Αἰνιάρ.

Β. Χρηστακίπουλος.

ΠΙΝΑΞ.

Συνεδρίασις 1. 13 Νοεμβρίου 1846.

Εκλογή των Αντιπροέδρων, Γραμματέων καὶ Ταμίας τῆς Γερουσίας.

Σελίς.

5.

Συνεδρίασις 2. 23 Νοεμβρίου.

Σχηματισμὸς τῶν τμημάτων τῆς Γερουσίας, τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς τῶν ἀναφορῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῇ ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. λόγον. Ἀδελφ. ἀπουσίας.

7.

Συνεδρίασις 3. 6 Δεκεμβρίου.

Εἰδοποιήσις περὶ αὐλικοῦ πένθους. Περί προσφορᾶς τῶν κατὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ νέου Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου ἐκφωνηθέντων λόγων. Ἀδελφ. ἀπουσίας. Ανάγνωσις τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας.

8.

Συνεδρίασις 4. 7 Δεκεμβρίου.

Ἀδελφ. ἀπουσίας. Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τῆς πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως. Κλήρωσις μεγάλων πρεσβεύσεων διὰ τὴν παρουσίαν τῆς ἀπαντήσεως καὶ διὰ τὴν ἐπέτειον ἐορτὴν τῆς Βασιλίσσης. Αὐθήμερος ἀνάγνωσις καὶ ἐγκρίσις τῶν πρακτικῶν.

11.

Συνεδρίασις 5. 30 Δεκεμβρίου.

Ἀδελφ. ἀπουσίας. Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ὀργάνου Ναυτικοῦ Λειτουργίου. Λόγος καὶ παρακατάθεσις ἐγγράφων περὶ Διοικητικῆς καὶ Οἰκονομικῆς δια-

Σ. 1'.

16.

χειρίσεως ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Τ. Μαγγίνα. Ανάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς. Συζήτησις περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον μείναντος ἐκκρεμοῦ Νομοσχεδίου περὶ εἰδικῶν φόρων τοῦ Δήμου Ἀνδρου πρὸς κατασκευὴν λιμένος.

Συνεδρίασις 6. 3 Ἰανουαρίου 1847.

Ἐξακολούθησις τῆς αὐτῆς συζητήσεως. Ἀπόρασις. Συζήτησις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Συνεδρίασις 7. 4 Ἰανουαρίου.

Πρόταξις τοῦ Γερουσιαστοῦ Τ. Μαγγίνα περὶ προσθήκης ἀρθροῦ εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς Γερουσίας. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ εἰδικῶν φόρων πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Ἀνδρου Νομοσχεδίου. Ἀναβολή.

Συνεδρίασις 8. 8 Ἰανουαρίου.

Ἐκθεσις καὶ προϋπολογισμὸς τῆς λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Συνεδρίασις 9. 9 Ἰανουαρίου.

Μέρισμα τῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς. Ἀδειαι ἀπουσίας. Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων τοῦ Δήμου Ἀνδρου πρὸς κατασκευὴν λιμένος Νομοσχεδίου. Ἐπιψήφισις αὐτοῦ.

Συνεδρίασις 10. 23 Ἰανουαρίου.

Κοινοποίησις αὐλικοῦ πένθους. Εἰδοποίησις περὶ ἀπαντήσεως σταλείσης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τοῦ Δήμου Αἰτωλικοῦ. Ἀπαγόρευσις τῆς ἀναγνώσεώς τῆς. Εἰδοποίησις περὶ σημειώσεως ληφθείσης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαρχόντων στρατιωτῶν. Ανάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυστάθμου. Ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς. Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως.

Σελίς.

15.

31.

40.

50.

53.

τῆς προτάσεως τοῦ Γερουσιαστοῦ Μαγγίνα. Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γερουσίας.

Συνεδρίασις 11. 24 Ἰανουαρίου.

Ἐξακολούθησις τῆς αὐτῆς συζητήσεως. Παραίτησις τοῦ Γραμματέως Γ. Ψύλλα. Ἀναβολὴ τῆς ἐπιψήφισεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς. Ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐπανάληψις αἰτήσεως πληροφοριῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου. Κλήρωσις Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐορτὴν τῶν ἀποδατριῶν τοῦ Βασιλέως.

Συνεδρίασις 12. 28 Ἰανουαρίου.

Συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυστάθμου καὶ ἐπιψήφισις. Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ ἰατρῶν εἰς τὰ μεταλλικά λουτρά. Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγῶν ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ Πταισματοδικῶν. Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ διεξαγωγῆς δημαρρεσιῶν εἰς νεοσυστάτους δήμους. Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ ζωοκλοπίας.

Συνεδρίασις 13. 4 Φεβρουαρίου.

Ἀδειαι ἀπουσίας. Συζήτησις ἐπὶ τῆς παρατιθέσεως τοῦ Γραμματέως Κυρίου Ψύλλα. Ἐκλογὴ Γραμματέως. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐφημερίδος ὁ φίλος τοῦ Λαοῦ.

Συνεδρίασις 14. 7 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις τῶν ἐκθέσεων τῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων περὶ διορισμοῦ ἰατρῶν εἰς τὰ μεταλλικά λουτρά, περὶ διεξαγωγῆς δημαρρεσιῶν εἰς νεοσυστάτους δήμους, περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων ἢ συνηγῶν ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ Πταισματοδικῶν καὶ περὶ μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Σελίς.

60.

69.

80.

101.

Παρατηρήσεις επί εγγράφου τινος πληροφορίας δοθείσης παρά του Υπουργού τῶν Ἐσωτερικῶν.

Συνεδρίασις 15. 10 Φεβρουαρίου.

Εἰσαγωγή ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ ἀποδόσεως τῶν μετοχίων εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Μονάς. Εἰσαγωγή ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ ἀποτίσεως ποσού τινος εἰς λογαριασμὸν τόκων καὶ χρεωλῦτρου τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου. Πληροφορία περὶ ἐκτεπίσεως τῶν κατοίκων Κουσόυκ Περιβόλι. Συζήτησις. Ἀναβολή. Συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ ἱατρῶν εἰς τὰ μεταλλικὰ λουτρά. Ἐπιφύσεις αὐτοῦ.

Συνεδρίασις 16. 12 Φεβρουαρίου.

Ἄδειαι ἀπουσίας. Παρατηρήσεις περὶ τοῦ Σχολείου τῶν Εὐελπίδων. Συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διεξαγωγῆς τῶν δημοκρασιῶν τῶν νεοσυστάτων δόμων. Ἐπιφύσεις αὐτοῦ. Συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διὰ πληρεξουσίων καὶ συναγόρων παραστάσεως ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Εἰρηνοδικῶν. Ἐπιφύσεις αὐτοῦ. Συζήτησις Νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας Δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ἐπιφύσεις αὐτοῦ.

Συνεδρίασις 17. 14 Φεβρουαρίου.

Εἰσαγωγή ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ τριμήνου πιστώσεως. Εἰσαγωγή ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1847. Εἰσαγωγή ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1847. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ περὶ ἐσόδων Νομοσχεδίου. Ἀπόφαισις τῆς Γερουσίας περὶ ἀναβολῆς. Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων τῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Γερουσίας ἐπὶ τῶν περὶ ζωοκλοπίας καὶ περὶ ἀποδόσεως τῶν μετοχίων εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Μονάς Νομοσχεδίων.

Συνεδρίασις 18. 15 Φεβρουαρίου.

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τριμήνου πι-

Σελίς.

107.

113.

128.

142.

στώσεως. Ἐπιφύσεις αὐτοῦ. Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποτίσεως ποσού τινος εἰς λογαριασμὸν τόκων καὶ χρεωλῦτρου τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου. Ἐρώτησις τοῦ Γερουσιαστοῦ Κολοκωτρώνου περὶ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος τῆς ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων Ἐπιτροπῆς. Ἀπάντησις τοῦ Υπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Εἰσαγωγή ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ 1847. Παρατηρήσεις τοῦ Γερουσιαστοῦ Λόντου διὰ τὰς δημοκρασίας Αἰγίου. Συζήτησις καὶ ἐπιφύσεις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποδόσεως τῶν μετοχίων εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Μονάς.

Συνεδρίασις 19. 18 Φεβρουαρίου.

Ἀναβολή τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποτίσεως τόκων καὶ χρεωλῦτρου δανείου. Παρατηρήσεις καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ζωοκλοπίας. Ἀναβολή.

Συνεδρίασις 20. 20 Φεβρουαρίου.

Ἀναβολή τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἀποτίσεως ἐξωτερικοῦ δανείου Νομοσχεδίου. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀπουσίας τῶν Υπουργῶν. Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν ζώων διὰ τὸ 1847.

Συνεδρίασις 21. 22 Φεβρουαρίου.

Ἄδεια ἀπουσίας. Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ 1847. Συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν ζώων διὰ τὸ 1847. Ἐπιφύσεις αὐτοῦ.

Συνεδρίασις 22. 25 Φεβρουαρίου.

Ἄδεια ἀπουσίας. Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως στρατοῦ. Συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων. Ἐπιφύσεις αὐτοῦ. Παρατηρήσεις τοῦ Γερουσιαστοῦ Χρυσογείλου περὶ τῶν μὲν καὶ καθυπεύθυ-

Σελίς.

161.

179.

183.

189.

θέντων Ἐκκλησιαστικῶν Νομοσχεδίων. Σύστασις τῶν παρατηρήσεων τούτων.

Σελίς.

218.

Συνεδρίασις 23. 26 Φεβρουαρίου.

Συζήτησις τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ Νομοσχεδίου. Ἐπιφύσεις αὐτοῦ. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς κατ' ἔτος εἰσαγωγῆς Νομοσχεδίων περὶ προσδιορισμοῦ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, καὶ περὶ στρατολογίας. Σύστασις περιστολῆς τῶν κατὰ τὴν στρατολογίαν συμβαινουσῶν καταχρήσεων.

230.

Συνεδρίασις 24. 1 Μαρτίου.

Εἰσαγωγή προβουλευµατος περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν. Ἄδειαι ἀπουσίας. Προσωρινὴ διάλυσις τῆς συνεδριάσεως πρὸς διάσκεψιν τοῦ ἀνωτέρω προβουλευµατος.

231.

Συζήτησις αὐτοῦ. Παραδοχὴ αὐτοῦ καὶ σύστασις εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

235.

Συνεδρίασις 25. 2 Μαρτίου.

Ἀνάγνωσις πρακτικῶν.

Συνεδρίασις 26. 3 Μαρτίου.

Ἐκλογὴ ἐπιτροπῆς συγχαρητηρίου διὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου τοῦ Βασιλικοῦ Θρόνου.

235.

Συνεδρίασις 27. 8 Ἀπριλίου.

Ἀνάγνωσις διαγγέλματος τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ συμπληρώσεως καὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἰπουργείου. Ἀνάγνωσις πράξεως διαφόρων Βουλευτῶν. Ὁ Γερουσιαστὴς Μαγγίνας καθυποβάλλει ἀναφορὰν τοῦ Ἐπισκόπου Ἀκαρνάνιας.

236.

Σημείωσις.

Ἐλαβε χώραν καὶ ἑτέρα Συνεδρίασις τὴν 11 Ἀπριλίου, καθ'

ἣν εἰσέχθη Νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνοικισθησομένων εἰς Ἑρέτριαν Ναύριανῶν πρὸς ἐκλογὴν Βουλευτῶν. Ἀλλὰ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ταύτης οὐκ ἐπεκυρώθησαν, ὥς μὴ λαβούσης χώραν κατόπιν ἄλλης Συνεδριάσεως.

